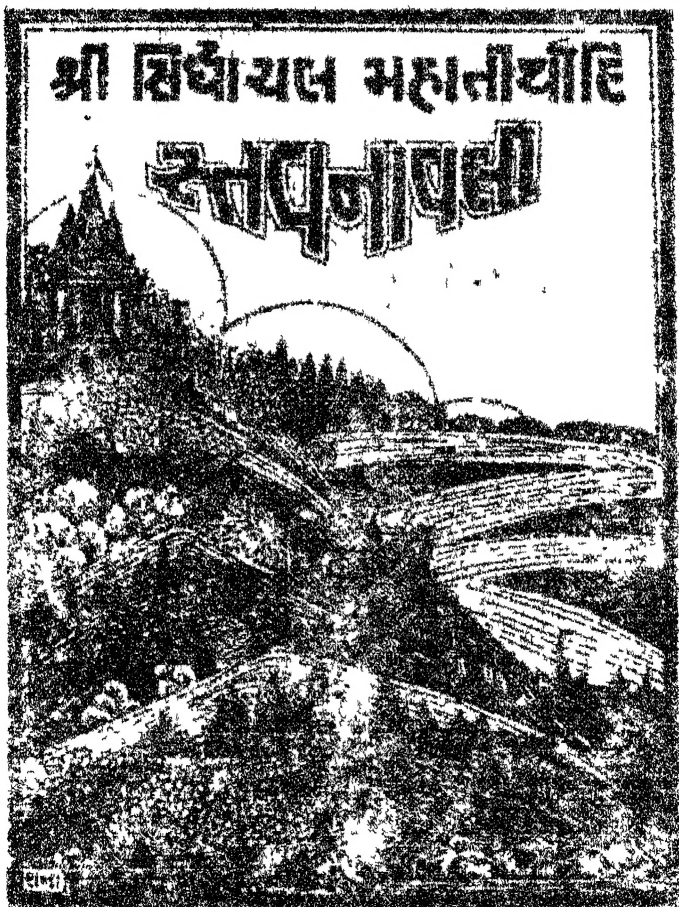

श्री विजयदानपुरीश्वरजी जैन ग्रन्थालय-ग्रन्थांक-२१

श्री सिधायल महातीर्थोद्दि

स्तपिजापक्षी

22935 174 0.9

22935 174 0.9

22935 174 0.9

22935 174 0.9

હીચ (તા. મહેસાણા) વાળા -

શાહ નાથાલાલ પીતામ્બરદાસ તરફથી

ભેર.

પૂ. આચાર્ય શ્રીવિજયદાનસૂરીશ્વરજી જૈન ગ્રન્થમાલા

—: ગ્રન્થાંક-૨૧ :—

શ્રી સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી

: પ્રકાશક :

આ. શ્રી વિજયદાનસૂરીશ્વરજી જૈન ગ્રન્થમાલા

કે. ગોપીપુરા - સુરતની વતી

ઓ. સે. માસ્તર હીરાલાલ રણછોડભાઈ.

મૂલ્ય - છ આના.

પહેલી આવૃત્તિ }
નકલ - ૩૦૫૧ }

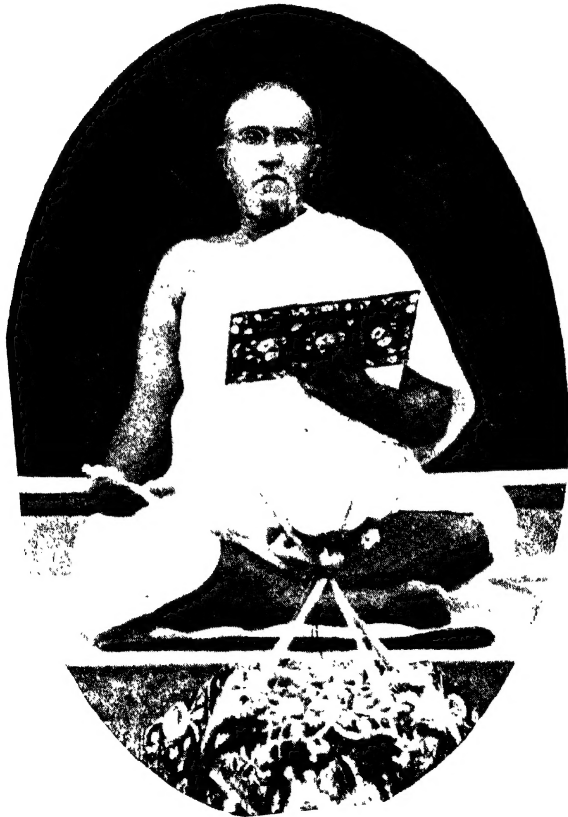
{ વીર સં. ૨૪૬૬
{ વિ. સં. ૧૯૯૬

—: પુસ્તક મળવાનાં સ્થળો :—

- ૧ - પ્રકાશક પાસેથી, ગોપીપુરા-સુરત.
- ૨ - શાહ બાલાભાઈ નાગરદાસ.
ઠે-હાજ પટેલની પોળમાં-ગલામંજીની પોળ-
અમદાવાદ.
- ૩ - શાહ લિખાભાઈ શિવલાલ.
વ્ય : ઉ૦-શ્રી વીરવિજયજી જૈન શાસ્ત્રસંગ્રહ,
છાણી (તા-વડોદરા)
- ૪ - શ્રીકાન્ત-
ઠે.-શ્રી વીરશાસન કાર્યાલય.
રતનપોળ : અમદાવાદ.

મુદ્રક : શાહ કેશવલાલ સાંકળચંદ.
મુદ્રણસ્થાન : ધી વીરવિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ
રતનપોળ : સાગરની ખડકી : અમદાવાદ.

पृ. उपाध्याय श्रीमद वीरविजयजी महाराज

ॐ अहं नमः ।

“ પ્રકાશક ”નું વક્તવ્ય

આ અનાદિકાલીન વિશ્વમાં આપણે આત્મા અનન્તકાલ થયાં સિન્ન સિન્ન ગતિઓમાં પરિભ્રમણ કરી રહ્યો છે. આપણે આ મનુષ્યલવ, એ પણ આપણા એ ભ્રમણનો એક મર્યાદિત વિભાગ જ છે. ‘જન્મે તે મરે જ’—એ નિયમાનુસાર આપણું મૃત્યુ પણ નિયત છે. મૃત્યુ બાદ આપણી કયી ગતિ થશે—એ આપણે જાણતા નથી, પણ કોઈ ને કોઈ સ્થાને, કોઈ ને કોઈ ગતિમાં આપણે જન્મવું પડશે, એતો નક્કી જ છે. આમ છતાં પણ આ

જન્મ-મરણની જંજાળ એવી નથી, કે જેનો અન્ત અશક્ય હોય. જન્મ-મરણનું કારણ આપણું કર્મો છે. એ નાબૂદ થાય તો-‘કારણવિનાશે કાર્યવિનાશ’-એ ન્યાયે આપણે આત્મા જન્મ-મરણાદિથી સર્વથા મુક્ત બની, દુઃખરહિત શાશ્વત આનન્દનો લોકતા બની શકે છે. આ માટે આપણે આપણી પ્રવૃત્તિઓની દિશા ફેરવવી પડે. જે પ્રવૃત્તિઓના પરિણામે આપણે અનન્તકાળથી ભવબ્રમણ કરી રહ્યા છીએ, તે પ્રવૃત્તિઓથી વિમુખ બનીને આપણે તે વિપરીત પ્રવૃત્તિઓમાં આદરવાળા બનવું પડશે. આ માટે આપણને આલંબન જોઈએ, કે જે આપણને કલ્યાણકર દિશાએ દોરી શકે. એ આલંબન છે-શ્રી જિનેશ્વરદેવો. રાગ, દ્વેષ અને મોહથી સર્વથા પર બનીને, અનન્તજ્ઞાનના સ્વામી બનેલા શ્રી જિનેશ્વરદેવોથી ઉત્કૃષ્ટ કોઈ આલંબન હોઈ

શકે જ નહિ. એ આલંબનમાં શંકાને સ્થાન નથી : કારણ કે—તેઓ રાગાદિથી રહિત હોઈ તેમને અસત્ય બોલવાને કોઈ કારણ નથી અને અનન્તજ્ઞાની હોઈ અજ્ઞાનતાના યોગે પણ અચાર્ય બોલવાને અવકાશ નથી. આ આલંબનને પામીને અનન્તા આત્માઓએ મુક્તિ સાધી છે અને અનન્તા આત્માઓ મુક્તિ સાધશે, એ નિઃસંશય બીના છે. આલંબનની—દ્રવ્યથી અને ભાવથી, અધિકાર અને વિધિ મુજબ—લક્ષિત કરવી, એ આ મનુષ્યજીવનને સુસફલ બનવાનો અનુપમ ઉપાય છે અને એમાં સહાયક થવાના જ એક શુભ ઉદ્દેશથી આ લઘુ ગ્રન્થને છપાવી પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

આ લઘુ ગ્રન્થમાં પણ કેટલી બધી વસ્તુઓનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે,—એનો અનુક્રમ-

શિક્ષા જોતાંની સાથેજ વાંચકોને ખ્યાલ આવી જશે. યાત્રાર્થે જતી વેળાએ અને ખીજી પણ મુસાફરીઓ આદિમાં ઘણી જ સહેલાઈથી પાસે રાખીને ઉપયોગ કરી શકાય, એ રીતિએ આ ગ્રંથ તૈયાર કરવામાં આવ્યો છે. કેટલાકોને અક્ષરો ખડુ ઝીણા છે—એમ લાગશે, પણ આટલા નાના ગ્રંથમાં ઘણી ઘણી ઉપયોગી વસ્તુઓનો સંચય કરવાનો હોવાથી તેમજ સૌને પાસે રાખવાની સગવડતા રહે એ દૃષ્ટિ હોવાથી જ તેમ કરવું પડ્યું છે. એ કારણે કિંમત પણ અને તેટલી ઓછી રાખવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે. છૂટક પ્રતિ નકલ છ આના કિંમત રાખી છે, છતાં પ્રભાવના આદિના હેતુથી સો કે વધુ નકલો ખરીદનારાઓને માટે એથી ય ઓછી કિંમતે આપવાનું ઠરાવ્યું છે. આ ઉપરથી વાંચકો સમજી શકશે કે—દ્રવ્ય અને ભાવથી

શ્રી જિનભક્તિ કરવા અને કરાવવા ઇચ્છનારા પુણ્યાત્માઓને વધારેમાં વધારે શક્ય રીતિએ મહદ્ રૂપ થવાનો જ આ પ્રકાશનનો પરમ હેતુ છે.

આ પુસ્તકનું નામ “શ્રી સિદ્ધાયલ-મહાતીર્થાદિ-સ્તવનાવલી”-એવું જે રાખવામાં આવ્યું છે, તે ય સહેતુક છે. વિષય-કષાય રૂપ સંસાર-સાગરથી જેના યોગે તરાય, તેનું નામ તીર્થ. સંસારસાગરને તરવાનું સાધન એ તીર્થ. તીર્થ સ્થાવર અને જંગમ બે પ્રકારનાં છે. સ્થાવર તીર્થો અનેક છે, પણ તે સઘળાંય તીર્થોમાં શ્રી સિદ્ધાયલ શિરોમણિ છે. શ્રી જિનેશ્વરદેવાદિ પરમ પુરૂષોના પાદસ્પર્શથી પવિત્ર થયેલી અને જ્યાં અનન્તા આત્માઓએ પૂર્વે ઘોર પાપી હોવા છતાં પણ મુક્તિ સાધી છે, એવી ભૂમિમાં આત્મા સહજ રીતિએ ભાવોદ્ભાસને પામે છે. મહાપુ-

રૂપો કરમાવે છે કે—“પ્રાયઃ શાશ્વત એવા શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થનાં દર્શન પણ અલવી અગર દુર્લભી આત્માઓ કરી શકતા નથી.” આવા મહિમાવંતા તીર્થની એક વાર પણ યાત્રા કર્યા વિના ભાગ્યે જ કોઈ જોઈ રહેતો હશે. આથી આ લઘુ ગ્રન્થના પ્રથમના બે વિભાગોમાં શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થની યાત્રા કરનારાઓને અતિ-શય ઉપયોગી થઈ પડે એવા સાહિત્યનો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે.

પ્રથમ વિભાગમાં—વર્તમાન કાળમાં શ્રી સિદ્ધગિરિજીની યાત્રાએ જતાં એક યાત્રામાં પાંચ ચૈત્યવન્દનો કરવાનો રિવાજ હોવાથી, પાંચ મધ્યમ ચૈત્યવન્દનો વિધિસહિત આખ્યાં છે.

બીજા વિભાગમાં—(૧) શ્રી સિદ્ધાચલજી, (૨) શ્રી આદીશ્વર ભગવાન અને (૩) શ્રી પુંડરીક-

સ્વામિજીનાં કુલ ૧૦ ચૈત્યવન્દનો આખ્યા બાદ,
 (૧) શ્રી સિદ્ધાચલજીનાં, (૨) શ્રી શત્રુંજયગિરિના
 ઉદ્દેખવાળાં શ્રી આદિનાથજીનાં અને (૩) શ્રી
 આદિનાથ ભગવાનનાં બીજાં સર્વસાધારણ સ્તવનો
 આખ્યા બાદ, શ્રી સિદ્ધગિરિજી સાથે સંબંધ ધરા-
 વતાં કેટલાંક સ્તવનો આખ્યાં છે. તે પછી એજ
 રીતિએ સ્તુતિઓ આપી, ૨૧ ખમાસમણ તથા
 નામગણિત ૧૦૮ ખમાસમણના દુહા આખ્યા છે.

ત્રીજા વિભાગમાં—વર્તમાન ચોવીસીના
 બીજા શ્રી અજિતનાથ ભગવાનથી ચોવીસમા
 શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાન સુધીનાં ચૈત્યવન્દનો,
 સ્તવનો અને સ્તુતિઓ આપેલ છે : કારણ કે—
 શ્રી આદિનાથ ભગવાનનાં ચૈત્યવન્દનો, સ્તવનો
 અને સ્તુતિઓ બીજા વિભાગમાં આપી દીધેલ
 છે. આમ આ ગ્રંથને કોઈ પણ ગામ, શહેર

કે તીર્થ માટે ઉપયોગી બનાવવામાં આવ્યો છે.

ચોથા વિભાગમાં—શ્રી સીમંધરસ્વામી અને શ્રી સિદ્ધચક્રનાં ચૈત્યવન્દનાદિ આપવા ઉપરાંત, શ્રી જિનેશ્વરદેવોનાં સર્વસાધારણ ચૈત્યવન્દાદિ તથા વર્ણ અને લાંછન આદિને જણાવતાં ચૈત્યવન્દનાદિ આપી, શ્રી આબુજી, શ્રી રાણુકપુરજી, શ્રી સમ્મેતશીખરજી અને શ્રી અષ્ટાપદ તીર્થનાં સ્તવનો આપવામાં આવ્યાં છે.

પાંચમા વિભાગમાં—શ્રી જિનેશ્વરદેવોની આઠ પ્રકારે કરવાની શ્રી જિનપૂજની શુદ્ધિઓ તથા પૂજ કરતાં બોલવાના દુહાઓ આપ્યા છે અને તે પછી સ્નાત્રપૂજ આપી શ્રી પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન આપવામાં આવ્યું છે.

શ્રી જિનમન્દિરમાં જતાંની સાથે જ બોલી શકાય એવાં કાવ્યોનો વિભાગ ‘ મંગલાચરણ ’

તરીકે રાખીને તે અનુક્રમણિકા પૂર્ણ થયા બાદ તરતમાં જ આપવામાં આવ્યો છે.

આવો વિશદ અને ઉપયોગી સંગ્રહ તૈયાર કરનાર તેમજ આ લઘુ ગ્રંથને છપાવી શકાય એવી સક્રિય પ્રેરણા કરનાર કોઈ હોય, તો તે-પૂ. મુનિરાજ શ્રી મેરૂવિજયજી મહારાજ છે. આ મુનિવર, -પૂ. સકલાગમરહસ્યવેદી, પરમ-ગીતાર્થ, સ્વં આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયદાન-સૂરીશ્વરજી મહારાજના જ શિષ્ય છે, કે જે મહાત્માના પવિત્ર નામ સાથે આ ગ્રંથમાલાને જોડી, એ શાસનપ્રભાવક પુણ્યપુરૂષની ભક્તિનો પણ આ ગ્રંથમાલા લાભ ઉઠાવે છે. આ ગ્રંથમાલાની શરૂઆત કરતી વેળાએ, આ ગ્રંથમાળા આટલો વિકાસ સાધી શકશે, એવી કલ્પના પણ નહિ હતી. આ ગ્રંથમાળા દ્વારા

આજ સુધીમાં સંખ્યાબંધ ગ્રન્થો પ્રગટ થઈ ચૂક્યા છે અને તે પ્રતાપ-સ્વર્ગસ્થ ગુરૂદેવના સુવિશાલ સમુદાયમાં વર્તતા ગુરૂભક્તિશાલી પૂ. મુનિવરોનો જ છે. આ ગ્રન્થના સંશોધનમાં- પૂ. પરમ શાસનપ્રભાવક, વ્યાખ્યાનવાચસ્પતિ, આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયરામચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ, કે જેઓની અનુપમ આજ્ઞા-રસિકતા અને અજોડ પ્રવચનશૈલિ આદિના પ્રતાપે વર્તમાનકાળની શાસનપ્રભાવનામાં સ્વઃ ગુરૂદેવનો સમુદાય વિશિષ્ટ અને સર્વશ્રેષ્ઠ ક્ષણો આપી ચૂક્યો છે અને આપી રહ્યો છે, તેઓ શ્રીના શિષ્ય પૂ. મુનિરાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજે ખૂબ જહેમત ઉઠાવી છે તેમજ આ ગ્રન્થમાળાના એક વિભાગ તરીકે ‘પ્રભાવના-પુસ્તિકા-શ્રેણિ’નું સંચાલન કરનાર ભાઈ શ્રીકાન્તે પણ સંશોધન અને ગોઠવણી વિગેરેની

વ્યવસ્થામાં પોતાથી બનતો કાળો આપ્યો છે. આ કારણે - પૂ. મુનિરાજ શ્રી મેરૂવિજયજી મહારાજ અને પૂ. મુનિરાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ તથા ભાઈ શ્રીકાન્તને કાળે જ આ પ્રકાશનનો સુયશ જાય છે, એમ જાહેર કરતાં મને ખૂબ જ આનન્દ થાય છે.

હવે એક વાતનો ખૂલાસો કરીને હું માફ આ વક્તવ્ય પૂર્ણ કરીશ. ચૈત્યવન્દનો, સ્તવનો અને સ્તુતિઓમાં ઘણું સ્થલે પાઠાંતરો પ્રાપ્ત થાય છે, આથી વિશેષ અર્થસંગત લાગતાં પદોનો આમાં ઉપયોગ કર્યો છે. આમ છતાં આમાં આપેલાં ચૈત્યવન્દનાદિના સંબંધમાં જ્યાં જ્યાં જે જે પાઠાંતર હોય, તે તેના જ્ઞાતાઓ જાણાવવાની કૃપા કરશે, તો બીજી આવૃત્તિમાં તેનો ઉપયોગ કરવામાં આવશે. વળી પ્રુફ વાંચતાં કે

સુધારતાં દષ્ટિદોષથી ભૂલ રહી જવા પામી હોય
 અગર તો છપાતાં કોઈ અક્ષર કે માત્રા ત્રૂટી
 ગયેલ હોય અગર તો ઉડી ગયેલ હોય, તો તે
 સુધારીને વાંચવા અને અમને જણાવવા વાંચ-
 કોને વિનંતિ છે. આ રીતિએ જે કોઈ સ્થપના
 રહી જવા પામી હોય, તે બધા બદલ ‘મિચ્છામિ
 દુક્કં’ દઈને હું વિરમું છું. —પ્રકાશક.

पू. सकलागमरहस्यवेदी, परम गीतार्थ स्व. आचार्यदेव
श्रीमद् विजयदानसूरीश्वरजी महाराज

શ્રી સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી.

અ • નુ • ઠ • મ • શિ • ડા.

વિષય.

પૃષ્ઠ.

મંગલાચરણ પ્રાસ્તાવિક સ્તુતિઓ—

૩૭

: પ્રથમ-વિભાગ :

શ્રી સિદ્ધગિરિજનાં પાંચ ચૈત્યવન્દનો—

ચૈત્યવન્દન પહેલું	૨
,, બીજું	૮
,, ત્રીજું	૧૧
,, ચોથું	૧૪
: ,, પાંચમું	૧૬

: ખીન્ને-વિભાગ :

શ્રી સિદ્ધાચલજીનાં ચૈત્યવંદનો—

૧-શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, સિદ્ધાચલ સાચો	૨૦
૨-સકલ સુહંકર સિદ્ધક્ષેત્ર	૨૧
૩-શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, પુંડરીકગિરિ સાચો	૨૧
૪-(૨૧ નામ-ગર્ભિત) સિદ્ધાચળશિખરે ચઢી	૨૧

શ્રી આદીશ્વર પ્રભુનાં ચૈત્યવંદનો—

૧-આદિદેવ અલવેસર	૨૨
૨-જય જય નાભિનરિંદ નંદ	૨૩
૩-અરિહંત નમો ભગવંત નમો	૨૩
૪-પ્રથમ નાથ પ્રગટ પ્રતાપ	૨૪

શ્રી પુંડરીકસ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો—

૧-શ્રી શત્રુંજય-માહાત્મ્યની	૨૫
૨-આદીશ્વર જિનરાયનો	૨૫

શ્રી સિદ્ધાચલજીનાં સ્તવનો—

૧-ચાલો ચાલો વિમલગિરિ જર્ઘ્યે રે ...	૨૬
-------------------------------------	----

૨-શ્રી રે સિદ્ધાયલ ભેટવા	૨૮
૩-જાત્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ	૨૮
૪-વિમલાયલ વિમલા પાણી	૨૯
૫-કર જોડી કહે કામિની લલનાં	૩૦
૬-આંખડીયે રે મેં આજ	૩૩
૭-સિદ્ધાયલ વંદો રે નરનારી	૩૫
૮-મનના મનોરથ સવિ કૃપ્યા એ	૩૫
૯-શ્રી સિદ્ધાયલ ભેટીએ રે મિત્તા	૩૭
૧૦-મારું મન મોહું રે	૩૮
૧૧-વિમલાયલ નિતુ વંદીએ	૩૯
૧૨-બાપલડાં રે પાતિકડાં	૪૦
૧૩-વિવેકી વિમલાયલ વસીયે	૪૧
૧૪-સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો ભવિકા	૪૩

શ્રી શત્રુંજયસ્થ આદિનાથજીનાં સ્તવનો—

૧૫-સુણ જિનવર શેત્રુંજ-ધણીજી	૪૪
૧૬-તુમે તો ભલે ખીરાજોજી	૪૭
૧૭-અબ તો પાર ભયે હમ સાધો !	૪૮

૧૮-તું ત્રિભુવન સુખકાર	૫૦
૧૯-ઋષભજિણુંદ વિમલગિરિમંડન	૫૧
૨૦-જિણુંદા તોરે ચરણકમલકી રે	૫૪
૨૧-તારક હે જિન નાભિકે નંદન	૫૫
૨૨-પ્રથમ જિનેશ્વર પૂજવા	૫૬
૨૩-આદિ જિનંદ દયાલ હો	૫૮

શ્રી આદિનાથ પ્રભુનાં સ્તવનો—

૨૪-બાલપણે આપણુ સસનેહી	૫૯
૨૫-નાભિનરિદનો નંદન વંદીયે રે	૬૦
૨૬-જ્ઞાનરયણુ રયણાયરે રે	૬૧
૨૭-ઋષભ જિણુંદશું પ્રીતડી	૬૨
૨૮-પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણમીએ	૬૩
૨૯-ઋષભ જિણુંદા ઋષભ જિણુંદા, તુમ દરિસણુ હુયે પરમાણુંદા	૬૪
૩૦-ઋષભ જિણુંદા ઋષભ જિણુંદા, તૂં સાહિય હું છું તુજ બંદા	૬૪
૩૧-ઋષભ જિનરાજ મુજ	૬૫

૩૨-પ્રથમ જિનેસર મરૂદેવીનંદા	૬૭
૩૩-ઋષભદેવ હિતકારી	૬૮
૩૪-પસારી કર લીજે	૬૯
૩૫-તુહારે શિર રાજત	૭૦
૩૬-સમકિત-દ્વાર ગભારે	૭૦
૩૭-ભરતજી કહે સુણો માવડી	૭૧

શ્રી સિદ્ધગિરિ સંબંધી પરચુરણ સ્તવનો—

૩૮-શ્રી પુંડરીકગિરિનું	૭૪
૩૯-શ્રી પુંડરીક સ્વામીનું	૭૬
૪૦-શ્રી સિદ્ધાચલ મહિમાનું	૭૭
૪૧-શ્રી રાયણ પગલાંનું	૭૯
૪૨-,, ,, ,,	૮૦

શ્રી શત્રુંજયગિરિની સ્તુતિઓ—

૧-પુંડરગિરિ મહિમા	૮૧
૨-શ્રી શત્રુંજય ગિરિવર વાસવ...	૮૧
૩-શત્રુંજય મહિમા	૮૨
૪-શ્રી શત્રુંજય મંડળ...	૮૨

૫-પ્રણમો ભવિયાં રિસહ જિણેસર	...	૮૨
૬-શત્રુંજય સાહેબ	૮૩
૭-વિમલગિરિ સહુ તીરથ રાજ	...	૮૩
૮-સવિ મલિ કરી આવો	૮૪

શ્રી આદીશ્વર પ્રભુની સ્તુતિઓ—

૧-આદિ જિનવર રાયા	૮૪
૨-ત્ર્યાસી લાખ પૂરવ ધરવાસે	...	૮૪

શ્રી પુંડરીકસ્વામીની સ્તુતિ.

૧-ચૈત્રી પૂનમ દિન	૮૫
૨૧ ખમાણુસમણુ આપવાના દુહા	...	૮૬
શ્રી સિદ્ધગિરિજીનાં ખમાસમણુ-૧૦૮ દુહા.		૮૪

: ત્રીજો-વિભાગ :

શ્રી અજિતનાથ—

ચૈ૦ અજિતનાથ પ્રભુ અવતર્યો	...	૧૦૮
સ્ત૦ અજિત જિહુંદશું પ્રીતડી	...	૧૦૯
,, પ્રીતલડી અંધાણી રે	૧૧૦

સ્ત૦ અનિત જિણેસર ચરણની	...	૧૧૧
સ્તુ૦ વિજયાસુત વંદો	...	૧૧૨

શ્રી સંભવનાથ—

ચૈ૦ સાવત્થી નયરી ધણી	...	૧૧૨
સ્ત૦ સંભવ જિનરાજ સુખકંદા	...	૧૧૩
„ સાહેબ સાંભળો રે	...	૧૧૪
„ સમકિત દાતા સમકિત આપો	...	૧૧૬
સ્તુ૦ સંભવ સુખદાતા	...	૧૧૭

શ્રી અભિનંદનસ્વામી—

ચૈ૦ ઉચપણે ત્રણસો પચાસ	...	૧૧૮
સ્ત૦ દીઠી હો પ્રભુ, દીઠી	...	૧૧૮
સ્તુ૦ સંવર સુત સાચો	...	૧૧૯

શ્રી સુમતિનાથ—

ચૈ૦ સુમતિ જયંત વિમાનથી	...	૧૨૦
સ્ત૦ સુમતિનાથ ગુણશું મિલ્લીજી	...	૧૨૦
„ સુમતિજિન તુમ ચરણે	...	૧૨૧

સ્તુ૦ સુમતિ સુમતિદાઈ ... ૧૨૩

શ્રી પદ્મપ્રભ—

ચૈ૦ કાસંખીપુરી રાજ્યે ... ૧૨૩

સ્ત૦ પદ્મપ્રભ પ્રાણસે પ્યારા ... ૧૨૪

,, હો અવિનાશી શિવવાસી ... ૧૨૫

સ્તુ૦ અઢીશેં ધનુષ કાયા ... ૧૨૬

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ—

ચૈ૦ શ્રી સુપાસજિણુંદ પાસ ... ૧૨૭

સ્ત૦ નિરખી નિરખી તુઝ ... ૧૨૭

,, શ્રી સુપાસજિન વંદિયે ... ૧૨૮

,, અંખાલામંડન પ્રભુનું-કયું ન હો સુનાઈ ૧૩૦

સ્તુ૦ સુપાસજિન વાણી ... ૧૩૧

શ્રી ચન્દ્રપ્રભ—

ચૈ૦ લક્ષ્મણા માતા જનમીયે ... ૧૩૧

સ્ત૦ ચાહ લગી જિન ચંદ્રપ્રભુકી ... ૧૩૨

,, જિનજી ચંદ્રપ્રભુ અવધારે કે ... ૧૩૩

સ્તુ૦ સેવે સુરવંદા, જાસ ચરણારવિંદા ... ૧૩૪

શ્રી: સુવિધિનાથ-

ચૈ૦	સુવિધિનાથ નવમા નમું	૧૩૪
સ્ત૦	મેં કીતો નહિ તુમ બિન ઓરશું રાગ.	...	૧૩૫
સ્તુ૦	નરદેવ ભાવ દેવો	૧૩૬

શ્રી શીતલનાથ-

ચૈ૦	નંદા દહરથ નંદનો	૧૩૬
સ્ત૦	શીતલનાથ સુણો અરદાસ	૧૩૭
,,	શીતલજિન સહજનંદી	૧૩૮
સ્તુ૦	શીતલ જિન સ્વામી	૧૩૯

શ્રી શ્રેયાંસનાથ-

ચૈ૦	શ્રી શ્રેયાંસ અગિયારમા	૧૩૯
સ્ત૦	તુમે બહુ મિત્રી રે સાહિબા	૧૪૦
સ્તુ૦	વિષ્ણુ જસ માત, જેહના વિષ્ણુ તાત.	...	૧૪૦

શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-

ચૈ૦	વાસવવંદિત વાસુપૂજ્ય	૧૪૧
સ્ત૦	આવો મુજ મન-મન્દિરે	૧૪૧
સ્તુ૦	વિશ્વના ઉપગારી, ધર્મના આદિકારી	...	૧૪૨

શ્રી વિમલનાથ-

ચૈ૦	કંપિલપુર વિમલ પ્રભુ	૧૪૩
સ્ત૦	દુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યાં રે	...	૧૪૩
સ્તુ૦	વિમલજિન જીહારો, પાપસંતાપ વારો		૧૪૪

શ્રી અનન્તનાથ-

ચૈ૦	અનંત અનંતગુણ આગર	...	૧૪૫
સ્ત૦	અનંત જિનંદશું પ્રીતડી	...	૧૪૫
સ્તુ૦	અનંત અનંતનાણી	૧૪૬

શ્રી ધર્મનાથ-

ચૈ૦	ભાનુનંદન ધર્મનાથ	૧૪૭
સ્ત૦	હારે મારે ધર્મજિણંદશું	૧૪૭
સ્તુ૦	ધરમ ધરમઘોરી, કર્મના પાસ તોરી		૧૪૮

શ્રી શાન્તિનાથ-

ચૈ૦	સર્વારથ સિદ્ધે થકી, ચવિયા શાંતિજિનેશ		૧૪૯
,,	જય જય શાંતિજિણંદ દેવ	...	૧૫૦
સ્ત૦	શ્રી શાંતિ જિનેશ્વર સાહિબા	...	૧૫૦
,,	સોળમા શ્રી જિનરાજ	૧૫૧

સ્ત૦ શાંતિજિનેશ્વર સાચો સાહિય	...	૧૫૩
„ હારે મારે શાંતિજિનેશ્વર અલવેસર		૧૫૪
„ સુણ દયાનિધિ તુજ પદપંકજ	...	૧૫૫
„ હમ મગન ભયે પ્રભુધ્યાન મેં	...	૧૫૬
„ પ્રભુ શાંતિજિણુંદ સુખકારી	...	૧૫૭
„ શાન્તિજિનેશ્વર સાહિયા રે	...	૧૫૮
„ શાન્તિજિનેશ્વર સાહિય વંદો	...	૧૫૯
„ મ્હારો મુજરો દ્યોને રાજ	...	૧૬૧
સ્તુ૦ ગજપુર અવતારા, વિશ્વસેન કુમારા		૧૬૨
„ વંદો જિન શાંતિ, જસ સોવન કાંતિ		૧૬૨
„ સકલકુશલવલ્લી	૧૬૩

શ્રી કુંથુનાથ-

ચૈ૦ કુંથુનાથ કામિત દીયે	૧૬૩
સ્ત૦ મનકું કિમહી ન બાજે હો કુંથુજિન.		૧૬૪
સ્તુ૦ કુંથુજિન નાથ, જે કરે છે સનાથ	...	૧૬૫

શ્રી અરનાથ-

ચ૦ રાય સુદર્શન ગજપુરે	૧૬૫
-----------------------	--------	-----

સ્તૌ ૦ શ્રી અરજિન ભવજળનો તાર ... ૧૬૬

સ્તુ ૦ અરજિનવર રાયા, જોહની દેવી માયા ૧૬૭

શ્રી મલ્લિનાથ-

ચૈ ૦ મલ્લિનાથ ઓગણીશમા ... ૧૬૭

,, વૈદર્ભદેશ મિથિલાપુરી ... ૧૬૮

સ્તૌ ૦ પંચમ સુરલોકના વાસી રે ... ૧૬૮

,, મલ્લિજિનેશ્વર અરચિત કેસર ... ૧૭૦

,, લોચણીમંડન પ્રભુનું-જિનરાજ તાજ ૧૭૧

સ્તુ ૦ મલ્લિજિન નમીયે, પૂરવલાં પાપ ગમીયે ૧૭૨

,, મલ્લિજિન નામે, સંપદા કાડિ પામે ૧૭૨

,, મલ્લિજિન રાજ, સેવીયે પુણ્યભાજ ૧૭૩

શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી-

ચૈ ૦ જ્યો નિરંતર સ્નેહથું ... ૧૭૪

સ્તૌ ૦ મુનિસુવ્રત કીજે મયા રે ... ૧૭૪

,, મુનિસુવ્રતથું મોહની-સાહેબજી ... ૧૭૫

સ્તુ ૦ મુનિસુવ્રત નામે, જે ભવિ ચિત્ત કામે ૧૭૬

શ્રી નમિનાથ-

ચૈ૦	મિથિલાનગરી રાજિયો, વપ્રાસુત સાચો	૧૭૬
સ્ત૦	મુજ મનપંકજ ભમરલે ...	૧૭૬
સ્તુ૦	નમિયે નમિ નેહ ...	૧૭૭

શ્રી નેમિનાથ-

ચૈ૦	નેમિનાથ બાવીસમા, શિવાદેવી માય	૧૭૭
,,	નેમિનાથ બાવીસમા, અપરાજીતથી આય	૧૭૮
સ્ત૦	પરમાતમ પૂરણકલા ...	૧૭૮
,,	તુજ દરીશન દીકું અમૃત મીકું લાગે રે.	૧૮૦
,,	નિરખો નેમિજિહ્વેને અરિહંતાજી ...	૧૮૧
,,	ગિરિનારમંડન પ્રભુનું-મેં આજે દરિ-	
	સણ પાયા ...	૧૮૨
સ્તુ૦	રાજુલ વર નારી, રૂપથી રતિ હારી	૧૮૪
,,	શ્રી ગિરનાર શિખર શણુગાર ...	૧૮૪
,,	સુર-અસુર-વંદિત-પાયપંકજ ...	૧૮૫
,,	દુરિતભયનિવાર, મોહવિષ્વંસકાર	૧૮૫

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ-ચૈત્યવન્દનો-

- ૧-સકલ ભવિજન ચમત્કારી ... ૧૮૫
 ૨-ૐ નમઃ પાર્શ્વનાથાય ... ૧૮૭

શ્રી પાર્શ્વનાથપ્રભુનાં ચૈત્યવન્દનો-

- ૧-આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી ... ૧૮૮
 ૨-જય ચિન્તામણિ પાર્શ્વનાથ ... ૧૮૯

શ્રી શંખેશ્વર-પાર્શ્વનાથના છંદો-

- ૧-પાસ શંખેશ્વર, સાર કર સેવકા ... ૧૯૯
 ૨-સેવો પાસ શંખેશ્વરે મન્નશુદ્ધે ... ૧૯૦

શ્રી શંખેશ્વર-પાર્શ્વનાથનાં સ્તવનો-

- ૧-અગ્નિ મોહે ઐસી આય બની ... ૧૯૧
 ૨-આજ શંખેશ્વર જિન ભેટીએ ... ૧૯૨
 ૩-નિત્ય સમરૂં સાહિય સયણાં ... ૧૯૪
 ૪-સાર કર સાર કર સ્વામી શંખેશ્વર ... ૧૯૬
 ૫-અંતરજામી મુણુ અલવેસર ... ૧૯૭
 ૬-મોરી જૈયાં તો પકર શંખેશ સ્યામ ... ૧૯૮

શ્રી પંચાસર-પાર્શ્વનાથનાં સ્તવનો-

૧-પરમાત્મ પરમેસર, જગદીશ્વર જિનરાજ. ૧૯૯

૨-મોહન મુજરો લેજો રાજ ... ૨૦૦

શ્રી ગોડી-પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન-

૧-વામાનંદન જિનવર ગોડી ... ૨૦૨

શ્રી કલ્હારા-પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન-

૧-પાસળ હો પ્રભુ પાસ કલ્હારા દેવ ... ૨૦૩

શ્રી શામલા-પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન-

૧-અકલ સરૂપી શામલા સાહેબળ ... ૨૦૪

શ્રી સ્તંભન-પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન-

૧-પરવાદી ઉલૂકો પરિ હરિ સમ ... ૨૦૫

શ્રી લોહણ-પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન-

૧-સિદ્ધ નિરંજન સમરો સજની ... ૨૦૭

શ્રી અંતરીક્ષ-પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવનો-

૧-સલુતે પ્રભુ ભેટે, અંતરીક પ્રભુ ભેટે ... ૨૦૮

૨-જય જય જય જય પાસજિણુંદ ... ૨૦૯

શ્રી ચિન્તામણિ-પાર્શ્વનાથ સ્તવન-

૧-વારી જાઉં રે ચિન્તામન પાસકી ... ૨૧૦

શ્રી દાદા-પાર્શ્વનાથ જિનપદો-

૧-સુખદાર્ઠ રે સુખદાર્ઠ ... ૨૧૧

૨-મેરે સાહિબ તુમહિ હો ... ૨૧૧

ઘોઘામંડન શ્રી નવખંડા-પાર્શ્વનાથ-સ્તો

૧-ધનધટા લુધન રંગ છાયા ... ૨૧૨

શ્રી પાર્શ્વનાથપ્રભુનાં સ્તવનો-

૧-શ્રી પાસજી પ્રગટ પ્રભાવી... ૨૧૪

૨-પરમ પુરૂષ પરમાત્મા, સાહેબજી ... ૨૧૫

શ્રી શંખેશ્વર-પાર્શ્વનાથની સ્તુતિઓ-

૧-શંખેશ્વર પાસજી પૂજ્યે ... ૨૧૬

૨-સકલ સુરાસુર સેવે પાયા ... ૨૧૬

શ્રી પાર્શ્વનાથ-પ્રભુની સ્તુતિઓ-

૧-પાસજિહુંદા વામાનંદા ... ૨૧૭

૨-શ્રેયઃશ્રિયાં મંગલકૈલિસદ્મ ... ૨૧૭

શ્રી મહાવીરસ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

- ૧-સિદ્ધારથ સુત વંદીયે, ત્રિશલાનો જયો ૨૧૭
૨-વર્ધમાન જગદીસર, જગબંધવ જગનાથ ૨૧૮

શ્રી મહાવીરપ્રભુનાં સ્તવનો-

- ૧-વીરજિનેશ્વર સાહિબ મેરા ... ૨૧૮
૨-સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું... ૨૨૦
૩-વીરજિણુંદ જગત ઉપગારી ... ૨૨૧
૪-તેરો દરસ મન લાયો, ચરમજિન ! ... ૨૨૨
૫-આજ જિનરાજ ! મુજ કાજ સિધ્યાં સવે ૨૨૩
૬-વંદો વીર જિનેશ્વરરાયા, ત્રિશલાદેવી ... ૨૨૫
૭-વંદો વીર જિણેસરરાયા, ત્રિશલા માતા ૨૨૬
૮-વીર જિણેસર પ્રભુમું પાયા ... ૨૨૭
૯-નારે પ્રભુ નહિ માનું ... ૨૨૮
૧૦-વીરજિનંદ કૃપાલ હો ... ૨૨૯
૧૧-બલીહારી જાઉં વારી ... ૨૩૦

સમવસરણુ-વર્ણનગદિત મહાવીરસ્વામી સ્તવ

- ૧-એકંધાર વચ્છદેશ આવજો, જીણુંદજી ! ... ૨૩૦

શ્રી વીરપ્રભુનાં દીવાળીનાં સ્તવનો-

૧-મારગદેશક મોક્ષનો રે	૨૩૩
૨-જય જિનવર જગહિતકારી રે	૨૩૫
૩-મારે દીવાળી થઈ આજ	૨૩૬

શ્રી મહાવીરસ્વામીની સ્તુતિઓ-

૧-મહાવીરજિણુંદા રાય સિદ્ધાર્થનંદા	૨૩૭
૨-જય જય ભવિ-હિતકર	૨૩૭
૩-કલ્યાણમન્દિરમુદારમવશમેદિ	૨૩૭
૪-નમ્રેન્દ્રમૌલિપ્રપત્તપરાગ	૨૩૮
૫-કનકસમશરીરં પ્રાપ્તસંસારતીરં	૨૩૮

: ચોથો-વિભાગ :

શ્રી સીમંધર સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો —

૧-શ્રી સીમંધર જગધણી, આ ભરતે આવો.	૨૩૯
૨-શ્રી સીમંધર વીતરાગ	૨૪૦
૩-સીમંધર પરમાતમા	૨૪૦

શ્રી સીમંધર જિનસ્તવનો—

૩-સાહેબ શ્રી સીમંધર સાહિબા	૨૪૨
----------------------------	-----	-----	-----

૨-પુખ્પલવર્ધ વિજયે જયો રે	...	૨૪૪
૩-શ્રી સીમંધર સાહિબા	...	૨૪૫
૪-સુણો ચંદાળ	...	૨૪૬
૫-શ્રી સીમંધર જિન-વિનતિ	...	૨૪૭

શ્રી સીમંધર જિન સ્તુતિઓ—

૧-શ્રી સીમંધર દેવ સુહંકર	...	૨૫૨
૨-શ્રી સીમંધર મુજને બહાલા	...	૨૫૨
૩-શ્રી સીમંધર જિનવર	...	૨૫૩

સર્વ-સાધારણ જિન-ચૈત્યવંદનો—

૧-જય જય શ્રી જિનરાજ ! આજ	...	૨૫૩
૨-પરમાનંદ પ્રકાશ ભાસ	...	૨૫૪
૩-પરમેશ્વર પરમાત્મા	...	૨૫૫
૪-તુજ મૂર્તિને નિરખવા	...	૨૫૫

શ્રી સિદ્ધપરમાત્માનું ચૈત્યવંદન—

૧-અજ અવિનાશી અકલ જે	...	૨૫૬
---------------------	-----	-----

શ્રી પંચ-પરમેષ્ઠિનું ચૈત્યવંદન—

૧-આર ગુણ અરિહંતદેવ	...	૨૫૬
--------------------	-----	-----

ચોવીસ જિનલંછન ચૈત્યવંદન—

૧-વૃષભલંછન ઋષભદેવ ... ૨૫૭

ચોવીસ જિનના વર્ણનું ચૈત્યવંદન—

૩-પદ્મપ્રભુ ને વાસુપૂજ્ય ... ૨૫૮

સર્વ-સાધારણ જિનસ્તવનો—

૧-સકલ સમતા સુરલતાનો ... ૨૫૮

૨-જિણુંદા ખ્યારા મુણિંદા ખ્યારા ... ૨૬૦

શ્રી જિનપંચક-સ્તવન—

૧-પંચ પરમેશ્વરા પરમ અલવેસરા ... ૨૬૦

પ્રભુના અદ્ભુત રૂપનું સ્તવન.

૧-દેખો માર્ઠ અજળ રૂપ જિનજી કો ... ૨૬૨

શ્રી સર્વ-સાધારણ જિન સ્તુતિઓ—

૧-છત્ર ત્રય ચામર, તરૂં અશોક સુખકાર... ૨૬૨

૨-એકાદશ જશ અતિશય પ્રગટે ... ૨૬૩

શ્રી ચોવીસ જિન-સ્તુતિ—

૧-અષ્ટાપદે શ્રી આદિ-જિનવર ... ૨૬૩

શ્રી સિદ્ધચક્રનાં ચૈં સ્તવં સ્તુતિ—

૧-ચૈં જો-ધુરી સિરિ અરિહંત મૂલ ... ૨૬૩

સ્તવ૦ સિદ્ધચક્ર વર સેવા કીજો	...	૨૬૪
,, શ્રી સિદ્ધસ્વરૂપ-દર્શક પૂજા	...	૨૬૬
સ્તવ૦ અંગદેશ ચંપાપુરીવાસી	...	૨૬૮
,, જિનશાસન વંછિતપૂરણ	...	૨૬૮
,, પ્રહુ ઉઠી વંદુ સિદ્ધચક્ર સદાય	...	૨૬૯
,, સિદ્ધચક્ર આરાધો	...	૨૬૯

શ્રી અનન્તવીર્ય જિનસ્તવન—

૧-અનન્તવીરજ અરિહંત ! સુણો મુજ વિનતિ ૨૬૯

શ્રી આબુજી તીર્થનાં સ્તવનો—

૧-આદિ જિણેસર પૂજતાં દુઃખ મેટા રે ૨૭૧

૨-આવો આવોને રાજ ... ૨૭૩

શ્રી રાણકપુર તીર્થનું સ્તવન—

૧-જગપતિ જયો જયો ઋષભજિણુંદ ... ૨૭૪

શ્રી સમ્મેતશિખર-ગિરિનાં સ્તવનો—

૧-સમ્મેતશિખર જિન વંદીયે ... ૨૭૫

૨-જઈ પૂજો લાલ, સમ્મેતશિખર ... ૨૭૭

૩-આજ સફલ દિન ઉગ્યો હો ... ૨૭૮

૪-સમેતશિખરની જાતરા નિલ્ય કરીએ ...	૨૭૬
શ્રી અષ્ટાપદગિરિ તીર્થનું સ્તવન-	
૧-અષ્ટાપદ અરિહંતજી	૨૮૦

: પાંચમો-વિભાગ :

શ્રી જિનેશ્વરદેવની અષ્ટપ્રકારી પૂજા-	
૧-શ્રી જિનપૂજાની સાત શુદ્ધિ ...	૨૮૨
૨-શ્રી જિનમન્દિરમાં પ્રવેશ સંબંધી ...	૨૮૫
૩-અષ્ટપ્રકારી પૂજાનો ક્રમ-દુહા સાથે ...	૨૮૫
પં. શ્રી વીરવિજયજી-કૃત સ્નાત્ર-પૂજા	
૧-સ્નાત્ર-વિધિ	૨૯૨
૨-સ્નાત્ર-પૂજા	૨૯૪
૩-લૂણ ઉતારણું	૩૦૬
૪-આરતી	૩૦૭
૫-મંગલ દીવો	૩૦૭
શ્રી પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન	૩૦૮

श्री सिद्धायल-भङ्गातीर्थादि स्तवनावली.

: भङ्गलायरण-विभाग :

प्रभु सन्मुख ज्ञानवानी स्तुतिथो

पूर्णानन्दमयं महोदयमयं, कैवल्यचिद्दृढमयं,
रूपातीतमयं स्वरूपरमणं, स्वाभाविकीश्रीमयम् ।
ज्ञानोद्योतमयं कृपारसमयं, स्याद्वादविद्यालयं,
श्रीसिद्धाचलतीर्थराजमनिशं, वन्देऽहमादीश्वरम् ॥१॥

नेत्रानन्दकरी भवोदधितरी, श्रेयस्तगेर्मञ्जरी,
श्रीमद्धर्ममहानरेन्द्रनगरी, व्यापलताधूमरी ।
हर्षोत्कर्षशुभप्रभावलहरी, रागद्विषां जित्वरी,
मूर्तिः श्रीजिनपुङ्गवस्य भवतु, श्रेयस्करी देहिनाम् ॥२॥

विश्वानन्दकरी भवाम्बुधितरी सर्वापदां कर्तरी,
मोक्षाध्वैकविलङ्घनाय विमला विद्या परा खेचरी ।
दृष्ट्या भावितकल्मषापनयने बद्धा प्रतिज्ञा दृढा,
रम्यार्हत्प्रतिमा तनोतु भविनां सर्वं मनोवाञ्छितम् ॥३॥

अद्य मे सफलं जन्म, अद्य मे सफला क्रिया ।
अद्य मे सफलं गात्रं, जिनेन्द्र ! तव दर्शनात् ॥ ४ ॥

नागेन्द्रनिर्मितफगाञ्चितमौलिपार्श्वः,
यो भात्युपासकसुरागुरनाथपार्श्वः ।
यत्तीर्थरक्षणपरो विदितोऽस्ति पार्श्वः,
शङ्खेश्वराधिपतिरस्तु सुखाय पार्श्वः ॥ ५ ॥
सकलकुशलवल्ली-वर्द्धने मेघतुल्यो,
भविककमलहेलिः, सौख्यसम्पत्प्रवालः ।
सुखजलनिधिचन्द्रो, देवदेवेन्द्रवन्द्यो,
वितरतु विजयं नः, पार्श्वनाथो जिनेन्द्रः ॥६॥

किं पीयूषमयी कृपारसमयी कर्पूरपारीमयी,
 किं वानन्दमयी महोदयमयी सद्ध्यानलीलामयी ।
 तत्त्वज्ञानमयी सुदर्शनमयी निस्तन्द्रचन्द्रप्रभा,
 सारस्फारमयी पुनातु सततं मूर्त्तिस्त्वदीया सताम् ॥७॥
 किं कर्पूरमयं सुधारसमयं, किं चन्द्ररोचिर्मयं,
 किं लावण्यमयं महामणिमयं कारुण्यकेलिमयम् ।
 विश्वानन्दमयं महोदयमयं, शोभामयं चिन्मयं,
 शुक्लध्यानमयं वपुर्जिनपते,—भूयाद् भवाल्म्बनम् ॥८॥

सम्यक्सुरेन्द्रकृतसंस्तुतिपादपद्म—

मुदामकामकरिराजकठोरसिंहम् ।

सद्धर्मदेशकवरं वरदं नतोऽस्मि,

वीरं विशुद्धतरबोधनिधिं सुधीरम् ॥ ९ ॥

कल्याणपादपारामं, श्रुतगंगाहिमाचलम् ।

विश्वाम्भोजरविं देवं, वन्दे श्रीज्ञातनन्दनम् ॥ १० ॥

तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ !,

तुभ्यं नमः क्षितितलामलभूषणाय ।

तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय,

तुभ्यं नमो जिन ! भवोदधिशोषणाय ॥ ११ ॥

आकर्णितोऽपि महितोऽपि निरीक्षितोऽपि,

नूनं न चेतसि मया विधृतोऽसि भक्त्या ।

जातोऽस्मि तेन जनबान्धव ! दुःखपात्रं,

यस्मात् क्रियाः प्रतिफलन्ति न भावशून्याः ॥ १२ ॥

नमो दुर्वाररागादि-वैरिवारनिवारिणे ।

अर्हते योगिनाथाय, महावीराय तायिने ॥ १३ ॥

जिने भक्तिर्जिने भक्ति-र्जिने भक्तिर्दिने दिने ।

सदा मेऽस्तु सदा मेऽस्तु, सदा मेऽस्तु भवे भवे ॥ १४ ॥

दर्शनं देवदेवस्य, दर्शनं पापनाशनम् ।

दर्शनं स्वर्गसोपानं, दर्शनं मोक्षसाधनम् ॥ १५ ॥

दर्शनाद् दुरितध्वंसी, वन्दनाद् वाञ्छितप्रदः ।

पूजनात् पूरकः श्रीगां, जिनः साक्षात् सुरद्रुमः ॥१६॥

[૧૭]

જે દષ્ટિ પ્રભુ દર્શન કરે તે દષ્ટિને પણ
ધન્ય છે, જે જીલ જિનવરને સ્તવે તે જીલને
પણ ધન્ય છે; પીયે મુદા વાણી સુધા તે કર્ણ-
યુગને ધન્ય છે, તુજ નામ મંત્ર વિશદ ધરે તે
હૃદયને નિત ધન્ય છે.

[૧૮]

સહુ આપ્તના શિરદાર હે જગદીશ ! તું
એકજ સદા, મુજને મળ્યો તું સકલ મનને
ધૃષ્ટિ આપે સંપદા; હે નાથ ! નિજ સેવક ગણી
મુજને સ્વીકારો સ્નેહથી, તુલના ધરું હું તાહરી
ઉત્કર્ષ પામું જેહથી.

[૧૯]

દીક્ષા ગ્રહી પ્રથમ તીર્થ તમેજ સ્થાપ્યું,
 કે લબ્યનું કઠણ દુઃખ અનંત કાર્યું;
 એ'વા પ્રભુ પ્રણુમીયે પ્રણુયે તમેને,
 મેવા પ્રભુ શિવ તણા અરપો અમેને.

[૨૦]

સુણ્યા હશે પૂજ્યા હશે નિરખ્યા હશે પણ કે ક્ષણે,
 હે ! જગતખંધુ ચિત્તમાં ધાર્યા નહિ ભક્તિપણે;
 જન્મ્યો પ્રભુ તે કારણે દુઃખ પાત્ર હું સંસારમાં,
 હા ! ભક્તિ તે ફળતી નથી જે ભાવ શૂન્યાચારમાં.

[૨૧]

છે પ્રતિમા મનોહારિણી દુઃખ હરી-શ્રી
 વીરજિણુંદની, ભક્તોને છે સર્વદા સુખકરી-જાણે
 ખીલી ચંદની; આ પ્રતિમાના ગુણ ભાવ ધરીને-
 જે માણસો ગાય છે, પામી સઘળાં સુખ તે
 જગતનાં-મુક્તિ ભણી જાય છે.

[૨૨]

આયો શરણે તુમારે—

જિનવર કરજો—આશ પૂરી અમારી,
નાઓ લવ પાર મહારો—

તુમ વિણ જગમાં—સાર લે કોણ મહારી;
ગાયો જિનરાજ આજે—

હરષ અધિકથી—પરમ આનંદકારી,
પાયો તુમ દર્શ નાસે—

લવોલવ ભ્રમણા—નાથ ! સર્વે અમહારી.

[૨૩]

ઈહ જગતસ્વામી મોહવામી મોક્ષગામી
સુખ—કરૂં, પ્રભુ અકલંક અમલ અખંડ નિર્મલ
લબ્ય—મિથ્યાત્વહરૂં; દેવાધિદેવા ચરણ—સેવા નિત્ય
મેવા આપિયે; નિજ દાસ જાણી દયા આણી
આપ સમોવડ થાપિયે.

[૨૪]

સકલ કરમવારી, મોક્ષ-માર્ગાધિકારી,
 ત્રિભુવન ઉપગારી, કેવલજ્ઞાન ધારી;
 ભવિજન નિત્ય સેવો, દેવ એ ભક્તિભાવે,
 એહીજ જિન ભજંતાં, સર્વ સંપત્તિ આવે.

[૨૫]

જિનવર પદ સેવા, સર્વ સંપત્તિ દાઇ,
 નિશદ્દિન સુખદાઇ, કલ્પવૃક્ષી સહાઇ;
 નમિ વિનમિ લહી જે, સર્વ વિદ્યા વડાઇ;
 ઋષભ જિનહ સેવા, સાધતાં તેહ પાઇ.

[૨૬]

પ્રભુ દર્શન સુખ સંપદા, પ્રભુ દર્શન નવનિદ્ધ;
 પ્રભુ દર્શનથી પામીયે, સકલ પદારથ સિદ્ધ.

[૨૭]

ભાવે જિનવર પૂજ્યે, ભાવે દીજે દાન;
ભાવે ભાવના ભાવીયે, ભાવે કેવળજ્ઞાન.

[૨૮]

જીવડા જિનવર પૂજ્યે, પૂજનાં ફળ હોય;
રાજા નમે પ્રજા નમે, આણુ ન લોપે કોય.

[૨૯]

કુલડાં કેરા બાગમાં, બેઠા શ્રી જિનરાજ;
જેમ તારામાં ચંદ્રમા, તેમ શોભે મહારાજ.

[૩૦]

ત્રિભુવન નાયક તું ધણી, મહા મ્હોટો મહારાજ;
મ્હોટે પુણ્યે પામીઓ, તુમ દરિશન હું આજ.

૪૬

[૩૧]

આજ મનોરથ સવિ ક્રિયા, પ્રગટ્યા પુણ્ય કલોલ;
પાપ કરમ દૂરે ટળ્યાં, નાઠાં દુઃખ દંદોલ.

[૩૨]

પંચમ કાળે પામવો, દુર્લભ પ્રભુ દેદાર;
તો પણ તહારા નામનો, છે મ્હોટો આધાર.

[૩૩]

શ્રી આદીશ્વર શાંતિ નેમિ જિનને,
શ્રી પાર્શ્વ વીર પ્રભો,
એ પાંચે જિનરાજ આજ પ્રણમું,
હેતે કરી હે વિભો;
કલ્યાણે કમલા સદૈવ વિમલા,
વૃદ્ધિ પમાડો અતિ,
એહવા ગૌતમસ્વામી લખિધ ભરીઆ,
આપો સદા સન્મતિ.

પ્રણમી શ્રી પ્રભુ વીરને પ્રથમમાં, માંગલ્યકારી સદા,
 બીજા શ્રી ગુરુ ગૌતમ ગણધરા, વંદે ટળે આપદા;
 ત્રીજા શ્રીસ્થૂલિભદ્રને પ્રણમીએ, કૌશ્યા ઘરે જે રહ્યા,
 મૂકી તેહના ભોગ યોગ ગ્રહીને, સ્વર્ગે પછીથી ગયા.

❀ સૂચના ❀

કોઈ પણ ચૈત્યવંદન કરતી વેળાએ, ચૈત્યવંદન બોલતાં પહેલાં નીચેની સ્તુતિ બોલવામાં આવે છે:—

સકલકુશલવल्ली-પુષ્કરાવત્તમેઘો ।

દુરિતતિમિરમાનુઃ, કલ્પવૃક્ષોપમાનઃ ॥

મવજલનિધિપોતઃ, સર્વસંપત્તિદેતુઃ ।

સ મઘતુ સતતં વઃ, શ્રેયસે શાન્તિનાથઃ ॥ ૧ ॥

વધુમાં એ પણ ધ્યાનમાં રાખવું કે—‘જવંતિ ચેઘ્યાઈ’ બોલ્યા પછી ‘જવંત કે વિ સાહૂ’ બોલતાં પહેલાં—
 “ ઇચ્છામિ ખમાસમણે ! વંદિઉં જવણિજ્જએ
 નિસીહિઆએ મત્થએણ વંદામિ ! ”

—એમ ખમાસમણ દેવાનું હોય છે. ૪, ૮, ૧૦, ૧૨ અને ૧૪ પાનામાં વિધિમાં તેનો ઉલ્લેખ કર્યો નથી, છતાં સમજી લેવું. ચૈત્યવંદન પદ્માસને કરવું જોઈએ, હાથ ખરાખર જોડેલા રાખવા જોઈએ, જ્યવીયરાય બોલતાં હાથ ઉંચા કપાળ પાસે રાખવા તથા ‘વારિજ્જઈ’ આવતાં નીચા લાવવા અને શ્રી અરિહંત ચેઘ્યાઈ બોલતાં પહેલાં ઉભા થવું—વિગેરે સમજી લેવું.

આ સામેના 'સૂચના' વાળા પાનામાં
'ચૈત્યવન્દન પદ્માસને કરવું જોઈએ'—એમ જે
છપાયું છે, તે બરાબર નથી. ત્રણ ખમાસમણ
દઈ એ ઢીંચણ જમીન ઉપર રાખીને ચૈત્યવન્દન
કહેવું, એમ પ્રારંભિક વિધિમાં જણાવેલું જ છે.

श्रीशंखेश्वरपार्श्वनाथाय नमो नमः ।

श्रीमद्-विजयानन्दसूरीश्वरेभ्यो नमः ।

श्री सिद्धायल-महातीर्थादि
स्तवनावली.

: प्रथम-विभाग :

श्री सिद्धगिरिजनां पांच्यैत्यवंदनो.

: विधि-सहित. :

ચૈત્યવંદનનો પ્રારંભિક વિધિ.

પ્રથમ ખમાસમણ દઈ, ધારયાવહી પડિક્કમી, યાવત્ લોગરસ સુધી કહી, પછી ઉત્તરાસંગ નાખી, ત્રણ ખમાસમણ દઈ-‘ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન! ચૈત્યવંદન કરૂં ?’-‘ ઇચ્છં.’ કહી, બેસી બન્ને ઢીંચણ બૂમિ ઉપર સ્થાપન કરી ચૈત્યવંદન કરવું.

ચૈત્યવંદન-પહેલું.

(તલાટીએ કરવાનું.)

શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, દીઠે દુર્ગતિ વારે; ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભવ પાર ઉતારે ॥ ૧ ॥ અનંત સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકલ તીર્થનો રાય; પૂર્વ નવાણું ઋષભદેવ, જ્યાં ઠવિયા પ્રભુ પાય ॥ ૨ ॥ સૂરજકુંડ સોહામણો, કવડ જક્ષ અભિરામ; નાભિરાયા કુલ-મંડણો, જિનવર કરૂં પ્રણામ ॥ ૩ ॥

જં કિંચિ.

જં કિંચિ નામ તિથ્યં. સગ્ગે પાયાલ માણ્ણસે
લોએ; જાઈ જિણ્ણિયાઈ, તાઈ સવ્વાઈ વંદામિ ॥ ૧ ॥

નમોત્થુણું અથવા શકસ્તવ.

નમોત્થુણું, અરિહંતાણું, ભગવંતાણું । આઈગરાણું,
તિથ્યરાણું, સયંસંખુદ્ધાણું । પુરિસુત્તમાણું, પુરિસ-
સીહાણું, પુરિસવરપુંડરીઆણું, પુરિસવરગંધહત્થીણું ।
લોગુત્તમાણું, લોગનાહાણું, લોગહિઆણું, લોગપર્ધવાણું,
લોગપજ્જ્ઞેઅગરાણું । અભયદ્યાણું, ચપ્પધુદ્યાણું,
મગ્ગદ્યાણું, સરણુદ્યાણું, બોહિદ્યાણું । ધમ્મદ્યાણું,
ધમ્મદેસયાણું, ધમ્મનાયગાણું, ધમ્મસારહીણું, ધમ્મ-
વરચાઉરંતચક્કવટ્ટીણું । અપ્પહિહયવરનાણુંદંસણુધ-
રાણું, વિઅટ્ટહિમાણું । જિણાણું જવયાણું, તિન્નાણું
તારયાણું, ખુદ્ધાણું બોહયાણું, મુત્તાણું મોઅગાણું ।
સવ્વન્નુણું, સવ્વદરિસિણું, સિવ-મયલ-મરૂઅ-મણુંત-
મપ્પખય-મવ્વાબ્બાહ-મપ્પુણરાવિત્તિ, સિદ્ધિગઈનામધેયં,

ઠાણું સંપત્તાણું, નમો જિણાણું, જિયભયાણું । જે
અ અમથા સિદ્ધા, જે અ ભવિરસંતિ જાગએ
કાલે; ગંપઈ અ વટમાણા, સઞ્જે તિવિહેણ વંદામિ ॥

જાવંતિ ચેમથાઈ.

જાવંતિ ચેમથાઈ, ઉઠ્ઠે અ અહે અ તિરિઅલોએ અ;
સઞ્જાઈ તાઈ વંદે, ઈહ સંતો તત્થ સંતાઈ ॥ ૧ ॥

જાવંત કે વિ સાહુ.

જાવંત કે વિ સાહુ, ભરહેરવયમહાવિદેહે અ;
સઞ્જેસિં તેસિં પણ્યો, તિવિહેણ તિદંડવિરયાણું ॥૧॥

પંચ પરમેષ્ઠિ-નમસ્કાર.

નમોઽર્હતસિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ ।

શ્રી સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

સિધ્ધાચલ ગિરિ ભેટયા રે, ધન્ય ભાગ્ય હમારાં;
॥ એ આંકણી ॥ એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો

કહેતાં ન આવે પારા; રાયણુ રૂપ સમોસર્યા સ્વામી,
 પૂરવ નવાણું વારા રે ॥ ૧૦ ॥ ૧ ॥ મૂળનાયક શ્રી
 આદિજિનેશ્વર, ચૌમુખ પ્રતિમા ચારા; અષ્ટ દ્રવ્યશું
 પૂજે ભાવે, સમકિત મૂળ આધારા રે ॥ ૧૦ ॥ ૨ ॥
 ભાવભક્તિશું પ્રભુગુણ ગાતાં, અપના જન્મ સુધારા;
 યાત્રા કરી ભવિજન શુભ ભાવે, નરક તિર્યચ ગતિ
 વારા રે ॥ ૧૦ ॥ ૩ ॥ દૂર દેશાંતરથી હું આવ્યો,
 શ્રવણે સુણી ગુણ તારા; પતિત-ઉદ્ધારણુ યિરૂદ તુમારું,
 એ તીરથ જગ સારા રે ॥ ૧૦ ॥ ૪ ॥ સંવત અઢાર ત્યાસી
 માસ અષાઢો, વદિ આઠમ ભોમવારા; પ્રભુકે ચરણુ
 પ્રતાપકે સંઘમાં, ક્ષમારતન પ્રભુ પ્યારા રે ॥ ૧૦ ॥ ૫ ॥

જય વીયરાય.

જય વીયરાય જગગુરૂ, હોઉ મમં તુહ પભાવઓ
 ભયવં !; ભવનિવ્વેઓ મગ્ગા-ણુસારિઆ ઇકૂલસિદ્ધિ
 ॥ ૧ ॥ લોગવિરૂદ્ધચ્યાઓ, ગુરૂજણુપૂચ્યા પરત્ય-
 કરણું ચ; સુહગુરૂનેગો તવ્વયણુ-સેવણુ આભવમખંડા

॥ ૨ ॥ વારિજ્ઞઘ્ઞિ જ્ઞઘ્ઞિ વિ નિઆણુ-અંધણું વીયરાય !
 તુહ સમએ; તહવિ મમ હુજ્જ સેવા, ભવે ભવે
 તુમ્હ ચલણાણું ॥ ૩ ॥ દુખખખખએા કમ્મ-
 ખખએા, સમાહિમરણું ચ બોહિલાભો અ; સંપજ્જઉ
 મહ એઅં, તુહ નાહ પણામકરણેણું ॥ ૪ ॥ સર્વ-
 મંગલ-માંગલ્યં, સર્વકલ્યાણકારણુમ્; પ્રધાનં સર્વધર્માણું,
 જ્ઞેનં જયતિ શાસનમ્ ॥ ૫ ॥

અરિહંત એધઆણું.

અરિહંતએધઆણું, કરેમિ કાઉરસગ્ગં । વંદણુવત્તિ-
 આએ, પૂઅણુવત્તિઆએ, સક્કારવત્તિઆએ, સમ્માણુ-
 વત્તિઆએ, બોહિલાભવત્તિઆએ, નિરવસગ્ગવત્તિ-
 આએ । સદ્ધાએ, મેહાએ, ધીધએ, ધારણાએ,
 અણુપ્પેહાએ વઢ્ઢમાણીએ ઠામિ કાઉરસગ્ગં ॥

અનત્થ ઉસસિએણું.

અનત્થ ઉસસિએણું, નીસસિએણું, ખાસિએણું,
 છીએણું, જંભાધએણું, ઉડ્ડુએણું, વાયનિસગ્ગેણું,

ભમલિએ, પિત્તમુચ્છાએ । સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં,
 સુહુમેહિં બેલસંચાલેહિં, સુહુમેહિં દ્વિઠિસંચાલેહિં ।
 એવમાધએહિં આગારેહિં, અભગ્ગો, અવિરાહિઓ,
 હુન્ન મે કાઉસ્સગ્ગો । જાવ અરિહંતાણું ભગવંતાણું
 નમુક્કારેણું ન પારેમિ । તાવ કાયં ઠાણેણું, મોણેણું,
 ઝાણેણું, અપ્પાણું વોસિરામિ ॥

[પછી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરવો. કાઉ-
 સગ્ગ પારી ‘ નમોઽર્હત્ત્વં ’ કહી સ્તુતિ કહેવી.]

શ્રી શત્રુંજય-સ્તુતિ.

શ્રી શત્રુંજય તીરથ સાર, ગિરિવરમાં જેમ મેર ઉદાર,
 ઠાકુર રામ અપાર । મંત્ર માંહે નવકારજ જાણું,
 તારામાં જેમ ચંદ્ર વખાણું, જલધર જલમાં જાણું ।
 પંખીમાંહે જેમ ઉત્તમ હંસ, કુળમાંહે જેમ ઋષભનો
 વંશ, નાભિ તણો જે અંશ । ક્ષમાવંતમાં શ્રીઅરિહંત,
 તપશ્વરા મુનિવર મહંત, શત્રુંજય ગિરિ ગુણવંત ॥ ૧ ॥

ચૈત્યવંદન-ખીજું.

—

શ્રી શાંતિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

શાંતિજિનેશ્વર સોલમા, અચિરાસુત વંદો; વિશ્વ-
સેનકુળનભોમણિ, ભવિજન સુખકંદો ॥ ૧ ॥ મૃગ-
લંછન જિન આઉખું, લાખ વરસ પ્રમાણ; હૃતિણા-
ઉર નયરી ધણી, પ્રભુજી ગુણમણિ-ખાણ ॥ ૨ ॥
ચાલીશ ધનુષની દેહડી એ, સમચોરસ સંકાણ; વદન
પદ્મ જયું ચંદલો, દીઠે પરમ કલ્યાણ ॥ ૩ ॥

[પછી જ કિંચિં - નમોત્યુણં - જાવંતિ -
જાવંત - નમોઽર્હત - કહી સ્તવન કહેવું.].

શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુને વિનતિ રૂપ-સ્તવન.

સુણો શાંતિજિણુંદ સોભાગી, હું તો થયો છું
તુમ ગુણરાગી; તુમે નિરાગી ભગવંત, જોતાં કિમ
મળશે તંત ॥ સુણો ॥ ૧ ॥ હું તો ક્રોધ કષાયનો

ભરીઓ, તું તો ઉપશમ રસનો દરીઓ; હું તો અજ્ઞાને
 આવરીઓ, તું તો કેવળ કમળા વરીઓ ॥ સુણો ૦ ॥
 ૨ ॥ હું તો વિષયા રસનો આશી, તેં તો વિષયા
 કાધી નિરાશી; હું તો કરમને ભારે ભાર્યો, તેં તો
 પ્રભુ ભાર ઉતાર્યો ॥ સુણો ૦ ॥ ૩ ॥ હું તો મોહ
 તણે વશ પડીઓ, તેં તો સખળા મોહને હણીઓ;
 હું તો ભવ સમુદ્રમાં ખુંચ્યો, તું તો શિવ-મંદિરમાં
 પહોંચ્યો ॥ સુણો ૦ ॥ ૪ ॥ મારે જન્મ મરણનો
 જોરો, તેં તો તોડ્યો તેહનો દોરો; મારો પાસો ન મેલે
 રાગ, તમે પ્રભુજી થયા વીતરાગ ॥ સુણો ૦ ॥ ૫ ॥
 મને માયાએ મૂક્યો પાસી, તું તો નિરબંધન અવિ-
 નાશી; હું તો સમકિતથી અધુરો, તું તો સકળ પદા-
 રથે પૂરો ॥ સુણો ૦ ॥ ૬ ॥ મારે તો છો પ્રભુ તુંહી
 એક, ત્હારે મુજ સરીખા અનેક; હું તો મનથી ન
 મૂકું માન, તું તો માનરહિત ભગવાન ॥ સુણો ૦ ॥
 ૭ ॥ મારું કાધું કથું નવિ થાય, તું તો રંકને કરે
 છે રાય; એક કરો મુજ મહેરબાની, મારો મુજરો

લેજો માની ॥ સુણો ॥ ૮ ॥ એક વાર જો નજરે
 નિરખો, તો કરો મુજને તુજ સરીખો; જો સેવક
 તુમ સરીખો થાશે, તો ગુણ તમારા ગાશે ॥ સુણો ॥
 ॥ ૯ ॥ ભવો ભવ તુમ ચરણોની સેવા, હું તો માગું
 દેવાધિદેવા; સામું જુઓને સેવક જાણી, એવી ઉદ્ય-
 રતનની વાણી ॥ સુણો ॥ ૧૦ ॥

[ત્યારબાદ-જય વીરરાય૦ - અરિહંતચેષ્યા-
 હું - અન્નત્થ૦-કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો.
 કાઉસ્સગ્ગ પારી-નમોઽર્હત૦-કહી સ્તુતિ કહેવી.]

શ્રી શાંતિનાથસ્વામીની સ્તુતિ.

શાંતિજિનેશ્વર સમરીએ, જેની અચિરા માય
 વિશ્વસેનકુળ ઉપન્યા, મૃગ લંછન પાય ॥ ગજપુરી
 નયરીનો ધણી, કંચન વરણી છે કાય, ધનુષ ચાલીસ
 તસ દેહડી, લાખ વરસનું આય ॥ ૧ ॥

ચૈત્યવંદન-ત્રીજું.

(રાયણ પગલાંનું.)

વિમલગિરિવર સયલ અધહર ભવિકજન મન-
રંજનો । નિજ રૂપ ધારી પાપ ટારી આદિ જિન
મદભંજનો ॥ જગજીવ તારે ભરમ ફારે સયલ અરિ-
દલ-ગંજનો । પુંડરીક-ગિરિવર શૃંગ શોભે આદિનાથ
નિરંજનો ॥ ૧ ॥ અજ અમર અચલ આનંદ રૂપી,
જન્મ-મરણ-વિહંડનો । સુર-અસુર ગાવે ભક્તિભાવે
વિમલગિરિ જગમંડનો ॥ પુંડરીક-ગણધર રામ
પાંડવ આદિ લે બહુ મુનિવરા । જીહાં મુક્તિ રામા
વર્યા રંગે કર્મ કંટક સહુ જરા ॥ ૨ ॥ કોઈ તીર્થ
જગમાં અન્ય નાંહી વિમલગિરિ સમ તારકં । દૂર-
ભવિયા જે અભવિયા સદા દષ્ટિનિવારકં ॥ એક ત્રીજો
પંચમે ભવ વરે શિવ દુઃખવારકં । યહ આશ ધારી
શરણ થારી આતમા હિતકારકં ॥ ૩ ॥

[પછી-જ' કિંચિં - નમોત્યુ હું-જાવંતિ-
જાવંત- નમોઽર્હત કહી સ્તવન કહેવું.]

રાયણ પગલાંનું સ્તવન.

નીલુડી રાયણ તર તળે-સુણ સુંદરી, પીલુડા
પ્રભુના પાય રે-ગુણ મંજરી; ઉજવલ ધ્યાને ધ્યાઈએ
॥ સુણ ॥ એહીજ મુક્તિ ઉપાય રે ॥ ગુણ ॥ ૧ ॥
શીતળ છાયાએ બેસીએ ॥ સુણ ॥ રાતડો કરી
મન રંગ રે ॥ ગુણ ॥ પૂજીએ સોવન ફૂલડે ॥ સુણ ॥
જેમ હોય પાવન અંગ રે ॥ ગુણ ॥ ૨ ॥ ખીર
ઝરે જેહ ઉપરે ॥ સુણ ॥ નેહ ધરીને એહ રે
॥ ગુણ ॥ ત્રીજે ભવે તે શિવ લહે ॥ સુણ ॥
થાયે નિર્મળ દેહ રે ॥ ગુણ ॥ ૩ ॥ પ્રીત ધરી પ્રદક્ષિણા
॥ સુણ ॥ દીએ એહને જે સાર રે ॥ ગુણ ॥ અલંગ
પ્રીતિ હોય જેહને ॥ સુણ ॥ ભવ ભવ તુમ આધાર રે
॥ ગુણ ॥ ૪ ॥ કુસુમપત્ર ફળ મંજરે ॥ સુણ ॥
શાખા થડ ને મૂળ રે ॥ ગુણ ॥ દેવ તણા વાસાય છે

॥ સુણુ ॥ તીરથને અનુકૂળ રે ॥ ગુણુ ॥ ૫ ॥
 તીરથ ધ્યાન ધરો મુદ્દા ॥ સુણુ ॥ સેવો એહની છાંય
 રે ॥ ગુણુ ॥ જ્ઞાનવિમલ ગુણુ ભાળિયો ॥ સુણુ ॥
 શત્રુંજયમાહાત્મ્યમાંહી રે ॥ ગુણુ ॥ ૬ ॥

[ત્યારબાદ-જય વીયરાય ૦ - અરિહંતચેષ-
 યાણું ૦ - અત્રતથ ૦ - કહી એક નવકારનો કાઠિસસગ્ગ
 કરી, પારી-નમોઊર્હત ૦ - કહી સ્તુતિ કહેવી.]

સ્તુતિ.

શ્રી શત્રુંજયે આદિજિન આગ્યા, પૂર્વ નવાણું
 વારણ, અનંત લાભ ઈલાં જિનવર જાણી, સમોસર્યા
 નિરધારણ; વિમળગિરિવર મહિમા મોટો, સિદ્ધાયળ
 ઈણે ઠામણ; કાંકરે કાંકરે અનંતા સિધ્યા, એકસો ને
 આઠ ગિરિ નામણ ॥ ૧ ॥

ચૈત્યવંદન-ચોથું.

શ્રી પુંડરીકસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

આદીશ્વર જિનરાયનો, ગણધર ગુણવંત, પ્રગટ
નામ પુંડરીક જસ, મહીમાંહે મહંત ॥ ૧ ॥ પંચ
કોડી સાથે મુણિંદ, અણુસણુ તિહાં કીધ; શુક્લ ધ્યાન
ધ્યાતાં અમૂલ, કેવળ તિહાં લીધ. ॥ ૨ ॥ ચૈત્રી પૂનમને
દિને એ, પામ્યા પદ મહાનંદ; તે દિનથી પુંડરીકગિરિ,
નામ દાન સુખકંદ ॥ ૩ ॥

[પછી-જ' કિંચિં - નમોત્યુ હું - જવંતિ -
જવંત - નમોડહત - કહી સ્તવન કહેવું.]

શ્રી પુંડરીકસ્વામીનું સ્તવન

એક દિન પુંડરીક ગણધર રે લાલ, પૂછે શ્રી
આદિજીવંદ સુખકારી રે; કહીએ તે જલ જલ ઉતરી રે
લાલ, પામીશ પરમાનંદ, જલ વારી રે ॥ એક ॥ ૧ ॥

કહે જિન ધણુ ગિરિ પામશે રે લાલ, જ્ઞાન અને નિર-
વાણુ, જયકારી રે; તીરથ મહિમા વાઘશે રે લાલ, અધિક
અધિક મંડાણુ, નિરધારી રે ॥ એકં ॥ ૨ ॥ ઇમ નિસુ-
ણીને ઈહાં આવીયા રે લાલ, ધાતી કરમં કર્યાં દૂર, તમ
વારી રે; પંચ કોડ મુનિ પરિવર્યા રે લાલ, હુઆ સિદ્ધિ
હજુર, ભવ વારી રે ॥ એકં ॥ ૩ ॥ ચૈત્રી પૂનમ
દિન કીજીયે રે લાલ, પૂજા વિવિધ પ્રકાર, દિલ ધારી રે;
ફળ પ્રદક્ષિણા કાઠિસગા રે લાલ, લોગસ્સ થુઈ નમુસ્કાર,
નર નારી રે ॥ એકં ॥ ૪ ॥ દશ વીશ ત્રીશ ચાળીશ
ભલાં રે લાલ, પચાસ પુષ્પની માળ, અતિ સારી રે;
નરભવ લાહો લીજીયે રે લાલ, જેમ હોય જ્ઞાન વિશાળ,
મનોહારી રે ॥ એકં ॥ ૫ ॥

[ત્યારબાદ - જય વીયરાયં - અરિહંતચેષ્ઠ-
ચાણું - અન્નતથં - કહી નવકારનો કાઠિસગગ કરવો
અને કાઠિસગગ પારી - નમોઽર્હત - કહી સ્તુતિ કહેવી.]

શ્રી પુંડરીકસ્વામીની સ્તુતિ.

પુંડરીકમંડળ પાય પ્રભુમીજે, આદીશ્વર જિનચંદાજી,
તેમિ વિના ત્રેવીશ તીર્થકર, ગિરિ ચઢ્યા આણંદાજી;
આગમમાંહે પુંડરીક મહિમા, ભાખ્યો જ્ઞાનદિણંદાજી, ચૈત્રી
પૂનમ દિન દેવી ચક્રેસરી, સૌભગ્ય ઘો સુખકંદાજી ॥ ૧ ॥

ચૈત્યવંદન-પાંચમું.

(મૂળ નાયક પ્રભુનું.)

વિમલ-કેવલજ્ઞાન-કમલા, કલિત-ત્રિભુવન-હિત-
કરં, સુરરાજ-સંસ્તુત-ચરણપંકજ, નમો આદિ
જિનેશ્વરં ॥ ૧ ॥ વિમલગિરિવર-શૃંગમંડળ, પ્રવર-
ગુણગણ-ભૂધરં; સુર-અસુર-કિન્નર-કોડીસેવિત, નમો
આદિ ॥ ૨ ॥ કરતી નાટક કિન્નરીગણ, ગાય
જિનગુણ મનહરં; નિજ્જરાવલી નમે અહોનિશ,
નમો આદિ ॥ ૩ ॥ પુંડરીક-ગણપતિ સિદ્ધિ
સાધી, કોડી પણ મુનિ મનહરં; શ્રીવિમલગિરિવર-

શૃંગ સિક્કા, નમો આદિં ॥ ૪ ॥ નિજ સાધ્ય
 સાધન સુર મુનિવર, કાડિનંત એ ગિરિવરં; મુક્તિ
 રમણી વર્યા રંગે, નમો આદિં ॥ ૫ ॥ પાતાલ
 નર સુરલોક માંહી, વિમલગિરિવરતો પરં; નહીં અધિક
 તીરથ તીર્થપતિ કહે, નમો આદિં ॥ ૬ ॥
 એમ વિમલગિરિવર-શિખરમંડળ, દુઃખવિહંગળ ધ્યા-
 ધ્યે; નિજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થે પરમ જ્યોતિ નિપા-
 ધ્યે ॥ ૭ ॥ જિત-મોહ-કાહ-વિછોહ-નિદા, પરમપદ
 સ્થિતિ જ્યકરં, ગિરિરાજસેવા-કરણુતત્પર પદ્મવિજય
 સુહિતકરં ॥ ૮ ॥

[પછી- જ કિંચિં - નમોત્યુ ણું - જાવંતિં
 જાવંતં - નમોઽર્હુતં - કહી સ્તવન કહેવું.]

શ્રી ઋષભદેવસ્વામીનું સ્તવન.

માતા મરૂદેવીના નંદ, દેખી તાહરી મૂરતિ માં મન
 લોભાણુંજ; માં દિલ લોભાણુંજ ॥ દેખીં ॥ કરૂણા-

નાગર કર્ણાસાગર, કાયા કંચનવાન; ધોરી લંછન પાઉલે
 કાંઈ, ધનુષ પાંચસે માન ॥ માતા૦ ॥ ૧ ॥ ત્રિગટે
 બેસી ધર્મ કહંતા, સુણે પર્ષદા બાર, જોજનગામિની
 વાણી મીઠી, વરસંતી જળધાર ॥ માતા૦ ॥ ૨ ॥
 ઉર્વશી રૂડી અપહરણે, રામા છે મન રંગ; પાથે
 નેપુર રણુજણે કાંઈ, કરતી નાટારંભ ॥ માતા૦ ॥ ૩ ॥
 તુંહી બ્રહ્મા તુંહી વિધાતા, તું જગતારણુહાર; તુજ
 સરીખો નહિ દેવ જગતમાં, અડવડીઆ આધાર
 ॥ માતા૦ ॥ ૪ ॥ તુંહી બ્રાતા તુંહી ત્રાતા, તુંહી જગતનો
 દેવ; સુર નર કિન્નર વાસુદેવા, કરતા તુજ પદ સેવ
 ॥ માતા૦ ॥ ૫ ॥ શ્રી સિદ્ધાચળ તીરથ કેરો, રાજ
 ઋષભજિણુંદ; કીર્તિ કરે માણેકમુનિ તાહરી, ટાળો
 ભવ ભય ફંદ ॥ માતા૦ ॥ ૬ ॥

[પછી - જય વીયરાય૦-અરિહંતચેધયાણું૦-
 અન્નતથ૦-કહી એક નવકારનો કાઉરસગ્ગ કરવો.
 કાઉરસગ્ગ પારી નમોઽર્હત૦ કહી સ્તુતિ કહેવી.]

શ્રી ઋષભદેવસ્વામીની સ્તુતિ.

શ્રીસિદ્ધાયલમંડણુ, ઋષભજિણુંદ દયાલ, મરૂ-
દેવાનંદન, વંદન કરું ત્રણુ કાલ ॥ એ તીરથ જાણી, પૂર્વ
નવાણું વાર, આદીશ્વર આવ્યા, જાણી લાભ અપાર ॥ ૧ ॥

શ્રી સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી

: બીજો વિભાગ :

શ્રી સિદ્ધાચલજી મહાતીર્થનાં, પ્રથમ તીર્થપતિ
શ્રી આદિનાથ ભગવાનનાં અને શ્રી પુંડરીક-
સ્વામીજીનાં ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો, અને
સ્તુતિઓ આદિનો સંગ્રહ.

શ્રી સિદ્ધાચલજીનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, સિદ્ધાચલ સાયો; આદીશ્વર
જિનરાયનો, જિહાં મહિમા જાયો ॥ ૧ ॥ ઈહાં
અનંત ગુણવંત સાધુ, પામ્યા શિવવાસ; એહ ગિરિ
સેવાથી અધિક, હોય લીલ વિલાસ ॥ ૨ ॥ દુષ્કૃત
સર્વિ દૂરે હરે એ, બહુ ભવ સંચિત જેહ; સકલ
તીરથ શિર સેહરો, દાન નમે ધરી તેહ ॥ ૩ ॥

[૨]

સકલ સુહંકર સિદ્ધક્ષેત્ર, સિદ્ધાયલ સુણીએ; સુરે
 નર નરપતિ અસુર ખેયર, નિકરે જે થુણીએ ॥ ૧ ॥
 સકલ તીરથ અવતાર સાર, બહુ ગુણ [ગણ] ભંડાર;
 પુંડરીક ગણધર જગ, પામ્યા ભવ પાર ॥ ૨ ॥ ચૈત્રી
 પૂનમને દિને એ, કર્મ મર્મ કરી દૂર; તે તીરથ આરા-
 હિયે, દાન સુયશ ભરપૂર ॥ ૩ ॥

[૩]

શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, પુંડરીકગિરિ સાચો; વિ-
 મલાચલ તે તીર્થરાજ, જસ મહિમા જાયો ॥ ૧ ॥
 મુક્તિનિલય શતકૂટ નામ, પુષ્પદંત ભણીજે; મહા-
 પદ્મને સહસ્રપત્ર, ગિરિરાજ કહીજે ॥ ૨ ॥ ઇત્યાદિક
 બહુ ભાતિયું એ, નામ જપો નિરધાર; ધીરવિમલ
 કવિરાજનો, શિષ્ય કહે સુખકાર ॥ ૩ ॥

[૪]

સિદ્ધાયત્તનું [૨૧ નામ ગર્ભિત] ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધાયણશિખરે ચઢી, ધ્યાન ધરે જગદીશ; મન-
 વચ-કાયા એકાગ્રયું, નામ જપો એકવીશ ॥ ૧ ॥

૧શત્રુંજયગિરિ વંદીયે, ૨માહુબળી ગુણધામ; ૩મરૂદેવ
 ને ૪પુંડરીકગિરિ, ૫રૈવતગિરિ વિશ્રામ ॥ ૨ ॥
 ૬વિમલાચલ ૭સિદ્ધરાજજી, નામ ૮ભગીરથ સાર;
 ૯સિદ્ધક્ષેત્ર ને ૧૦સહસ્રકમલ, ૧૧મુક્તિનિલય જયકાર
 ॥ ૩ ॥ ૧૨સિદ્ધાચળ ૧૩શતકૂટગિરિ, ૧૪ઢંક ને ૧૫કાડિ-
 નિવાસ; ૧૬કદંબગિરિ ૧૭લોહિત્ય નમો, ૧૮તાલધ્વજ
 ૧૯પુન્યરાશ ॥ ૪ ॥ ૨૦મહાબલ ને ૨૧દૃઢશક્તિ સહી,
 એમ એકવીશે નામ; સાતે શુદ્ધિ સમાચરી, કરિયે નિત્ય
 પ્રણામ ॥ ૫ ॥ દગ્ધ શૂન્ય ને અવિધિ દોષ, અતિ
 પરિણુતિ જોહ; ચાર દોષ છંડી ભજો, ભક્તિભાવ ગુણગેહ
 ॥ ૬ ॥ મનુષ્યજન્મ પામી કરી એ, સદ્ગુરૂ તીરથ યોગ;
 શ્રી શુભવીરને શાસને, શિવરમણી સંયોગ ॥ ૭ ॥

શ્રી આદીશ્વરપ્રભુનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

આદિદેવ અલવેસર, વિનિતાનો રાય; નાભિ-
 રાયા - કુલ-મંડણો, મરૂદેવા માય ॥ ૧ ॥ પાંચશૌ

ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમં દયાળ; ચોરાસી લાખ
પૂર્વનું, જસ આયુ વિશાળ ॥ ૨ ॥ વૃષભ લંછન
જિન વૃષધર એ, ઉત્તમ ગુણુ-મણિખાણુ; તસ પદ
પદ્મ સેવન થકી, લહીએ અવિચળ ઠાણુ ॥ ૩ ॥

[૨]

જય જય નાભિનરિંદ નંદ, સિદ્ધાચલ-મંડણુ; જય
જય પ્રથમ જિણુંદયંદ, ભવદુઃખ-વિહંડણુ ॥ ૧ ॥
જય જય સાધુસુરિંદવૃંદ, વંદિઅ પરમેસર; જય જય
જગદાનંદકંદ, શ્રી ઋષભજિણેસર ॥ ૨ ॥ અમૃત
સમ જિનધર્મનો એ, દાયક જગમાં જાણુ; તુજ પદ-
પંકજ પ્રીત ધર, નિશદિન નમત કલ્યાણુ ॥ ૩ ॥

[૩]

અરિહંત નમો ભગવંત નમો, પરમેશ્વર જિનરાજ
નમો; પ્રથમ જિતેશ્વર પ્રેમે પેખત, સિધ્યાં સધળાં
કાજ નમો ॥ અ૦ ॥ ૧ ॥ પ્રભુ પારંગત પરમ-
મહોદય, અવિનાશી અકલંક નમો; અજર અમર
અદ્ભુત અતિશયનિધિ, પ્રવચન જલધિ-મયંક નમો
॥ અ૦ ॥ ૨ ॥ તિહુયણુ ભવિયણુ જન-મન વં-

છિત, પૂરણ દેવ રસાલ નમો; લળી લળી પાય નમું
 હું બાલે, કરજોડીને ત્રિકાલ નમો ॥ અં ॥ ૩ ॥
 સિદ્ધ યુદ્ધ તું જગજન સજ્જન, નયનાનંદન દેવ
 નમો; સકલ સુરાસુર નરવર નાયક, સારે અહનિશ
 સેવ નમો ॥ અં ॥ ૪ ॥ તું તીર્થકર સુખકર
 સાહિબ, તું નિષ્કારણ બંધુ નમો; શરણાગત
 ભવિને હિત-વત્સલ, તુંહિ કૃપારસ સિંધુ નમો
 ॥ અં ॥ ૫ ॥ કેવલ જ્ઞાનાદર્શ દર્શિત, લોકલોક
 સ્વભાવ નમો; નાશિત સકલ કલંક-કલુષ-ગણ, દુરિત
 ઉપદ્રવ ભાવ નમો ॥ અં ॥ ૬ ॥ જગ ચિંતા-
 મણિ જગગુરુ જગહિત, -કારક જગજન-નાથ નમો; ધોર
 અપાર ભવોદધિ-તારણ તું શિવપુરનો સાથ નમો
 ॥ અં ॥ ૭ ॥ અશરણ-શરણ નિરાગી નિરંજન,
 નિરૂપાધિક જગદીશ નમો; બોધિ દીપ્તો અનુપમ
 દાનેશ્વર, જ્ઞાનવિમલસૂરીશ નમો ॥ અં ॥ ૮ ॥

[૪]

પ્રથમનાથ પ્રગટ પ્રતાપ, જોહનો જગે રાજે;

પાપ તાપ સંતાપ વ્યાપ, જસ નામે ભાંજે ॥ ૧ ॥
 પરમતત્ત્વ પરમાત્મ રૂપ, પરમાનંદ-દાર્ઢ; પરમજ્યોતિ
 જસ જલહલે, પરમ પ્રભુતા પાર્ઢ ॥ ૨ ॥ ચિદાનંદ
 સુખ સંપદા એ, વિલસે અક્ષય સનૂર; ઋષભદેવ
 ચરણે નમે, શ્રી જ્ઞાનવિમલ ગુણ સૂર ॥ ૩ ॥

શ્રી પુંડરીકસ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

શ્રી શત્રુંજય-માહાત્મ્યની, રચના કીધી સાર;
 પુંડરગિરિના સ્થાપનાર, પ્રથમ જિન-ગણધાર ॥ ૧ ॥
 એક દિન વાણી જિનની, શ્રવણી થયો આણંદ;
 આવ્યા શત્રુંજયગિરિ, પંચકોડ સહ રંગ ॥ ૨ ॥ ચૈત્રી
 પૂનમને દિને એ, શિવશું કીયો યોગ; નમિએ ગિરિ
 ને ગણધર, અધિક નહીં ત્રિલોક ॥ ૩ ॥

[૨]

આદીશ્વર જિનરાયનો, પહેલો જે ગણધાર; પુંડ-
 રીક નામે થયો, ભવિજનને સુખકાર ॥ ૧ ॥

ચૈત્રી પૂનમને દિને, કેવલસિરિ પામી; ઈણુ ગિરિ
તેહથી પુંડરીક-ગિરિ અભિધા પામી ॥ ૨ ॥ પંચ
કાડી મુનિશું લહ્યા એ, કરી અણુસણુ શિવ ઠામ;
જ્ઞાનવિમળસૂરિ તેહના, પય પ્રણમે અભિરામ ॥ ૩ ॥

શ્રી સિદ્ધાચલજીનાં સ્તવનો.

[૧]

ચાલો ચાલો વિમલગિરિ જઈયે રે, ભવજલ
તરવાને; તુમે જયણાએ ધરજો પાય રે, પાર ઉતર-
વાને ॥ એ આંકણી ॥ બાલ-કાલની ચેષ્ટા ટાળી,
હારે હું તો ધર્મયૌવન હવે પાયો રે ॥ ભવ૦ ॥
ભૂલ અનાદિની દૂર નિવારી, હારે હું તો અનુભવમાં
લય લાયો રે ॥ પાર૦ ॥ ચાલો ॥ ૧ ॥ ભવ-
તૃણા સવિ દૂર નિવારી, હારે મારી જિન-ચરણે
લય લાગી રે ॥ ભવ૦ ॥ સંવરભાવમાં દ્વિલ
હવે ઠરીઉં, હારે મારી ભવની ભાવઠ ભાગી રે
॥ પાર૦ ॥ ચાલો ॥ ૨ ॥ સચિત્ત સર્વનો ત્યાગ

કરીને, હાંરે નિત્ય એકાસણાં તપ કરી રે ॥ ભવ૦ ॥
 પડિસ્ત્રમણાં દોય ટંકનાં કરશું, હાંરે ભલી અમૃત-
 ક્રિયા દિલધારી રે ॥ પાર૦ ॥ ચાલો૦ ॥ ૩ ॥
 વ્રત ઉચ્ચરશું ગુરૂની સામે, હાંરે હું તો યથાશક્તિ
 અનુસારે રે ॥ ભવ૦ ॥ ગુરૂ સંઘાતે ચડશું ગિરિ-
 પાળે, હાંરે એ તો ભવોદધિ ખૂડતાં તારે રે ॥ પાર૦
 ॥ ચાલો૦ ॥ ૪ ॥ ભવ-તારક એ તીરથ ફરસી,
 હાંરે હું તો સૂરજ કુંડમાં નાહી રે ॥ ભવ૦ ॥ અષ્ટ
 પ્રકારી શ્રી આદિ જિહુંદની, હાંરે હું તો પૂજા કરીશ
 લય લાહી રે ॥ પાર૦ ॥ ચાલો૦ ॥ ૫ ॥ તીરથ-
 પતિ ને તીરથ સેવા, હાંરે એ તો મીઠા (સાચા) મોક્ષના
 મેવા રે ॥ ભવ૦ ॥ સાત છઠ્ઠ દોય અકૃમ કરીને,
 હાંરે મને સ્વામિવાત્સલ્યની હેવા રે ॥ પાર૦
 ॥ ચાલો૦ ॥ ૬ ॥ પ્રભુપદ-પદ્મ રાયણુ તળે પૂજી,
 હાંરે હું તો પામીશ હરખ અપાર રે ॥ ભવ૦ ॥
 રૂપવિજય પ્રભુ-ધ્યાન પસાયે, હાંરે હું તો પામીશ
 સુખ શ્રીકાર રે ॥ પાર૦ ॥ ચાલો૦ ॥ ૭ ॥

[૨]

શ્રી રે સિદ્ધાયલ ભેટવા, મુજ મન અધિક ઉમાલો;
 શ્રી ઋષભદેવ પૂજા કરી, લીજો ભવ તણો લાહો ॥
 ॥ શ્રી રે૦ ॥ ૧ ॥ મણિમય મૂરતિશ્રી ઋષભની, જે
 નીપાઈ અભિરામ; ભુવન કરાવ્યાં કનકનાં, રાખ્યાં
 ભરતે નામ ॥ શ્રી રે૦ ॥ ૨ ॥ પૂરવ નવાણું
 સમોસર્યા, સ્વામી શ્રી ઋષભજિણુંદ; રામ પાંડવ મુગતે
 ગયા, પામ્યા પરમાનંદ ॥ શ્રી રે૦ ॥ ૩ ॥ તેમિ વિના
 ત્રેવીશ પ્રભુ, આવ્યા સિદ્ધક્ષેત્ર જાણી; શત્રુંજય સમું
 તીરથ નહીં, ખોલ્યા સીમંધર વાણી ॥ શ્રી રે૦ ॥ ૪ ॥
 પૂરવ પુણ્ય પસાયથી, પુંડરીકગિરિ પાચો; કાંતિવિજય
 હરખે કરી, શ્રી સિદ્ધાયળ ગાયો ॥ શ્રી રે૦ ॥ ૫ ॥

[૩]

જત્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ, જત્રા નવાણું
 કરીએ ॥ એ આંકણી ॥ પૂરવ નવાણું વાર શેત્રુંજ-
 ગિરિ, ઋષભજિણુંદ સમોસરીએ ॥ વિ૦ જા૦ ॥ ૧ ॥
 કાડી સહસ ભવ પાતક ત્રુટે, શત્રુંજય સામો ડગ

ભરીયે ॥ વિં જાં ॥ ૨ ॥ સાત છઠ્ઠ દોય અઠમ
 તપસ્યા, કરી ચઢિયે ગિરિવરીયે ॥ વિં જાં ॥ ૩ ॥
 પુંડરીક પદ જપીએ મન હરખે, અધ્યવસાય શુભ ધરીએ
 ॥ વિં જાં ॥ ૪ ॥ પાપી અભવ્ય ન નજરે દેખે,
 હિંસક પણ ઉદ્ધરીએ ॥ વિં જાં ॥ ૫ ॥ ભૂમિ સંચારે
 ને નારી તણો સંગ, દૂર થકી પરિહરીએ ॥ વિં જાં
 ॥ ૬ ॥ સચિત્ત પરિહારી ને એકલ-આહારી, ગુરૂ સાથે
 પદ ચરીયે ॥ વિં જાં ॥ ૭ ॥ પડિસ્કમળાં દોય
 વિધિશું કરીએ, પાપ પડળ વિખરીયે ॥ વિં જાં
 ॥ ૮ ॥ કલિકાલે એ તીરથ મોહોડું, પ્રવહણુ જિમ
 ભર દરીયે ॥ વિં જાં ॥ ૯ ॥ ઉત્તમ એ ગિરિવર
 સેવતાં, પદ્મ કહે ભવ તરીયે ॥ વિં જાં ॥ ૧૦ ॥

[૪]

વિમલાચળ વિમલા પાણી, શીતળ તરૂ છાયા
 ઠરાણી; રસ વેધક કંચન ખાણી, કહે ઈંદ્ર સુણો ઈંદ્રાણી
 ॥ સનેહી સંત એ ગિરિ સેવો ॥ ચૌદ ક્ષેત્રમાં
 તીરથ નહીં એવો ॥ સનેહી ॥ ૧ ॥ પદ્મ રી

પાળી ઉલ્લસીએ, છઠ્ઠ અઠ્ઠમ કાયા કરીએ; મોહ
 મલ્લની સામા ધસીએ, વિમલાચલ વેગે વસીએ
 ॥ સનેહીં ॥ ૨ ॥ અન્ય સ્થાનક કર્મ ને કરીએ,
 તે હિમગિરિ હેઠે હરીએ; પાછળ પ્રદક્ષિણા ફરીએ,
 ભવજલધિ હેલા તરીએ ॥ સનેહીં ॥ ૩ ॥ શિવ-
 મંદિર ચઢવા કાળે, સોપાનની પંક્તિ ખિરાળે; ચઢતાં
 સમકિતી છાળે, દૂરભવ્ય અભવ્ય તે લાળે ॥
 સનેહીં ॥ ૪ ॥ પાંડવ પમુહા કેઈ સંતા, આદીશ્વર
 ધ્યાન ધરંતા; પરમાતમ ભાવ ભજંતા, સિદ્ધાચળ
 સિધ્ધા અનંતા ॥ સનેહીં ॥ ૫ ॥ ૫૮ માસી ધ્યાન
 ધરાવે, શુકરાળ તે રાજ્યને પાવે; બહિરંતર શત્રુ
 હરાવે, શત્રુંજય નામ ધરાવે ॥ સનેહીં ॥ ૬ ॥
 પ્રાણી ધ્યાને બળે ગિરિ જાયો, તીર્થંકર નામ નિકાયો;
 મોહરાયને લાગે તમાયો, શુભવીર વિમલગિરિ સાયો
 ॥ સનેહીં ॥ ૭ ॥

[૫]

કર જોડી કહે કામિની-લલના, લલહો પ્રીતમજી

અવધાર ॥ એ ગિરિ વાડ રે લલના ॥ સફળ કરો
 લઈ આપણો-લ૦, લલહો માનવનો અવતાર ॥ એ
 ગિરિ ॥ ૧ ॥ નવલખ ટીકા થું કરો-લ૦, લલહો
 સેજપાડા જોડાવ ॥ એ ગિરિ ॥ સુનંદાનો નાહલો,
 લ૦, લલહો ત્રિભુવનતિલક ભેટાવ ॥ એ ગિરિ ॥
 ॥ ૨ ॥ અનિતસેનાદિક જિનવરા, લ૦, લલહો મુક્તિ
 ગયા ધણુ ઠામ ॥ એ ગિરિ ॥ જિન તનુ ફરસી
 ભૂમિકા, લ૦, લલહો સિદ્ધ અનંતનું ઠામ ॥ એ
 ગિરિ ॥ ૩ ॥ ધણુ ચોરીશી સિદ્ધાચળે, લ૦,
 લલહો નેમિ વિના ત્રેવીશ ॥ એ ગિરિ ॥ બાવી
 ચોવીશી આવશે, લ૦, પદ્મનાભાદિ જગીશ ॥ એ
 ગિરિ ॥ ૪ ॥ આદિ જિણુંદ સમોસર્યા, લ૦,
 લલહો પૂર્વ નવાણું વાર ॥ એ ગિરિ ॥ ચોમાસું
 અનિત જિનેશ્વર, લ૦, લલહો શાંતિ ચોમાસું સાર
 ॥ એ ગિરિ ॥ ૫ ॥ પંચ કોડ પરિવાર થું, લ૦,
 લલહો ઋષભસેન પુંડરીક ॥ એ ગિરિ ॥ ચૈત્રા
 પૂનમે શિવ સંપદા, લ૦, લલહો પામી યયા નિરબીક

॥ ઐ ગિરિં ॥ ૬ ॥ કાર્તિક પૂનમે કામિત વર્યા,
 લ૦, લલહો દ્રાવિડ વારીખિલ્લ દોય ॥ ઐ ગિરિં ॥
 દશ કોડ મુનિ મહંત શું, લ૦, લલહો પ્રણુમી પાતિક
 ધોય ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૭ ॥ નમિં વિનમિ વિદ્યાધરા,
 લ૦, લલહો ખે કાડી મુનિ સંધાત ॥ ઐ ગિરિં ॥
 કાગણુ શુદ્ધ દશમી દિને, લ૦, લલહો કીધો કર્મનો
 ધાત ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૮ ॥ ઋષભવંશી નૃપતિ ધણુ,
 લ૦, લલહો ભરત અંગળ કેઈ પાટ ॥ ઐ ગિરિં ॥
 સિદ્ધાયળ ઐણે ચડયા, લ૦, લલહો રોપ્યા ધર્મના
 ધાટ ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૯ ॥ નારદ એકાણું લાખશું,
 લ૦, લલહો રામ ભરત ત્રણ કોડ ॥ ઐ ગિરિં ॥
 વીશ કોડશું પાંડવા, લ૦, લલહો દેવકી-સુત પટ
 નોડ ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૧૦ ॥ હરિનંદન દોય વંદીયે,
 લ૦, લલહો શાંખ પ્રદ્યુમ્નકુમાર ॥ ઐ ગિરિં ॥
 કોડ સાડી આઠ સાથે થયા, લ૦, લલહો શિવસુંદરી
 ભરથાર ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૧૧ ॥ થાવચ્યાસુત સંજમો,
 લ૦, લલહો સહસશું અણુસણુ લીધ ॥ ઐ ગિરિં ॥

નમિ શિષ્ય નંદિખેણુજી, લ૦, લલહો અજિતશાંતિ
 સ્તવ કીધ ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૧૨ ॥ સુવ્રતશેઠ મુણિ-
 દ્યું, લ૦, લલહો શુક પરિવ્રાજક સિદ્ધ ॥ ઐ ગિરિં ॥
 પંચસયા સેવગસૂરિ, લ૦, લલહો મંડકમુનિ સુપ્રસિદ્ધ
 ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૧૩ ॥ સિદ્ધાચળ વિમલગિરિ, લ૦,
 લલહો મુક્તિનિલય શિવઠામ ॥ ઐ ગિરિં ॥ શેત્રંગ
 આદિ જોહનાં, લ૦, લલહો ઉત્તમ એકવીશ નામ
 ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૧૪ ॥ જલસાગર તરીએ જોણે,
 લ૦, લલહો તીરથ તેહ કહેવાય ॥ ઐ ગિરિં ॥
 કારણ સકળ સકળ હોવે, લ૦, લલહો આતમ વીરજ
 સોહાય ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૧૫ ॥ તીરથ સ્થંભ એ
 જૈનનો, લ૦, લલહો શિવમંદિર સોપાન ॥ ઐ
 ગિરિં ॥ ખીમાવિજય ગુરૂથી લહો, લ૦, લલહો
 સેવક જિન ધરે ધ્યાન ॥ ૧૬ ॥

[૬]

આંખડીયે રે મેં આજ શત્રુંજય દીઠો રે, સવા
 લાખ ટકાનો દહાડો રે, લાગે મુને મીઠો રે ॥ ઐ

આંકણી ॥ સફલ થયો રે મારા મનનો ઉમાહો,
 બહાલા મારા ભવનો સંશય બાંગ્યો રે ॥ નરક તિર્યચ
 ગતિ દૂર નિવારી, ચરણે પ્રભુજીને લાગ્યો રે ॥ શત્રું-
 જય દીઠો રે ॥૧॥ માનવ ભવનો લાહો લીજો ॥ વા૦
 ॥ દેહડી પાવન કીજો રે ॥ સોના રૂપાને ફૂલડે વધાવી,
 પ્રેમે પ્રદક્ષિણા દીજો રે ॥ ૧૦ ॥ ૨ ॥ દૂધડે
 પખાળી ને કેસર ઘોળી ॥ વા૦ ॥ શ્રી આદીશ્વર
 પૂજ્યા રે; શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે જોતાં, પાપ મેવાસી
 ધૂળ્યા રે ॥ ૧૦ ॥ ૩ ॥ શ્રી મુખ સુધર્મા સુરપતિ
 આગે ॥ વા૦ ॥ વીર જિહ્વુંદ એમ જોલે રે ॥ ત્રણ
 ભુવનમાં તીરથ મોડું, નહિ કાઈ શત્રુંજય તોલે રે ॥
 ॥ ૧૦ ॥ ૪ ॥ ઈંદ્ર સરીખા એ તીરથની ॥ વા૦
 ॥ ચાકરી ચિત્તમાં ચાહે રે ॥ કાયાની તો કાસલ
 કાઠી, સૂરજકુંડમાં નાહે રે ॥ ૧૦ ॥ ૫ ॥ કાંકરે
 કાંકરે શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રે ॥ વા૦ ॥ સાધુ અનંતા સિધ્યા રે
 ॥ તે માટે એ તીરથ મહોડું, ઉદ્ધાર અનંતા કીધા રે
 ॥ ૧૦ ॥ ૬ ॥ નાબિરાયા સુત નયણે જોતાં ॥ વા૦ ॥

મેહ અમીરસ વૂઠ્યા રે ॥ ઉદયરતન કહે આજ
મહારે પોતે, શ્રી આદીશ્વર તૂઠ્યા રે ॥ ૧૦ ॥ ૭ ॥

[૭]

સિદ્ધાચળ વંદે રે નરનારી, નરનારી નરનારી;
સિદ્ધાં, નાભિરાયા મરૂદેવાનંદન, ઋષભદેવ સુખકારી
॥ સિદ્ધાં ॥ ૧ ॥ પુંડરીક પમુહા મુનિવર સિદ્ધા;
આતમતત્ત્વ વિચારી ॥ સિદ્ધાં ॥ ૨ ॥ શિવસુખ કારણ
ભવદુઃખ વારણ; ત્રિભુવન જન હિતકારી ॥ સિદ્ધાં
॥ ૩ ॥ સમકિત શુદ્ધ કરણ એ તીરથ, મોહ મિથ્યાત્વ
નિવારી ॥ સિદ્ધાં ॥ ૪ ॥ જ્ઞાન ઉદ્યોત પ્રભુ કેવળ
ધારી; ભક્તિ કરે એક તારી ॥ સિદ્ધાં ॥ ૫ ॥

[૮]

મનના મનોરથ સવિ કળ્યાં એ, સિખ્યા વાંછિત
કાજ; પૂજે ગિરિરાજને રે ॥ પ્રાચે એ ગિરિ શાશ્વતો
એ, ભવજલ તરવા ઝાઝ ॥ પૂજે ॥ ૧ ॥ મણિ
માણેક મુક્તાકુળે એ, રજત કનકનાં ફૂલ ॥ પૂજે ॥
કેશર ચંદન ઘસી ઘણાં એ, બીજ વસ્તુ અમૂલ

॥ પૂજો ૦ ॥ ૨ ॥ છઠે અંગે દાખીઓ એ, આઠમે
 અંગે ભાખ ॥ પૂજો ૦ ॥ સ્થિરાવલી પયન્ને વર-
 લુચ્ચો એ, એ આગમની સાખ ॥ પૂજો ૦ ॥ ૩ ॥
 વિમળ કરે ભવિલોકને એ, તેણે વિમળાચળ જાણ
 ॥ પૂજો ૦ ॥ શુક રાજનથી વિસ્તર્યો એ, શત્રુજ્ય
 ગુણ ખાણ ॥ પૂજો ૦ ॥ ૪ ॥ પુંડરીક-ગણધરથી
 થયો એ, પુંડરીકગિરિ ગુણધામ ॥ પૂજો ૦ ॥ સુર-
 નર-કૃત એમ જાણીએ એ, ઉત્તમ એકવીસ નામ
 ॥ પૂજો ૦ ॥ ૫ ॥ એ ગિરિવરના ગુણ ધણા એ,
 નાણીએ નવિ કહેવાય ॥ પૂજો ૦ ॥ જાણે પણ કહી
 નવિ શકે એ, મૂકદ ગૂડને ન્યાય ॥ પૂજો ૦ ॥ ૬ ॥
 ગિરિવર ફરસનથી નવિ કર્યો એ, તે રહ્યો ગરભા-
 વાસ ॥ પૂજો ૦ ॥ નમન દર્શન ફરસન કર્યો એ,
 પૂરે મનની આશ ॥ પૂજો ૦ ॥ ૭ ॥ આજ મહો-
 દય મેં લહ્યો એ, પામ્યો પ્રમોદ રસાળ ॥ પૂજો ૦ ॥
 મણિ ઉદ્યોત ગિરિ સેવતાં એ, ઘેર ઘેર મંગળ માળ
 ॥ પૂજો ૦ ॥ ૮ ॥

[૯]

(જ્ઞાનાવરણી દૂરે કરો રે મિત્તા-એ દેશી.)

શ્રી સિદ્ધાયલ ભેટીએ રે મિત્તા, મહિમાને
 નહીં પાર રે ॥ એકાગર ચિત્તા, એ ગિરિ સેવાને
 ॥ એ આંકણી ॥ કેવળજ્ઞાને જાણુતા હો મિત્તા,
 કહી ન શકે અંશ માત્ર રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ એ ગિરિ
 સેવો ધ્યાનમાં હો મિત્તા, કરી ધિર મન વચ
 કાય રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૧ ॥ ઋષભ-
 જિણુંદ સમોસર્યા હો મિત્તા, પૂર્વ નવાણું વાર
 રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ પંચકાડ પુંડરીકજી હો
 મિત્તા, વરીયા શિવવધૂ સાર રે ॥ એકાં ॥ એં
 ॥ ૨ ॥ ભરત-પાટે મુગતે ગયા હો મિત્તા, અસંખ્યાત
 વિખ્યાત રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ નમિ વિનમિ શિવ-
 સુખ વર્યા હો મિત્તા, એ કાડી મુનિ સંઘાત રે
 ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૩ ॥ ધણુ ગિરિરાજે સમોસર્યા
 હો મિત્તા, નેમિ વિના ત્રેવીશ રે ॥ એકાં ॥ એં ॥
 એકાણું લાખ નારદ ઋષિ હો મિત્તા પાંડવ કાડી

વીશ રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૪ ॥ શાંખ પ્રદુમ્ન
 દોય બાંધવા હો મિત્તા, સાડી આક કોડી સંઘાત રે
 ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૫૮ દેવકી નંદન થયા હો મિત્તા,
 શિવસુંદરી ભરતાર રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૫ ॥
 થાવચ્ચા મુનિ સહસથું હો મિત્તા, પામ્યા ભવજલ
 પાર રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ પાંત્રીસ હજાર શિવ
 વરી હો મિત્તા, વસુદેવની નાર રે ॥ એકાં ॥ એં
 ॥ ૬ ॥ એમ અનેક મુગતે ગયા હો મિત્તા, મુનિ
 ગુણ-ગણ મણિ ખાણ રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ બુદ્ધિ
 નીતિથી સેવતાં હો મિત્તા, એમ લહો દરિસણ જાણ
 રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૭ ॥

[૧૦]

માં મન મોહું રે શ્રીસિદ્ધાયલે રે, દેખીને
 હરખિત હોય; વિધિશું કીજે રે જાત્રા એહની રે,
 ભવભવનાં દુઃખ જાય ॥ માં ॥ ૧ ॥ પંચમે આરે
 રે પાવન કારણે રે, એ સમે તીરથ ન કાય; મોટા
 મહિમા રે જગમાં એહનો રે; આ ભરતે ઈહાં જોય

॥ માંડું ॥ ૨ ॥ ઈણુ ગિરિ આવ્યા રે જિનવર
ગણધરા રે, સિધ્યા સાધુ અનંત; કઠિણુ કરમ પણ
એ ગિરિ ફરસતાં રે, હોવે કરમ નિશાંત ॥ માંડું
॥ ૩ ॥ જૈનધરમનો જાઓ જાણીને રે, માનવ તીરથ
એ સ્તંભ; સુર નર કિન્નર નૃપ વિદ્યાધરા રે, કરતાં
નાટારંભ ॥ માંડું ॥ ૪ ॥ ધન્ય ધન્ય દહાડો રે ધન્ય
વેળા ધડી રે, ધરીએ હૃદય મોઝાર; જ્ઞાનવિમલમૂરિ
ગુણ એહના ધણા રે, કહેતાં નાવે પાર ॥ માંડું ॥ ૫ ॥

[૧૧]

વિમલાચલ નિતુ વંદીએ, કીજે એહની સેવા;
માનું હાથ એ ધર્મનો, શિવતર ફળ લેવા ॥
વિમલાં ॥ ૧ ॥ ઉજવલ જિનગૃહ મંડળી, તિહાં
દીપે ઉત્તંગા; માનું ૧હિમગિરિ વિભ્રમે, આઈ
૨અંબરગંગા ॥ વિમલાં ॥ ૨ ॥ કોઈ અનેરૂં
જગ નહીં, એ તીરથ તોલે; એમ ૩શ્રીમુખ હરિ
આગળે, શ્રી સીમંધર બોલે ॥ વિમલાં ॥ ૩ ॥

૧-હિમાલય. ૨-આકાશગંગા. ૩-પોતાને મુખે.

જે સઘળાં તીરથ કહ્યાં, જાત્રા ફળ કહીએ; તેહથી
 એ ગિરિ ભેટતાં, શતગણું ફળ લહીએ ॥ વિમલાં
 ॥ ૪ ॥ જનમ સફળ હોય તેહનો, જે એ ગિરિ વંદે;
 મુજસવિજય સંપદ લહે, તે નર ચિર નંદે ॥
 વિમલાં ॥ ૫ ॥

[૧૨]

આપડલાં રે પાતિકડાં તમે શું કરશેા હવે રહીને રે;
 શ્રી સિક્ષાચલ નયણે નિરખ્યો, દૂર જાઓ તુમે
 વહીને રે ॥ આપડલાં ॥ ૧ ॥ કાળ અનાદિ લગે
 તુમ સાથે, પ્રીત કરી નિરવહીને રે; આજ થકી પ્રભુ
 ચરણે રહેવું, એમ શિખવીયું મનને રે ॥ આપડલાં
 ॥ ૨ ॥ દુઃખમકાળે ધણિ ભરતે, મુક્તિ નહીં
 સંધયણને રે; પણ તુમ ભક્તિ મુક્તિને ખેંચે, ચમક
 ઉપલ જોમ લોહને રે ॥ આપડલાં ॥ ૩ ॥
 શુદ્ધ સુવાસન ચૂરણ આપ્યું, મિથ્યાપંક શોધનને રે;
 આતમ ભાવ થયો મુજ નિર્મળ, આનંદમય
 તુજ ભજને રે ॥ આપડલાં ॥ ૪ ॥ અખય-

નિધાન તુજ સમકિત પામી, કુણુ વંછે ચલ ધનને રે;
 શાંત સુધારસ નયન કચોળે, સીચો સેવક તનને રે
 ॥ આપડલાં ૦ ॥ ૫ ॥ આલ્ય અબ્યંતર શત્રુ કેરો,
 ભય ન હોવે હવે મુજને રે; સેવક સુખીયો સુજસ-
 વિલાસી, તે મહિમા પ્રભુ તુજને રે ॥ આપડલાં ૦
 ॥ ૬ ॥ નામમંત્ર તુમારો સાધ્યો, તે થયો જગ-
 મોહનને રે; તુજ મુખમુદ્રા નિરખી હરખું, જિમ
 ચાતક જલધરને રે ॥ આપડલાં ૦ ॥ ૭ ॥ તુઝ
 વિણુ અવરને દેવ કરીને, નવિ ચાહું ફરી ફરીને;
 જ્ઞાનવિમલ કહે ભવજલ તારો, સેવક આંહુ ગ્રહીને રે
 ॥ આપડલાં ૦ ॥ ૮ ॥

[૧૩]

વિવેકી વિમલાચલ વસીયે, તપ જપ કરી કાયા
 કસીયે; ખોટી માયાથી ખસીયે,—વિવેકી વિમલાચલ
 વસીયે । વસી ઉનમારગથી ખસીયે ॥ વિવેકી ૦
 ॥ ૧ ॥ માયા મોહિનીએ મોહ્યો, કાણુ રાખે રણમાં રોયો;
 આ નરભવ એળે ખોયો ॥ વિવેકી ૦ ॥ ૨ ॥ આળ

લીલાએ હુલરાવ્યો, યૌવન યુવતિયે ગાયો; તોયે તૃપ્તિ
 નવિ પાયો ॥ વિવેકીં ॥ ૩ ॥ રમણી ગીત વિષય
 રાચ્યો, મોહની મદિરાએ માચ્યો; નવ નવ વેષ કરી
 નાચ્યો ॥ વિવેકીં ॥ ૪ ॥ આગમ વાણી સમી
 આસી, ભવ-જલધિમાંહી વાસી, રોહિત મત્સ્ય સમે
 થાસી ॥ વિવેકીં ॥ ૫ ॥ મોહની જલને સંહારે,
 આપ કુટુંબ સકલ તારે; વરણવીયે તે સંસારે ॥
 ॥ વિવેકીં ॥ ૬ ॥ સંસારે કૂડી માયા, પંથ શિરે
 પંથી આયા; મૃગતૃણા જળને ધાયા ॥ વિવેકીં ॥
 ॥ ૭ ॥ ભવ દવ તાપ લહી આયા, પાંડવ પરિકર
 મુનિરાયા; શીતલ સિદ્ધાચલ છાયા ॥ વિવેકીં ॥ ૮ ॥
 ગુરુ ઉપદેશ મુણી ભાવે, સંઘ દેશેદેશથી આવે;
 ગિરિવર દેખી ગુણ ગાવે ॥ વિવેકીં ॥ ૯ ॥ સંવત
 અઢાર ચોરાશીએ, માઘ ઉજ્જવલ એકાદશીએ, વાંઘા
 પ્રભુજી વિમલવશીએ ॥ વિવેકીં ॥ ૧૦ ॥ જાત્રા
 નવાણું અમે કરીએ, ભવ ભવ પાતિકડાં હરીએ;
 તીર્થ વિના કહો કેમ તરીએ ? ॥ વિવેકીં ॥ ૧૧ ॥

હંસ મયૂરા ઈણુ ઠામે, ચક્રવા શુક પિક પરિણામે;
 દર્શને દેવ ગતિ પામે ॥ વિવેકી૦ ॥ ૧૨ ॥ શેત્રુંજી
 નદીએ નહાઈ, કળે સુર સાન્નિધ્ય દાઈ; પણસય ચાપ
 ગુહા ઠાઈ ॥ વિવેકી૦ ॥ ૧૩ ॥ રચણુમય પડિમા
 પૂજે, તેનાં પાતિકડાં ધૂજે; તે નર સીઝે ભવે ત્રીજે
 ॥ વિવેકી૦ ॥ ૧૪ ॥ સાસયગિરિ રાયણુ પગલાં, ચઉ-
 મુખ આદિ ચૈત્ય ભલાં; શ્રી શુભવીર નમે સઘલાં
 ॥ વિવેકી૦ ॥ ૧૫ ॥

[૧૪]

શ્રી તીથેન્દ્ર-સ્તવન.

સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો ભવિકા, સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો;
 ઘેર બેઠાં પણુ બહુ ફળ પાવો, ભવિકા બહુ ફળ
 પાવો ॥ નંદીશ્વર જાત્રાએ જે ફળ હોવે, તેથી બમણેરું
 ફળ કુંડલગિરિ હોવે ॥ ભ૦ કું૦ ॥ ૧ ॥ ત્રિગણું
 રચકગિરિ ચોગણું ગજદંતા, તેથી બમણેરું ફળ જંખૂ
 મહંતા ॥ ભ૦ જં૦ ॥ પટ્ટગણું ધાતકી ચૈત્ય જુહારે,
 છત્રીશ ગણેરું ફલ પુખ્ખલ વિહારે ॥ ભ૦ પુ૦ ॥ ૨ ॥

તેથી તેશતગણું કળમેરુ ચૈત્ય જુહારે, સહસ ગણેરું કળ
 સમ્મેતશિખરે ॥ ભ૦ સ૦ ॥ લાખ ગણેરું કળ અંજ-
 નગિરિ જુહારે, દશ લાખ ગણેરું કળ અષ્ટાપદ ગિર-
 નારે ॥ ભ૦ અ૦ ॥ ૩ ॥ કોડ ગણેરું કળ શ્રી સિદ્ધા-
 ચલ બેટે, જેમ રે અનાદિનાં દુરિત ઉમેટે ॥ ભ૦
 દુ૦ ॥ ભાવ અનંતે અનંત ફલ પાવે, જ્ઞાનવિમલસૂરિ
 ઈમ ગુણ ગાવે ॥ ભ૦ ધ૦ ॥ ૪ ॥

[૧૫]

શ્રી આદિજિનેન્દ્ર-વિનતિ.

સુણ જિનવર શેત્રુંજી ધણીજી, દાસ તણી અર-
 દાસ; તુજ આગળ બાળક પરેજી, હું તો કરું વેખાસ રે,
 જિનજી મુજ પાપીને તાર ॥ તું તો કરૂણા રસ
 ભર્યોજી, તું સહુનો હિતકાર રે ॥ જિનજી મુજ ० ॥
 ॥ ૧ ॥ હું અવગુણનો ઓરડોજી, ગુણ તો નહીં
 લવલેશ; પરગુણ પેખી નવિ શકુંજી, કેમ મંસાર
 તરેશ રે ॥ જિનજી મુજ ० ॥ ૨ ॥ જીવ તણા વધ
 મેં કર્યોજી, બોલ્યા મૃષાવાદ; કપટ કરી પરધન હર્યોજી,

સેવ્યા વિષય સંવાદ રે ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૩ ॥ હું
 લંપટ હું લાલચુંજી, કર્મ કીધાં કેમ કોડ; ત્રણ ભુવ-
 નમાં કેા નહીંજી, જે આવે મુજ જોડ રે ॥ જિનજી
 મુજઠ ॥ ૪ ॥ છિદ્ર પરાયાં અહોનિશેજી, જોતો રહું
 જગનાથ ! કુગતિ તણી કરણી કરીજી, જોડયો તેહયું
 સાચ રે ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૫ ॥ કુમતિ કુટીલ
 કદાગ્રહીજી, વાંકી ગતિ મતિ મુજ; વાંકી કરણી
 માહરીજી, શી સંભળાવું તુજ રે ॥ જિનજી મુજઠ ॥
 ॥ ૬ ॥ પુન્ય વિના મુજ પ્રાણીઓજી, જાણે મેલું રે
 આથ; ઉંચા તરૂવર મોરીયાંજી, ત્યાંહી પસારે હાથ રે
 ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૭ ॥ વિણ ખાધા વિણ ભોગ-
 વ્યાજી, ફેગટ કર્મ જંધાય; આર્ત ધ્યાન મીટે નહીંજી,
 કીજે કવણ ઉપાય રે ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૮ ॥ કાજ-
 ળથી પણ શામળાજી, મારા મન પરિણામ; સોણા-
 માંહી તાહરુંજી, સંભારું નહીં નામ રે ॥ જિનજી
 મુજઠ ॥ ૯ ॥ મુગ્ધ લોક ઠગવા ભણીજી, કરું અનેક
 પ્રપંચ; કૂડ કપટ બહુ કેળવીજી, પાપ તણો કરું સંચ રે

॥ જિનશ્ચ મુજ્જં ॥ ૧૦ ॥ મન ચંચળ ન રહે કિમેજી,
 રાચે રમણી રે રૂપ; કામ વિટંબણા શી કહુંજી, પડીશ
 હું દુર્ગતિ કૂપ રે ॥ જિનશ્ચ મુજ્જં ॥ ૧૧ ॥
 કિશ્યા કહું ગુણ માહરાજી, કિશ્યા કહું અપવાદ;
 જોમ જોમ સંભારું હિયેજી, તેમ તેમ વધે વિખવાદ રે
 ॥ જિનશ્ચ મુજ્જં ॥ ૧૨ ॥ ગિર્યા તે નવિ
 લેખવેજી, નિગુણ સેવકની વાત; નીચ તણે પણ
 મંદિરેજી, ચંદ્ર ન ટાળે જ્યોત રે ॥ જિનશ્ચ મુજ્જં ॥
 ॥ ૧૩ ॥ નિગુણો તો પણ તાહરોજી, નામ ધરાવ્યું
 દાસ; કૃપા કરી સંભારજોજી, પૂરજો મુજ મન આશ રે
 ॥ જિનશ્ચ મુજ્જં ॥ ૧૪ ॥ પાપી જાણી મુજ
 જાણીજી, મત મૂકો રે વિસાર; વિષ હળાહળ આદર્યોજી,
 ઇશ્વર ન તજે તાસ રે ॥ જિનશ્ચ મુજ્જં ॥ ૧૫ ॥
 ઉત્તમ ગુણકારી હુએજી, સ્વાર્થ વિના સુખણ; કરસણ
 સિંચે સર બરેજી, મેહ ન માગે દાણ રે ॥ જિનશ્ચ
 મુજ્જં ॥ ૧૬ ॥ તું ઉપકારી ગુણનીલોજી, તું સેવક
 પ્રતિપાળ; તું સમરથ સુખ પૂરવાજી, કર માહરી

સંભાળ રે ॥ જિનજી મુજાં ॥ ૧૭ ॥ તુજને થું
કહીએ ધણુંજી, તું સહુ વાતે રે જાણુ; મુજને થાને
સાહિબાજી, બવ બવ તાહરી આણુ રે ॥ જિનજી
મુજાં ॥ ૧૮ ॥ નાબિરાયા કુળ ચંદલોજી, મરૂદેવીનો
નંદ; કહે જિનહરખ નિવાજજોજી; દેજો પરમાનંદ રે
॥ જિનજી મુજાં ॥ ૧૯ ॥

[૧૬]

તુમે તો બલે ખીરાજોજી, સિદ્ધાચલકે વાસી,
સાહિબ ! બલે ખિરાજોજી ॥ એ આંકણી ॥ મરૂ-
દેવીનો નંદન રૂડો, નાબિનરિંદ મલ્હાર; જુગલા ધર્મ
નિવારણુ આવ્યા, પૂર્વ નવાણું વાર ॥ તુમે તો ॥ ૧ ॥
મૂળનાયકની સન્મુખ રાજે, પુંડરીક ગણધાર; પંચ
કોડશું ચૈત્રી પૂનમે, વરીઆ શિવવધૂ સાર ॥ તુમે
તો ॥ ૨ ॥ સહસકોટ દક્ષિણ ખિરાજે, જિનવર
સહસ ચોવીશ; ચહિદસેં બાવન ગણધરનાં, પગલાં
વામ જગીશ ॥ તુમે તો ॥ ૩ ॥ પ્રભુ પગલાં
રાયણુ હેઠે, પૂજી પરમાનંદ; અષ્ટાપદ ચોવીસ જિને-

શ્વર, સમ્મેત વીશ જિહ્વંદ ॥ તુમે તો ૦ ॥ ૪ ॥ મેર
 પર્વત ચૈત્ય ધર્મેરાં, ચઉમુખ ઝિંખ અનેક; બાવન
 જનાલય દેવળ નિરખી, હરખ લહુ અતિરેક ॥ તુમે
 તો ૦ ॥ ૫ ॥ સહસકળા ને શામળા પાસજી, સમ-
 વસરણ મંડાણ; છીપાવસીને ખરતરવસી કાંઈ, પ્રેમા-
 વસી પરમાણ ॥ તુમે તો ૦ ॥ ૬ ॥ સંવત અઢાર
 ઓગણ પચાસે, ફાગણ અષ્ટમી દિન; ઉજ્જવળ પક્ષે
 ઉજ્જવળ હુઓ કાંઈ, ગિરિ ફરસ્યા મુજ મન ॥ તુમે
 તો ૦ ॥ ૭ ॥ ઇત્યાદિક જિન ઝિંખ નિહાળી, સાંભરી
 સિદ્ધની શ્રેણ; ઉત્તમ ગિરિવર કણી પેરે વિસરે,
 પદ્મવિજય કહે જણ ॥ તુમે તો ૦ ॥ ૮ ॥

[૧૭]

અખ તો પાર ભયે હમ સાધો ! શ્રી સિદ્ધાચલ
 દરસ કરી રે ॥ અખ તો ૦ ॥ એ ટેક ॥ આદિ
 જિનેશ્વર મહેર કરી અખ, પાપ પડલ સખ દૂર
 ગયો રે; તન મન પાવન ભવિજન ફેરો, નિરખી
 જિનંદ ચંદ સુખ થયો રે ॥ અખ તો ૦ ॥ ૧ ॥

પુંડરીક પમુહા મુનિ બહુ સિદ્ધા, સિદ્ધક્ષેત્ર હમ જાય
 લલ્હો રે; પશુ પંખી જિહાં છિનકમેં તરીયા, તો
 હમ દહ વિસવાસ ગ્રહો રે ॥ અખ તો ૦ ॥ ૨ ॥
 જિન ગણુધર અવધિમુનિ નાહી, કિસ આગે મેં
 પોકાર કરે રે; જેમ તેમ કરી વિમલાચલ બેટયો,
 ભવસાયરથી નાહોં ડરે રે ॥ અખ તો ૦ ॥ ૩ ॥
 દૂર દેશાંતરમેં હમ ઉપને, કુગુર કુપંથકો જલ પર્યો
 રે; શ્રીજિન આગમ હમ મન માન્યો, તખ હી કુપં-
 થકો જલ જર્યો રે ॥ અખ તો ૦ ૥ ૪ ॥ તો
 તુમ શરણુ વિચારી આયો, દીન અનાથકું શરણુ
 દીયો રે; જયો વિમલાચલ-મંડન સ્વામી; જનમ
 જનમકો પાપ ગયો રે ॥ અખ તો ૦ ૥ ૫ ॥
 દુર્લભવી અભવ્ય નજરે ન દેખે, સૂરિ ધનેશ્વર એમ કહ્યો
 રે; જે વિમલાચલ ફરસે પ્રાણી, મોક્ષ મહેલ તેણે
 વેગે લલ્હો રે ॥ અખ તો ૦ ૥ ૬ ॥ જયો જગદી-
 શ્વર તું પરમેશ્વર, પૂર્વ નવાણું વાર થયો રે; સમવ-
 સરણુ રાયણુતલે તેરો, નિરખી મમ અધ દૂર ગયો

રે ॥ અખ્ય તો ॥ ૭ ॥ શ્રી વિમલાચલ મુજ
 મન વસીયો, માનું સંસારનો અંત થયો રે; યાત્રા
 કરી મન તોષ બયો અખ્ય, જનમ મરણ દુઃખ દૂર
 ગયો રે ॥ અખ્ય તો ॥ ૮ ॥ નિર્મલ મુનિજન
 જો તે તાર્યા, તે તો પ્રસિદ્ધ સિદ્ધાંતે કહ્યો રે, મુજ
 સરીખા નિદક જો તારો, તારક બિરુદ એ સાચ
 લહ્યો રે ॥ અખ્ય તો ॥ ૯ ॥ જ્ઞાનહીન ગુણ
 રહિત વિરોધી, લંપટ ધીકૃકપાયી ખરો રે; તુમ બિન
 તારક કોઈ ન દીસે, જયો જગદીશ્વર સિદ્ધગિરો રે
 ॥ અખ્ય તો ॥ ૧૦ ॥ નરક તિર્યચ ગતિ દૂર નિવારી,
 ભવસાયરકી પીડ હરી રે; આતતરામ અનધપદ
 પામી, મોક્ષ વધૂ અખ્ય વેગે વરી રે ॥ અખ્ય તો
 ॥ ૧૧ ॥ સંવત બત્રીસ ઓગણીસે, માસ વૈશાખ
 આનંદ બયો રે; પાલીતાણુ શુભ નગર નિવાસી, ઋષભ
 જિનંદ ચંદ દરશ થયો રે ॥ અખ્ય તો ॥ ૧૨ ॥

[૧૮]

તું ત્રિભુવન સુખકાર, ઋષભજિન ! તું ત્રિભુવનં;

શત્રુન્જય-ગિરિ શણુગાર-ઋષભ૦, ભૂષણુ ભરત
 મઝાર-ઋષભ૦, આદિ પુરૂષ અવતાર ॥ ઋષભ૦
 ॥ એ આંકણી ॥ તુમ ચરણે પાવન કર્યું રે, પૂર્વ
 નવાણું વાર; તેણે તીરથ સમરથ થયું રે, કરવા જગત
 ઉદ્ધાર ॥ ઋષભ૦ ॥ ૧ ॥ અવર તે ગિરિ પર્વતે
 વડા રે, એહ થયો ગિરિરાજ; સિદ્ધ અનંતા ઇહાં
 થયા રે, વળી આગ્યા અવર જિનરાજ ॥ ઋષભ૦
 ॥ ૨ ॥ સુંદરતા સુરસદનથી રે, અધિક જિહાં પ્રાસાદ;
 ખિખ અનેકે શોભતો રે, દીઠે ટળે વિખવાદ ॥ ઋષભ૦
 ॥ ૩ ॥ ભેટણુ કાળે ઉમલ્યારે, આવે સતિ ભવિ-લોક;
 કલિમલ તસ અડકે નહિ રે, જ્યું સોવન ધન રોક
 ॥ ઋષભ૦ ॥ ૪ ॥ જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ જસ શિરે
 રે, તસ ખસે ભવ પરવાહ; કરતલગત શિવસુંદરી રે,
 મળે સહજ ધરી ઉચ્છાંહ ॥ ઋષભ૦ ॥ ૫ ॥

[૧૯]

(રાગ-મરાઠી.)

ઋષભ જિણુંદ વિમલગિરિ-મંડન, મંડન ધર્મ ધુરા

કહીયે; તું અકલ સ્વરૂપી, જારકે કરમ ભરમ નિજ
 ગુણ લહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૧ ॥ અજર અમર
 પ્રભુ અલખ નિરંજન, લંજન સમર સમર કહીયે;
 તું અદ્ભુત યોદ્ધા, મારકે કરમ ધાર જગ જસ
 લહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૨ ॥ અવ્યય વિભુ ઈશ
 જનરંજન, રૂપ રેખા ખિન તું કહીયે; શિવ અચર
 અનંગી, તારકે જગજન નિજ સત્તા લહીયે ॥ ઋષભ ॥
 ૩ ॥ શત સુત માતા સુતા સુહંકર, જગત જયંકર
 તું કહીયે; નિજ જન સખ તારે, હમોસે અંતર રખના
 ના ચાહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૪ ॥ મુખડા ભીંચકે
 ખેસી રહેના, દીન દયાલકો ના ચાહીયે; હમ તન
 મન ઠારો, વચનસે સેવક અપના કહ દધયે
 ॥ ઋષભ ॥ ૫ ॥ ત્રિભુવન ઈશ સુહંકર સ્વામી,
 અંતરજામી તું કહીયે; જળ હમકું તારો, પ્રભુસે મ-
 નકી ખાત સકલ કહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૬ ॥
 કલ્પતરૂ ચિંતામણિ જાગ્યો, આજ નિરાશો ના રહીયે;
 તું ચિંતિત દાયક, દાસકી અરજી ચિત્તમે દદ મહીયે

॥ ઋષભ ॥ ૭ ॥ દીન હીન પરગુણ રસ રાચી,
 શરણ રહિત જગમેં રહીયે; તું કરૂણાસિંધુ, દાસકી
 કરૂણા કયું નહિ ચિત્ત ગ્રહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૮ ॥
 તુમ બિન તારક કોઈ ન દીસે, હોવે તો તુમકું કયું
 કહીયે; યહી દિલમેં ઠાની, તારકે સેવક જગમેં જસ
 લહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૯ ॥ સાત વાર તુમ ચરણે
 આયો, દાયક શરણ જગત કહીયે; અખ ધરણે ખેસી,
 નાથસે મનવાંછિત સખ કુછ લહીયે ॥ ઋષભ ॥
 ૧૦ ॥ અવગુણી માની પરિહરશે તો, આદિ-
 ગુણી જગકો કહીયે; જો ગુણિજન તારે, તો તેરી
 અધિકતા કયા કહીયે ? ॥ ઋષભ ॥ ૧૧ ॥ આતમ
 ઘટમેં ખોજ પિયારે, બાહ્ય ભટકતે ના રહીયે; તું
 અજ અવિનાશી, ધાર નિજ રૂપ આનંદધન રસ
 લહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૧૨ ॥ આતમાનંદી પ્રથમ
 જિનેશ્વર, તેરે ચરણ શરણ રહીયે; સિદ્ધાચર રાજ, સરે
 સખકાજ આનંદરસ પી લહીયે. ॥ ઋષભ ॥ ૧૩ ॥

જિણુંદા તોરે ચરણ કમલકી રે, હું ચાહું સેવા
 પ્યારી; તો નાસે કર્મ કઠારી, ભવ-બ્રાંતિ મીટ ગઈ
 સારી ॥ જિણુંદા ॥ ૧ ॥ વિમલગિરિ રાજે રે,
 મહિમા અતિ ગાજે રે; વાજે જગ ડંકા તેરા, તું
 સચ્ચા સાહિબ મેરા, હું બાલક ચેરા તેરા ॥ જિણુંદા ॥
 ૨ ॥ કરણા કર સ્વામી રે, તું અંતરજામી રે;
 નામી જગ પૂનમ-ચંદા, તું અજર અમર સુખકંદા, તું
 નાબિરાયા કુલ નંદા ॥ જિણુંદા ॥ ૩ ॥ ઈણું
 ગિરિ સિદ્ધા રે, મુનિ અનંત પ્રસિદ્ધા રે; પ્રભુ પુંડ-
 રીક ગણધારી, પુંડરીકગિરિ નામ કહારી, એ સખ
 મહિમા હૈ ચારી ॥ જિણુંદા ॥ ૪ ॥ તારક
 જગ દીઠા રે, પાપપંક સહુ નીઠા રે; યહ ઠામો
 મનમેં ભારી, મેં કીની સેવા ચારી, હું માસ રહ્યો
 શુભ ચારી ॥ જિણુંદા ॥ ૫ ॥ અબ મોહો
 તારો રે, બિરદ નિહારો રે; તીરથ જિનવર દો
 ભેટી, મેં જન્મ જરા દુઃખ મેટી, હું પાયો ગુણની

પેટી ॥ જિજ્ઞાંદાં ॥ ૬ ॥ દ્રાવિડ વારિખિદ્ધા રે,
દશ કોડી મુનિ મિલ્લા રે; હુઆ મુક્તિ રમણી ભર-
તારા, કાર્તિક પૂનમ દિન સારા, જિનશાસન જગ
જયકારા ॥ જિજ્ઞાંદાં ॥ ૭ ॥ સંવત શિખિ ચારા
રે, નિધિ ઇંદુ ઉદારા રે; આતમકો આનંદકારી, જિન-
શાસનકી ખલિહારી, પામ્યો ભવજલધિ પારી ॥
જિજ્ઞાંદાં ॥ ૮ ॥

[૨૧]

તારક હે જિન નાભિકે નંદન, વિમલાચલ સુ-
ખદાર્ઘ રી; ભરમ મિથ્યા-મત દૂર નર્યો હે, મિથ્યા
લોહ કુરાઈ-સખી રી ॥ તારકં ॥ ૧ ॥ કુમતિ
કુટિલ વિટલ સખ નાસી, સુમતિ સખી હરખાઈ રી;
તૂં વૈરણુ મુજ આદિ અનાદિ, દેખ ગિરિંદ નસાઈ
સખી રી ॥ તારકં ॥ ૨ ॥ રાગ દ્વેષ મદ ભરમ
અજ્ઞાના, અંધકાર તિન છાઈ રી; શ્રી જિનચંદ ગિરિંદ
જો નિરખી, છીનકમેં પાપ પલાઈ-સખી રી ॥ તારકં
॥ ૩ ॥ પાવન ભાવન મુજ મન હુલસી, ઝુલસી

કુમતિ ઘળરાઈ રી; અળ કહાં જાત હે વૈરણ ભૈકી,
 ઋષભ જિનંદ દુહાઈ-સખી રી ॥ તારકં ॥ ૪ ॥
 ભાવસેં વિમલાચલ જો કરસે, પંચ ભવે શિવવરાઈ રી;
 અળ હમ તુમસેં નાતો દૂટો, અળ હમ કેમ ઠરાઈ
 સખી રી ॥ તારકં ॥ ૫ ॥ આદિ જિનંદ ગિરિંદ
 જો ભેટ્યો, પાપ ઘૂક અંધરાઈ રી; જયો જગદીસર
 શ્રી વિમલેસર, ચરણ સરણ તુમ આઈ-સખી રી
 ॥ તારકં ॥ ૬ ॥ આગે અનંત મુનિ તેં તાર્યા,
 ખેર ન કીની કાંઈ રી; હું તુમ બાલક સરન પર્યો
 હું, નેક નજર કરો સાંઈ ?-સખી રી ॥ તારકં ॥
 ૭ ॥ આતમરામ નામ અવિનાશી, મુક્તિ રમણી
 વરવાઈ રી; સુમતિ હીડાલે સળ સખીયનસે, આનંદ
 મંગલ ગાઈ-સખી રી ॥ તારકં ॥ ૮ ॥

[૨૨]

પ્રથમ જિનેશ્વર પૂજવા, સૈયર મોરી અંગ ઉલટ
 ધરી આવ હો; કેસર ચંદન મૃગમદે, સૈયર મોરી
 સુદર આંગી બનાવ હો ॥ સોહૈજ સહુણા મારો,

શિવસુખ લીનો મારો, જ્ઞાનમાં બીનો મારો, દેવમાં
 નગીનો મારો ॥ સાહિબો-સૈયર મોરી જયો જયો
 પ્રથમ જિહુંદ હો ॥ ૧ ॥ ધન્ય મરદેવા કુખને
 ॥ સૈયર૦ ॥ વારી જાઉં વાર હજાર હો; સ્વર્ગ
 શિરોમણિને તજી ॥ સૈયર૦ ॥ જહાં લહે પ્રભુ અવ-
 તાર હો ॥ સોહેજ૦ ॥ ૨ ॥ દાયક નાયક જન્મથી
 ॥ સૈયર૦ ॥ લાજ્યો સુરતર વૃંદ હો; જુગલા ધર્મ
 નિવારણો ॥ સૈયર૦ ॥ જે થયો પ્રથમ નરિંદ હો
 ॥ સોહેજ૦ ॥ ૩ ॥ લોક નીતિ સવિ શીખવી
 ॥ સૈયર૦ ॥ દાખવા મુક્તિનો રાહ હો; રાજ્ય બળાવી
 પુત્રને ॥ સૈયર૦ ॥ થાપ્યો ધર્મ પ્રવાહ હો ॥ સોહેજ૦
 ॥ ૪ ॥ મંજમ લેઈને સંચર્યા ॥ સૈયર૦ ॥ વરસ
 લગે વિણુ આહર હો; શેલડી રસ સાટે દીયો ॥ સૈયર૦ ॥
 શ્રેયાંસને સુખસાર હો ॥ સોહેજ૦ ॥ ૫ ॥ મોહોટા
 મહંતની ચાકરી ॥ સૈયર૦ ॥ નિષ્કળ કદીએ ન થાય
 હો; મુનિપણે નમિ વિનમિ કર્યા ॥ સૈયર૦ ॥ ક્ષણમાં
 ખેચર રાય હો ॥ સોહેજ૦ ॥ ૬ ॥ જનનીને કીધું

ભેટણું ॥ સૈયર૦ ॥ કેવળ રત્ન અનુપ હો; પહેલાં
 માતાજીને મોકલ્યાં ॥ સૈયર૦ ॥ જોવા શિવ વહુ રૂપ
 હો ॥ સોહેજ૦ ॥ ૭ ॥ પુત્ર નવાણું પરિવર્યા
 ॥ સૈયર૦ ॥ ભરતના નંદન આઠ હો; અષ્ટ કરમ
 અષ્ટાપદે ॥ સૈયર૦ ॥ યોગ નિરૂદ્ધે નીક હો ॥ સોહેજ૦
 ॥ ૮ ॥ તેહનાં ખિંખ સિદ્ધાચળે ॥ સૈયર૦ ॥ પૂજો
 એ પાવન અંગ હો; ખિમાવિજય જિન નરખતાં
 ॥ સૈયર૦ ॥ ઉછળે હર્ષ તરંગ હો ॥ સોહેજ૦ ॥ ૯ ॥

[૨૩]

(રાગ-આર્ધ ખમંત.)

આદિ જિનંદ દયાલ હો, મેરી લાગી લગનવા
 ॥ એ ટેક ॥ વિમલાચલ મંડન દુઃખ ખંડન, મંડન
 ધર્મ વિસાલ હો ॥ મે૦ ॥ ૧ ॥ વિપથર મોર ચોર
 કામીજન, દરિસન કર નિહાલ હો ॥ મે૦ ॥ ૨ ॥
 હું અનાથ તું ત્રિભુવન નાથ, કર મેરી સંભાલ હો
 ॥ મે૦ ॥ ૩ ॥ આતમ આનંદ કંદકે દાતા, ત્રાતા
 પરમ દયાલ હો ॥ મે૦ ॥ ૪ ॥

(ત્રીજો ભવ વર સ્થાનક તપ કરી-એ દેશી.)

બાલપણે આપણુ સસનેહી, રમતા નવ નવ વેશે;
 આજ તુમે પામ્યા પ્રભુતાર્થ, અમે તો સંસારી નિવેશે ॥
 હો પ્રભુજી ? એલંભડે મત ખીજો-એ આંકણી ॥ ૧ ॥
 જો તુમે ધ્યાતાં શિવ સુખ લહીયે, તો તુમને કેઈ
 ધ્યાવે; પણ ભવસ્થિતિ પરિપાક થયા વિણ, કાઈ ન
 મુગતિ જાવે ॥ હો પ્રભુજી ॥ ૨ ॥ સિદ્ધ નિવાસ
 લહે ભવસિદ્ધિ, તેમાં શ્યો પા'ડ તુમારો; તો ઉપ-
 ગાર તમારો વહિએ, અભગ્ય સિદ્ધને તારો ॥ હો
 પ્રભુજી ॥ ૩ ॥ નાણુરયણ પામી એકાંતે, થઈએકા
 મેવાશી; તે માંહેલો એક અંશ જો આપો, તે વાતે
 શાખાશી ॥ હો પ્રભુજી ॥ ૪ ॥ અક્ષય-પદ દેતાં
 ભવિ-જનને, સંકીર્ણતા નવિ થાય; શિવપદ દેવા જો
 સમરથ છો, તો જસ લેતાં શું જાય ॥ હો પ્રભુજી
 ॥ ૫ ॥ સેવા ગુણ રંજ્ય ભવિજનને, જો તુમે કરો
 વડભાગી; તો તુમે સ્વામી ક્રમ કહાવો, નિર્મમ ને

નિરાગી ॥ હો પ્રભુજી ॥ ૬ ॥ નાભિનંદન જગ
વંદન પ્યારો, જગગુરુ જગ જયકારી; રૂપવિભુધને
મોહન પભણે, વૃષભ લંછન બલિહારી ॥ હો
પ્રભુજી ॥ ૭ ॥

[૨૫]

નાભિનરિંદનો નંદન વંદીયે રે, મરૂદેવાજી માત
મલ્હાર; નહિ જસ લંછન લંછન ગવયનું રે, મેલ્યા
મોહ મહાવિકાર ॥ કેવલ કમલા વિમલા તું વર્યો રે
॥ ૧ ॥ હરિ હર બ્રહ્મ પુરંદર જ્ઞાનથી રે, જ્ઞાન અનંતું
જિનવર રાજ; જગલોચનથી અધિક પ્રભા નહિ રે,
જેમ ઋષ તારકના સમુદાય ॥ કેવલ ॥ ૨ ॥ ધર્મ
બતાયા માયા પરિહરી રે, ભવદાવાનલ ઉપશમ નીર;
પાપ હરાયા કાયા ધનુષની રે, પંચ સયા સોવન્ન
શરીર ॥ કેવલ ॥ ૩ ॥ શિવ સુખ ભોગી શિવસુખ
આપીયે રે, દાસ તણી અરદાસ મનાય; મોટા મૌન
ધરીને જોરહે રે, તો કેમ સેવક કારજ થાય ॥ કેવલ
॥ ૪ ॥ પંકજ દલ જલ બિંદુ જગ લહે રે, ઉપમા

મોતીની મહારાજ; સજ્જન સંગે જગ જસ પામીયે
રે, કહે શુભ સેવક ઘોશિવરાજ ॥ કેવલ૦ ॥ ૫ ॥

[૨૬]

(કપૂર હોવે અતિ ઉજલો રે—એ દેશી.)

જ્ઞાનરયણ રયણાયરૂ રે, સ્વામી શ્રી ઋષભ જિ-
ણંદ; ઉપગારી અરિહા પ્રભુ રે, લોક લોકાત્તરાનંદ રે
॥ ભવિયાં ભાવે ભજો ભગવંત ॥ મહિમા અતુલ
અનંત રે ॥ ભવિયાં ॥ ૧ ॥ તિગ તિગ આરક
સાગરૂ રે, કોડા કોડી અદાર; જુગલા ધર્મ નિવારીયો રે,
ધર્મ પ્રવર્તનહાર રે ॥ ભવિયાં ॥ ૨ ॥ જ્ઞાના-
તિશયે ભગ્યના રે, સંશય છેદનહાર; દેવ નરા તિરિ
સમજ્યા રે, વચનાતિશય વિચાર રે ॥ ભવિયાં
॥ ૩ ॥ ચાર ધને મધવા સ્તવે રે, પૂજાતિશય
મહંત; પંચ ધને યોજન ટણે રે, કષ્ટ એ તુર્ય પ્રસંત
રે ॥ ભવિયાં ॥ ૪ ॥ યોગ ક્ષેમંકર જિનવરૂ રે,
ઉપશમ ગંગા નીર; પ્રીતિ ભક્તિપણે કરી રે, નિત્ય
નમે શુભવીર રે ॥ ભવિયાં ॥ ૫ ॥

ઋષભ જિણુંદ શું પ્રીતડી, કિમ કીજે હો કહો
 ચતુર વિચાર; પ્રભુજી જઈ અળગા વશ્યા, તિહાં
 કિણે નવિ હો કાઈ વચન ઉચ્ચાર ॥ ઋષભ ॥
 એ આંકણી ॥ ૧ ॥ કાગળ પણ પહોંચે નહીં,
 નાંવ પહોંચે હો તિહાં કો પરધાન; જે પહોંચે તે
 તુમ સમેા, નવિ ભાષે હો કાઈનું વ્યવધાન ॥
 ઋષભ ॥ ૨ ॥ પ્રીત કરે તે રાગીયા, જિનવરજી
 હો તુમે તો વીતરાગ; પ્રીતડી જે અરાગીથી મેળ-
 વથી હો તે લોકોત્તર ભાગ ॥ ઋષભ ॥ ૩ ॥
 પ્રીતિ અનાદિની વિષ ભરી, તે રીતે હો કરવા મુજ
 ભાવ; કરવી નિર્વિષ પ્રીતડી, કિણુ ભાતે હો કહો
 બને બનાવ ॥ ઋષભ ॥ ૪ ॥ પ્રીતિ અનંતી પર
 થકી, જે તોડે હો તે જોડે એહ; પરમ પુરૂષથી રાગતા,
 એકત્વતા હો દાખી ગુણ ગેહ ॥ ઋષભ ॥
 ૫ ॥ પ્રભુજીને અવલંબતાં, નિજ પ્રભુતા હો પ્રગટે
 ગુણરાશ; દેવચંદ્રની સેવના, આપે મુજ હો અવિચળ
 સુખવાસ ॥ ઋષભ ॥ ૬ ॥

પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણમીએ, જસ સુગંધી રે કાય;
 કલ્પવૃક્ષ પરે તાસ ઇંદ્રાણી નયન જે, ભૂંગ પરે
 લપટાય ॥ ૧ ॥ રોગ ઉરગ તુજ નવિ નડે, અમૃત
 જે આસ્વાદ; તેહથી પ્રતિહત તેહ માનું કોઈ નવિ
 કરે, જગમાં તુમથું રે વાદ ॥ ૨ ॥ વગર ધોષ તુજ
 નિરમળી, કાયા કંચનવાન; નહીં પ્રસ્વેદ લગાર તારે
 તું તેહને, જે ધરે તાહરું ધ્યાન ॥ ૩ ॥ રાગ ગયો
 તુજ મન થકી, તેહમાં ચિત્ર ન કોય; રૂધિર આમિ-
 પથી રાગ ગયો તુજ જન્મથી, દૂધ સહોદર હોય
 ॥ ૪ ॥ શ્વાસોશ્વાસ કમળ સમો, તુજ લોકોત્તરવાદ;
 દેખે ન આહાર નિહાર ચર્મ ચક્ષુ ધણી; એહવા
 તુજ અવદાત ॥ ૫ ॥ ચાર અતિશય મૂળથી,
 ઓગણીશ દેવના કીધ; કર્મ ખખ્યાથી અગ્યાર ચોત્રીશ
 ઇમ અતિશયા, સમવાયાંગે પ્રસિદ્ધ ॥ ૬ ॥ જિન
 ઉત્તમ ગુણુ ગાવતાં, ગુણુ આવે નિજ અંગ; પદ્મ-
 ત્રિજય કહે એહ સમય પ્રભુ પાળજો, જેમ થાઉં
 અક્ષય અભંગ ॥ પ્રથમ૦ ॥ ૭ ॥

ઋષભ જિણુંદા ઋષભ જિણુંદા, તુમ દરિસણુ
 હુયે પરમાણુંદા; અહનિશિ ધ્યાઉં તુમ દીદારા, મહિર
 કરીને કરજ્યો પ્યારા ॥ ઋષભ ॥ ૧ ॥ આપણુને
 પૂંઠે જે વળગા, કિમ સરે તેહને કરતાં અળગા; અળગા
 કીધા પણુ રહે વળગા, મોર-પીંછ પરે ન હુએ જીભગા
 ॥ ઋષભ ॥ ૨ ॥ તુમ્હ પણુ અળગે થયે કિમ
 સરશે, ભગતી બલી આકરખી લેશે; ગગને ઉડે દૂરે
 ૧ પડાઈ, દોરી બળે હાથે રહે આઈ ॥ ઋષભ ॥ ૩ ॥
 મુજ મનકું છે ચપળ સ્વભાવે, તોહે અંતર્મુહૂર્ત પ્રસ્તાવે;
 તું તો સમય સમય બદલાયે, ઈમ કિમ પ્રીતિ રનિહાવો
 થાયે ॥ ઋષભ ॥ ૪ ॥ તે માટે તું સાહિય માહરો,
 હું છું સેવક ભવોભવ તાહરો; એહ સંબંધમાં મ હશે
 ખામી, વાચક માન કહે શિરનામી ॥ ઋષભ ॥ ૫ ॥

ઋષભ જિણુંદા ઋષભ જિણુંદા, તું સાહિય હું

છું તુજ બંદા; તુજ શ્યું પ્રીતિ બની મુજ સાચી,
 મુજ મન તુજ ગુણશ્યું રહ્યું રાચી ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૧ ॥
 દીઠા દેવ રૂએ ન અનેરા, તુજ પાખલિએ ચિતકું
 દીયે ફેરા; સ્વામી શ્યું કામણલકું કીધું, ચિતકું અમારું
 ચોરી લીધું ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૨ ॥ પ્રેમ બંધાણો તે તો
 બણો, નિરવહસ્યો તો હોશે વખાણો; વાચક જશ
 વિનવે જિનરાજ, બાંધ્ય મલ્લાની તુજને લાજ
 ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૩ ॥

[૩૧]

[આજ જિનરાજ મુજ કાજ સિંધ્યાં સવે-એ દેશી.]

ઋષભ જિનરાજ મુજ આજ-દિન અતિ ભલો,
 ગુણ-નીલો જોણે તુજ નયણ દીઠો; દુઃખ ટળ્યાં સુખ
 મલ્યાં સ્વામિ ! તુજ નિરખતાં, સુકૃત સંચય હુઓ
 પાપ નીઠો ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૧ ॥ કલ્પશાખી ફળ્યો
 કામઘટ મુજ મળ્યો, આંગણે અમીયનો મેહ વૂઠો; મુજ
 મહીરાણુ મહી-ભાણુ તુજ દર્શને, ક્ષય ગયો કુમતિ
 અંધાર જૂઠો ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૨ ॥ કવણુ નર કનક

મણિ છોડી તૃણ સંગ્રહે ?, કવણ કુંજર તજી કરહ
 લેવે ?; કવણ ખેસે તજી કલ્પતરૂ પાઉલે?; તુજ તજી
 અવર સુર કોણુ સેવે ? ॥ ઋષભ ॥ ૩ ॥ એક
 મુજ ટેક સુવિવેક સાહિય ! સદા, તુજ વિના દેવ દુઝે
 ન ઈહું; તુજ વચન-રાગ સુખ સાગરે ઝીલતો, કર્મ
 ભર ભ્રમ થકી હું ન બીહું ॥ ઋષભ ॥ ૪ ॥ કોડી
 છે દાસ વિભુ ! તારે ભલભલા, મારે દેવ તું એક
 પ્યારો; પતિતપાવન સમો જગત ઉદ્ધારકર, મહેર
 કરી મોહે ભવ-જલધિ તારો ॥ ઋષભ ॥ ૫ ॥
 મુક્તિથી અધિક તુજ ભક્તિ મુજ મન વસી, જેહથું
 સખત્ર પ્રતિબંધ લાગો; ચમક-પાણુ જિમ લોહને
 ખિચશ્યે, મુક્તિને સહજ તુજ ભક્તિ-રાગો ॥ ઋષભ ॥
 ૬ ॥ ધન્ય ! તે કાય જેણે પાય તુજ પ્રણમિયે,
 તુજ થૂણે જેહ ધન્ય ! ધન્ય ! જિહા; ધન્ય ! તે હૃદય
 જેણે તુજ સદા સમરતાં, ધન્ય ! તે રાત ને ધન્ય !
 દીહા ॥ ઋષભ ॥ ૭ ॥ ગુણ અનંતા સદા તુજ
 ખજાને ભર્યા, એક ગુણ દેત મુજથું વિમાસો ?;

રચણ એક દેત શી હાણ રચણાયરે ?, લોકની આપદા
જેણે નાસે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૮ ॥ ગંગ સમ રંગ તુજ
કીર્તિ-કલ્લોલિની, રવિ થકી અધિક તપ-તેજ તાજે;
નયવિજય વિબુધ સેવક હું આપરે, જસ કહે અખ
મોહે બહુ નિવાજે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૯ ॥

[૩૨]

પ્રથમ જિનેસર મરદેવીનંદા, નાભિ ગગન-કુલ
ચંદા રે, મનમોહન સ્વામી; સમવસરણ ત્રિકોટ સોલંદા,
રજત કનક રતનંદા રે ॥ મન ૦ ॥ ૧ ॥ તર અશોક
તળે ચિહું પાસે, કનક સિંહાસન કાસે રે ॥ મન ૦ ॥
પૂર્વ દિશિ સુર-છંદે બાસે, ઝિંઝ ત્રિહું દિશિ જાસે રે
॥ મન ૦ ॥ ૨ ॥ મુનિ^૧ સુરનારી^૨ સાધવી^૩ સારી,
અગનિકોણ સુખકારી રે ॥ મન ૦ ॥ જોતિ ભવન^૪
વન^૬ દેવી નૈરૂતે, ઇનપતિ^{૭-૮-૯} વાયવ્ય ધિરતે રે ॥ મન ૦
॥ ૩ ॥ સુર^{૧૦} નર^{૧૧} નારી^{૧૨} કૂણ ઇશાને, પ્રભુ નિરખી
સુખ માને રે ॥ મન ૦ ॥ તુલ્ય નિમિત્ત ચિહું વરથાને,

સમ્યગ્દરશી જાને રે ॥ મન૦ ॥ ૪ ॥ આદિ નિક્ષેપા
 ત્રિગ ઉપગારી, વંદક ભાવ વિચારી રે ॥ મન૦ ॥
 વાગ જોગ સુન મેઘ સમાનો, ભવ્ય-શિખી હરખાનો
 રે ॥ મન૦ ॥ ૫ ॥ કારણુ નિમિત્ત કુળગર મેરો,
 શરણુ ગ્રહો અગ્નિ તેરો રે ॥ મન૦ ॥ ભગતવત્સલ
 પ્રભુ જગત ઉજેરો, તિમિર મોહ હરો મેરો રે ॥ મન૦
 ॥ ૬ ॥ ભગતિ તિહારી મુજ મન જાગી, કુમતિ પંથ
 દીયો ત્યાગી રે ॥ મન૦ ॥ આતમ જ્ઞાન જ્ઞાન મતિ
 જાગી, મુજ તુજ અંતર ભાગી રે ॥ મન૦ ॥ ૭ ॥

[૩૩]

[રાગ-રામકલી.]

ઋષભદેવ હિતકારી, જગતગુરુ ઋષભદેવ હિતકારી;
 પ્રથમ તીર્થકર પ્રથમ નરેસર, પ્રથમ યતિ બ્રહ્મચારી
 ॥ જગત ॥ ૧ ॥ વરસીદાન દેઈ તુમ જગમેં, ઈક્ષતિ
 ઇતિ નિવારી; તૈસી કાહી કરતુ નહિ કરના, સાહિય
 ખેર હમારી ॥ જગત ॥ ૨ ॥ માગત નહોં હમ હાથી
 ધોરે, ધન કન કંચન નારી; દીએ મોહે ચરનકમલકી

સેવા, યાહિ લાગત મોહ પ્યારી ॥ જગત ॥ ૩ ॥
 બવલીલા વાસિત સુર ડારે, તું પર સખી ઉવારી;
 મેં મેરો મન નિશ્ચલ કીનો, તુમ આણા શિરધારી
 ॥ જગત ॥ ૪ ॥ એસો સાહિબ નહિ કાઉ જગમેં,
 યાસું હોય દિલદારી; દિલહી દલાલ પ્રેમકે બિચિં, તિહાં
 હઠ ખેચે ગમારી ॥ જગત ॥ ૫ ॥ તુમહી સાહિબ
 મેં હું બંદા, યા મત દીઓ વિસારી; શ્રીનયવિજય વિષ્ણુ
 સેવકકે, તુમ હો પરમ ઉપકારી ॥ જગત ॥ ૬ ॥

[૩૪]

[રાગ-ગોડ સારંગ તથા પૂર્વી.]

પસારી કર લીજે, ધક્કિરસ ભગવાન!, ચઢત
 શિખા શ્રેયાંસકુમરકી, માનું નિરમલ ધ્યાન ॥ પસારી ॥
 ૧ ॥ (ટેક) મેં પુરૂષોત્તમ-કરકી ગંગા, તું તો ચરન
 નિદાન; ઈત ગંગા અંબર તરજનકું, માનું ચલી અસમાન
 ॥ પસારી ॥ ૨ ॥ કીધો વિધુ-બિંબ સુધાશું
 ચાહત, આપ મધુરતા માન; કીધો દાયકકી પુણ્ય
 પરંપર, દાખત સરગ વિમાન ॥ પસારી ॥ ૩ ॥

પ્રભુ-કરે ઇશ્વરસ દેખી કરત હે, ઐસી ઉપમા જન;
જશ કહે ચિત્ત વિત્ત પાત્ર મિલાવે, યું ભવિકું જિન-
ભાન ॥ પસારી૦ ॥ ૪ ॥

[૩૫]

[રાગ-ગોડી સારંગ.]

(વિમલાચલ પર દાદાની અજળ જટા-એ દેશી.)

તુહારે શિર રાજત અજળ જટા, છારયે માનું
ગયન ન છારત, સીસ સણુગાર છટા ॥ તુહારે૦ ॥
૧ ॥ કિયું ગંગા અમરી સસુર સેવત, યમુના ઉભય
તટા; ગિરિવર શિખરે એહ અનોપમ, ઉન્નત મેઘ-
ઘટા ॥ તુહારે૦ ॥ ૨ ॥ કેસે બાલ લગે ભવી
ભવ-જલ, તારત અતિ વિકટા; હરિ કહે જસ પ્રભુ
ઋષભરખો એ, હમહિં અતિ ઉલટા ॥ તુહારે૦ ॥ ૩ ॥

[૩૬]

સમકિત-દ્વાર ગભારે પેસતાંજી, પાપ-પડલ ગયાં
દૂર રે; મોહન મરૂદેવીનો લાડણોજી, દીઠો મીઠો આનંદ
પૂર રે ॥ સમકિત૦ ॥ ૧ ॥ આયુ વરજીત સાતે

કરમનીજી, સાગર કાડા કાડી હીણુ રે; સ્થિતિ પઠમ
કરણે કરી જી, વીર્ય અપૂરવ મોઘર લીધ રે ॥ સમકિત૦
॥ ૨ ॥ ભુંગળ ભાંગી આઘ કષાયની જી, મિથ્યાત્વ
મોહની સાંકળ સાથ રે; આર ઉઘાડ્યાં શમ સંવેગનાં
જી, અનુભવ ભુવને બેઠો નાથ રે ॥ સમકિત૦
॥ ૩ ॥ તોરણ બાંધ્યું જીવદયા તણું જી, સાથીયો
પૂર્યો શ્રદ્ધા રૂપ રે, ધૂપ ઘટી પ્રભુ ગુણ અનુમોદના જી,
ધી-ગુણ મંગળ આઠ અનુપ રે ॥ સમકિત૦ ॥ ૪ ॥
સંવર પાણી અંગ પખાલણે જી, કેસર ચંદન ઉત્તમ
ધ્યાન રે; આતમ ગુણ રૂચિ મૃગમદ મહમહે જી,
પંચાચાર કુસુમ પ્રધાન રે ॥ સમકિત૦ ॥ ૫ ॥
ભાવ-પૂજાએ પાવન આતમા જી, પૂજો પરમેશ્વર પુન્ય
પવિત્ર રે; કારણજોગે કારજ નીપજે જી, ખિન્નાવિજય
જિન આગમ રીત રે ॥ સમકિત૦ ॥ ૬ ॥

[૩૭]

ભરતજી કહે સુણો માવડી, પ્રગટ્યા નવ નિધાન
રે; નિત નિત દેતાં ઓલંભડા, હવે જીઓ પુત્રનાં

માન રે ॥ ઋષભની શોભા હું શી કહું ? ॥ ૧ ॥
 અઢાર કોડાકોડી સાગરે, વસીયો નયર અનુપ રે; ચાર
 જોયણનું માન છે, ચાલો જોવાને ચુપ રે ॥ ઋષભ ૦
 ॥ ૨ ॥ પહેલો રૂપાનો કોટ છે, કાંગરા કંચન સાજ
 રે; ખીજો કનકનો કોટ છે, કાંગરા રત્ન સમાન રે
 ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૩ ॥ ત્રીજો રતનનો કોટ છે, કાંગરા
 મણિમય જાણુ રે; તેમાં મધ્ય સિંહાસને, હુકમ કરે
 પ્રમાણુ રે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૪ ॥ પૂરવ દિશાની
 સંખ્યા સુણો, પગથિયાં વીશહજાર રે; એણી પરે
 ગણતાં ચારે દિશા, પગથિયાં એંસી હજાર રે ॥ ઋષભ ૦
 ॥ ૫ ॥ શિરપર ત્રણ છત્ર જલહજે, તેહથી ત્રિભુવનરાય
 રે; ત્રણ ભુવનનો રે બાદશાહ, કેવલજ્ઞાન સોહાય રે.
 ઋષભ ૦ ॥ ૬ ॥ વીશ બત્રીશ દશ સુરપતિ, વળી
 દોય ચંદ્ર ને સૂર્ય રે; દોય કર જોડી ગિભા ખડા, તુમ
 સુત ઋષભ હજૂર રે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૭ ॥ ચામર
 જોડી ચોવીશ છે, ભામંડલ ઝળકંત રે; ગાજો ગગને
 દુંદુભિ, ફૂલ પગરવ સંત રે. ઋષભ ૦ ॥ ૮ ॥ બાર

ગુણે પ્રભુદેહથી, અશોક વૃક્ષ શ્રીકાર રે; મેઘ સમાની
 દે દેશના, અમૃતવાણી જયકાર રે ॥ ઋષભ ॥
 ૯ ॥ પ્રાતિહારજ આઠથી, તુમ સુત દીપે દેદાર રે;
 ચાલો જોવાને માવડી, ગયવર ખંધે અસવાર રે
 ॥ ઋષભ ॥ ૧૦ ॥ દૂરથી રે વાજાં સાંભળી,
 જોતાં હરખ ન માય રે; હરખનાં આંસુથી ફાટીયાં,
 પડલ તે દૂર પલાય રે ॥ ઋષભ ॥ ૧૧ ॥ ગયવર
 ખંધેથી દેખીયો, નિરૂપમ પુત્ર દેદાર રે; આદર દીધો
 નહિ માયને, માય મન ખેદ અપાર રે ॥ ઋષભ ॥
 ૧૨ ॥ કેના છોડે ને માવડી, એ તો છે
 વીતરાગ રે; એણી પેરે ભાવના ભાવતાં, કેવલ પામ્યાં
 મહાભાગ રે ॥ ઋષભ ॥ ૧૩ ॥ ગયવર ખંધે
 મુગતે ગયાં, અંતગડ કેવલી એહ રે; વંદો પુત્ર ને માવડી,
 આણી અધિક સનેહ રે ॥ ઋષભ ॥ ૧૪ ॥ ઋષભની
 શોભા મેં વરણવી, સમકિતપુર મોઝાર રે; સિદ્ધગિરિ
 માહાત્મ્ય સાંભળો, સંધને જય જયકાર રે ॥ ઋષભ ॥
 ૧૫ ॥ સંવત અઢાર એસીયે, માગસર માસ

સોહાય રે; દીપવિજય કવિરાયનો, મંગળમાળ સોહાય
રે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૧૬ ॥

[૩૮]

શ્રી પુંડરીકગિરિ-સ્તવન.

વીરજી આવ્યા રે વિમલાચલ કે મેદાન, સુરપતિ
બાયા રે સમવસરણુ કે મંડાણુ ॥ એ-આંકણી ॥ દેશના
દેવે વીરજી સ્વામ, શત્રુંજય મહિમા વરણુવે તામ,
બાખ્યાં આઠ ઉપર સો નામ, તેહમાં બાખ્યું રે
પુંડરગિરિ અભિધાન, સોહમ ઇંદો રે તવ પૂછે બહુ
માન, કિમ થયું સ્વામી રે, બાખો તાસ નિદાન ॥
વીરજી ૦ ॥ ૧ ॥ પ્રભુજી બાખે સાંભળ ઇંદ્ર, પ્રથમ
જે હુવા ઋષભજિણુંદ, તેહના પુત્ર તે ભરત નરિંદ,
ભરતના હુવા રે ઋષભસેન પુંડરીક, ઋષભજી પાસે રે
દેશના સુણી તહકીક, દીક્ષા લીધી રે ત્રિપદી જ્ઞાન
અધિક ॥ વીરજી ૦ ॥ ૨ ॥ ગણધર પદવી
પામ્યા જામ, દ્વાદશાંગી ગુથી અભિરામ, વિચરે
મહિયલમાં ગુણધામ, અનુક્રમે આવ્યા રે શ્રીસિદ્ધાચલ

ઠામ, મુનિવર કાડી રે, પંચતણે પરિવાર, અણસણ
 કીધાં રે, નિજ આતમને ઉદ્ધાર ॥ વીરજી ॥ ૩ ॥
 ચૈત્રી પૂનમ દિવસે એહ, પામ્યા કેવળજ્ઞાન અછેહ,
 શિવસુખ વરિયા અમર અદેહ, પૂર્ણાનંદી રે અગુરલધુ
 અવગાહ, અજ અવિનાશી રે, નિજ ગુણ ભોગી
 અમાહ, નિજ ગુણ ધરતા રે, પર પુદ્ગલ નહીં ચાહ
 ॥ વીરજી ॥ ૪ ॥ તેણે પ્રગટ્યું પુંડરગિરિ નામ,
 સાંભળ સોહમ દેવલોક સ્વામ, એહનો મહિમા
 અતિહિ ઉદ્દામ, તેણે દિન કીજ રે, તપ જપ પૂજા
 ને દાન, વ્રત વળી પોસહ રે, જોહ કરે અનિદાન,
 ફળ તસ પામે રે, પંચ કાડી ગુણું માન ॥ વીરજી ॥
 ૫ ॥ ભક્તો ભગ્ય જીવ જો હોય, પંચમ ભવે
 મુક્તિ લહે સોય, તેહમાં બાધક છે નહિ કોય,
 વ્યવહાર કેરી રે, મધ્યમ ફળની એ વાત, ઉત્કૃષ્ટ
 યોગે રે અંતરમુહૂર્ત વિખ્યાત, શિવસુખ સાધે રે,
 નિજ આતમ અવદાત ॥ વીરજી ॥ ૬ ॥ ચૈત્રી
 પૂનમ મહિમા દેખ, પૂજા પંચ પ્રકારી વિશેષ, તેહમાં

૭૬

નહિ ઉણીમ કાંઈ રેખ, એણી પરે ભાખી રે, જિનવર
ઉત્તમ વાણ, સાંભળી યુઝયા રે, કેઈક ભવિક સુખણ,
એણી પરે ગાયો રે, પદ્મવિજય સુપ્રમાણ ॥
॥ વીરજી ॥ ૭ ॥

[૩૯]

શ્રી પુંડરીકસ્વામીનું સ્તવન.

(રશીયાની દેશી.)

પ્રણમો પ્રેમે પુંડરીક રાજ્યો, ગાજ્યો જગમાં રે
એલ-સોભાગી; જત્રાએ જતાં રે પગે પગે નિજ્જરે,
બહુ ભવ સંચિત એલ-સોભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૧ ॥ પાપ
હોય વજ્રલેપ સમો વડે, તે પણ જાયે દૂર-સોભાગી; જો
એ ગિરિનું દરશન કીજીએ, ભાવભક્તિ ભરપૂર-સોભાગી
॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥ ગૌહત્યાદિક હત્યા પંચ છે, કારક
તેહના જે હોય-સોભાગી; તે પણ એ ગિરિ દરશન
જો કરે, પામે શિવ ગતિ સોય-સોભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
શ્રી શુકરાજ નરપતિ ઇણ ગિરિ, કરતો જિનવર
ધ્યાન-સોભાગી; ૫૬ માસે રિપુ વિલય ગયા સર્વ,

વાળ્યો અધિક તસ વાન-સોભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥
 ચંદ્રશેખર નિજ ભગિની ભોગવી, કીધું પાપ મહંત
 -સોભાગી; તે પણુ એ તીરથ આરાધતાં, પામ્યો શુભ
 ગતિ સંત-સોભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ મોર સર્પને વાધ
 પ્રમુખ અહુ, જીવ છે જે વિકરાલ-સોભાગી; તે પણુ
 એ ગિરિ દરિશન પુણ્યથી, પામે સુગતિ વિશાલ-સો-
 ભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૬ ॥ એહવો મહિમા એ તીરથ
 તણો, ચૈત્રી પૂનમે વિશેષ-સોભાગી; શ્રીવિજયરાજ-
 સૂરીશ્વર શિષ્યનો, દાન ગયા દુઃખ લેશ-સોભાગી
 ॥ પ્ર૦ ॥ ૭ ॥

[૪૦]

શ્રી સિદ્ધાચલજી મહિમા પૂજા સ્તવન.

(ખટ દર્શન જિન અંગ ભણીજે-એ દેશી.)

સાંભળી જિનવર મુખથી સાચું, પુંડરીક ગણ
 ધાર રે; પંચ કોડી મુનિવરશું ઇણુ ગિરિ, અણુસા
 કીધું ઉદાર રે ॥ ૧ ॥ નમો રે નમો શ્રી શત્રુંજ

ગિરિવર, સકલ તીરથમાંહી સાર રે; દીકે દુરગતિ
 દૂર નિવારે, ઉતારે ભવપાર રે ॥ નમો ૦ ॥ ૨ ॥
 કેવલ લહી ચૈત્રી પૂનમ દિન, પામ્યા મુગતિ સુકામ રે;
 તદા કાલથી પુહવી પ્રગટ્યું, પુંડરીકગિરિ નામ રે
 ॥ નમો ૦ ॥ ૩ ॥ નયરી અયોધ્યાથી વિહરતા
 પહોતા, તાતજી ઋષભ જિણુંદ રે; સાઠ સહસ સમ
 ખટ ખંડ સાધી, ઘરે આખ્યા ભરત નરિદ રે ॥ નમો ૦
 ॥ ૪ ॥ ઘેર જઈ માયને પામે લાગી, જનની દો
 આશિષ રે; વિમલાચલ સંઘાધિપ કેરી, પહોંચજો પુત્ર ?
 જગીશ રે ॥ નમો ૦ ॥ ૫ ॥ ભરત વિમાસે સાઠ
 સહસ સમ, સાખ્યા દેશ અનેક રે; હવે હું તાત પ્રત્યે
 જઈ પુછું, સંઘપતિ તિલક વિવેક રે ॥ નમો ૦
 ॥ ૬ ॥ સમવસરણે પહોતા ભરતેસર, વંદી પ્રભુના
 પાય રે; ઈદ્રાદિક સુર નર બહુ મળીયા, દેશના દે
 જિનરાય રે ॥ નમો ૦ ॥ ૭ ॥ શત્રુંજય સંઘાધિપ
 યાત્રા, ફળ ભાળે શ્રી ભગવંત રે; તવ ભરતેસર કરે રે
 સગ્ગઈ, જાણી લાભ અનંત રે ॥ નમો ૦ ॥ ૮ ॥

શ્રી રાયજી પગલાંનું સ્તવન.

શ્રી આદીશ્વર અંતરજ્ઞમી, જીવન જગત આધાર;
 શાંત સુધારસ જ્ઞાને ભરીયો, સિદ્ધાયલ શણુગાર ॥
 રાયજી રૂડી રે, જહાં પ્રભુ પાય ધરે ॥ વિમલગિરિ
 વંદો રે, દૃખત દુઃખ હરે ॥ પુણ્યવંતા પ્રાણી રે,
 પ્રભુજીની સેવા કરે ॥ ૧ ॥ ગુણ અનંતા ગિરિવર
 કેરા, સિધ્યા સાધુ અનંત; વળી રે સિદ્ધશે વાર અનંતી,
 એમ બાપે ભગવંત ॥ ભવો ભવ કેરાં રે, પાતિક દૂર
 ટળે ॥ વિમલ ॥ ૨ ॥ વાવડીયું રસકુંપા કેરી, મણિ
 માણેકની ખાણ; રત્નખાણ બહુ રાજે હો તીરથ,
 એહવી શ્રી જિન-વાણ ॥ સુખના સનેહી રે, બંધન
 દૂર કરે ॥ વિમલ ॥ ૩ ॥ પાંચ કોડીયું પુંડરીક
 સિધ્યા, ત્રણ કોડીયું રામ; વીશ કોડીયું પાંડવ મુક્તિ,
 સિદ્ધક્ષેત્ર સિદ્ધ ઠામ ॥ મુનિવર મહોટા રે, અનંતા
 મુક્તિ વરે ॥ વિમલ ॥ ૪ ॥ એસો તીરથ ઓર
 ન જગમેં, બાપે શ્રીજિન-બાણ; દુર્ગતિ ઠાપે ને પાર

ઉતારે, (જ્ઞાલો) આપે કેવલનાણુ ॥ ભવિજન ભાવે
રે, જે એનું ધ્યાન ધરે ॥ વિમલ ॥ ૫ ॥ દ્રવ્ય
ભાવશું પૂજા કરતાં, પૂજે શ્રીજિનપાય; ચિદાનંદ સુખ
આતમ વેદી, જ્યોતિસે જ્યોત મિલાય ॥ કીરતિ એહની
રે, માણેક મુનિ કરે ॥ વિમલ ॥ ૬ ॥

[૪૨]

ઉમૈયા મુજને ઘણી, જીહો ભેટું વિમળગિરિરાય;
દોઢતરા મુજ પાંખડી, જીહો લળી લળી લાગું પાય
કે ॥ મોહનગારા હો રાજ રૂડા, મારા સાંભળ
સુગુણા સુડા ॥ ૧ ॥ શત્રુંજય શિખર સોહામણો,
જીહો ધન્ય ધન્ય રાયણ રૂખ; ધન્ય પગલાં પ્રભુજી
તણાં, જીહો દીઠડે ભાગે ભૂખ કે ॥ મોહન ॥ ૨ ॥
ઈણ ગિરિ આવી સમોસર્યા, જીહો નાભિનરિંદ મલ્હાર;
પાવન કીધી વસુંધરા, જીહો પૂર્વ નવાણું વાર કે
૧ મોહન ॥ ૩ ॥ પુંડરીક મુનિ મુગતે ગયા, જીહો
પ્રાથે મુનિ પંચ કોડ; પુંડરીક ગિરિવર એ થયા, જીહો
મો નમો ખે કર જોડ કે ॥ મોહન ॥ ૪ ॥ એણે

તીરથે સિધ્યા ધણા, જીહો સાધુ અનંતી કોડ; ત્રણ
 ભુવનમાં જોવતાં, જીહો નહીં કોઈ એહની જોડ કે
 ॥ મોહન૦ ॥ ૫ ॥ મનવંછિત સુખ મેળવે, જીહો
 જપતાં એ ગિરિરાજ; દ્રવ્ય ભાવ વૈરી તણે, જીહો
 ભય જાયે સવિ ભાંજ કે ॥ મોહન૦ ॥ ૬ ॥ વાચક
 રામવિજય કહે, જીહો નમો નમો તીરથ એહ; શિવ
 મંદિરની શ્રેણી છે, જીહો એહમાં નહિ સંદેહ કે
 ॥ મોહન૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી શત્રુંજયગિરિની સ્તુતિઓ.

[૧]

પુંડરગિરિ મહિમા, આગમમાં પ્રસિદ્ધ, વિમલાચલ
 બેટી, લહિએ અવિચલ ઋદ્ધ; પંચમગતિ પહોંચ્યા, મુનિવર
 કોડાકોડ, એણે તીરથે આવી, કર્મ વિપાક વિછોડ ॥ ૧ ॥

[૨]

શ્રી શત્રુંજય ગિરિવર વાસવ, વાસવ સેવિત
 પાયજી ॥ જયવંતા વરતો તિહું કાલે, મંગલ કમલા

૮૨

દાયજી ॥ સિરિ રિસહેસર શિષ્ય શિરોમણિ, પુંડરીકથી
તે સાધ્યોજી ॥ ચૈત્રી પૂનમ આ ચોવીશી, મહિમા
જેહનો વાધ્યોજી ॥ ૧ ॥

[૩]

શત્રુંજય મહિમા, પ્રગટ્યો જેહથી સાર ॥
ચૈત્રી પૂનમ દિન, ઓપ્યો એહ ઉદાર ॥
રિસહેસર સેવા, શિર વહો ધરી આણુંદ ॥
તિહુઅણુ ભવિ કૈરવ, વિપિન વિકાસન ચંદ ॥ ૧ ॥

[૪]

શ્રી શત્રુંજય મંડણ, રિસહ જિજ્ઞેસર દેવ ॥
સુર નર વિદ્યાધર, સારે જેહની સેવ ॥
સિદ્ધાચલ શિખરે, સોહાકર શૃંગાર ॥
શ્રી નાબિનરેસર, મરૂદેવીનો મલ્હાર ॥ ૧ ॥

[૫]

પ્રણમો ભવિયાં રિસહ જિજ્ઞેસર, શત્રુંજય ઠરો
રાયજી ॥ વૃષભ લંછન જસ ચરણે સોહે, સોવન વરણી
કાયજી ॥ ભરતાદિક શત પુત્ર તણો જે, જનક અયોધ્યા

રાયજી ॥ ચૈત્રી પૂનમને દિન જોહના, મહોટા મહો-
ત્સવ થાયજી ॥ ૧ ॥

[૬]

શત્રુંજય સાહેબ પ્રથમ જિણુંદ, નાભિ ભૂપ કુલ
કમલ દિણુંદ; મરદેવીનો નંદ ॥ જસ મુખ સોહો
પૂનમચંદ, સેવા સારે ઈંદ નરિંદ; ઉન્મૂલે દુઃખ દંદ ॥
વાંછિત પૂરણ સુરતરૂ કંદ, લંછન જોહને સુરભિનંદ;
ફેડે ભવ ભય ફંદ ॥ પ્રણમે જ્ઞાનવિમલસૂરિંદ, જોહના
અહોનિશ પદ—અરવિંદ; પામે પરમાનંદ ॥ ૧ ॥

[૭]

વિમલગિરિ સહુ તીરથ રાજા, નાભિકો નંદન
જિનવર તાજાં; ભવ જગદિકો જહાજા ॥ નેમિ
વિના જિન તેવીસ, સમવસરે સહુ વિમલગિરિસ;
ભવિજન પૂરે જગીસ ॥ સિદ્ધક્ષેત્ર જિન આગમ
ભાસે, દૂર ભવિ અભવ્ય નિરાસે, ગિરિ દરિસણુ નવિ
પાસે ॥ કવડ યક્ષ ચક્ષુ કેસરી દેવી, તીરથ સાન્નિધ્ય
કરે મુખ લેવી; આતમ સફલ કરેવી ॥ ૧ ॥

[૮]

સવિ મલિ કરી આવો, ભાવના બન્ય ભાવો ॥
 વિમલગિરિ વધાવો, મોતીયાં થાળ લાવો ॥
 જો હોય શિવ જાવો, ચિત્ત તો વાત ભાવો ॥
 ન હોયે દુશ્મન દાવો, આદિ પૂજા રચાવો ॥ ૧ ॥

શ્રી આદીશ્વરપ્રભુની સ્તુતિઓ.

[૧]

આદિ જિનવર રાયા, જસ સોવન કાયા ॥
 મરૂદેવી માયા, ધોરી લંછન પાયા ॥
 જગત રચિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા ॥
 કેવલ સિરી રાયા મોક્ષનગરે સધાયા ॥ ૧ ॥

[૨]

આશી લાખ પૂરવ ધરવાસે, વસિયા પરિકર
 યુક્તાજી; જન્મ થકી પણ દેવતરૂ ફલ, ક્ષીરોદધિ-
 જલ ભોક્તાજી; મર્ધ સુય ઓદિ નાણે સંયુત, નયણ

વયણુ કજ ચંદાજી; ચાર સહસચું દીક્ષા શિક્ષા, સ્વામી
શ્રીઋષભ જિણુંદાજી ॥ ૧ ॥

શ્રી પુંડરીકરસ્વામીની રતુતિ.

ચૈત્રી પૂનમ દિન, શત્રુજય ગિરિ અહિકાણુ ॥
પુંડરીક વર ગણધર, તિહાં પામ્યા નિર્વાણુ ॥
આદીશ્વર કેરા, શિષ્ય પ્રથમ જયકાર ॥
કેવલ કમલાવર, નાભિનરિંદ મલ્હાર ॥ ૧ ॥

શ્રીશત્રુંજયતીર્થ સંબંધી એકવીશ નામના ગુણગર્ભિત એકવીશ ખમાસમણ આપવાના દુહા.

—*—*—

૧-સિદ્ધાયલ સમરં સદા, સોરઠ દેશ મઝાર;
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદુ વાર હઝાર ॥ ૧ ॥
૧અંગ રવસન ઉમન ઝભૂમિકા, પપૂળેપગરણુ સાર;
કન્યાયદ્રવ્ય ૭વિધિશુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર ॥ ૨ ॥
કાર્તિક શુદ્ધી પૂનમ દિને, દશ કોટી પરિવાર; દ્રાવિડ
વારિખિલ્લ, સિદ્ધ થયા નિરધાર ॥ ૩ ॥ તિણે
કારણુ કાર્તિકી દિને, સંઘ સયલ પરિવાર; આદિજિન
સનમુખ રહી, ખમાસમણ બહુ વાર ॥ ૪ ॥
એકવીશ નામે વરણુચો, તિહાં પહેલું અભિધાન;
શત્રુંજય શુકરાયથી, જનક વચન બહુમાન ॥ ૫ ॥

૧-શરીરશુદ્ધિ. ૨-વસ્ત્રશુદ્ધિ. ૩-ચિત્તશુદ્ધિ. ૪-ભૂમિ-
શુદ્ધિ. ૫-ઉપકરણુશુદ્ધિ. ૬-દ્રવ્યશુદ્ધિ ૭-યથાર્થવિધિશુદ્ધિ.

[અહીયાં—

“ સિદ્ધાચલ સમરૂં સહા, સોરઠ દેશ મઝાર;
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદુ વાર હજાર ॥૧૧॥”
—આ દુહો પ્રત્યેક ખમાસમણ દીઠ કહેવો.]

૨—સમોસર્યા સિદ્ધાચલે, પુંડરીક ગણધાર; લાખ
સવા માહાતમ કલ્હું, સુર નર સભા મઝાર ॥ ૬ ॥
ચૈત્રી પૂનમને દિને, કરી અણુસન એક માસ; પાંચ
કાડિ મુનિ સાથયું, મુક્તિનિલયમાં વાસ ॥ ૭ ॥
તિણે કારણ પુંડરીકગિરિ, નામ થયું વિખ્યાત; મન
વચ કાચે વંદીયે, ઉઠી નિત્ય પ્રભાત ॥ ૧ ॥ સિદ્ધાં ॥

૩—વીશ કાડીયું પાંડવા, મોક્ષ ગયા ધણે ઠામ;
એમ અનંત મુકતે ગયા, સિદ્ધક્ષેત્ર તિણે નામ ॥ ૯ ॥
॥ સિદ્ધાં ॥

૪-અડસઠ તીરથ ન્હાવતાં, અંગ રંગ ધડી એક;
 તુંખીજલ સ્નાને કરી, જાગ્યો ચિત્ત વિવેક ॥ ૧૦ ॥
 ચંદ્રશેખર રાજ પ્રમુખ, કર્મ કઠિન મલધામ; અચલ
 પદે વિમલા થયા, તિણે વિમલાચલ નામ ॥ ૧૧ ॥
 ॥ સિદ્ધાં ॥

૫-પર્વતમાં સુરગિરિ વડો, જિન અભિષેક કરાય;
 સિદ્ધ હુવા સ્નાતક પદે, સુરગિરિ નામ ધરાય ॥ ૧૨ ॥
 ભરતાદિ ચૌદ ક્ષેત્રમાં, એ સમે તીરથ ન એક, તિણે
 સુરગિરિ નામે નમું, જિહાં સુરવાસ અનેક ॥ ૧૩ ॥
 ॥ સિદ્ધાં ॥

૬-એંસી યોજન પૃથુલ છે, ઉંચપણે છવ્વીશ;
 મહિમાએ મોટો ગિરિ, મહાગિરિ નામ નમીશ ॥
 ૧૪ ॥ સિદ્ધાં ॥

૭-ગણધર ગુણવંતા મુનિ, વિશ્વમાંહે વંદનિક;
જેહવે। તેહવે સંયમી, વિમળાયળ (એ તીરથે)
પૂજનીક ॥ ૧૫ ॥ વિપ્રલોક વિષધર સમા, દુઃખીયા
જૂતલ માન; દ્રવ્યલિંગી કણુ ક્ષેત્ર સમ, મુનિવર છીપ
સમાન ॥ ૧૬ ॥ શ્રાવક મેઘ સમા કહ્યા, કરતા
પુણ્યનું કામ; પુણ્યની રાશિ વધે ઘણી, તિણે પુણ્ય-
રાશિ નામ ॥ ૧૭ ॥ સિદ્ધાં ॥

૮-સંયમધર મુનિવર ઘણા, તપ તપતા એક
ધ્યાન; કર્મ વિયોગે પામીયા, કેવળ લક્ષ્મી નિધાન
॥ ૧૮ ॥ લાખ એકાણું શિવ વર્યા, નારદશું અણુગાર;
નામ નમે। તિણે આઠમું, શ્રીપદગિરિ નિરધાર ॥ ૧૯ ॥
॥ સિદ્ધાં ॥

૯-શ્રી સીમંધર સ્વામીએ, એ ગિરિ મહિમા
વિલાસ; ઈંદ્રની આગે વર્ણવ્યો, તિણે એ ઇંદ્રપ્રકાશ
॥ ૨૦ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૦-દશ ક્રોટિ અણ્ણતધરા, ભકતે જમાડે સાર;
જૈનતીર્થ યાત્રા કરે, લાભ તણો નહીં પાર ॥૨૧॥
તેહ થકી સિદ્ધાચલે, એક મુનિને દાન; દેતાં લાભ
ધણો હુવે, મહાતીરથ અભિધાન ॥ ૨૨ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૧-પ્રાચે એ ગિરિ શાશ્વતો, રહેશે કાલ અનંત;
શત્રુંજય માહાતમ સુણી, નમો શાશ્વતગિરિ સંત
॥ ૨૩ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૨-ગૌ નારી બાલક મુનિ, ચક્રિ હત્યા કરનાર;
યાત્રા કરતાં કાર્તિકી, ન રહે પાપ લગાર ॥ ૨૪ ॥
જે પરદારા લંપટી, ચોરીના કરનાર; દેવદ્રવ્ય ગુરુ-
દ્રવ્યના, જે વળી ચોરણુહાર ॥ ૨૫ ॥ ચૈત્રી કાર્તિકી
પૂનમે, કરે યાત્રા ધણે ઠામ; તપ તપતાં પાતિક ગણે,
તિણે દહશક્તિ નામ ॥ ૨૬ ॥ સિદ્ધાં ॥

૯૧

૧૩-ભવ ભય પામી નીકળ્યા, થાવન્યા સુત
જેહ; સહસ મુનિશું શિવ વર્યા, મુક્તિનિલયગિરિ તેહ
॥ ૨૭ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૪-ચંદા સૂરજ ખિહું જણા, ઉભા ધણે ગિરિ
શૃંગ; વધાવિયો વર્ણવ કરી, (કરી વર્ણવ ને વધાવિયો)
પુષ્પદંતગિરિ રંગ ॥ ૨૮ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૫-કર્મકલણ ભવજલ તજી, ધણાં પામ્યા શિવ-
સદ્ગ; પ્રાણી પદ્મ નિરંજની, વંદો ગિરિ મહાપદ્મ
॥ ૨૯ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૬-શિવવહુ વિવાહ ઉત્સવે, મંડપ રચિયો સાર;
મુનિવર વર જોડક બણી, પૃથ્વીપીઠ મનોહાર ॥૩૦॥
॥ સિદ્ધાં ॥

૯૨

૧૭-શ્રી સુભદ્રગિરિ નમો, બદ્ર તે મંગલ રૂપ;
જલ તર રજ ગિરિવર તણી, શિશ ચડાવે બૂપ
॥ ૩૧ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૮-વિદ્યાધર સુર અપચ્છરા, નદી શેત્રુંજી
વિલાસ; કરતા હરતા પાપને, બળ્યે બવી કૈલાસ
॥ ૩૨ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૯-ખીજા નિર્વાણી પ્રભુ, ગર્ભ ચોવીશી મોઝાર;
તસ ગણધર મુનિમાં વડા, નામે કદંબ અણુગાર
॥ ૩૩ ॥ પ્રભુ વચને અણસન કરી, મુક્તિપુરીમાં
વાસ; નામે કદંબગિરિ નમો, તો હોય લીલ વિલાસ
॥ ૩૪ ॥ ॥ સિદ્ધાં ॥

૨૦-પાતાલે જસ મૂલ છે, ઉજ્જવલગિરિનું સાર;
ત્રિકરણ યોગે વંદતાં, અલપ હોયે સંસાર ॥ ૩૫ ॥
॥ સિદ્ધાં ॥

૨૧—તન મન ધન સુત વલ્લભા, સ્વર્ગાદિક સુખ
 ભોગ; જે વંછે તે સંપન્ને, શિવરમણી સંયોગ ॥ ૩૬ ॥
 વિમલાચલ પરમેષ્ઠિનું, ધ્યાન ધરે ૪૮ માસ; તેજ
 અપૂરવ વિસ્તરે, પૂરે (પૂગે) સધળી આશ ॥ ૩૭ ॥
 ત્રોજે ભવ સિદ્ધિ લહે, એ પણ પ્રાયિક વાચ; ઉત્કૃષ્ટા
 પરિણામથી, અંતરમુહરત સાચ ॥ ૩૮ ॥ સર્વ કામ-
 દાયક નમો, નામ કરી ઓળખાણ; શ્રી શુભવીર-
 વિજય પ્રભુ, નમતાં કોડ કલ્યાણ ॥ ૩૯ ॥ સિદ્ધાં ॥

શ્રી સિદ્ધગિરિજનાં ખમાસમણ.

(૬૬૧-૧૦૮.)

- શ્રી આદીશ્વર અજર અમર, અન્યાયાધ અહનીશ;
 પરમાતમ પરમેસર, પ્રણમું પરમ મુનીશ. ૧
- જય જય જગપતિ જ્ઞાન જ્ઞાન, જાસિત લોકલોક;
 શુદ્ધ સ્વરૂપ સમાધિમય, નમિત સુરાસુર થોક. ૨
- શ્રી સિદ્ધાયલ મંડણો, નાભિ નરેસર નંદ;
 મિથ્યામતિ મત ભંજણો, ભવિ-કુમુદાકર-ચંદ. ૩
- પૂર્વ નવાણું જસ શિરે, સમવસર્યા જગનાથ;
 તે સિદ્ધાયલ પ્રણમિયે, ભકતે જોડી હાથ. ૪
- અનંત જીવ ઈણુ ગિરિવરે, પામ્યા ભવનો પાર;
 તે સિદ્ધાયલ પ્રણમિયે, લલિયે મંગલ માળ. ૫
- જસ શિર મુકુટ મનોહર, મરદેવીનો નંદ;
 તે સિદ્ધાયલ પ્રણમિયે, ઋદ્ધિ સદા સુખવૃંદ. ૬
- મહિમા જોહનો દાખવા, સુરગુર પણુ મતિમંદ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પ્રગટે સહજનંદ. ૭

સત્તા ધર્મ સમારવા, કારણ જોહ પડૂર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, નાસે અથ સવિ દૂર. ૮
 કર્મકાટ સવિ ટાળવા, જોહનું ધ્યાન હુતાશ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પામીજો સુખવાસ. ૯
 પરમાનંદ દશા લહે, જસ ધ્યાને મુનિરાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પાતક દૂર પલાય. ૧૦
 શ્રદ્ધા ભાસન રમણુતા, રત્નત્રયીને હેતુ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, ભવ-મકરાકર-સેતુ. ૧૧
 મહાપાપી પણ નિસ્તર્યા, જોહનું ધ્યાન સુહાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, સુર નર જસ ગુણ ગાય. ૧૨
 પુંડરીક ગણધર પ્રમુખ, સિધ્યા સાધુ અનેક;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, આણી હૃદય વિવેક. ૧૩
 ચંદ્રશેખર સ્વસાપતિ, જોહને સંગે સિદ્ધ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પામીજો નિજ ઝઘ. ૧૪
 જલચર ખેચર તિરિય સવે, પામ્યા આતમ ભાવ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, ભવજલ તારણ નાવ. ૧૫

સંઘ યાત્રા જોણે કરી, કીધા જોણે ઉદ્ધાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, છેદીજો ગતિ ચાર. ૧૬
 પુષ્ટિ શુદ્ધ સંવેગ રસ, જોહને બ્યાને થાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, મિથ્યામતિ સવિ ભય. ૧૭
 સુરતરૂ સુરમણિ સુરગવી, સુરખટ સમ જસ બ્યાવ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવ. ૧૮
 સુરલોકે સુરસુંદરી, મળી મળી થોકે થોક;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, ગાવે જોહના શ્લોક. ૧૯
 થોગીસર જસ દર્શને, બ્યાન સમાધિ લીન;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, હુવા અનુભવ રસ લીન. ૨૦
 માનું ગગને સૂર્ય શશી, હીયે પ્રદક્ષિણા નિત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, મહિમા દેખાણુ ચિત્ત. ૨૧
 સુર અસુર નર કિન્નરા, રહે છે જોહની પાસ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પામે લીલ વિલાસ. ૨૨
 મંગલકારી જોહની, મૃત્તિકા હારી ભેટ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, કુમતિ કદામહ ભેટ. ૨૩

કુમતિ-કૌશિક જોહને, દેખી ઝાંખા થાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, સવિ તસ મહિમા ગાય. ૨૪
 સૂરજકુંડના નીરથી, આધિ વ્યાધિ પલાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, જસ મહિમા ન કહાય. ૨૫
 સુંદર ટુંક સોહામણી, મેરૂ સમ પ્રાસાદ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, દૂર ટલે વિખવાદ. ૨૬
 દ્રવ્ય ભાવ વૈરી ઘણા, જિહાં આવ્યે હોય શાંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, જયે ભવની બ્રાંત. ૨૭
 જગ હિતકારી જિનવરા, આવ્યા એણે ઠામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, જસ મહિમા ઉદામ. ૨૮
 નદી શેત્રુંજી સ્નાનથી, મિથ્યા મળ ધોવાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, સવિ જનને સુખદાય. ૨૯
 આઠ કર્મ જે સિદ્ધગિરે, ન દીયે તીવ્ર વિપાક;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, જિહાં નવિ આવે કાક. ૩૦
 સિદ્ધશિલા તપનીયમય, રત્ન સ્ફટિક ખાણ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પામ્યા કેવલનાણ. ૩૧

સોવન રૂપા રત્નની, ઔષધિ જાત અતેક;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ન રહે પાતક એક. ૩૨
 સંયમધારી સંયમે, પાવન હોય જિણુ ક્ષેત્ર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, દેવા નિર્મળ નેત્ર. ૩૩
 શ્રાવક જિહાં શુભદ્રવ્યથી, ઉત્સવ પૂજા સ્નાત્ર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પોષે પાત્ર સુપાત્ર. ૩૪
 સાહમિવત્સલ પુણ્ય જિહાં, અનંતગુણું કહેવાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સોવન ફૂલ વધાય. ૩૫
 સુંદર જાત્રા જોહની, દેખી હરખે ચિત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ત્રિભુવન માંહે વિદિત. ૩૬
 પાલીતાણું પુર ભલું, સરોવર સુંદર પાલ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, જાયે સકલ જંજાલ. ૩૭
 મનમોહન પાગે ચઢે, પગ પગ કર્મ ખપાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ગુણુ ગુણી ભાવ લખાય. ૩૮
 જોણુ ગિરિ રૂપ સોહામણાં, કુંડે નિર્મલ નીર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ઉતારે ભવ-તીર. ૩૯

મુક્તિમંદિર સોપાન સમ, સુંદર ગિરિવર પાજ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, લહિયે શિવપુર રાજ. ૪૦
 કર્મ કાટિ અધ વિકટ ભટ, દેખી ધૂળે અંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, દિન દિન ચઢતે રંગ. ૪૧
 ગૌરી ગિરિવર ઉપરે, ગાવે જિનવર ગીત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, સુખે શાસન રીત. ૪૨
 કવડ જક્ષ રખવાલ જસ, અહોનિશ રહે હજુર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, અસુરાં રાખે દૂર. ૪૩
 ચિત્ત ચાતુરી ચક્રેસરી, વિદ્ય વિનાસણુ-હાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, મંદ્ર તણી કરે સાર. ૪૪
 સુરવરમાં મધવા યથા, ગ્રહ-ગણમાં જિમ ચંદ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, તિમ સવિ તીરથ ઈંદ. ૪૫
 દીઠે દુર્ગતિ વારણો, સમર્યો સારે કાજ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, સવિ તીરથ શિરતાજ. ૪૬
 પુંડરીક પંચ કાડીશું, પામ્યા કેવલનાણુ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, કર્મ તણી હોય હાણુ. ૪૭

મુનિવર ક્રોડી દસ સહિત, દ્રાવિડ ને વારિખેણુ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ચઢિયા શિવ-નિશ્ચેણુ. ૪૮
 નમિ વિનમિ વિદ્યાધરા, દોય ક્રોડી મુનિ સાથ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામ્યા શિવપુર આથ. ૪૯
 ઋષભવંશીય નરપતિ ઘણા, ધણે ગિરિ પહોતા મોક્ષ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ટાલ્યા ધાતિક દોષ. ૫૦
 રામ ભરત બિહું બાંધવા, ત્રણ ક્રોડી મુનિ યુત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ધણે ગિરિ શિવ સંપત્ત. ૫૧
 નારદ મુનિવર નિર્મલો, સાધુ એકાણું લાખ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પ્રવચન પ્રગટ એ ભાખ. ૫૨
 શાંખ પ્રદુમ્ન ઋષિ કહ્યા, સાડિ આઠ ક્રોડિ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પૂરવ કર્મ વિજોડિ. ૫૩
 થાવચ્યાસુત સહસ્રશું, અણસણ રંગે કીધ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, વેગે શિવપદ લીધ. ૫૪
 શુક પરિવ્રાજક વળી, એક સહસ અણુગાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામ્યા શિવપુર દાર. ૫૫

સેલગસૂરિ મુનિ પાંચસેં, સહિત હુઆ શિવનાહ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, અંગે ધરી ઉત્સાહ. ૫૬
 ઈમ બહુ સિધ્યા ઇણે ગિરિ, કહેતાં નાવે પાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, શાસ્ત્ર-માંહે અધિકાર. ૫૭
 બીજ ઈહાં સમકિત તણું, રોપે આતમ ભોમ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ટાલે પાતક-સ્તોમ. ૫૮
 બ્રહ્મ સ્ત્રી બ્રૂણુ ગો હત્યા, પાપે ભારિત જોહ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પહોતા શિવપુર ગેહ. ૫૯
 જગ જોતાં તીરથ સવે, એ સમ અવર ન દીઠ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, તીર્થ-માંહે ઉક્ષિટ. ૬૦
 ધન્ય ધન્ય સોરઠ દેશ જિહાં, તીરથ માંહે સાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, જનપદમાં શિરદાર. ૬૧
 અહોનિશ આવત હુંકડા, તે પણ જોહતે સંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામ્યા શિવવધૂ રંગ. ૬૨
 વિરાધક જિનઆણના, તે પણ હુવા વિશુદ્ધ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામ્યા નિર્મલ બુદ્ધ. ૬૩

મહા મ્લેચ્છ શાસનરિપુ, તે પણ હુવા ઉપસંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, મહિમા દેખી અનંત. ૬૪
 મંત્ર યોગ અંજન સવે, સિદ્ધ હુવે જિણુ ઠામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પાતકહારી નામ. ૬૫
 સુમતિ સુધારસ વરસતે, કર્મદાવાનલ સંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, ઉપશમ તસ ઉલસંત. ૬૬
 શ્રુતધર નિતુ નિતુ ઉપદિશે, તત્ત્વાતત્ત્વ વિચાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, ગ્રહે ગુણ્યુત શ્રોતાર. ૬૭
 પ્રિયમેલક ગુણુગણુ તણું, કીરતિકમલા સિંધુ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, કલિકાલે જગઅંધુ. ૬૮
 શ્રીશાંતિ તારણુ તરણુ, જોહની ભક્તિ વિશાલ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, દિન દિન મંગલ માલ. ૬૯
 શ્વેત ધ્વજ જસ લટકતી, ભાંખે ભવિને એમ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, ભ્રમણુ કરો છો કેમ ? ૭૦
 સાધક સિદ્ધ દશા ભણી, આરાધે એક ચિત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, સાધન પરમ પવિત્ત. ૭૧

સંઘપતિ થઈ એહની, જે કરે ભાવે યાત્ર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, તસ હોય નિર્મલ ગાત્ર. ૭૨
 શુદ્ધાતમ ગુણ રમણતા, પ્રગટે જેહને સંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, જેહનો જસ અભંગ. ૭૩
 રાયણવૃક્ષ સોહામણો, જિહાં જિનેશ્વર પાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, સેવે સુર નર રાય. ૭૪
 પગલાં પૂજી ઋષભનાં, ઉપશમ જેહને ચંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, સમતા પાવન અંગ. ૭૫
 વિદ્યાધરજ મિલે બહુ, વિચરે ગિરિવર શૃંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, ચઢતે નવરસ રંગ. ૭૬
 માલતી મોગર કેતકી, પરિમલ મોહે ભૃંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પૂજો ભવી જિન અંગ. ૭૭
 અજિત જિનેશ્વર જીહાં રહ્યા, ચોમાસું ગુણગેહ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, આણી અવિહડ નેહ. ૭૮
 શાંતિજિનેશ્વર સોલમા, સોલ કષાય કરી અંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, ચાતુરમાસ રહંત. ૭૯

નેમિ વિના જિનવર સવે, આવ્યા છે જિણુ ઠામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, શુદ્ધ કરે પરિણામ. ૮૦
 નમિ નેમિ જિન અંતરે, અજિતશાંતિસ્તવ કીધ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, નંદિષેણુ પ્રસિદ્ધ. ૮૧
 ગણુધર મુનિ ઉવજઝાયતિમ, લાભ લહ્યા કેઈલાખ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, જ્ઞાન અમૃતરસ ચાખ. ૮૨
 નિત્ય ઘંટા ટંકારવે, રણુઝણુ ઝલ્લરી નાદ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, હુંદુભિ માદલ વાદ. ૮૩
 જોણુ ગિરિ ભરત નરેસરે, કીધો પ્રથમ ઉદ્ધાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, મણિમય મૂરતિ સાર. ૮૪
 ચૌમુખ ચઉગતિ દુઃખ હરે, સોવનમય સુવિહાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, અક્ષય સુખ દાતાર. ૮૫
 ઈણુ તીરથ મહોટા કહ્યા, સોલ ઉદ્ધાર સફાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, લધુ અસંખ્ય વિચાર. ૮૬
 દ્રવ્ય ભાવ વૈરી તણો, જોહથી થાયે અંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, શત્રુજય સમરંત. ૮૭

પુંડરીક ગણધર હુઆ, પ્રથમ સિદ્ધ ઇણે ઠામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પુંડરીકગિરિ નામ. ૮૮
 કાંકરે કાંકરે ઇણુ ગિરિ, સિદ્ધ હુઆ સુપવિત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, સિદ્ધક્ષેત્ર સમચિત્ત. ૮૯
 મલ દ્રવ્ય ભાવ વિશેષથી, જોહથી જાયે દૂર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, વિમલાચલ સુખ પૂર. ૯૦
 સુરવરા બહુ જે ગિરે, નિવસે નિરમલ ઠાણુ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, સુરગિરિ નામ પ્રમાણુ. ૯૧
 પરવત સહુ માંહે વડો, મહાગિરિ તેણે કહંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, દરશણુ લહે પુણ્યવંત. ૯૨
 પુણ્ય અનર્ગલ જોહથી, થાયે પાપ વિનાશ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, નામ બહુ પુણ્યરાશ. ૯૩
 લક્ષ્મીદેવીએ કર્યો, કુંડે કમલ નિવાસ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પદ્મનામ સુવાસ. ૯૪
 સવિ ગિરિમાં સુરપતિ સમો, પાતક પંક વિલાત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પર્વતર્ધદ્ર વિખ્યાત. ૯૫

ત્રિભુવનમાં તીરથ સવે, તેહમાં મોટા એહ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, મહાતીરથ જસ રેહ. ૯૬
 આદિ અંત નહિ જેહનો, કાઈ કાલે ન વિલાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, શાશ્વતગિરિ કહેવાય. ૯૭
 ભદ્ર ભલા જે ગિરિવરે, આઝ્યા હોય અપાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, નામ સુભદ્ર સંભાર. ૯૮
 વીર્ય વધે શુભ સાધુને, પામી તીરથ ભક્તિ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, નામે જે દઢશક્તિ. ૯૯
 શિવગતિ સાધે જે ગિરે, તે માટે અભિધાન;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, મુક્તિનિલય ગુણખાણ. ૧૦૦
 ચંદ સૂરજ સમકિત ધરા, સેવ કરે શુભચિત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પુષ્પદંત વિદિત. ૧૦૧
 બિન્ન રહે ભવજલ થકા, જે ગિરિ લહે નિવાસ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, મહાપદ્મ સુવિલાસ. ૧૦૨
 ભૂમિધરી જે ગિરિવરે, ઉદ્ધિ ન લોપે લીહ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પૃથિવીપીઠ અનીહ. ૧૦૩

૧૦૭

મંગલ સવિ મલવાતાણું, પીઠ એહ અભિરામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ભદ્રપીઠ જસ નામ. ૧૦૪
 મૂલ જસ પાતાલમેં, રત્નમય મનોહાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પાતાલમૂલ વિચાર. ૧૦૫
 કર્મક્ષય હોયે જિહાં, હોય સિદ્ધ સુખકલ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, અકર્મક મન મેલ. ૧૦૬
 કામિત સવિ પૂરણ હોયે, જેહનું દરિસણ પામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સર્વ કામ મન ઠામ. ૧૦૭
 ધૃત્યાદિક એકવીશ ભલાં, નિરૂપણ નામ ઉદાર;
 જે સમર્થા પાતક હરે, આતમ શક્તિ અનુસાર. ૧૦૮

—: કૃષ્ણ :—

ધર્મ તીર્થ નાયક, સ્તવન લાયક, સંયુષ્ઠો શ્રી
 સિદ્ધગિરિ ॥ અદ્વૈત સય ગાહ સ્તવને, પ્રેમ ભકતે
 મન ધરી ॥ શ્રીકલ્યાણસાગર, સૂરિ શિષ્યે, શુભ
 જગીશે સુખકરી ॥ પુણ્ય મહોદય, સકલ મંગલ,
 વેલી સુજસે જયસિરિ ॥ ૧ ॥

શ્રી સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી

: ત્રીજો વિભાગ :

વર્તમાન ચોવીસીના બીજા તીર્થપતિ શ્રી
અજિતનાથ ભગવાનથી

આરંભીને ચોવીસમા તીર્થપતિ શ્રી મહાવીરસ્વામી
પર્યન્તના શ્રી જિનેશ્વરદેવોનાં ચૈત્યવંદના,
સ્તવનો અને સ્તુતિઓનો સંગ્રહ.

ૐ

શ્રી અજિતનાથ જિન-ચૈત્યવંદન.

અજિતનાથ પ્રભુ અવતર્યો, વિનિતાનો સ્વામી;
જિતશત્રુ વિજયા તણો, નંદન શિવગામી ॥ ૧ ॥
ખોહોંતેર લાખ પૂરવ તાણું, પાળ્યું જેણે આય; ગજ
લંછન લંછન નહિ, પ્રણુમે સુરરાય ॥ ૨ ॥ સાડા
ચારસોં ધનુષની એ, જિનવર ઉત્તમ દેહ; પાદ પદ્મ
તસ પ્રણુમિએ, જેમ લહીએ શિવગેહ ॥ ૩ ॥

શ્રી અજિતનાથ પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

અજિત જિહ્વંદશું પ્રીતડી, મુજ ન ગમે હો
 બીજનો સંગ કે; માલતી ફૂલે મોહીયો, કિમ બેસે
 હો બાવલ તરૂં ભૂંગ કે ॥ અજિત૦ ॥ ૧ ॥ ગંગા-
 જળમાં જે રમ્યા, કિમ જિહ્વર હો રતિ પામે મરાલ
 કે; સરોવર જલધર જલ વિના, નવિ ચાહે હો જેમ
 ચાતક બાલ કે ॥ અજિત૦ ॥ ૨ ॥ કોકિલ કંલ કુન્જિત
 કરે, પામી મંજરી હો પંજરી સહકાર કે; ઓછાં
 તરૂંવર નવિ ગમે, ગિર્યાશું હો હોયે ગુણનો પ્યાર કે
 ॥ અજિત૦ ॥ ૩ ॥ કમલિની દિનકર કર અહે,
 વલી કુમુદિની હો ધરે ચંદશું પ્રીત કે, ગૌરી ગિરીશ
 ગિરધર વિના, નવિ ચાહે હો કમલા નિજ ચિત્ત કે
 ॥ અજિત૦ ॥ ૪ ॥ તિમ પ્રભુશું મુઝ મન રમ્યું,
 બીજશું હો નવિ આવે દાય કે; શ્રીનયવિજય વિબુધ
 તણો, વાચક જસ હો નિત નિત ગુણ ગાય કે
 ॥ અજિત૦ ॥ ૫ ॥

(ઓધવજી સંદેશેા કહેજે શ્યામને-એ દેશી.)

પ્રીતલડી બંધાણી રે અજિત જિણુંદ શું,
 પ્રભુ પાખે ક્ષણ એક મને ન સુહાય જો; ધ્યાનની
 તાલી રે લાગી નેહયું, જલદ-ઘટા જિમ શિવસુત
 વાહન દાય જો ॥ પ્રીતલડી ॥ ૧ ॥ નેહ ઘેલું મન
 માંડે રે પ્રભુ અલજે રહે, તન મન ધન એ કારણથી
 પ્રભુ મુઝ જો; મ્હારે તો આધાર રે સાહિબ રાવલો,
 અંતરગતની પ્રભુ આગલ કહું રંગુજી જો ॥
 ॥ પ્રીતલડી ॥ ૨ ॥ સાહેબ તે સાચો રે જગમાં
 જાણીએ, સેવકનાં જો સહેજે સુધારે કાજ જો, એહવે
 રે આચરણે કેમ કરી રહું; ગિરદ તુમારે તારણ તરણ
 જહાજ જો ॥ પ્રીતલડી ॥ ૩ ॥ તારકતા તુજ
 માંહે રે શ્રવણે સાંભળી, તે જાણી હું આવ્યો છું દીન-
 દયાળ જો; તુજ કર્ણાની લહેરે રે મુજ કારજ સરે,
 શું ઘણું કહીએ જાણ આગળ કૃપાળ જો ॥ પ્રીતલડી ॥

॥ ૪ ॥ કરણાધિક કીધી રે સેવક ઉપરે, ભવ ભય
ભાવક ભાંગી ભક્તિ પ્રસંગ જો; મન વંછિત કૃણીયાં રે
જિન આલંબને, કર જોડીને મોહન કહે મન રંગ જો
॥ પ્રીતલડીં ॥ ૫ ॥

[૩]

(મ્હારો મુજરો લોને રાજ-સાહિબ શાંતિ સલૂણા-
એ દશી.)

અજિત જિણેસર ચરણની સેવા, હેવા એ હું
હલિયો; કહિયે અણચાખ્યો પણ અનુભવ, રસનો
ટાણો મલિયો ॥ પ્રભુજી મહેર કરીને આજ, કાજ
હમારાં સારો ॥ ૧ ॥ મૂકાવ્યો પણ હું નવિ મૂકું,
ચૂકું એ નવિ ટાણો; ભક્તિ-ભાવ ઉઠ્યો જો અંતર,
તે કિમ રહે શરમાણો ॥ પ્રભું ॥ ૨ ॥ લોચન શાંત
સુધારસ સુભગા, મુખ મટકાળું પ્રસન્ન; યોગ મુદ્રાનો
લટકો ચટકો, અતિશયનો અતિ ધન ॥ પ્રભુજીં ॥
॥ ૩ ॥ પિંડ પદસ્થ રૂપસ્થે લીનો, ચરણ-કમળ
વુજ મહીયાં; જમર પરે રસ સ્વાદ ચખાવો, વિરસો

કાં કરો મહીયાં ॥ પ્રભુજી ॥ ૪ ॥ બાળ કાળમાં
 વાર અનંતી, સામગ્રીએ નવિ જાગ્યો; યૌવન કાળે તે
 રસ ચાખ્યો, તું સમરથ પ્રભુ માગ્યો ॥ પ્રભુજી ॥
 ૫ ॥ તું અનુભવ-રસ દેવા સમરથ, હું પણ અરથી
 તેહનો; ચિત્ત વિત્ત ને પાત્ર સંબંધે અજર રહ્યો હવે
 કેહનો ॥ પ્રભુજી ॥ ૬ ॥ પ્રભુની મહેરે તે રસ
 ચાખ્યો, અંતરંગ સુખ પામ્યો; માનવિજ્ય વાયક
 ઈશ જંપે, હુઓ મુજ મન કામ્યો ॥ પ્રભુજી ॥ ૭ ॥

શ્રી અજિતનાથ-પ્રભુની સ્તુતિ.

વિજયાસુત વંદો, તેજથી જ્યું દિહુંદો ।
 શીતલતાએ ચંદો, ધીરતાએ ગિરીંદો ॥
 સુખ જેમ અરવિંદો, જાસ સેવે સુરીંદો ।
 લહો પરમાનંદો, સેવના સુખકંદો ॥ ૧ ॥

શ્રી સંભવનાથ-જિન ચૈત્યવંદન.

સાવત્થી નયરી ધણી, શ્રી સંભવનાથ; નિતારી
 નૃપ નંદનો, ચલવે શિવ સાથ ॥ ૧ ॥ સેના નંદન

યંદને, પૂજો નવ અંગે; ચારશેં ધનુષનું દેહમાન; પ્રણુમે
 મન રંગે ॥ ૨ ॥ સાઠ લાખ પૂરવતાણું એ, જિનવર
 કિતમ આય; તુરગ લંછન પદ પદ્મને, નમતાં શિવ-
 સુખ થાય ॥ ૩ ॥

શ્રી સંભવનાથ પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

સંભવ જિનરાજ સુખકંઠા, અહો સર્વજ્ઞ જિન-
 યંદા; હરો ભરમ જલકા ફંદા, મીટે જરા મરણુકા
 ધંદા ॥ સંભવ ॥ ૧ ॥ જો યાચક આશ ના પૂરે,
 તો દાતા ખિરદ હૈ દૂરે; જો દાયક મૂલ ના જાણે, તો
 માંગન આશ કુણુ આણે ॥ સંભવ ॥ ૨ ॥ ગુણવંત
 જન જો તારે, તો શિર પર નાથ કુણુ ધારે; મૂલ-
 ગુણી કોન જગ સારે, અનાદિ ભરમકો ફારે ॥ સંભવ ॥
 ૩ ॥ જો રોગી હોત હૈ તનમેં, તો વૈષ વો ધારતા
 મનમેં; હું રોગી વૈષ તૂં પૂરો, કરો સખ રોગ ચક-
 ચૂરો ॥ સંભવ ॥ ૪ ॥ જયું પારસ લોહતા ખંડે;

કનક શુદ્ધ રૂપકું મંડે; એસો જિનરાજ તૂં દાતા, હવે
 કયું ઢીલ હૈ ત્રાતા ॥ સંભવ ॥ ૫ ॥ જો જાએ
 દેવ મેં જોતે, કહું હવે નામ તે કેતે; તૂં જાને આદથી
 ચેરી, અવસ્થા જગતમેં મેરી ॥ સંભવ ॥ ૬ ॥
 કલ્પતરૂ જાનકે રામ્યો, ન નિષ્કુળ હોત અખ જામ્યો;
 કરો નિજ રૂપ સાનીકો, ન થાઉં ફીર જગ શીકો
 ॥ સંભવ ॥ ૭ ॥ જો ભક્તિ નાથકી કરતા, અક્ષય
 ભંડારકું ભરતા; આનંદ મન માંહિ અતિ ભારો, નિહારો
 દાસકું તારો ॥ સંભવ ॥ ૮ ॥

[૨]

સાહેબ સાંભળો રે, સંભવ અરજ અમારી,
 ભવોભવ હું ભમ્યો રે, ન લહી સેવા તમારી । નરક
 નિગોદમાં રે, તિહાં હું બહુ ભવ ભમિયો, તુમ વિના
 દુઃખ સહ્યાં રે, અહોનિશ ક્રોધે ધમધમિયો ॥ સાહેબ ॥
 ૧ ॥ ઈન્દ્રિયવશ પડ્યો રે, પાળ્યાં વ્રત નવિ સુંસે ।
 ત્રસ પાણુ નવિ ગણ્યા રે, હણિયા થાવર હુંસે । વ્રત
 ચિત્ત નવિ ધર્યાં રે, ખીજું સાચું ન ખોદ્યું, પાપની

ગોઠડી રે, તિહાં મેં હઘકું ખોલ્યું ॥ સાહેબ ૦ ॥ ૨ ॥
 ચોરી મેં કરી રે, ચઉવિહ અદત ન ટાળ્યું, શ્રી જિન-
 આણુથું રે, મેં નહિ સંયમ પાળ્યું । મધુકરતણી પરે
 રે શુદ્ધ ન આહાર ગવેખ્યો, રસના લાલચે રે, નીરસ
 પિંડ ઉવેખ્યો ॥ સાહેબ ૦ ॥ ૩ ॥ નરબવ દોહિલો
 રે, પામી મોહવશ પડિયો, પરસ્ત્રી દેખીને રે, મુજ
 મન તિહાં જઈ અડિયો । કામ ન કો સર્પી રે, પાપે
 પિંડ મેં ભરિયો, શુદ્ધ બુદ્ધ નવિ રહી રે, તેણે નવિ
 આતમ તરિયો ॥ સાહેબ ૦ ॥ ૪ ॥ લક્ષ્મીની લાલચે
 રે, મેં બહુ દીનતા દાખી, તો પણ નવિ મળી રે,
 મળી તો નવિ રહી રાખી । જે જન અભિલષે રે, તે
 તો તેહથી નાસે, તૃણ સમ જે ગણે રે, તેહની નિત્ય
 રહે પાસે ॥ સાહેબ ૦ ॥ ૫ ॥ ધન્ય ધન્ય તે નરા
 રે, એહનો મોહ વિછોડી, વિષય નિવારીને રે, તેહને
 ધર્મમાં જોડી । અલક્ષ્યતે મેં લખ્યાં રે, રાત્રીભોજન
 કીધાં, વ્રત નવિ પાળીયાં રે, જેહવાં મૂળથી લીધાં
 ॥ સાહેબ ૦ ॥ ૬ ॥ અનંત ભવ હું ભમ્યો રે, ભવતાં

આહ્ય મળિયો, તુમ વિના કાણ દીએ રે ?, બોધિ
 રયણ મુજ બળિયો । સંભવ આપજો રે, ચરણ-કમળ
 તુમ સેવા, નય એમ વિનવે રે, સુણજો દેવાધિદેવા !
 ॥ સાહેબ ॥ ૭ ॥

[૩]

[અંતરજામી સુણ અત્રવેસર-એ રાગ.]

(થાસું પ્રેમ બન્યો છે રાજ-એ દેશી.)

સમકિત દાતા સમકિત આપો, મન માગે થઈ
 મીઠું; છતી વસ્તુ દેતાં શું શોચો, મીઠું તે સહુએ દીઠું
 ॥ પ્યારા પ્રાણ થકી છો રાજ, સંભવ જિનવર
 મુજને ॥ ૧ ॥ એમ મત જાણો જે આપે લહીએ,
 તો લાખ્યું શું લેવું; પણ પરમારથ પ્રીછી આપે,
 તેહજ કહીએ દેવું ॥ પ્યારા ॥ ૨ ॥ એહ અર્થો હું
 અર્થ સમર્પક, એમ મત કરજો હાંસું; પ્રગટ ન હતું
 તુમને પણ પહેલાં, એ હાંસાનું ખાંસું ॥ પ્યારા ॥ ૩ ॥
 પરમ પુરૂષ તમે પ્રથમ ભજીને, પામ્યા એ પ્રભુતાર્થ;

તેણે રૂપે તુમને ઈમ બજાએ, તેણે તુમ હાથે વડાઈ
 ॥ પ્યારાં ॥ ૪ ॥ તુમે સ્વામી હું સેવાકામી, મુજરે
 સ્વામી નિવાજે; નહિ તો હક માંડી માંગતાં, સેવક
 કાણુ વિધ લાજે ॥ પ્યારાં ॥ ૫ ॥ જ્યોતે જ્યોત
 મીલે મન પ્રીછો, કુણુ લેશે કુણુ બજશે; સાચી બક્તિ
 તે હંસ તણી પરે, ખીર નીર નય કરશે ॥ પ્યારાં
 ॥ ૬ ॥ ઓલગ કાધી તે લેખે આવી, ચરણે ભેટ પ્રભુ
 દીધી; રૂપ વિશુધનો મોહુન પબણે, રસના પાવન
 કાધી ॥ પ્યારાં ॥ ૭ ॥

શ્રી સંભવનાથ-જિનસ્તુતિ.

સંભવ સુખદાતા, જેહ જગમાં વિખ્યાતા; પદ્મ
 જીવોના ત્રાતા, આપતા સુખશાતા; માતા ને બ્રાતા,
 કેવલજ્ઞાન જ્ઞાતા; દુઃખ દોહગ પ્રાતા, જસ નામે
 પલાતા ॥ ૧ ॥

શ્રી અભિનંદનસ્વામી-ચૈત્યવંદન.

ઉંચપણે ત્રણસો પચાસ, ધનુષ પ્રભુ દેહ; સંવર
રાય સિદ્ધારથા, સુતયું મુજ નેહ ॥ ૧ ॥ લાખ
પચાસ પૂર્વ આયુ, અયોધ્યાનો રાણો; સુવર્ણ વર્ણ
વિરાજતો, કપિ લંછન જાણો ॥ ૨ ॥ અભિનંદન પ્રભુ
વિનતિ એ, અંતર્યામી દેવ; વિનયવિજય ઉપાધ્યાયનો,
૩૫ નમે નિલમેવ ॥ ૩ ॥

શ્રી અભિનંદનસ્વામી-જિનસ્તવન.

(સુણજે હો પ્રભુ-એ દેશી)

દીડી હો પ્રભુ, દીડી જગચુર તુઝ; મૂરતિ હો પ્રભુ,
મૂરતિ મોહન વેલડીજી; મીડી હો પ્રભુ, મીડી તાહરી
વાણી; લાગે હો પ્રભુ, લાગે જેસી સેલડીજી ॥ ૧ ॥
જાણું હો પ્રભુ, જાણું જન્મ કયત્ય; જો હું હો પ્રભુ, જો હું
તુમ સાથે મિલ્યોજી; સુરમણિ હો પ્રભુ, સુરમણિ પામ્યો
હત્ય; આંગણે હો પ્રભુ, આંગણે મુજ સુરતર ફલ્યોજી
॥ ૨ ॥ જાગ્યાં હો પ્રભુ, જાગ્યાં પુણ્ય અંકુર; માગ્યા હો

પ્રભુ, મુહ માગ્યા પાસા ઢલ્યાજી; વૂઠા હો પ્રભુ, વૂઠા અમી-
 રસ મેહ; નાઠા હો પ્રભુ નાઠા અશુભ શુભ દિન વલ્યાજી
 ॥ ૩ ॥ ભૂખ્યાં હો પ્રભુ, ભૂખ્યાં મલ્યાં ધૃતપૂર; તરસ્યાં
 હો પ્રભુ તરસ્યાં દિવ્ય ઉદક મિલ્યાંજી; થાક્યાં હો પ્રભુ,
 થાક્યાં મિલ્યાં સુખપાલ; ચાહતાં હો પ્રભુ, ચાહતાં
 સજ્જન હેજે હલ્યાજી ॥ ૪ ॥ દીવો હો પ્રભુ, દીવો
 નિશા વન ગેહ; સાખી હો પ્રભુ, સાખી થલે જલ-
 નૌ મળીજી; કળિયુગે હો પ્રભુ, કળિયુગે દુલ્લહો
 મુઝ; દરિસન હો પ્રભુ, દરસિન લલ્હું આશા રૂળીજી
 ॥ ૫ ॥ વાચક હો પ્રભુ, વાચક યશ તુમ દાસ;
 વિનવે હો પ્રભુ, વિનવે અભિનંદન સુણોજી; કહીયે
 હો પ્રભુ, કહીયે મ દેશો છેહ; દેજો હો પ્રભુ, દેજો
 સુખ દરિસન તણોજી ॥ ૬ ॥

શ્રી અભિનંદનસ્વામીની સ્તુતિ.

સંવર સુત સાચો, જાસ સ્યાદ્વાદ વાચો; થયે
 હીરો જાચો, મોહને દેઈ તમાચો; પ્રભુ ગુણ ગણ

માચો, એહને ધ્યાને રાચો; જિનપદ સુખ સાચો,
બબ્બ પ્રાણી નીકાચો ॥ ૧ ॥

શ્રી સુમતિનાથ-જિનચૈત્યવંદન.

સુમતિ જયંત વિમાનથી, રહ્યા અયોધ્યા ઠામ;
રાક્ષસ ગણ પંચમ પ્રભુ, સિંહ રાશિ ગુણ ધામ ॥ ૧ ॥
મધા નક્ષત્રે જનમિયા, મુષક યોનિ જગદીશ; મોહરાય
સંગ્રામમાં, વરસ ગયાં છઞ્વીશ ॥ ૨ ॥ જીત્યો પ્રિયંગુ
તરૂ તલે એ, સહસ્ર મુનિ પરિવાર; અવિનાશી પદવી
વર્યા, વીર નમે સો વાર ॥ ૩ ॥

શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

સુમતિનાથ ગુણ શું મિલીજી, વાઘે મુજ મન
પ્રીતિ; તેલ બિન્દુ જિમ વિસ્તરેજી, જલમાંહી બલી
રીતિ ॥ સાભાગી જિનશું, લાગ્યો અવિહુડ રંગ ॥
એ આંકણી ॥ ૧ ॥ સજજનશું જે પ્રીતડીજી,

છાતી તે ન રખાય; પરિમલ કસ્તૂરી તણોજી, મહી
 માંહી મહકાય ॥ સોભાગીં ॥ ૨ ॥ અંગુલિયે
 નવિ મેરૂં ઢંકાયે, છાપડીયે રવિ તેજ; અંજલિમાં
 જિમ ગંગ ન માયે, મુજ મન તિમ પ્રભુ હેજ
 ॥ સોભાગીં ॥ ૩ ॥ હુઓ છિયે નહિ અધર
 અરણુ જિમ, ખાતાં પાન સુરંગ; પીવત ભર ભર
 પ્રભુ-ગુણુ પ્યાલા, તિમ મુજ પ્રેમ અભંગ ॥
 સોભાગીં ॥ ૪ ॥ ઢાંકી ઇક્ષુ પરાળશુંજી, ન રહે
 લહી વિસ્તાર; વાચકજસ કહે પ્રભુતણોજી, તિમ
 મુજ પ્રેમ પ્રકાર ॥ સોભાગીં ॥ ૫ ॥

[૨]

(નાથ કૈસે ગજકો બંધ છુડાયો—એ દેશી.)

સુમતિ જિન તુમ ચરણે ચિત્ત દીનો, એ તો
 જનમ જનમ દુઃખ છીનો; સુમતિં ॥ આંકણી ॥
 કુમતિ કુલટ સંગ દૂર નિવારી, સુમતિ સુગુણુ રસ
 બીનો; સુમતિનાથજિન મંત્ર સુણ્યો હૈ, મોહ નીંદ

બઈ ખીનો ॥ સુમતિ૦ ॥ ૧ ॥ કરમ પરજંક યંક
 અતિ સિન્યા, મોહ મૂઢતા દીનો; નિજ ગુણ બૂલ
 રચ્યો પરગુણમે, જનમ મરણ દુઃખ લીનો ॥
 સુમતિ૦ ॥ ૨ ॥ અખ તુમ નામ પ્રભંજન પ્રગટ્યો,
 મોહ અબ્ર હય કીનો; મૂઢ અજ્ઞાન અવિરતિ એ તો,
 મૂલ છીન બયે તિનો ॥ સુમતિ૦ ॥ ૩ ॥ મન
 ચંચલ અતિ બ્રામક મેરો, તુમ ગુણ મકરંદ પીનો;
 અવર દેવ સખ દૂર તજત હૈ, સુમતિ ગુપતિ ચિત્ત
 દીનો ॥ સુમતિ૦ ॥ ૪ ॥ માત તાત તિરિયા સુત
 બાઇ, તન ધન તરણ નવીનો; એ સખ મોહ જલકી
 માયા, ઈન સંગ બયો હૈ મલીનો ॥ સુમતિ૦ ॥ ૫ ॥
 દરસણુ જ્ઞાન ચારિત્ર તિનો, નિજ ગુણ ધન હર
 લીનો; સુમતિ પ્યારી બયી રખવારી, વિષયઘન્દ્રી બયી
 ખીનો ॥ સુમતિ૦ ॥ ૬ ॥ સુમતિ સુમતિ સમતા
 રસ સાગર, આગર જ્ઞાન બરીનો; આતમ રૂપ સુમતિ
 સંગ પ્રગટે, શમ દમ દાન વરીનો ॥ સુમતિ ॥ ૭ ॥

શ્રી સુમતિનાથ-જિનસ્તુતિ.

સુમતિ સુમતિદાઇ, મંગલા જસ માઇ; મેર ને
વળી રાઇ, ઉર એહને તુલાઇ; ક્ષય કીધાં ધાઇ,
કેવલજ્ઞાન પાઇ; નહીં ઉણીમ કાંઇ, સેવિયે એ
સદાઇ ॥ ૧ ॥

શ્રી પદ્મપ્રભ-જિનચૈત્યદંદન.

કોમળી પુરી રાજ્યો, ધર નરપતિ તાય; પદ્મ-
પ્રભ પ્રભુતા મઈ, સુસીમા જસ માય ॥ ૧ ॥ ત્રીશ
લાખ પૂરવ તણું, જિન આયુ પાળી; ધનુષ અઢીસેં
દેહડી, સવિ કર્મને ટાળી ॥ ૨ ॥ પદ્મ લંછન પર-
મેસર એ, જિનપદ પદ્મની સેવ; પદ્મવિજય કહે
કીજ્યે, ભવિજન સહુ નિત્યમેવ ॥ ૩ ॥

શ્રી પદ્મપ્રભ પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

(રાગ-રેખતા.)

પદ્મ પ્રભુ પ્રાણુસે પ્યારા, છાડાવો કર્મકી
 ધારા; કરમ ફંદ તોડવા ધેરી, પ્રભુજીસે અર્જ હૈ
 મેરી ॥ ૫૦ ॥ ૧ ॥ લધુ વય એક થે જીયા,
 મુક્તિમેં વાસ તુમ કીયા; ન જની પીર તેં મેરી,
 પ્રભુ અખ ખેંચ લે દોરી ॥ ૫૦ ॥ ૨ ॥ વિષય
 સુખ માની મો મનમેં, ગયો સખ કાલ ગફલતમેં;
 નારક દુઃખ વેદના બારી, નીકલવા ના રહી બારી
 ॥ ૫૦ ॥ ૩ ॥ પરવશ દીનતા કીની, પાપકી પોટ
 શિર લીની; ભક્તિ નહીં જની તુમ કેરી, રહ્યો
 નિશદિન દુઃખ ધેરી ॥ ૫૦ ॥ ૪ ॥ ઇસવિધ
 વિનતિ તોરી, કંઈ મેં દોય કર જોરી, આતમ આનંદ
 મુજ દીજો, વીરનું કાજ સખ કીજો ॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥

(સુણુ ગોવલણી, ગોરસડા વાલી રે, ઉભી રહેને-
એ દેશી.)

હો અરિનાશી, શિવવાસી સુવિલાસી
સુસીમાનંદના, છો ગુણુરાશી, તત્ત્વપ્રકાશી ખાસી
માનો વંદના ॥ એ ટેક ॥ તુમે ધર નરપતિને કુલે
આયા, તુમે સુસીમા રાણીના જાયા; છપ્પન દિશ્ન-
કુમારી હુલરાયા ॥ હો અવિં ॥ ૧ ॥ સોહમ
સુરપતિ પ્રભુ ધર આવે, કરી પંચરૂપ સુરગિરિ લાવે,
તિહાં ચોસઠ હરિ બેળા થાવે ॥ હો અવિં ॥
૨ ॥ કોડિ સાઠ લાખ ઉપર ભારી, જલ ભરીયા
કલશા મનોહારી, સુર નવરાવે સમકિત ધારી ॥
હો અવિં ॥ ૩ ॥ થય થુમ્મ મંગલ કરી ધર
લાવે, પ્રભુને જનની પાસે ઠાવે, કોડી બત્રીસ સોવન
વરસાવે ॥ હો અવિં ॥ ૪ ॥ પ્રભુ દેહડી દીપે
લાલમણિ, ગુણુ ગાવે શ્રેણી ઇંદ્ર તણી; પ્રભુ ચિરં-
જીવો ત્રિભુવન ધણી ॥ હો અવિં ॥ ૫ ॥

અઢીસેં ધનુષ ઉંચી કાયા, લહી ભોગવી રાન્ય રમા
 ન્યા; પછી સંજમ લહી કેવલ પાયા ॥ હો અવિં ॥
 ૬ ॥ તીરથ વરતાવી જગમાંહે, જન નિસ્તાર્યા પકરી
 બાંહે; જે રમણ કરે નિજ ગુણ માંહે ॥ હો અવિં
 ॥ ૭ ॥ અમ વેલા મૌન કરી સ્વામી, કિમ ખેઠા
 છો અંતરજમી; જગતારક બિરૂદે લગે ખામી ॥
 હો અવિં ॥ ૮ ॥ નિજપાદ પદ્મ સેવા દીજે,
 નિજ સમવડ સેવકને કીજે; કહે રૂપવિજય મુજરે
 લીજે ॥ હો અવિં ॥ ૯ ॥

શ્રી પદ્મપ્રભ-જિનસ્તુતિ.

અઢીશેં ધનુષ કાયા, ત્યક્ત મદ મોહ માયા; સુસીમા
 જસ માયા, શુક્લ જે ધ્યાન ધ્યાયા; કેવલ વર પાયા,
 ચામરાદિ ધરાયા; સેવે સુરરાયા, મોક્ષનગરે સધાયા
 ॥ ૧ ॥

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન ચૈત્યવંદન.

શ્રી સુપાસજિણુંદ પાસ, ટાળો ભવ ફેરો, પૃથ્વી
માતા ઉરે જયો, તે નાથ હમેરો ॥ ૧ ॥ પ્રતિષ્ઠિત
સુત સુંદર, (નયરી) વાણારસી રાય; વીશ લાખ
પૂરવતણું, પ્રભુજીનું આય ॥ ૨ ॥ ધનુષ બસે જિન
દેહડી એ, સ્વસ્તિક લંછન સાર; પદ પદ્મે જસ
રાજતો, તાર તાર ભવ તાર ॥ ૩ ॥

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

નિરખી નિરખી તુઝ મિંબને રે, હરખિત હોય
મુઝ મન; ॥ સુપાસ સોહામણા ॥ નિર્વિકારતા
નયનમાં રે, મુખકું સદા સુપ્રસન્ન ॥ સુપાસ૦
॥ ૧ ॥ ભાવ અવસ્થા સાંભરે રે, પ્રાતિહારજની
શોભ ॥ સુપાસ૦ ॥ કોડિ ગમે દેવા સેવા રે, કરતા
મૂઝી લોભ ॥ સુપાસ૦ ॥ ૨ ॥ લોકલોકના સવિ

બાવા રે, પ્રતિભાસે પરતક્ષ ॥ સુપાસ૦ ॥ તોહે
 નવિ રાચે નવિ રસે રે, નહીં અવિરતિનો પક્ષ
 ॥ સુપાસ૦ ॥ ૩ ॥ હાસ્ય ન રતિ અરતિ નહીં રે,
 નહીં ભય શોક દુગંજ ॥ સુપાસ૦ ॥ નહીં કંદર્પ ક-
 દ્યર્થના રે, નહીં અંતરાયનો સંચ ॥ સુપાસ૦ ॥ ૪ ॥
 મોહ મિથ્યાત્વ નિદ્રા ગર્હ રે; નાઠા દોષ અઢાર
 ॥ સુપાસ૦ ॥ ચોત્રીશ અતિશય રાજતા રે, મૂલા-
 તિશય ચાર ॥ સુપાસ૦ ॥ ૫ ॥ પાંત્રીશ વાણી
 ગુણે કરી રે, દેતા ભવિ ઉપદેશ ॥ સુપાસ૦ ॥ ઈમ
 તુઝ ખિન્ને તાહરો રે, ભેદ નહીં લવ લેશ ॥ સુપાસ૦
 ॥ ૬ ॥ રૂપથી પ્રભુ ગુણ સાંભરે રે, ધ્યાન રૂપસ્થ
 વિચાર ॥ સુપાસ૦ ॥ માનવિજય વાયક વદે રે,
 જિન પડિમા જયકાર ॥ સુપાસ૦ ॥ ૭ ॥

[૨]

શ્રી સુપાસ જિન વંદિયે, સુખ સંપત્તિનો હેતુ
 લલ્લના; શાંત સુધારસ જળનિધિ, ભગસાગર માંહે
 સેતુ-લલ્લના ॥ શ્રી સુપાસ૦ ॥ ૧ ॥ સાત મહા-

ભય ટાળતો, સમ્મ જિનવર દેવ-લલના; સાવધાન
 મનસા કરી, ધારો જિનપદ સેવ-લલના ॥ શ્રી
 સુપાસં ॥ ૨ ॥ શિવ શંકર જગદીશ્વર, ચિદાનંદ
 ભગવાન-લલના; જિન અરિહા તીર્થંકર, જ્યોતિસ રૂપ
 અસમાન-લલના ॥ શ્રી સુપાસં ॥ ૩ ॥ અલખ
 નિરંજન વચ્છલુ, સકલજંતુ વિશ્રામ-લલના; અભ-
 યદાન દાતા સદા, પૂરણ આતમરામ-લલના ॥ શ્રી
 સુપાસં ॥ ૪ ॥ વીતરાગ મદ કલ્પના, રતિ અરતિ
 ભય સોગ-લલના; નિદ્રા તંદ્રા દુરંદશા, રહિત અખા-
 ધિત યોગ-લલના ॥ શ્રી સુપાસં ॥ ૫ ॥ પરમ
 પુરૂષ પરમાત્મા; પરમેશ્વર પરધાન-લલના; પરમ
 પદારથ પરમેષ્ઠી, પરમદેવ પરમાણુ-લલના ॥ શ્રી
 સુપાસં ॥ ૬ ॥ વિધિ વિરંચિ વિશ્વંભર, હૃષીકેશ
 જમનાથ-લલના; અધહર અધમોચન ધણી, મુક્તિ
 પરમપદ સાથ-લલના ॥ શ્રી સુપાસં ॥ ૭ ॥ ઈમ
 અનેક અભિધા ધરે, અનુભવગમ્ય વિચાર-
 લલના; જે જાણે તેહને કરે, આનંદધન અવતાર-

લલના ॥ શ્રી સુપાસ ॥ ૮ ॥

અંબાલામંડન શ્રી સુપાર્થનાથ જિન-સ્તવન.

કયું ન હો સુનાઈ સ્વામી, ઐસા ગુન્હા કયા
ક્રિયા ॥ આંકણી ॥ ઔરોંકી સુનાઈ જાવે, મેરી
વારી નાહો આવે; તુમ જિન જ્ઞાન મેરા, મુજે કયું
બૂલા દિયા ॥ કયું ॥ ૧ ॥ ભક્ત જનોં તાર
દિયા, તારનેકા કામ ક્રિયા; જિન ભક્તિવાલા મોંપે,
પક્ષપાત કયું લિયા ॥ કયું ॥ ૨ ॥ રાવ રંક
એક જનો, મેરા તેરા નાહો માનો; તરન તારન
ઐસા, જિરફ ધાર કયું લિયા ॥ કયું ॥ ૩ ॥ ગુન્હા
મેરા બક્ષ દીજે, મોંપે એતિ રહેમ કીજે; પક્કા હી
બરોંસા તેરા, દિલોમેં જમા લિયા ॥ કયું ॥ ૪ ॥
તુંહી એક અંતરજામી, સુનો શ્રી સુપાસ સ્વામી;
અબ તો આશા પૂરો મેરી, કહેના સો તો કહ દિયા
॥ કયું ॥ ૫ ॥ શહેર અંબાલે ભેટી, પ્રભુજીકાં
મુખ દેખી; મનુષ્યજનમકા લાહા, લેના સો તો લે

ત્રિયા ॥ કયું ॥ ૬ ॥ ઉત્તિસો હાસઠ છખીલાં,
દીપમાલ દિન રંગીલા; કહે વીરવિજય પ્રભુ, ભ-
ક્તિમે જગા દિયા ॥ કયું ॥ ૭ ॥

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તુતિ.

સુપાસ જિન વાણી, સાંભળે જેહ પ્રાણી; હૃદયે
પહેચાણી, તે તર્યા ભવ્ય પ્રાણી; પાંત્રીશ ગુણ ખાણી,
સૂત્રમાં જે ગુંથાણી; પદ દ્રવ્યશું જાણી, કર્મ પીલે
જયું ધાણી ॥ ૧ ॥

શ્રી ચંદ્રપ્રભ-પ્રભુચૈત્યવંદન.

લક્ષ્મણા માતા જનમીયો, મહસેન જસ તાય;
ઉકુપતિ લંછન દીપતો, ચંદ્રપુરીનો રાય ॥ ૧ ॥
દશ લખ પૂરવ આઉખું, દોઢસો ધનુષની દેહ; સુર
નરપતિ સેવા કરે, ધરતા અતિ સસનેહ ॥ ૨ ॥
ચંદ્રપ્રભ જિન આઠમા એ, ઉત્તમ પદ દાતાર; પદ્મ-
વિજય કહે પ્રભુમિયે, મુજ પ્રભુ પાર ઉતાર ॥ ૩ ॥

શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામીનાં સ્તવનો.

[૧]

ચાહુ લગી જિન ચંદ્રપ્રભુકી, મુજ મન
 સુમતિ જયું આધરી; ભરમ મિથ્યામત દૂર નસ્યો હૈ,
 જિન ચરણાં ચિત્ત લાઈ સખી રી ॥ ચા૦ ॥ ૧ ॥

શમ સંવેગ નિરવેદ લસ્યો હૈ, કરુણારસ સુખદાધરી;
 જૈન જૈન અતિ નીકે સગરે, એ ભાવના મન ભાઈ
 સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૨ ॥ શંકા કંખા ફલ પ્રતિ-
 સંસા, કુગુરૂ સંગ છીટકાધરી; પરસંસા ધર્મહીન
 પુરૂષકી, ઈણુ ભવમાંહી ન કાંઈ સખીરી ॥ ચા૦ ॥

૩ ॥ દુગ્ધસિંધુ રસ અમૃત ચાખી, સ્યાદ્વાદ સુખ-
 દાધરી; જહર પાન અળ કૌન કરત હૈ, દુરનય પંથ
 નસાઈ સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૪ ॥ જળ લગ પૂરન
 તત્ત્વ ન જાણ્યો, તળ લગ કુગુરૂ ભુલાધરી; સમ-
 ભંગી ગર્ભિત તુમ વાણી, ભગ્ય જીવ સુખદાઈ સ-
 ખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૫ ॥ નામ રસાયણ સહુ જગ
 ભાખે, મર્મ ન જાણે કાંઈરી; જિન વાણી રસ કનક

કરણુકો, મિથ્યા લોહ ગમાઈ સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૬ ॥
 ચંદ્ર કીરણુ જસ ઉજવલ તેરો, નિર્મલ જ્યોત સવા-
 ધરી; જિન સેવ્યો નિજ આતમ રૂપી, અવર ન
 કોઈ સહાઈ-સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૭ ॥

[૨]

[રાયજી અમે તો હિંદુઆણી કે રાય ગરાશીયા રે લો-
 એ દશી.]

જિનજી ચંદ્રપ્રભુ અવધારો કે, નાથ નિહાળજો
 રે લો; બમણી બિરદ ગરીબ નિવાજની, વાચા
 પાળજો રે લો ॥ ૧ ॥ હરખે હું તુમ શરણે આ-
 વ્યો કે, મુજને રાખજો રે લો; ચોરટા ચાર ત્રુગલ
 જે બૂંડા કે, તે દૂર નાખજો રે લો ॥ ૨ ॥ પ્રભુજી
 પંચ તણી પરશંસા કે, રૂડી થાપજો રે લો; મોહન
 મહેર કરીને દરિશન, મુજને આપજો રે લો ॥ ૩ ॥
 તારક તુમ પાલવ મેં ઝાલ્યો કે, હવે મુને તારજો
 રે લો; કુતરી કુમતિ થઈ છે કડે કે, તેહને વારજો
 રે લો ॥ ૪ ॥ સુંદરી સુમતિ સોહાગણુ સારી કે,

ખારી છે ધણું રે લો; તાતજી તે વિશુ જીવે ચઢિદ
 ભુવન કેરું આંગણું રે લો ॥ ૫ ॥ લખગુણ લખ-
 મણુ રાણીના જાયા કે, મુજ મન આવજો રે લો;
 અનુપમ અનુભવ અમૃત મીઠી કે, સુખડી લાવજો
 રે લો ॥ ૬ ॥ દીપતી દોઢસો ધનુષ પ્રમાણુ કે,
 પ્રભુજીની દેહડી રે લો; દેવની દશ પૂરવ લખ માન
 કે, આયુષ્ય વેલડી રે લો ॥ ૭ ॥ નિર્ગુણ નિરાગી
 પણુ હું રાગી કે, મનમાંહે રહ્યો રે લો; શુભગુરૂ
 સુમતિવિજય સુપસાય કે, સુખ રામે લહ્યો રે લો ॥ ૮ ॥

શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામીની સ્તુતિ.

સેવે સુરવૃંદા, જસ ચરણારવિંદા; અઠમ જિન-
 ચંદા, ચંદ વરણે સોહંદા; મહસેન નૃપનંદા, કાપતા દુઃખ-
 દંદા; લંછન મિષ ચંદા, પાય માનું સેવંદા ॥ ૧ ॥

શ્રી સુવિધિનાથ—ચૈત્યવંદન.

સુવિધિનાથ નવમા નમું, સુગ્રીવ જસ તાત;
 મગર લંછન ચરણે નમું, રામા રૂડી માત ॥ ૧ ॥

આયુ જે લાખ પૂરવ તણું, શત ધનુષની કાય; કાકંદી
નગરી ધણી, પ્રણમું પ્રભુપાય ॥ ૨ ॥ ઉત્તમ વિધિ
જેહથી લલો એ, તિજો સુવિધિ જિન નામ; નમતાં
તસ પદ પદ્મને, લહિયે શાશ્વત ધામ ॥ ૩ ॥

શ્રી સુવિધિનાથ--સ્તવન.

મેં કીનો નહીં તુમ જિન ઓરથું રાગ ॥ મેં
કીનો ॥ એ ટેક ॥ દીન દીન વાન વધે ગુન
તેરો, જયું કંચન પરભાગ; ઓરનમેં હૈ કષાયકી
કાલિમા, સો કયું સેવા લાગ ॥ મેં કીનો ॥ ૧ ॥
રાજહંસ તું માન સરોવર, ઓર અશુચી રૂચિ કાગ;
વિષય ભુજંગમ ગરૂડ તું કહીએ, ઓર વિષય વિષ-
નાગ ॥ મેં કીનો ॥ ૨ ॥ ઓર દેવ જલ છીલ્લર
સરીખે, તું તો સમુદ્ર અથાગ; તું સુરતરૂ જન-
વાંછિત પૂરન ઓર તો સૂકા સાગ ॥ મેં કીનો ॥
૩ ॥ તું પુરૂષોત્તમ તું હી નિરંજન, તું શંકર વડભાગ;
તું બ્રહ્મા તું બુદ્ધ મહાબળ, તું હીજ દેવ વીતરાગ

॥ મેં કીના૦ ॥ ૪ ॥ સુવિધિનાથ તુમ ગુન કુલ-
નકા, મેરો દિલ હૈ બાગ; જસ કહે બમર રસિક
હોઈ તામેં, લીજે બકિત પરાગ ॥ મેં કીના૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી સુવિધિનાથ-જિનસ્તુતિ.

નરદેવ બાવ દેવો, જોહની સારે સેવો; જોહ
દેવાધિદેવો, સાર જગમાં જ્યું મેવો; જોતાં જગ
એહવો, દેવ દીઠો ન તેહવો, સુવિધિ જિન જોહવો,
મોક્ષ દે તતખેવો ॥ ૧ ॥

શ્રી શીતલનાથ-જિનચૈત્યવંદન.

નંદા દહરથ નંદનો, શીતલ શીતલનાથ, રાજા
બદ્ધિલપુર તણો, ચલવે શિવ સાથ ॥ ૧ ॥ લાખ
પૂરવનું આઉખું, નેવું ધનુષ પ્રમાણુ; કાયા માયા
ટાળીને, લલ્લા પંચમ નાણુ ॥ ૨ ॥ શ્રીવત્સ લંછન
મુદર એ, પદ પદ્મે રહે જાસ; તે જિનની સેવા
ચકી, લહિયે લીલ વિલાસ ॥ ૩ ॥

શ્રી શીતલનાથસ્વામીનાં સ્તવનો.

[૧]

(કીસકે ચેલે કીસકે પૂત-એ દેશી.)

શીતલનાથ સુણો અરદાસ, સાહિબ આપો પદ
કમલે વાસ-સાંધ સાંભળો ॥ મોહમહીપતિ મ્હોટો
ચોર, નવ નવ રૂપ ધરી કરે જોર-સાંધં ॥ ૧ ॥
માત પિતા વધૂ બગિની બ્રાત, સાસુ સસરો પિત-
રીયા જાત-સાંધં ॥ કુટુંબ વેષ કરી કિરતાર,
એહ બમાડે બહુ સંસાર-સાંધં ॥ ૨ ॥ પડદર્શ-
નનું લેઈ રૂપ, જગને પમાડે બવને કૂપ-સાંધં ॥
જો છોડણુ ચાહે સુંણી સૂત, રૂપ ધરે એહ બીજો
ધૂત-સાંધં ॥ ૩ ॥ નિમમ કુમતિ મન ઉન્માદ,
આણુ લોપી માંડે વાદ-સાંધં ॥ આગમ બાખીની
મતિ મંદ, આરોપે નિજ મતનો કંદ-સાંધં ॥ ૪ ॥
મોહ તણો એહવો પ્રપંચ, સ્વામી હવે ક્યો કોજો
સંચ-સાંધં ॥ કાંઈ બતાવો એક ઉપાય, જેમ મોહ
નાશી દૂરે જાય-સાંધં ॥ ૫ ॥ નેહ નજર બરી

નાથ નિહાલ, સુખિઓ થાઉં ત્રણે કાળ-સાંઈં ॥
કીર્તિવિમળ પ્રભુ કર ઉપગાર, લક્ષ્મી કહે તું કર-
ણાગાર-સાંઈં ॥ ૬ ॥

[૨]

[સનેહી સંત એ ગિરિ સેવા-એ દેશી]

શીતલજનિન સહજનંદી, થયો મોહની કર્મ નિકંદી;
પરજયી શુદ્ધિ નિવારી, પારિણામિક ભાવ સમારી ॥
મનોહર મિત્ર એ પ્રભુ સેવો, દુનિયામાં દેવ ન
એવો ॥ મનો ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ વર કેવલ-
નાણુ વિભાસી, અગ્નિ-તિમિર ભર નાસી; જયો
લોકાલોક પ્રકાશી, ગુણ પન્નવ વસ્તુ વિલાસી ॥ મનો ॥
૨ ॥ અક્ષયસ્થિતિ અવ્યાપાધ, દાનાદિક લખિધ
અગાધ; જેહ શાશ્વત સુખનો સ્વામી, જડ ઈન્દ્રિય
ભોગ વિરામી ॥ મનો ॥ ૩ ॥ જેહ દેવનો દેવ
કહાવે, યોગીશ્વર જેહને ખ્યાવે; જસ આણુ સુરતર
વેલી, મુનિ-હૃદય આરામે ફેલી ॥ મનો ॥ ૪ ॥
જેહની શીતલતા સંગે, સુખ પ્રગટે અંગેઅંગે; ક્રોધાદિ

તાપ શમાવે, જિનવિજ્યાનંદ સભાવે ॥ મનો ૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી શીતલનાથ-જિનસ્તુતિ.

શીતલ જિન સ્વામી, પુણ્યથી સેવ પામી; પ્રભુ
આતમરામી, સર્વ પરભાવ વામી; જે શિવગતિ ગામી,
શાશ્વતાનંદ ધામી; ભવી શિવસુખ કામી, પ્રભુમિયે
શીશ નામી ॥ ૧ ॥

શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિનચૈત્યવંદન.

શ્રી શ્રેયાંસ અગિયારમા, વિષ્ણુ નૃપ તાય; વિષ્ણુ
માતા જેહની, એંશી ધનુષની કાય ॥ ૧ ॥ વર્ષ ચોરાશી
લાખનું, પાળ્યું જેણે આય; ખડ્ગી લંછન પદ કળે,
સિંહપુરીનો રાય ॥ ૨ ॥ રાજ્ય તજી દીક્ષા વરી એ,
જિનવર ઉત્તમ જ્ઞાન; પામ્યા તસ પદ પદ્મને, નમતાં
અવિચલ થાન ॥ ૩ ॥

શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન-સ્તવન.

(કર્મ ન છૂટે રે પ્રાણિયા-એ દેશી.)

તુમે બહુ મિત્રી રે સાહિબા, મારે તો મન એક;
 તુમ વિણુ ખીજો રે નવિ ગમે, એં મુજ મ્હોટી રે ટેક
 ॥ શ્રી શ્રેયાંસ કૃપા કરો ॥ ૧ ॥ મન રાખો તુમે સવિ
 તણાં, પણ કિહાં એક મળી જાઓ; લલચાવો લખ
 લોકને, સાથી સહજ ન થાઓ ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥
 રાગ ભરે જન મન રહો, પણ ત્રિહું કાલ વૈરાગ;
 ચિત્ત તુમારા રે સમુદ્રનો, કાઈ ન પામે રે તાગ
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ એવા શું ચિત્ત મેળવ્યું, ઠગવ્યું
 પહેલાં ન કાંઈ; સેવક નિપટ અખૂઝ છે,
 નિર્વહેશો તુમે સાંઈ ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ નિરાગીશું રે
 કિમ મળે, પણ મળવાનો એકાંત; વાચક જશ કહે
 મુઝ મિલ્યો, ભકતે કામણુ તંત ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન-સ્તુતિ.

વિષ્ણુ જસ માત, જેહના વિષ્ણુ તાત, પ્રભુના
 અવદાત, ત્રીન લુવને વિખ્યાત; સુરપતિ સંઘાત, જસ

નિકટે આયાત; કરી કર્મનો ધાત, પામિયા મોક્ષ
સાત ॥ ૧ ॥

શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી ચૈત્યવંદન.

વાસવ વંદિત વાસુપૂજ્ય, ચંપાપુરી ઠામ; વસુ-
પૂજ્ય કુલ ચંદ્રમા, માતા જ્યા નામ ॥ ૧ ॥ મહિષ
લંછન જિન બારમા, સિત્તેર ધનુષ પ્રમાણુ; કાયા
આયુ વરસ વળી, બોહોંતેર લાખ વખાણુ ॥ ૨ ॥
સંઘ ચતુર્વિંધ સ્થાપીતે એ, જિન ઉત્તમ મહારાય;
તસ મુખ પદ્મ વચન સુણી, પરમાનંદી થાય ॥ ૩ ॥

શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન-સ્તવન.

(શ્રી ઋષભાનન ગુણુનિલો-એ દેશી.)

આવો મુજ મન-મંદિરે, સમરાવું સમકિત
વાસ હો-મુણિંદ ૧ પંચાચાર બિજાવણાં, પચરંગી
રચના તાસ હો-મુણિંદ ॥ આવો ૦ ॥ ૧ ॥ સિજ્જ
મૈત્રી-ભાવના, ગુણુમુદિતા તળાઈ ખાસ હો-મુણિંદ ૧

ઉપશમ ઉત્તર છદ બન્યો, તિહાં કરૂણા કુસુમ સુવાસ
 હો-મુણિદ ॥ આવો ૦ ॥ ૨ ॥ ચિરતા આસન
 આપશ્યું, તપ ટકિયા નિજ ગુણ ભોગ હો-મુણિદ ।
 શુચિતા કેસર છાંટણાં, અનુભવ તંબોળ સુરંગ હો-
 મુણિદ ॥ આવો ૦ ॥ ૩ ॥ ખાંતિ આમર વિંજશે,
 વળી મૃદુતા ઢોળે વાય હો-મુણિદ । છત્ર ધરે ઋણુતા
 સખી, નિર્લોભ ઓળાંઅસે પાય હો-મુણિદ ॥ આવો ૦
 ॥ ૪ ॥ સત્ય સચિવને સોંપશ્યું, સેવા વિવેક સંયુત
 હો-મુણિદ । આતમ સત્તા શુદ્ધ ચેતના, પરણાવું
 આજ મુહૂર્ત હો-મુણિદ ॥ આવો ૦ ॥ ૫ ॥ અરજ
 સુણીને આવીયા, જયાનંદ નિરૂપમ દેહ હો-મુણિદ ।
 ઓઝછવ રંગ વધામણાં, થયાં ક્ષમાવિજય જિન ગેહ
 હો-મુણિદ ॥ આવો ૦ ॥ ૬ ॥

શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-સ્તુતિ.

વિશ્વના ઉપગારી, ધર્મના આદિકારી; ધર્મના દાતારી,
 કામ-ક્રોધાદિ વારી; તાર્યા નર નારી, દુઃખ દોહડગ-

હારી; વાસુપૂજ્ય નિહારી, જાઉં હું નિત્ય વારી ॥ ૧ ॥

શ્રી વિમલનાથ જિન-ચૈત્યવંદન.

કંપિલપુર વિમલપ્રભુ, શ્યામા માત મલ્હાર;
કૃતવર્મા નૃપ કુલ નભે, ઉગમિયો દિનકાર ॥ ૧ ॥
લંછન રાજે વરાહનું, સાઠ ધનુષની કાય; સાઠ લાંખ
વરસાં તણું, આયુ સુખદાય ॥ ૨ ॥ વિમલ વિમલ
પોતે થયા એ, સેવક વિમલ કરેહ; તુજ પદ પદ્મ
વિમલ પ્રતિ, સેવું ધરી સસનેહ ॥ ૩ ॥

શ્રી વિમલનાથ-જિન-સ્તવન.

(રાગ-મલ્હાર; ઇંડર આંખા આંખલી રે-એ દશી.)

દુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યાં રે, સુખ સંપદથું ભેટ;
ધોંગ ધણી માથે કિયો રે, કુણ ગંજે નર ખેટ ॥
વિમલજિન ! દીઠાં લોયણ આજ, મારાં સિધ્યાં
વંછિત કાજ-વિમલ ॥ ૧ ॥ ચરણકમલ કમલા
વસે રે, નિર્મલ ચિર-પદ દેખ; સમલ અચિર-પદ
પરિહરી રે, પંકજ પામર પેખ ॥ વિમલ ॥ ૨ ॥
મુજ મન તુજ પદ-પંકજે રે, લીનો ગુણ મકરંદ;

રંક ગણે મંદિર ધરા રે, ઈંદ્ર ચંદ્ર નાગિંદ્ર ॥ વિમલ ૦
 ॥ ૩ ॥ સાદિ'ય સમરથ તું ધણી રે, પામ્યો પરમ
 ઉદાર; મન વિસરામી વાલહો રે, આતમચો આધાર
 ॥ વિમલ ૦ ॥ ૪ ॥ દરિસણુ દીઠે જિન તણું રે,
 સંશય ન રહે વેધ; દિનકર કરભર પ્રસરતાં રે, અંધ-
 કાર પ્રતિષેધ ॥ વિમલ ૦ ॥ ૫ ॥ અમીય ભરી
 મૂરતિ રચી રે, ઉપમા ન ઘટે કાય; શાંત સુધારસ
 ઝીલતી રે, નિરખત તૃપ્તિ ન હોય ॥ વિમલ ૦ ॥
 ॥ ૬ ॥ એક અરજ સેવક તણી રે, અવધારો જિન
 દેવ !; કૃપા કરી મુજ દીજીયે રે, આનંદધન પદ
 સેવ ॥ વિમલ ૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી વિમલનાથ જિન-સ્તુતિ.

વિમલજિન જીહારો, પાપ સંતાપ વારો;
 શ્યામાંબ મલ્હારો, વિશ્વ કીર્તિ વિકારો;
 યોજન વિસ્તારો, જસ વાણી પ્રસારો;
 ગુણ ગુણ આધારો, પુણ્યના એ પ્રકારો ॥ ૧ ॥

શ્રી અનંતનાથ-જિન-ચૈત્યવંદન.

અનંત અનંતગુણુ આગર, અયોધ્યાવાસી; સિંહ-
સેન નૃપનંદનો, થયો પાપ નિકાસી ॥ ૧ ॥ સુજસા
માતા જનમીયો, ત્રીશ લાખ ઉદાર; વરસ આઉખું
પાલીયું, જિનવર જયકાર ॥ ૨ ॥ લંછન સિંચાણી
તણું એ, કાયા ધનુષ પચાસ; જિનપદ પદ્મ નમ્યા
થકા, લહિયે સહજ વિલાસ ॥ ૩ ॥

શ્રી અનંતનાથ-જિન-સ્તવન.

(ઋષભ જિણુંદશું પ્રીતડી-એ દર્શા.)

અનંત જિનંદસું પ્રીતડી, નીકી લાગી હો અમૃત-
રસ જેમ; અવર સરાગી દેવની, વિષ સરીખી હો
સેવા કરું કેમ ॥ અં ॥ ૧ ॥ જિમ પદ્મિની મન
પિઉ વસે, નિરધનીયા હો મન ધનકી પ્રીત; મધુકર
કેતકી મન વસે, જિમ સાજન હો વિરહીજન ચિત્ત
॥ અં ॥ ૨ ॥ કરપણી મેઘ આપાઠ જયું, નિજ
વાછડ હો સુરભિ જિમ પ્રેમ; સાહિય અનંત જિનંદસું,
મુઝ લાગી હો ભક્તિ મન તેમ ॥ અં ॥ ૩ ॥

પ્રીતિ અનાદિની દુઃખ ભરી, મેં કીધી હો પર પુદ્ગલ
 સંગ; જગત ભમ્યો તિણુ પ્રીતશું, સ્વાંગ ધારી હો
 નાચ્યો નવનવ રંગ ॥ અં ૦ ॥ ૪ ॥ જિસકો અપના
 જનીયા, તિન દીધા હો છીનમેં અતિ છેહ; પરજન
 કરી પ્રીતડી, મેં દેખી હો અંતે નિઃસનેહ ॥ અં ૦ ॥
 ॥ ૫ ॥ મેરા કાઈ ન જગતમેં, તુમ છોડી હો
 જિનવર જગદીશ; પ્રીત કરેં અખ કાનશું, તું ત્રાતા હો
 મોહે વિસવાવીસ ॥ અં ૦ ॥ ૬ ॥ આતમરામ તું
 માહરો, સિરસેહરો હો હિયડાનો હાર; દીનદયાલ
 કૃપા કરો, મુઝ વેગે હો અખ પાર ઉતાર ॥
 ॥ અં ૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી અનંતનાથ-જિન-સ્તુતિ.

અનંત અનંતનાણી, જસ મહિમા ગવાણી,
 સુર નર તિરિ પ્રાણી, સાંભળે જસ વાણી;
 એક વચન સમજાણી, જેહ સ્યાદવાદ જાણી,
 તર્કા તે ગુણ જાણી, પામિયા સિદ્ધિ રાણી ॥ ૧ ॥

શ્રી ધર્મનાથ-જિન-ચૈત્યવંદન.

ભાનુનંદન ધર્મનાથ, સુપ્રતા ભલી માત; વજ્ર
લંછન વજી નમે; ત્રણ ભુવન વિખ્યાત ॥ ૧ ॥ દશ
લાખ વરસનું આઉખું, વપુ ધનુષ પિંસ્તાલીશ; રત્ન-
પુરીનો રાજિયો, જગમાં જાસ જગીસ ॥ ૨ ॥ ધર્મ
મારગ જિનવર કહે એ, ઉત્તમ જન આધાર; તિણે
ગુઝ પાદ પદ્મ તણી, સેવા કરે નિરધાર ॥ ૩ ॥

શ્રી ધર્મનાથ-જિન-સ્તવન.

(હારે મ્હારે જોખનીયાનો લટકો દહાડા ચાર જો-

એ દેશી.)

હારે મારે ધર્મ જિણુંદશું લાગી પૂરણ પ્રીતજો,
જીવડલો લલચાણો જિનજીની ઓલગે રે લો; હારે
મુને થાશે કોઈક સમે પ્રભુ સુપ્રસન્ન જો, વાતલડી
માહારી રે સવિ થાશે વગે રે લો ॥ ૧ ॥ હારે
કોઈ દુરજનનો લંભેયો માહરો નાથ જો, ઓળવશે
નહીં ક્યારે કીધી ચાકરી રે લો; હારે મારા સ્વામી

સરીખો કુણુ છે દુનિયામાંહી જો, જઈએ રે જીમ
તેહને ધર આશા કરી રે લો ॥ ૨ ॥ હારે જસ
સેવાસેતી સ્વારથ ન હોવે સિદ્ધ જો, ઠાલી રે શી
કરવી તેહથી ગોઠડી રે લો; હારે કાંઈ જૂઠું ખાય તે
મીઠાઈને માટે જો, કાંઈ રે પરમારથ વિણુ નહી
પ્રીતડી રે લો ॥ ૩ ॥ હારે પ્રભુ અંતરજામી જીવન
પ્રાણુ આધાર જો, વાયો રે નવિ જાણ્યો કલિયુગ
વાયરો રે લો; હારે મારે લાયક નાયક ભગત-
વત્સલ ભગવાન જો, વારૂ રે ગુણુ કેરો સાહિબ
સાયરુ રે લો ॥ ૪ ॥ હારે પ્રભુ લાગી મુજને ત્હારી
માયા જોર જો, અલગા રે રહ્યાથી હોય ઓસિંગલો રે
લો; હારે કુણુ જાણે અંતરગતની વિણુ મહારાજ જો,
હેજે રે હસી ખેલો છાંડી આમજો રે લો ॥ ૫ ॥
હારે ત્હારે મુખને મટકે અટક્યું માહાઈ મજા જો,
આંખલડી અણીયાલી કામણુગારરડી રે લો; હારે
મારાં નયણાં લંપટ જોરે ખિણુ ખિણુ તુઝ જો, રાતાં
રે પ્રભુ રૂપે ન રહે વારીયાં રે લો ॥ ૬ ॥ હારે

પ્રભુ અલગા તો પણ જાણુને કરીને હજુર ને,
તાહરી રે બલિહારી હું જાઉં વારણે રે લો; હારે
કવિ રૂપ વિષ્ણુધનો મોહન કરે અરદાસ ને, ગિર્યાથી
મન આણી ઉલટ અતિ ધણી રે લો ॥ ૭ ॥

શ્રી ધર્મનાથ-જિન-સ્તુતિ.

ધરમ ધરમ ધોરી, કર્મના પાસ તોરી ।
કેવલશ્રી જોરી, જોહ ચોરે ન ચોરી ॥
દર્શન મદ છોરી, જાય બાગ્યા સટોરી ।
નમે સુર નર કારી, તે વરે સિદ્ધિ ગોરી ॥ ૧ ॥

શ્રી શાંતિનાથસ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

સર્વારથ સિદ્ધે થકી, ચવિયા શાંતિ જિનેશ; હસ્તિ-
નાગપુર અવતર્યા, ચોનિ હસ્તિ વિશેષ ॥ ૧ ॥ માનવ-
ગણુ ગુણુવંતને, મેષરાશિ સુવિલાસ; બરણીએ જનમ્યા
પ્રભુ, છદ્મસ્થા એક વાસ ॥ ૨ ॥ કેવલ નંદી તર

તથે એ, પામ્યા અંતર ઝાણુ; વીર કરમનો ક્ષય કરી,
નવ શતથું નિર્વાણુ ॥ ૩ ॥

[૨]

જય જય શાંતિજિણુંદ દેવ, હૃતિણાઉર સ્વામી;
વિશ્વસેન કુલ ચંદ સમ, પ્રભુ અંતર જામી ॥ ૧ ॥
અચિરા ઉર સર હંસલો, જિનવર જયકારી; મારી
રોગ નિવારકે, કીર્તિ (જગ) વિસ્તારી ॥ ૨ ॥ સોલમા
જિનવર પ્રણુમીયે એ, નિત્ય ઉઠી નામી શિશ; સુર
નર ભૂપ પ્રસન્ન મન, નમતાં વાધે જગીશ ॥ ૩ ॥

શ્રી શાંતિનાથસ્વામીનાં સ્તવનો.

[૧]

(ધરે આવોજી આંખો મોરીઓ-એ દેશી.)

શ્રી શાંતિજિનેશ્વર સાહિબા, તુજ નાઠે કેમ
છુટાશ્યે; મેં લીધી કેડજ તાહરી, તેહ પ્રસન્ન થયે
મૂકાશ્યે ॥ શ્રી શાંતિ ॥ ૧ ॥ તું વીતરાગપણું દાખવી,
મોળા જનને ભૂલાવે; જાણીને કીધી પ્રતિગન્યા,

તેહથી કહો કુણુ ડોલાવે ॥ શ્રી શાંતિં ॥ ૨ ॥
 કાંઈ કાંઈની કેડે મત પડો, કેડે પડ્યાં આણે વાજ;
 નિરાગી પ્રણુ પણુ ખિંચીયો, ભગતે કરી મેં સાત
 રાજ ॥ શ્રી શાંતિં ॥ ૩ ॥ મનમાંહી આણી
 વાસિયો, હવે કેમ નિસરવા દેવાય; જો બેઠ રહિત
 મુજશું મિલે, તો પલકમાંહી છૂટાય ॥ શ્રી શાંતિં
 ॥ ૪ ॥ કબજે આવ્યા કિમ છૂટશે, દીધા વિણુ કહણુ
 કૃપાલ; તો શું હઠવાદ લેઈ રહ્યા, કહે માન કરો
 ખુશીયાલ ॥ શ્રી શાંતિં ॥ ૫ ॥

[૨]

સોળમા શ્રી જિનરાજ, ઓલગ સુણો અમ તણી
 ॥ લલના ॥ ભગતથી એવડી કેમ, કરો છો બોળા-
 મણી ॥ લં ॥ ચરણે વિલગ્યો જોહ, આવીને થઈ
 ખરો ॥ લં ॥ નિપટ તેહથી કાણુ, રાખે રસ આંતરો
 ॥ લં ॥ ૧ ॥ મેં તુજ કારણુ સ્વામી, ઉવેખ્યા સુર
 બણા ॥ લં ॥ માહરી દિશાથી મેં તો ન રાખી કાંઈ
 મણા ॥ લં ॥ તો તુમે મુઝથી કેમ, અપૂઠા થઈ

રહો ॥ લ૦ ॥ ચૂક હોવે નો કાઈ, સુખે મુખથી
 કહો ॥ લ૦ ॥ ૨ ॥ તુજથી અવર ન કાય, અધિક
 જગતીતલે ॥ લ૦ ॥ જેહથી ચિત્તની વૃત્તિ, એકાંગી
 જઈ મલે ॥ લ૦ ॥ દીજે દરિસણુ વાર, ઘણી ન
 લગાવીએ ॥ લ૦ ॥ વાતલડી અતિ મીઠી, તે કિમ
 વિરમાવીએ ॥ લ૦ ॥ ૩ ॥ તું જો જલ તો હું કમલ,
 કમલ તો હું વાસના ॥ લ૦ ॥ વાસના તો હું ભ્રમર,
 ન મૂકું ઉપાસના ॥ લ૦ ॥ તું છોડે પણ હું કમ,
 છોડું તુજ બણી ॥ લ૦ ॥ લોકાત્તર કાઈ પ્રીતિ,
 આવી તુજથી ખની ॥ લ૦ ॥ ૪ ॥ ધુરથી શ્યાને સમકિત,
 દેઈને ભોળવ્યો ॥ લ૦ ॥ ખોટે હવે કિમ જાઉં, દિવાસે
 ઓળવ્યો ॥ લ૦ ॥ જાણી ખાસો દાસ, વિમાસો છો
 કિશ્યું ॥ લ૦ ॥ અમે પણ ખીમજત માંહિ, ખોટા
 કિમ આચાર્યું ॥ લ૦ ॥ ૫ ॥ ખીજ ખોટી વાતે, અમે
 રાચું નહીં ॥ લ૦ ॥ મેં તુમ આગળ માહરા, મન-
 વાલી કહી ॥ લ૦ ॥ પૂરણુ રાખો પ્રેમ, વિમાસો
 શું તમે ॥ લ૦ ॥ અવસર લહી એકાંતે વિનવીએ

છીએ અમે ॥ લ૦ ॥ ૬ ॥ અંતરજામી સ્વામી, અચિર
 નંદના ॥ લ૦ ॥ શાંતિકરણ શ્રીશાંતિજી, આનજો
 વંદના ॥ લ૦ ॥ તુજ સ્તવનાથી તન મન, આનંદ
 ઉપન્યો ॥ લ૦ ॥ કહે મોહુન મન રંગ, સુપંકિત
 રૂપનો ॥ લ૦ ॥ ૭ ॥

[૩]

શાંતિજિનેશ્વર સાચો સાહિબ, શાંતિ કરણ ધન
 કલિમેં, હો જિનજી; તું મેરા મનમેં તું મેરા દિલમેં;
 ધ્યાન ધરૂં પલ પલમેં-સાહેબજી ॥ તું મેરા૦
 ॥ ૧ ॥ ભવમાં ભમતાં મેં દરિશન પાચો; આશ્વા પૂરો
 એક પલમેં-હો જિનજી ॥ તું મેરા૦ ॥ ૨ ॥ નિર-
 મલ જ્યોત વદન તુમ સોહો, નિકસ્યો જયું ચંદ
 બાદલમેં-હો જિનજી ॥ તું મેરા૦ ॥ ૩ ॥ મેરા
 મન તુમ સાથે લીનો; મીન વસે જયું જલમેં-હો જિનજી
 ॥ તું મેરા૦ ॥ ૪ ॥ જિનરંગ કહે પ્રભુ શાંતિજિનેશ્વર,
 દીઠોજી દેવ સકલમેં-હો જિનજી ॥ તું મેરા૦ ॥ ૫ ॥

(હાંરે મારે જોખનીયાનો લટકો દહાડા ચાર જો-એ દેશી.)

હાંરે મારે શાંતિજનેશ્વર અલવેસર આધાર જો,
 લેઈ દીક્ષા દીયે શિક્ષા ભવિજન લોકને રે લોલ; હાંરે
 મારે પામી જ્ઞાન ધરી શુભ ધ્યાન અનંત જો, ત્રણ
 ભુવન અજવાળે ટાળે શોકનો રે લોલ ॥ ૧ ॥ હાંરે
 મારે શૈલેશીમાં થઈ અલેશી સ્વામી જો, નિજ સત્તાનો
 ભોગી સોગી નહિ કદા રે લોલ; હાંરે મારે ગુણ એક-
 ત્રીશ જગીશ અતિ અદ્ભુત જો, પ્રગટ થયા અવગુણ
 ગયા, સવિ સાદિ સદા રે લોલ ॥ ૨ ॥ હાંરે મારે જત
 આકાર શ્રીકાર સ્વરૂપ ગુણ પાંચ જો, વરણ વિચિત
 અતીતથી ગુણ પણ પામીયા રે લોલ; હાંરે મારે દોય
 ગંધ સંબંધ ટળ્યાથી દોય જો, અરસ સરસથી ગુણ રસ
 પણ પ્રભુ વામીયા રે લોલ ॥ ૩ ॥ હાંરે મારે ફરસ
 આઠના નાશથી ગુણ લહ્યા અષ્ટ જો, ત્રણ વેદનો ખેદ
 પ્રભુ દૂરે કર્યો રે લોલ; હાંરે મારે અશરીરી અસંગી
 વળી અરૂહ જો, એકત્રીસ ગુણ વરીયો, ભવ દરિઓ

નિસ્તર્યો રે લોલ ॥ ૪ ॥ હારે મારે પામ્યા સિદ્ધ
સ્ત્રરૂપ અનુપ જિણુંદ જો, તિમ સેવકના કારક તારક
ભવ તણા રે લોલ; હારે મારે જિન ઉત્તમ વર ગુણ-
ભર પદ કજ નીત જો, પદ્મવિજય કહે ભાવો ભાવે
ભવિજના રે લોલ ॥ ૫ ॥

[૫]

સુણ દયાનિધિ તુજ પદ પંકજ મુજ મન મધુકર
લીનો ॥ એ આંકણી ॥ પ્રભુ અચિરામાતાનો જાયો,
વિશ્વસેન ઉત્તમ કુલ આયો; એક ભવમાં દોય પદવી
પાયો ॥ સુણ ૦ ॥ તું તો રાત દિવસ રહે સુખ ભીનો
॥ સુણ ૦ ॥ ૧ ॥ પ્રભુ ચક્રી જિનપદનો ભોગી, શાંતિ
નામ ચક્રી થાય નિરોગી; તુજ સમ અવર નહીં દુજો
યોગી ॥ સુણ ૦ ॥ ૨ ॥ પદ ખંડતણો પ્રભુ તું
ત્યાગી, નિજ આતમ ઋદ્ધિ તણો રાગી; તુજ સમ
અવર નહીં વૈરાગી ॥ સુણ ૦ ॥ ૩ ॥ વડવીર થયા
સંજમધારી, લહે કેવળ દુગ કમળા સારી; તુજ સમ
અવર નહીં ઉપકારી ॥ સુણ ૦ ॥ ૪ ॥ પ્રભુ મેઘરથ

ભવ ગુણ ખાણી, પારેવા ઉપર કરણા આણી; નિજ
શરણે રાખ્યો સુખ ખાણી ॥ સુણુ ૦ ॥ ૫ ॥ પ્રભુ
કર્મ કટક ભવ ભય ટાળી, નિજ આતમ ગુણને અભુ-
વાળી; પ્રભુ પામ્યા શિવવધૂ લટકાળી ॥ સુણુ ૦ ॥ ૬ ॥
સાહેબ એક મુજરો માનીજે, નિજ સેવક ઉત્તમ પદ
દીજે; રૂપ કીર્તિ કરે તુજ જીવવિજે ॥ સુણુ ૦ ॥ ૭ ॥

[૬]

(રાગ-સારંગ)

હમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાનમેં, ધ્યાનમેં ધ્યાનમેં
ધ્યાનમેં, હુમ મગન ૦ ॥ બિસર ગર્ભ દુવિધા તન મન-
કી, અચિરાસુત ગુન ગાનમેં ॥ હુમ ૦ ॥ ૧ ॥ હરિ
હર બ્રહ્મ પુરંદરકી ઋદ્ધિ, આવત નાહિ કોઉ માનમેં;
ચિદાનંદકી મોજ મચી હૈ, સમતા રસકે પાનમેં
॥ હુમ ૦ ॥ ૨ ॥ ઇતને દિન તૂં નાંહિ પિછાનો, મેરો
જનમ ગયો સો અજ્ઞાનમેં; અખ તો અધિકારી હોઈ
બૈઠે, પ્રભુ ગુન અખય અજ્ઞાનમેં ॥ હુમ ૦ ॥ ૩ ॥
ગર્ભ દીનતા સખડી હમારી, પ્રભુ ! તુજ સમકિત

દાનમેં; પ્રભુ ગુન અનુભવ રસકે આગે, આવત નહિ
કાઉ માનમેં ॥ હુમ૦ ॥ ૪ ॥ જનહી પાયા તિનહી
છીપાયા, ન કહે કાઉ કે કાનમેં; તાલી લાગી જખ
અનુભવકી, તખ જાને કાઉ સાનમેં ॥ હુમ૦ ॥ ૫ ॥
પ્રભુ ગુન અનુભવ ચંદ્રહાસ જ્યોં, સો તો ન રહે
મ્યાનમેં; વાયક જસ કહે મોહ મહા અરી, જીત લીયો
હૈ મેદાનમેં ॥ હુમ૦ ॥ ૬ ॥

[૭]

(રાગ-સોરઠ.)

પ્રભુ શાન્તિજિણુંદ સુખકારી, ઘટ અંતર કરણા
ધારી રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ એ આંકણી ॥ વિશ્વસેન
અચિરાજીકો નંદન, કર્મકલંક નિવારી; અલખ અગોચર
અકલ અમર તું, મૃછલંછન પદ ધારી રે ॥ પ્રભુ૦
॥ ૧ ॥ કંચન વરણુ શોભા તનુ સુંદર, મૂરતિ મોહન-
ગારી; પંચમો ચક્રી સોળમો જિનવર, રોગ શોગ ભય
વારી રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૨ ॥ પારાપત પ્રભુ શરણુ
ગ્રહીતે, અભયદાન દીયો ભારી; હમ પ્રભુ શાન્તિ-

જિનેશ્વર નામે, લેશું શિવ પટરાણી રે ॥ પ્રભુ
 ॥ ૩ ॥ શાન્તિજિનેશ્વર સાહિબ મેરા, શરણ
 લીયા મેં તેરા; કૃપા કરી મુજ ટાળો સાહિબ, જનમ
 મરણકા ફેરા રે ॥ પ્રભુ ॥ ૪ ॥ તન મન થીર
 કરે તુમ ધ્યાને, અંતરમેલ તે વામે, વીરવિજય કહે તુમ
 સેવનથી, આતમ આનંદ પાવે રે ॥ પ્રભુ ॥ ૫ ॥

[૮]

શાંતિ જિનેશ્વર સાહિબા રે, શાંતિ તણા દાતાર;
 અંતરજમી છો માહરા રે, આતમના આધાર ॥ શાંતિ
 ॥ ૧ ॥ ચિત્ત ચાહે પ્રભુ ચાકરી રે, મન ચાહે
 મળવાને કાજ; નયન ચાહે પ્રભુ નિરખવા રે, ઘો
 દરસિણ મહારાજ ॥ શાંતિ ॥ ૨ ॥ પલક ન
 વિસરો મન થકી રે, જેમ મોરા મન મેહ; એક
 પખો કમ રાખીએ રે, રાજ કપટનો નેહ ॥ શાંતિ
 ॥ ૩ ॥ નેહ નજર નિહાળતાં રે, વાધે ખમણો વાન;
 અખુટ ખજનો પ્રભુ તાહરો રે, દીજીએ વંછિત દાન
 ॥ શાંતિ ॥ ૪ ॥ આશ કરે જે કાઈ આપણી રે,

નવિ મૂકીએ નિરાશ; સેવક જાણીને આપણો રે,
 દીજીએ તાસ દિલાસ ॥ શાંતિ ॥ ૫ ॥ દાયકને
 દેતાં થકાં રે, ક્ષણ નવિ લાગે વાર; કાજ સરે નિજ
 દાસનાં રે, એ મ્હોટો ઉપકાર ॥ શાંતિ ॥ ૬ ॥
 એવું જાણીને જગ ધણી રે, દિલમાંહી ધરજો પ્યાર;
 રૂપાવજ્ય કવિરાયનો રે, મોહન જય જયકાર
 ॥ શાંતિ ॥ ૭ ॥

[૮]

શાંતિ જિનેશ્વર સાહિબ વંદો, અનુભવ-રસનો
 કંદો રે; મુખને મટકે લોચન લટકે, મોહા સુર નર વંદો
 રે ॥ શાંતિ ॥ ૧ ॥ મંજર દેખીને કોયલ ટહુકે,
 મેઘ ઘટા જેમ મોરો રે; તિમ જિનપ્રતિમા નિરખી
 હરખું, વળી જેમ ચંદ ચકોરો રે ॥ શાંતિ ॥ ૨ ॥
 જિનપ્રતિમા ^૧જિનવરશી ભાખી, સૂત્ર ઘણું છે સાખી રે;
 સુરનર મુનિવર વંદન પૂજા, કરતા શિવ અભિલાષી
 રે ॥ શાંતિ ॥ ૩ ॥ રાયપસેણી પ્રતિમા પૂજ;

સુર્યાબ સમકિત ધારી રે; જીવાભિગમે પ્રતિમા પૂજી,
 વિજયદેવ અધિકારી રે ॥ શાંતિં ॥ ૪ ॥ જિનવર
 યિંબ વિના નવિ વંદુ, આણુંદજી એમ બોલે રે;
 ૧સાતમે અંગે સમકિત મૂળે, અવર નહિ તસ
 તોલે રે ॥ શાંતિં ॥ ૫ ॥ જ્ઞાતાસૂત્રે ક્ષૌપદી પૂજી,
 કરતી શિવસુખ માગે રે; રાય સિદ્ધારથે પ્રતિમા પૂજી,
 કલ્પસૂત્રમાંહે રાગે રે ॥ શાંતિં ॥ ૬ ॥ વિદ્યા-
 ચારણુ મુનિવરે વંદી, પ્રતિમા રેપાંચમે અંગે રે; જંધા-
 ચારણુ મુનિવરે વંદી, જિનપડિમા મન રંગ રે ॥ શાંતિં
 ॥ ૭ ॥ આર્યસુહસ્તીસૂરિ ઉપદેશે, ચાવો સંપ્રતિરાય
 રે; સવા કોડી જિનયિંબ ભરાવ્યાં, ધન્ય ધન્ય એહની
 માય રે ॥ શાંતિં ॥ ૮ ॥ મોકલી પ્રતિમા અભય-
 કુમારે, દેખી આર્દ્રકુમાર રે; જાતિસ્મરણે સમકિત પામી,
 વરીઓ શિવસુખ સાર રે ॥ શાંતિં ॥ ૯ ॥ ઇત્યાદિક
 બહુ પાઠ કહ્યા છે, સૂત્રમાંહે સુખકારી રે; સૂત્ર તણો
 એક વરણુ ઉત્થાપે, તે કહ્યો બહુલસંસારી રે ॥ શાંતિં

॥ ૧૦ ॥ તે માટે જિન-આણાધારી, કુમંતિ કદામ્રહં
 વારી રે; ભક્તિ તણાં ફલ ઉત્તરાધ્યયને, બોધિબીજ
 સુખકારી રે ॥ શાંતિ ॥ ૧૧ ॥ એક ભવે દોય પદવી
 પામ્યા, સોલમા શ્રી જિનરાયા રે; મુજ મન-મંદિરીએ
 પધરાવ્યા, ધવલ મંગલ ગવરાયા રે ॥ શાંતિ ॥ ૧૨ ॥
 જિન ઉત્તમ પદ રૂપ અનુપમ, કીર્તિ કમલાની શાળા
 રે; જીવવિજય કહે પ્રભુજીની ભક્તિ, કરતાં મંગળ
 માળા રે ॥ શાંતિ ૧૩ ॥

[૧૦]

મહારો મુજરો લ્યોને રાજ, સાહિબ શાંત સદ્ગુણ
 ॥ એ આંકણી ॥ અચિરાજીના નંદન તોરે, દર્શન
 હેતે આવ્યો; સમકિત રીઝ કરોને સ્વામી, ભક્તિ
 ભેટણું લાવ્યો ॥ મહારો ॥ ૧ ॥ દુઃખભંજન છે
 બિરૂદ તુમારો, અમને આશ તુમારી; તુમે નિરાગી
 થઈને છૂટો, શી ગતિ હોશે અમારી ॥ મહારો ॥
 ૨ ॥ કહેશે લોક ન તાણી કહેવું, એવડું સ્વામી
 આગે; પણ બાલક ને બોલી ન જાણે, તો કેમ

જાહો ભાગે ॥ મહારે ૧૦ ॥ ૩ ॥ મહારે તો તું સમરથ
 સાહિબ, તો કિમ બોધું માનું; ચિંતામણિ જેણે મારે
 બાંધ્યું, તેહને કામ કિશ્યાનું ॥ મહારે ૧૦ ॥ ૪ ॥
 અખ્યાતમ રવિ ઉગ્યો મુજ પદ, મોહ તિમિર હર્યું
 ભુગતે; વિમલવિજય વાચકનો સેવક, રામ કહે શુભ
 ભગતે ॥ મહારે ૧૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીની સ્તુતિઃ.

[૧]

(માલિની-છંદ.)

ગજપુર અવતારા, વિશ્વસેન કુમારા ।
 અવનિ તણે ઉદારા, ચક્રવિ હસ્તી ધારા ।
 પ્રતિદિવસ સવારા, સેવિયે શાંતિ સારા ।
 ભવજલાધ અપારા, પામીયે જેમ પારા ॥ ૧ ॥

[૨]

વંદો જિન શાંતિ, જસ સોવન કાંતિ;
 ટાળે ભવખાંતિ, મોહ મિથ્યાત્વ શાંતિ;

૧૬૩

દ્રવ્ય ભાવ અરિ પાંતિ, તાસ કરતા નિકાંતિ;
ધરતા મન ખાંતિ, શોક સંતાપ વાંતિ ॥ ૧ ॥

[૩]

સંકલકુશલવલ્લી-પુષ્કરાવર્તમેઘો,
મદનસંદશરૂપઃ પૂર્ણરાકેન્દુવક્ત્રઃ ।
પ્રથયંતુ મૃગલક્ષ્મી શાન્તિનાથો જનાનાં,
પ્રસૂતભુવનકીર્તિઃ કામિતં કમ્પકાન્તિઃ ॥ ૧ ॥

શ્રી કુંથુનાથ-જિન-ચૈત્યવંદન.

કુંથુનાથ કામિત દીયે, ગજપુરનો રાય; સિરિ
ભાતા ઉરે અવતર્યો, શૂર નરપતિ તાય ॥ ૧ ॥
કાયા પાંત્રીશ ધનુષની, લંછન જસ છાગ; કેવલસા-
નાદિક ગુણા, પ્રણમો ધરી રાગ ॥ ૨ ॥ સહસ
પંચાણું વરસનું એ, પાળી ઉત્તમ આય; પદ્મવિજય
કહે પ્રણમિએ, ભાવે શ્રી જિનરાય ॥ ૩ ॥

શ્રી કુંથુનાથ-જિન-સ્તવન.

(અંબર દેહો મોરારી, હમારો-એ દેશી.)

મનકું કિમહી ન બાળે હો કુંથુજિન !, મનકું કિમહી
 ન બાળે; જિમ જિમ જતન કરીને રાખું, તિમ
 તિમ અલગું બાળે ॥ હો કુંથુ ॥ ૧ ॥ રજની
 વાસર વસતી ઉજ્જડ, ગયણ પાયાલે જય; સાપ
 ખાય ને મુખકું થોયું, એહ ઉખાણો ન્યાય ॥ હો
 કુંથુ ॥ ૨ ॥ મુગતિ તણા અભિલાષી તપીયા,
 જ્ઞાન ને ધ્યાન અભ્યાસે; વૈરીકું કાંઈ એહવું ચિન્તે,
 નાખે અવલે પાસે ॥ હો કુંથુ ॥ ૩ ॥ આગમ
 આગમધરને હાથે, નાવે કિણુવિધ આંકું; કિહાં કણે
 જો હઠ કરી હટકું, તો વ્યાલ તણી પરે વાંકું ॥ હો
 કુંથુ ॥ ૪ ॥ જો ઠગ કહું તો ઠગતો ન દેખું,
 શાહુકાર પણ નાંહી; સર્વ માંહે ને સહુથી અલગું,
 એ અચરિજ મન માંહી ॥ હો કુંથુ ॥ ૫ ॥
 જો જો કહું તે કાન ન ધારે, આપ મતે રહે કલો;
 સુર નર પંડિત જન સમજાવે, સમજો ન મહારો

સાલો ॥ હો કુંથુ ॥ ૬ ॥ મેં જાણ્યું એ
 લિંગ નપુંસક, સકલ મરદને ઠેલે; બીજી વાતે સમ-
 રથ છે નર, એહને કાઈ ન જોલે ॥ હો કુંથુ ॥
 ૭ ॥ મન સાધ્યું તેણે સધળ્યું સાધ્યું, એહ વાત
 નહિ ખોટી; એમ કહે સાધ્યું તે નવિ માનું, એ
 કહો વાત છે ખોટી ॥ હો કુંથુ ॥ ૮ ॥ મનકું
 દુરારાખ્ય તે વશ આણ્યું, તે આગમથી મતિ આણું;
 આનંદધન પ્રભુ માહરું આણો, તો સાચું કરી
 જાણું ॥ હો કુંથુ ॥ ૯ ॥

શ્રી કુંથુનાથ-જિન-સ્તુતિ.

કુંથુજિન નાથ, જે કરે છે સનાથ; તારે ભવ
 પાથ, જે ગ્રહી ભવ્ય હાથ ॥ એહનો તજે સાથ,
 ખાવલે દીયે બાથ; તરે સુર નર સાથ, જે સુણે
 એક ગાથ ॥ ૧ ॥

શ્રી અરનાથજિન—ચૈત્યવંદન.

રાય સુદર્શન ગજપુરે, દેવી પટરાણી; લંછન નં-
 દાવર્ત જાંસ, અરજિન ગુણખાણી ॥ ૧ ॥ ત્રીશ

ધનુષ વર દેહડી, હેમ વર્ણુ જાણી; વર્ષ ચોરાંશી
સહસ્ર આયુ, કહે જિનવર વાણી ॥ ૨ ॥ ચક્રવર્તી
બ્રહ્મ સાતમેા ઝે, અઢારમેા મુજ દેવ; રૂપ કહે ભવિ
જન તુમે, કરેા નિત્ય નિત્ય સેવ ॥ ૩ ॥

શ્રી અરનાથ જિન-સ્તવન.

(આસણુરા જોગી-ઝે દશી.)

શ્રી અરજિન ભવજળનો તારે, મુઝ મન લાગે
વારે રે-મનમોહન સ્વામી; બાંછ અહી જે ભવિ-
જન તારે, આણે શિવપુર આરે રે-મન ॥ ૧ ॥
તપ જપ મોહ મહા તોફાને, નાવ ન ચાલે માને રે-
મન ॥ પણ નવિ ભય મુઝ હાથે હાથે, તારે તે છે
સાથે રે-મન ॥ ૨ ॥ ભગતને સ્વર્ગ સ્વર્ગથી
અધિકું, જ્ઞાનીને ફળ દેઈ રે-મન ॥ કાયા કષ્ટ
વિના ફળ લહિયે, મનમાં ધ્યાન ધરેઈ રે-મન ॥
૩ ॥ જે ઉપાય બહુ વિધની રચના, યોગ માયા
તે જાણે રે-મન ॥ શુદ્ધ દ્રવ્ય ગુણ પંચાય ધ્યાને,

૧૬૭

શિવ દીયે પ્રભુ સપરાણે રે-મન૦ ॥ ૪ ॥ પ્રભુ
પદ વળગ્યા તે રહ્યા તાજ, અળગા અંગ ન સાજ
રે-મન૦ ॥ વાચક યશ કહે અવર ન બ્યાઉં, એ
પ્રભુના ગુણ ગાઉં રે-મન૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી અરનાથજિન-સ્તુતિ.

અરજિનવર રાયા, જોહની દેવી માયા; સુદર્શન-
નૃપ તાયા, જસ સુવર્ણ કાયા; નંદાવર્ત પાયા, દેશના
શુદ્ધ દાયા; સમવસરણુ વિરચાયા, ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી
ગાયા ॥ ૧ ॥

શ્રી મલ્લિનાથસ્વામીનાં—ચૈત્યવંદનો.

[૧]

મલ્લિનાથ આગણીશમા, જસ મિથિલા નયરી,
પ્રભાવતી જસ માવડી, ટાળે કર્મ વયરી ॥ ૧ ॥
તાત શ્રી કુંભ નરેસર, ધનુષ પત્રવીણની કાયા; લંછન
કલશ મંગળ કરે, નિર્મમ નિરમાય ॥ ૨ ॥ વરસ

૧૬૮

પંચાવન સહસ્રનું એ, જિનવર ઉત્તમ આય; પદ્મ-
વિજય કહે તેહને, નમતાં શિવસુખ થાય ॥ ૩ ॥

[૨]

વૈદર્ભદેશ મિથિલાપુરી, કુંભ નૃપતિ કુલભાણુ;
પુણ્યવત્સી મલ્લિ નમો, ભવિયણુ સુહજાણુ. ॥ ૧ ॥
પણુવીશ ધનુષની દેહડી, નીલ વરણુ મનોહાર;
કુંભ લંછન કુંભની પરે, ઉતારે ભવપાર. ॥ ૨ ॥
મૃગશિર શુદ્ધિ એકાદશી એ, પામ્યા પંચમ નાણુ;
તસ પદ પદ્મ વંદન કરી, પામો શાશ્વત ઠાણુ. ॥ ૩ ॥

શ્રી મલ્લિનાથ-સ્વામીનાં સ્તવનો.

[૧]

[સખિ ! આવી દેવ દીવાલી રે-એ દેશી.]

પંચમ સુરલોકના વાસી રે, નવ લોકાંતિક
સુવિલાસી રે; કરે વિનતિ ગુણુની રાશી ॥ મલ્લિ
જિનનાથજી પ્રત લીજે રે, ભવિ જીવને શિવ

મુખ દીજે-મહિલં ॥ એ આંકણી ॥૧ ॥ તુમે
 કરણારસ ભંડાર રે, પામ્યા છો ભવજલ પાર રે;
 સેવકનો કરે ઉદ્ધાર ॥ મહિલં ॥ ૨ ॥ પ્રભુ
 દાન સંવત્સરી આપે રે, જગનાં દારિદ્ર દુઃખ કાપે
 રે, ભવ્યત્વપણે તસ થાપે ॥ મહિલં ॥ ૩ ॥
 સુરપતિ સધલા મલિ આવે રે, મણિ રચણ સોવન
 વરસાવે રે; પ્રભુચરણે શીશ નમાવે ॥ મહિલં ॥
 ૪ ॥ તીર્થોદક કુંભા લાવે રે, પ્રભુને સિંહાસન ઠાવે
 રે; સુરપતિ ભક્તો નવરાવે. ॥ મહિલં ॥ ૫ ॥
 વસ્ત્રાભરણે શણગારે રે, કુલમાલા હૃદય પર ધારે
 રે; દુઃખડાં ઇંદ્રાણી ઉવારે. ॥ મહિલં ॥ ૬ ॥
 મત્યા સુરનર કોડા કોડી રે, પ્રભુ આગે રહ્યા કર
 બેડી રે; કરે ભક્તિ યુક્તિ મદ મોડી. ॥ મહિલં
 ॥ ૭ ॥ મૃગશિર સુદિની અનુઆલી રે, એકાદશી
 ગુણુની આલી રે; વર્યા સંયમ વધૂ લટકાલી ॥ મહિલં
 ॥ ૮ ॥ દીક્ષા કન્યાણુક એહ રે, ગાતાં દુઃખ ન રહે રેહ
 રે; લહે રૂપવિજય જસ નેહ ॥ મહિલં ॥ ૯ ॥

[૨]

[સાંભલ રે તું સજની મોરી, રજની કિહાં
રમી આવીજ રે-એ દેશી.]

મદિલ જિનેશ્વર અરચિત કેસર, અલવેસર
અવિનાશીજ; પરમેશ્વર પૂરણપદ ભોક્તા, ગુણરાશી
શિવવાસી ॥ જિનજી ધ્યાવોજ, મદિલ જિણુંદ
મુણિંદ ગુણ ગણ ગાવોજીના એ આંકણી ॥ ૧ ॥
મૃગશિર સુદિ એકાદશી દિવસે, ઉપન્યું કેવલ નાણજ;
લોકાલોક પ્રકાશક ભાસક, પ્રગલ્બો અભિનવ ભાણ-
જિન૦ ॥ મદિલ૦ ॥ ૨ ॥ મત્યાદિક ચઉનાણનું
ભાસન, એહમાં સકલ સમાયજ; ગ્રહ ઉકુ તારા ચંદ્ર
પ્રભા જિમ, તરણિ તેજમાં જાય-જિન૦ ॥ મદિલ૦
॥ ૩ ॥ જ્યે ભાવ સવિ જ્ઞાને જાણે, જે સામાન્ય
વિશેષજ; આપ સ્વભાવે રમણ કરે પ્રભુ, તજી પુદ્-
ગલ સંકલેશ-જિન૦ ॥ મદિલ૦ ॥ ૪ ॥ ચાલીશ
સહસ મહામુનિ જેહના, રત્નત્રય આધારજ; સહસ
પંચાવન સાહુણી જાણે, ગુણમણિ રચણ ભંડાર-

જિન૦ ॥ મહિલ૦ ॥ ૫ ॥ શત સમ ન્યૂન સહસ
 પંચાવન, વરસ કેવલ ગુણ ધરતાજી; વિચરે વસુધા
 ઉપર જિનજી, બહુ હિપગારને કરતા-જિન૦ ॥
 મહિલ૦ ॥ ૬ ॥ કેવલનાણુ કલ્યાણક જિનનું, જે
 ભવિયણુ નિત્ય ગાવેજી; જિન ઉત્તમ પદ પદ્ય પ્રભાવે,
 શુદ્ધ રૂપ તે પાવે-જિન૦ ॥ મહિલ૦ ॥ ૭ ॥

ભોયણીમંડન શ્રી મહિલનાથજિન-સ્તવન.

જિનરાજ તાજી, મહિ બીરાજે ભોયણી ગામમેં
 ॥ દેક ॥ દેશ દેશકે જાત્રુ આવે, પૂજા સરસ
 રચાવે; મહિજિનેશ્વર નામ સિમરકે, મન વાંછિત
 ફલ પાવેજી ॥ જિન૦ ॥ ૧ ॥ ચતુર વરણકે નર
 નારી મિલ, મંગલ ગીત કરાવે; જય જયકાર પંચ-
 ધ્વનિ વાજે, શિર પર છત્ર ધરાવેજી ॥ જિન૦ ॥
 ૨ ॥ હિંસક જન હિંસા તજી પૂજે, ચરણે શીશ
 નમાવે; તૂં બ્રહ્મા તૂં હરિ શિવ શંકર, અવર દેવ
 નવિ ભાવેજી ॥ જિન૦ ॥ ૩ ॥ કરુણારસ ભરે

નયન કચોલે, અમૃતરસ વરસાવે; વદન ચંદ ચકોરે
 જ્યું નિરખી, તન મન અતિ ઉલસાવેજી ॥ જિન૦
 ॥ ૪ ॥ આતમ રાજ ત્રિભુવન તાજ, ચિદાનંદ
 મન ભાવે; મહિજિનેશ્વર મનહર સ્વામી, તેરા દરસ
 સુહાવેજી ॥ જિન૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી મહિનાથસ્વામીની સ્તુતિઓ.

[૧]

મહિજિન નમીયે, પૂરવલાં પાપ ગમીયે; ઇન્દ્રિય-
 ગણુ દમીયે, આણુ જિનની ન કમીયે; ભવમાં નવિ
 ભમીયે, સર્વ પરભાવ વમીયે; નિજ ગુણુમાં રમીયે,
 કર્મમલ સર્વ ધમીયે ॥ ૧ ॥

[૨]

મલ્લિ જિન નામે, સંપદા કોડિ પામે; દુરગતિ
 દુઃખ વામે, સ્વર્ગનાં સુખ જામે; સંયમ અભિરામે, જે
 યથાખ્યાત નામે; કરી કર્મ વિરામે, જઈ વસે સિદ્ધિ
 ધામે ॥ ૧ ॥

મહિલ જિન રાજ, સેવીયે પુણ્ય ભાજ; જિમ
ચઢત દિવાજ, પામિયે સુખ તાજ । કોઈ લોપે ન
માજ, નિત્ય નવા સુખ સાજ; કોઈ ન કરે જાજ,
પુણ્યની એહ માજ ॥ ૧ ॥

શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

જપો નિરંતર સ્નેહશું, વીશમા જિનરાય; સુમિ-
ત્રરાય પદ્માવતી, સુતશું મુજ ૧માય ॥ ૧ ॥
૨કચ્છપ લંછન ધનુષ વીશ, શ્યામવર્ણી કાયા; ત્રીશ
સહસ્ર વર(સ) આઉખું, હરિવંશ દીપાયા ॥ ૨ ॥
મુનિસુવ્રત મહિમાનિલો એ, નગરી રાજગ્રહી જાસ;
રૂપવિજય કહે સાહિબા, નામે લીલવિલાસ ॥ ૩ ॥

શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીનાં સ્તવનો.

[૧]

(ઇંડર આંખા આંખલી રે-એ દેશી.)

મુનિસુવ્રત કીજે મયા રે, મનમાંહી ધરી મહેર;
 મહેર વિહુણા માનવી રે, કઠિણ જણાયે કહેર
 ॥ જિનેશ્વર ! તું જગનાયક દેવ ॥ તુજ જગ
 હિત કરવા દેવ ॥ જિનેં ॥ ખીજ જુએ કરતાં
 સેવ ॥ જિનેં ॥ ૧ ॥ અરહટ ક્ષેત્રની ભૂમિકા
 રે, સિંચે કૃતારથ હોય; ધારાધર સઘળી ધરા રે,
 ઉદ્ધરવા સજ્જ જોય ॥ જિનેં ॥ ૨ ॥ તે માટે
 અશ્વ ઉપરે રે, આણી મનમાં મહેર; આપે આબ્યા
 આફળી રે, યોધવા ભરૂઅચ્છ શહેર ॥ જિનેં ॥
 ૩ ॥ અણુપ્રારથતા ઉદ્યાર્યા રે, આપે કરીય ઉપાય;
 પ્રારથતા રહે વિલવતા રે, એ કુણુ કહીએ ન્યાય ॥
 ॥ જિનેં ॥ ૪ ॥ સંબંધ પણ તુજ મુજ વિચે
 રે, સ્વામી સેવક ભાવ; માન કહે હવે મહેરનો રે,
 ન રહ્યો અજર પ્રસ્તાવ ॥ જિનેં ॥ ૫ ॥

[પરમપુરૂષ પરમાત્મા-સાહિબજી-એ દેશી.]

મુનિસુવ્રતશું મોહની-સાહિબજી, લાગી મુજ
મન જોર હો-શામલડી સુરતે મન મોહીયો
સાહિબજી વાલ્હીપણું પ્રભુથી સહિ-સાં કલે-
જની કાર હો-શામલડીં ॥ ૧ ॥ અમને પૂરણ
પારખું-સાં એ પ્રભુ અંગીકાર હો-શાં દેખી
દિલ બદલે નહિ-સાં અમચા દોષ હજાર હો-
શામલડીં ॥ ૨ ॥ નિરગુણ પણ બાંહે ગ્રહ્યા-
સાં ગિર્યા છંડે કેમ હો-શાં વિષધર કાળો
કંઠમેં-સાં રાખે ઈશ્વર જેમ હો-શામલડીં ॥
૩ ॥ ગિર્યા સાથે ગોઠડી-સાં તે તો ગુણનો હેત
હો-શાં કરે ચંદન નિજ સારીખો-સાં જિમ
તરવરનો ખેત હો-શામલડીં ॥ ૪ ॥ જ્ઞાન દશા
પરગટ થઈ-સાં મુજ ઘટ મલીયો ઈશ હો-શાં
વિમલવિજય ઉવજઝાયનો-સાં રામ કહે શુભ
શિખ્ય હો-શામલડીં ॥ ૫ ॥

શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-સ્તુતિ.

મુનિસુવ્રત નામે, જે ભવિ ચિત્ત કામે; સવિ
સંપત્તિ પામે, સ્વર્ગનાં સુખ જામે; દુર્ગતિ દુઃખ
વામે, નવિ પડે મોહ ભામે; સવિ કર્મ વિરામે, જઈ
વસે સિદ્ધિ ધામે ॥ ૧ ॥

શ્રી નમિનાથ જિન-ચૈત્યવંદન.

મિથિલા નગરી રાજિયો, વપ્રા સુત સાચો;
વિજયરાય સુત છોડીને, અવરાં મત માચો ॥ ૧ ॥
નીલ કમલ લંછન ભલું, પત્તર ધનુષની દેહ; નમિ
જિનવરનું સોહતું, ગુણ ગણ મણિ ગેહ ॥ ૨ ॥
દશ હજાર વરસ તણું એ, પાળ્યું પરગટ આય;
પદ્મવિજય દહે પુણ્યથી, નમિયે તે જિનરાય ॥ ૩ ॥

શ્રી નમિનાથ જિન-સ્તવન.

(ઋષભનો વંશ રચણાયરૂ-એ દેશી.)

મુજ મન પંકજ ભમરલે, શ્રીનમિજિન જગદીશો
રે; ધ્યાન ધરું નિત્ય તુમ્હ તણું, નામ જપું નિશ-

૧૭૭

દિશો રે ॥ મુજ૦ ॥ ૧ ॥ ચિત થહી કદિયે ન
વિસરે, દેખિયે આગળ ધ્યાને રે; અંતરતાપથી
જાણીયે, દૂર રહ્યાં અનુમાને રે ॥ મુજ૦ ॥ ૨ ॥
તું ગતિ તું મતિ આસરો, તુંહિજ બંધવ મ્હોટો
રે; વાચક જસ કહે તુજ વિના, અવર પ્રપંચ તે
ખોટો રે ॥ મુજ૦ ॥ ૩ ॥

શ્રી નમિનાથ જિન-સ્તુતિ.

નમિયે નમિ તેહ, પુન્ય થાયે જયું દેહ; અધ
સમુદય જેહ, તે રહે નાંહિ રેહ; લહે કવલ તેહ,
સેવના કાર્ય એહ; લહે શિવપુર ગેહ, કર્મનો આણી
છેહ ॥ ૧ ॥

શ્રી નેમિનાથ પ્રભુનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

નેમિનાથ બાવીશમા, શિવાદેવી માય; સમુદ્રવિ-
જય પૃથ્વીપતિ, જે પ્રભુના તાય ॥ ૧ ॥ દશ

ધનુષની દેહડી, આયુ વરસ હજાર; શંખ લંછનધર
સ્વામીજી, તજી રાજુલ નાર ॥ ૨ ॥ સૌરીપુરી
નયરી ભલી એ, બ્રહ્મચારી ભગવાન; જિન ઉત્તમ
પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન ॥ ૩ ॥

[૨]

નેમિનાથ બાવીસમા, અપરાજિતથી આય;
સૌરીપુરીમાં અવતર્યા, કન્યા રાશિ મુહાય. ॥ ૧ ॥
ચોનિ વાધ વિવેકીને, રાક્ષસ ગણ અદ્ભુત;
રિખ ચિત્રા ચોપન દિન, મૌનવતા મનપૂત. ॥ ૨ ॥
વેતસ હેઠે કેવલી એ, પંચસયા છત્રીશ;
વાયંધમશું શિવ વર્યા, વીર નમે નિશદીશ. ॥ ૩ ॥

શ્રી નેમિનાથપ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

(અજિત જિહ્વંદ્યું પ્રીતડી-એ દેશી.)

પરમાત્મ પૂરણ કલા, પૂરણ ગુણ હો પૂરણ
જન આશ; પૂરણ દષ્ટિ નિહાલીયે, ચિત્ત ધરિયે હો

અમચી અરદાસ ॥ પરમા૦ ॥ ૧ ॥ સર્વ દેશ
 ધાતી સહુ, અધાતી હો કરી ધાત દયાળ; વાસ ક્રિયો
 શિવમંદિરે, મોહે વિસરી હો ભમતો જગજાળ
 ॥ પરમા૦ ॥ ૨ ॥ જગતારક પદવી લહી, તાર્યા
 સહી હો અપરાધી અપાર; તાત કહો મોહે તારતાં,
 કિમ ફીની હો ઈણુ અવસર વાર ॥ પરમા૦ ॥
 ૩ ॥ મોહ મહા મદ છાકથી, હું છકીયો હો નહિ
 શુદ્ધિ લગાર; ઉચિત સહી ઈણુ અવસરે, સેવકની
 હો કરવી સંભાળ ॥ પરમા૦ ॥ ૪ ॥ મોહ ગયા
 ને તારશેા, તિણુ વેળા હો કહા તુમ ઉપગાર;
 સુખ વેળા સજ્જન ધણા, દુઃખ વેળા હો વિરલા
 સંસાર ॥ પરમા૦ ॥ ૫ ॥ પણ તુમ દરિસન
 જોગથી, થયો હૃદયે હો અનુભવ પ્રકાશ; અનુભવ
 અભ્યાસી કરે, દુઃખદાયી હો સહુ કર્મ વિનાશ ॥
 પરમા૦ ॥ ૬ ॥ કર્મ કલંક નિવારીતે, નિજ રૂપે
 હો રમે રમતા રામ; લહત અપૂરવ ભાવથી, ઈણુ
 રીતે હો તુમ પદ વિશ્રામ ॥ પરમા૦ ॥ ૭ ॥

ત્રિકરણ જોગે વિનવું, સુખદાયી હો શિવાદેવીના
નંદ; ચિદનંદ મનમેં સદા, તુમે આવો હો પ્રભુ
નાણુદિણુંદ ॥ પરમા૦ ॥ ૮ ॥

[૨]

તુજ દરીશન દીઠું અમૃત મીઠું લાગે રે-યાદવજી !
ખિણુ ખિણુ મુજ તુજથું ધર્મ સનેહો જાગે રે-
યાદવજી !; તું દાતા ત્રાતા બ્રાતા માતા તાત રે-યાદ-
વજી !, તુજ ગુણના મોટા જગમાં છે અવદાત રે-
યાદવજી ! ॥ ૧ ॥ કાચે રતી માંડે સુરમણિ છાંડે
કુણુ રે ?-યાદવજી !, લઈ સાકર મૂકી કુણુ વળી ચૂકી
ભૂણુ રે-યાદવજી !; મુજ મન ન સુહાચે તુજ વિણુ
ખીજો દેવ રે-યાદવજી, હું અહનિશિ ચાહું તુજ
પય-પંકજ-સેવ રે-યાદવજી ॥ ૨ ॥ સુર નંદન હે
બાગજ જિમ રહેવા સંગ રે-યાદવજી !, જિમ પંકજ
ભંગા શંકર ગંગા રંગ રે-યાદવજી !; જિમ ચંદ
ચકોરા મેહા મેરા પ્રીતિ રે-યાદવજી, તુજમાં હું ચાહું
તુજ ગુણુને જોગે તે છતી રે-યાદવજી ! ॥ ૩ ॥ મેં

તુમને ધાર્યા વિસાર્યા નવિ જાય રે-યાદવજી ! દિન
 રાતે ભાતે બ્યાઉં તો સુખ થાય રે-યાદવજી !; દિલ
 કરણા આણો જો તુમ જાણો રાગ રે-યાદવજી !,
 દાખો એક વેરા ભવજલ કેરા તાગ રે-યાદવજી !
 ॥ ૪ ॥ દુઃખ ટલીયો મીલીયો આપે મુજ જગનાથ
 રે-યાદવજી !, સમતા રસ ભરિયો ગુણ ગણ દરિયો
 શિવ સાથ રે-યાદવજી !; તુજ મુખકું દીઠે દુઃખ નીઠે
 સુખ હોઈ રે-યાદવજી !, વાચક જસ ખોલે નહિ
 તુજ તોલે કોઈ રે-યાદવજી !, વૈરાગી રે સોભાગી
 રે-યાદવજી ॥ ૫ ॥

[૩]

નિરખો નેમિ જિહુંદને-અરિહુંતાજી, રાજમતી
 કર્યો ત્યાગ-ભગવંતાજી । બ્રહ્મચારી સંયમ બ્રહ્મો-
 અરિં અનુક્રમે થયા વીતરાગ ॥ ભગં ॥ ૧ ॥
 ચામર ચક્ર સિંહાસન-અરિં પાદપીઠ સંયુક્ત-ભગં
 છત્ર ચાલે આકાશમાં-અરિં દેવ દુન્દુભિ વર યુત
 ॥ ભગં ॥ ૨ ॥ સહસ જોયણ ખવજ સોહતો-

અરિં પ્રભુ આગળ ચાલેત-ભગં કનક કમલ નવ
 ઉપરે-અરિં વિચરે પાય ઠવંત ॥ ભગં ॥ ૩ ॥
 ચાર મુખે દીયે દેશના-અરિં ત્રણ ગઢ ઝાકઝમાલ-
 ભગં કેશ રોમ શ્મશ્તુ નખા-અરિં વાઘે નહિ
 કોષ કાલ ॥ ભગં ॥ ૪ ॥ કાંટા પણ ઉંધા હોવે-
 અરિં પંચવિષય અનુકૂલ-ભગં, પટઝતુ સમકાલે
 ફળે-અરિં વાયુ નહિ પ્રતિકૂલ ॥ ભગં ॥ ૫ ॥
 પાણી સુગંધ સુર કુસુમની-અરિં વૃષ્ટિ હોય સુર-
 સાલ-ભગં મંખી દીયે સુપ્રદક્ષિણા-અરિં વૃક્ષ
 નમે અસરાલ ॥ ભગં ॥ ૬ ॥ જિન ઉત્તમ પદ
 પદ્મની-અરિં સેવ કરે સુર કાડી-ભગં ચાર
 નિકાયના જઘન્યથી-અરિં ચૈત્ય વૃક્ષ તેમ જોડી ॥
 ॥ ભગં ॥ ૭ ॥

ગિરિનારમંડન-શ્રીનેમિનાથ-સ્તવન.

મેં આજે દરિસણુ પાયા, શ્રી નેમિનાથ જિન-
 રાયા ॥ એ આંકણી ॥ પ્રભુ શિવાદેવીના જાયા,

પ્રભુ સમુદ્રવિજય કુલ આયા, કર્મોંકે ફંદ છોડાયા,
 પ્લહચારી નામ ધરાયા, જીને તોડી જગતકી માયા
 ॥ જીને૦ ॥ મેં૦ ॥ ૧ ॥ રૈવતગિરિ મંડન રાયા,
 કલ્યાણુક તીન સોહાયા, દીક્ષા કેવલ શિવરાયા, જગ-
 તારક ખિરદ ધરાયા, તુમ જેઠે ધ્યાન લગાયા
 ॥ તુમ૦ ॥ મેં૦ ॥ ૨ ॥ અખ સુનો ત્રિભુવન રાયા,
 મેં કર્મોંકે વશ આયા, હું ચતુર્ગતિ ભટકાયા, મેં દુઃખ
 અનંતે પાયા, તે ગીનતી નાહી ગણાયા ॥ તે ગીન૦
 ॥ મેં૦ ॥ ૩ ॥ મેં ગર્ભાવાસમે આયા, ઉઘે મસ્તક
 લટકાયા, આહાર સરસ વિરસ ભુક્તાયા, એમ અશુભ
 કરમ ફલ પાયા, ઈણુ દુઃખસે નાહીં મુકાયા ॥ ઇણુ૦
 ॥ મેં૦ ॥ ૪ ॥ નરભવ ચિંતામણિ પાયા, તખ ચાર
 ચોર મીલ આયા, મુજે ચૌટેમેં લૂટ ખાયા, અખ
 સાર કરો જિનરાયા, કિસ કારણુદેર લગાયા ॥ કિસ૦
 ॥ મેં૦ ॥ ૫ ॥ જિણે અંતરગતમેં લાયા, પ્રભુ નેમિ
 નિરંજન ધ્યાયા, દુઃખ સંકટ વિધન હટાયા, તે પર-
 માનંદ પદ પાયા, ફિર સંસારે નહીં આયા ॥ ફિર૦

॥ મેં ॥ ૬ ॥ મેં દૂર દેશસે આયા, પ્રભુ ચરણે
શીશ નમાયા, મેં ચરજ કરી સુખદાયા, તુમે અવ-
ધારે મહારાયા, એમ વીરવિજય ગુણ ગાયા ॥
॥ એમ ॥ મેં ॥ ૭ ॥

શ્રી નેમિનાથ પ્રભુની સ્તુતિઓ

[૧]

રાણુલ વર નારી, રૂપથી રતિ હારી; તેહના પરિ-
હારી, બાલથી બલચારી; પશુઆં ઉગારી, હુઆ ચારિ-
ત્રધારી; કેવલ શ્રી સારી, પામિયા ધાતી વારી ॥ ૧ ॥

[૨]

(શ્રી શત્રુઞ્જય તીરથ સાર-એ દેશી)

શ્રી ગિરનાર શિખર શણુગાર, રાજમતી હૈડાનો
હાર; જિનવર નેમિકુમાર; પૂરણ કૃણા રસભંડાર,
ઉગાર્યો પશુઆં અંબાર, સમુદ્રવિજય મલહાર; મોર
કરે મધુરા કિંકાર, વિચે વિચે કાયલના ટહુકાર,
સહસ ગમે સહકાર; સહસાવનમાં હુઆ અણુગાર,
પ્રભુજી પામ્યા કેવળ સાર, પોહોતા મુક્તિ મોઝાર ॥૧॥

૧૮૫

[૩]

સુર અસુર વંદિત-પાય-પંકજ, મયણ મદલ
અક્ષોભિતં, ધન સુધન શ્યામ શરીર સુંદર-શંખ લંછન
શેાભિતં; શિવાદેવીનંદન ત્રિજગ વંદન-ભવિક કમલ
દિનેશ્વરં, ગિરનાર ગિરિવર શિખર વંદુ, શ્રી નેમિ-
નાથ જિનેશ્વરં ॥ ૧ ॥

[૪]

દુરિતભયનિવારં, મોહવિધ્વંસકારં । ગુણવંતમ-
વિકારં, પ્રાપ્તસિદ્ધિમુદારં ॥ જિનવરજયકારં, કર્મ-
સંકલેશ-હારં । ભવજલનિધિ-તારં, નૌમિ નેમિ-
કુમારં ॥ ૧ ॥

શ્રી શંખેશ્વર-પાર્શ્વજિન-ચૈત્યવંદનો.

[૧]

(હરિગીત-છંદ)

સકલ ભવિજન ચમત્કારી, ભારી મહિમા જોહનો;
નિખિલ આતમ રમા રાજિત, નામ જપીએ તેહનો;

દુષ્ટ કર્માણ્વક ગંજરી જે, ભવિકજન મન સુખ કરો;
 નિત્ય જાપ જાપીએ પાપ ખપીએ, સ્વામી
 નામ શંખેચ્છે ॥ ૧ ॥ બહુ પુણ્યરાશિ દેશ
 કાશી, તત્થ નયરી વાણારસી, અશ્વસેન રાજા રાણી
 વામા, રૂપે રતિ તનુ સારીસી; તસ કુખે સુપન ચૌદ
 સૂચિત, સ્વર્ગથી પ્રભુ અવતર્યો ॥ નિત્ય૦ ॥ ૨ ॥
 પોષ માસે કૃષ્ણ પક્ષે, દશમી દિન પ્રભુ જનમીયા;
 સુરકુમરી સુરપતિ ભક્તિ ભાવે; મેરૂશૃંગે સ્નાપીયા;
 પ્રભાતે પૃથ્વી-પતિ પ્રમોદે, જન્મ મહોત્સવ અતિ
 કર્યો ॥ નિત્ય૦ ॥ ૩ ॥ ત્રણ લોક તરણી મન
 પ્રમોદી, તરણ વય જળ આવીઆ, તવ માત તાતે
 પ્રસન્ન ચિત્તે, ભામિની પરણાવીઆ; કમઠ શઠ કૃત
 અગ્નિકુંડે, નાગ બળતો ઉદ્ધર્યો ॥ નિત્ય૦ ॥ ૪ ॥
 પોષ વદિ એકાદશી દિને, પ્રવ્રજ્યા જિન આદરે;
 સુર અસુર રાજા ભક્તિ તાજી, સેવના ઝાઝી કરે;
 કાઉરસગ્ગ કરતાં દેખી કમઠે, કીધ પરીપહ આકરો
 ॥ નિત્ય૦ ॥ ૫ ॥ તવ જ્ઞાનધારારૂઢ જિનપતિ,

મેઘધારે નવિ ચલ્યો; તિહાં ચલિતં આસન ધરણુ
 આયો, કમંઠ પરીષદ અટકળ્યો; દેવાધિદેવની કરે
 સેવા, કમઠને કાઢી પડે ॥ નિત્યં ॥ ૬ ॥ ક્રમે
 પામી કેવળજ્ઞાન કમળા, સંધ ચંદ્રવિહ સ્થાપીને; પ્રભુ
 ગયા મોક્ષે સમ્મેતશિખરે, માસ અણુસણુ પાળીને;
 શિવ રમણી રંગે રમે રસિયો, ભવિક તસ સેવા કરે
 ॥ નિત્યં ॥ ૭ ॥ ભૂત પ્રેત પિશાય વ્યંતરે,
 જલણુ જલોદર ભય ટળે; રાજ રાણી રમા પામે,
 ભક્તિ ભાવે જો મળે; કલ્પતરૂથી અધિક દાતા,
 જગત-ત્રાતા જય કરે ॥ નિત્યં ॥ ૮ ॥ જરા
 જર્જરી ભૂત યાદવ, સૈન્ય રોગ નિવારતા; વઢીયાર
 દેશે નિત્ય મિરાજે, ભવિક જીવને તારતા; એ પ્રભુ
 તણાં પદ પદ્મ સેવા, રૂપ કહે પ્રભુતા વરે
 ॥ નિત્યં ॥ ૯ ॥

[૨]

ૐ નમઃ પાર્શ્વનાથાય, વિશ્વચિન્તામણીયતે ।

હ્રીં ધરણેન્દ્રવૈરોઢયા-પદ્માદેવીયુતાય તે ॥ ૧ ॥

શાન્તિતુષ્ટિમહાપુષ્ટિ-ધૃતિકીર્તિવિધાયિને ।

ૐ હ્રીં દ્વિડ્વ્યાલવેતાલ-સર્વાધિવ્યાધિનાશિને ॥ ૨ ॥

જયાજિતાહ્યાવિજયા-હ્યાપરાજિતયાન્વિતઃ ।

દિશાપાલૈર્પ્રહૈર્યદૈ-વિંશાદેવીભિરન્વિતઃ ॥ ૩ ॥

ૐ ઇસિઠાઉસાય નમ-સ્તત્ર ત્રૈલોક્યનાથતામ્ ।

ચતુઃષ્ઠિસુરેન્દ્રાસ્તે, ભાસન્તે છત્રચામરૈઃ ॥ ૪ ॥

શ્રીશંખેશ્વરમण્ડન-પાર્શ્વજિન ! પ્રણતકલ્પતરુકલ્પ ! ।

ચૂરય ! દુષ્ટત્રાતં, પૂરય મે વાંછિતં નાથ ! ॥ ૫ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી, ત્રોડે ભવ પાસ;
વામા માતા જનમીયો, અહિ લંછન જાસ ॥ ૧ ॥
અશ્વસેન સુત સુખ કરે, નવ હાથની કાયા; કાશી
દેશ વાણારસી, પુણ્યે પ્રભુ આયા ॥ ૨ ॥ એકસો
વરસનું આઉખું એ, પાળી પાસ કુમાર; પદ્મ કહે
મુગતે ગયા, નમતાં સુખ નિરધાર ॥ ૩ ॥

[૨]

જય ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ, જય ત્રિલુવન સ્વામી;
 અષ્ટકર્મ રિપુ જીતીને, પંચમી ગતિ પામી ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ નામે આનંદકંદ, સુખ સંપત્તિ લહિયે; પ્રભુ નામે
 ભવ ભવ તણાં, પાતક સખ દહિયે ॥ ૨ ॥ ઓં હ્રીં
 વર્ણુ જોડી કરી ઓ, જપીઓ પારસ નામ; વિષ
 અમૃત થઇ પરગમે, પાવે અવિચળ ઠામ ॥ ૩ ॥

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથના છંદો.

[૧]

પાસ શંખેશ્વરા સાર કર સેવકા, દેવ ! કાં !
 એવડી વાર લાગે; ફાડી કર જોડી દરબાર આગે
 ખડા, ઠાકુરા ચાકુરા માન માગે ॥ પાસ ૦ ॥ ૧ ॥
 પ્રગટ થા પાસજી મેલી પડદો પરો, મોડ અસુરા-
 લુને આપ છોડો; મુજ મહીરાણુ મંજૂષમાં પેસીને,
 ખલકના નાથજી બંધ ખોલો ॥ પાસ ૦ ॥ ૨ ॥
 જગતમાં દેવ ! જગદીશ ! તું જાગતો, એમ થું

આજ જિનરાજ ! ઉઘે; મોટા દાનેશ્વરી તેહને
 દાખીએ, દાન દે જોહ જગ કાળ મુંઘે ॥ પાસ૦ ॥ ૩ ॥
 જીહ પડી જાદવા જોર લાગી જરા, તતક્ષણે ત્રીકમે
 તુજ સંભાર્યો; પ્રગટ પાતાલથી પંલકમાં તેં પ્રભુ,
 ભક્તજન તેહનો ભય નિવાર્યો ॥ પાસ૦ ॥ ૪ ॥
 આદિ અનાદિ અરિહંત તું એક છે, દીન દયાળ છે
 કાણુ ? દુઃખે; ઉદયરત્ન કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસજી,
 પામી ભયભંજનો એહ પૂજો ॥ પાસ૦ ॥ ૫ ॥

[૨]

સેવો પાસ શંખેશ્વરો મન્નશુધ્ધે, નમો નાથ નિશ્ચે
 કરી એક બુધ્ધે; દેવી દેવતાં અન્યને શું નમો છો ?
 અહો ભવ્ય લોકો ! ભુલા કાં ભમો છો ! ॥ ૧ ॥ ત્રિલો-
 કના નાથને શું તજો છો ?, પડ્યા પાસમાં ભૂતને કાં
 ભજો છો ?; સુરધનુ છંડી અજા શું અજો છો ?
 મહાપંથ મૂકી કુપંથે વળો છો ! ॥ ૨ ॥ તજો કાણુ
 ચિંતામણિ કાચ માટે ?, ગ્રહે કાણુ રાસભને હસ્તિ
 સાટે ?; સુર-દ્રમ ઉપાડી કુણુ આક વાવે ? મહામૂઢ તે

આકુલા અંત પાવે ॥ ૩ ॥ કિહાં કાંકરો ને કિહાં
 મેરૂ શુંગં ? કિહાં કેશરી ને કિહાં તે કુરંગં ?; કિહાં
 વિશ્વનાથં કિહાં અન્ય દેવા ?; કરો એક ચિત્તે પ્રભુ
 પાસ સેવા ॥ ૪ ॥ પૂજે દેવ પ્રભાવતી પ્રાણુનાથં,
 સહુ જીવને જે કરે છે સનાથં; મહાતત્ત્વ જાણી સદા
 જેહ બ્યાવે, તેનાં દુઃખ દારિદ્ર દૂરે પલાવે ॥ ૫ ॥
 પામી માનુષોને વૃથા કાં ગમો છો ?; કુશીલે કરી
 દેહને કાં દમો છો ?; નહિ મુક્તિવાસં વિના વીત-
 રાગં, બળે ભગવંતં તજે દષ્ટિરાગં ॥ ૬ ॥ ઉદય-
 રત્ન બાળે સદા હેત આણી, દયા બાવ કીજે પ્રભુ
 દાસ જાણી; આજે માહરે મોતીડે મેહ વૂઠ્યા, પ્રભુ
 પાસ શંખેશ્વરો આપ તૂઠ્યા ॥ ૭ ॥

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવનો.

[૧]

(રાગ—શ્રી રાગ.)

અપ્પ મોહે ચૈસી આય બની, શ્રી શંખેશ્વર પાસ
 જિનેસર, મેરે તું એક ધની ॥ અપ્પ ૦ ॥ ૧ ॥

તુમ-પિનુ-કોઉ ચિત ન સુહાવે, આવે કોઉ ગુની;
 મેરો મન તુજ ઉપર રસિયો, અલિ જિમ કમલ
 બની ॥ અખં ॥ ૨ ॥ તુમ નામે સવિ સંકટ
 ચૂરે, નાગરાજ ધરની; નામ જપું નિશિ વાસર તેરો,
 એ શુભ મુજ કરની ॥ અખં ॥ ૩ ॥ કોપાનલ
 ઉપજાવત દુર્જન, મથન વચન અરની; નામ જપું
 જલધાર તિહાં તુજ, ધારં દુઃખ હરની ॥ અખં ॥
 ॥ ૪ ॥ મિથ્યામાત બહુ જન હે જગમેં, પદ ન
 ધરત ધરની, ઉતકો અખ તુજ ભક્તિ પ્રભાવે, બય
 નહિ એક કની ॥ અખં ॥ ૫ ॥ સજ્જન-નયન
 સુધારસ-અંજન, દુરજન રવિ ભરની; તુજ મૂરતિ
 નિરખે સો પાવે, સુખ જસ લીલ ધની ॥
 ॥ અખં ॥ ૬ ॥

[૨]

આજ શંખેશ્વર જિન ભેટીએ, ભેટતાં ભવદુઃખ
 નાસે-સાહિબ મોરા રે; જ્યો અશ્વસેન કુલ ચંદ્રમા,
 માતા વામા સુત પાસ ॥ સાં ॥ આજં ॥ ૧ ॥

ભક્તવત્સલ જન ભયહર, હસતાં હણીયા ખટ હાસ્ય
 ॥ સાં ॥ દાનાદિક પાંચને દુહવ્યા, ફરી નાવે પાસની
 પાસ ॥ સાં ॥ આજ ૦ ॥ ૨ ॥ કરી કામને કારમી
 કમકમી, મિથ્યાત્વને ન દીઉં માન ॥ સાં ॥ અ-
 વિરતિને રતિ નહિ એક ઘડી, અગુણી અવગું અજ્ઞાન
 ॥ સાં ॥ આજ ૦ ॥ ૩ ॥ નિંદક નિદ્રાને નાસવી,
 મૃત રાગને રોગ અપાર ॥ સાં ॥ એક ધક્કે દેષને
 ઢાલીયો, એમ નાઠા દોષ અઢાર ॥ સાં ॥ આજ ૦
 ॥ ૪ ॥ વલી મત્સર મોહ મમત ગયો, અરિહા નિરિહા
 નિરદોષ ॥ સાં ॥ ધરણેંદ્ર કમઠ સુર બિંહુ પર,
 તુસ માત્ર નહિ તોષ રોષ ॥ સાં ॥ આજ ૦ ॥ ૫ ॥
 અચરીજ સુણુજે એક તેણે સમે, શત્રુને સમકિતદાય
 ॥ સાં ॥ ચંદન પારસ ગુણ અતિ ઘણા, અક્ષર
 થોડે ન કહાય ॥ સાં ॥ આજ ૦ ॥ ૬ ॥ જગરણ
 દશા ઉપર ચઢ્યા, ઉજ્જગરણે વીતરાગ ॥ સાં ॥
 આલંબન ધરતા પ્રભુતાણું, પ્રભુતા સેવક સૌભાગ્ય
 ॥ સાં ॥ આજ ૦ ॥ ૭ ॥ ઉપાદાન કારણ

કારણ સધે, અસાધારણ કારણ નિત્ય ॥ સાં ॥ ને
 અપેક્ષા કારણ ભવી લહે, ફલદા કારણ નિમિત્ત ॥ સાં ॥
 આજ્ઞાં ॥ ૮ ॥ પ્રભુ ત્રાયક સાયકતા ધરી, દાયક નાયક
 ગંભીર ॥ સાં ॥ નિજ સેવક જાણી નિવાળ્યે, તુમ
 ચરણે નમે શુભવીર ॥ સાં ॥ આજ્ઞાં ॥ ૯ ॥

[૩]

(મહાવીર પ્રભુ ઘેર આવે-એ દેશી.)

નિત્ય સમરૂં સાહિય સયણાં, નામ સુણતાં શીતલ
 શ્રવણાં; જિન દરિસણે વિકસે નયણાં, ગુણ ગાતાં
 ઉલસે વયણાં રે-શંખેશ્વર સાહિય સાચો, ખીજના
 આશરો કાચો રે-શંખેં ॥ ૧ ॥ દ્રવ્યથી દેવ
 દાનવ પૂજે, ગુણ શાંત રૂચિપણું લીજે; અરિહાપદ
 પજ્જવ છાજે, મુદ્રા પદ્માસન રાજે રે-શંખેં ॥ ૨ ॥
 સંવેગે તજી ધરવાસો, પ્રભુ પાર્શ્વના ગણધર થાશો;
 તવ મુક્તિપુરીમાં જાશો, ગુણિલોકમાં વયણે
 ગવાશો રે-શંખેં ॥ ૩ ॥ એમ દામોદર જિનવાણી,

આષાઢી શ્રાવકે જાણી; જિન વંદી નિજ ધર આવે,
 પ્રભુ પાર્શ્વની પ્રતિમા ભરાવે રે-શંખે૦ ॥ ૪ ॥ ત્રણ
 કાલ તે ધૂપ ઉખેવે, ઉપકારી શ્રી જિન સેવે; પછી
 તેહ વૈમાનિક થાવે, તે પ્રતિમા પણ તિહાં લાવે રે-
 શંખે૦ ॥ ૫ ॥ ઘણા કાલ પૂજી બહુમાને, વળી
 સૂરજ ચંદ્ર વિમાને; નાગલોકનાં કષ્ટ નિવાર્યાં, જ્યારે
 પાર્શ્વપ્રભુજી પધાર્યા રે-શંખે૦ ॥ ૬ ॥ યદુસૈન્ય રહ્યો
 રણુ ઘેરી, જીત્યા નવિ જાયે વૈરી; જરાસંઘે જરા તવ
 મેલી, હરિબલ વિના સઘળે ફેલી રે ॥ શંખે૦ ॥ ૭ ॥
 નેમીશ્વર ચોકી વિશાલી, અકૃમ કરે વનમાલી;
 તૂઠી પદમાવતી બાલી, આપે પ્રતિમા ઝાક-
 ઝમાલી રે ॥ શંખે૦ ॥ ૮ ॥ પ્રભુ પાર્શ્વની પ્રતિમા
 પૂજી, બળવંત જરા તવ ધૂજી; છંટકાવ નહવણુ-જલ
 જોતી, જાદવની જરા જાય રોતી રે-શંખે૦ ॥ ૯ ॥
 શંખ પૂરી સહુને જગાવે, શંખેશ્વર ગામ વસાવે;
 મંદિરમાં પ્રભુ પધરાવે, શંખેશ્વર નામ ધરાવે રે-
 શંખે૦ ॥ ૧૦ ॥ રહે જે જિનરાજ હજૂરે, સેવક

મનવંછિત પૂરે; એ પ્રભુજીને ભેટણુ કાળે, શેઠ મોતી-
ભાઈને રાજે રે-શંખે૦ ॥ ૧૧ ॥ નાના માણેક
કેરા નંદ, મંધવી પ્રેમચંદ વીરચંદ; રાજનગરથી મંધ
ચલાવે, ગામોગામના મંધ મિલાવે રે-શંખે૦ ॥ ૧૨ ॥
અઢાર અઢોતેર વરસે, ફાગણ વદિ તેરશ દિવસે;
જિન વંદી આનંદ પાવે, શુભવીર વચન રસ ગાવે
રે-શંખેશ્વર સાહિબ સાચો, ખીજનો આશરો કાચો
રે-શંખે૦ ॥ ૧૩ ॥

[૪]

સાર કર સાર કર સ્વામી શંખેશ્વરા, વિશ્વ
વિખ્યાત એકાંત આવો; જગતના નાથ મુજ હાથ
ઝાલી કરી, આજ કિમ કાળમાં વાર લાવો ? ॥
સાર૦ ॥ ૧ ॥ હૃદય મુજ રંજણો શત્રુ દુઃખ
ભંજણો, ઈષ્ટ પરમેષ્ઠી મોહે તુંહિ સાચો; ખલક
ખિજમત કરે, વિપત્તિ સમે ખિણુ ભરે, નવિ રહે
તાસ અભિલાષ કાચો ॥ સાર૦ ॥ ૨ ॥ યાદવા રણુ-
ઝણે રામ કેશવ રણે, જામ લાગી જરા નિંદ સોતી;

સ્વામી શંખેશ્વરા ચરણ-જલ પામીને, યાદવાની જરા
 જાય રોતી ॥ સાર૦ ॥ ૩ ॥ આજ જિનરાજ ! ઉઘે
 કિશ્યું ? આ સમે, જગ મહારાજ ! સેવક પનોતા;
 સુબુદ્ધિ મઘેં ટલે છૂતેં દોષત હરે, વીરહાકે રિપુવંદ
 રોતા ॥ સાર૦ ॥ ૪ ॥ દાસ છું જન્મના પૂરીયે
 કામના, ધ્યાનથી માસ દશ દોય વીત્યા; વિકટ સંકટ
 હરે નિકટ નયણાં કરે, તો અમે શત્રુ નૃપતિકું જીત્યા
 ॥ સાર૦ ॥ ૫ ॥ કાલ મુંઘે અશન શીતકાલે વસન,
 શ્રમ સુખાસન રણે ઉદક દાર્ઘ; સુગુણ નર સાંભરે
 વિસરે નહિ કદા, પાસજી તું સદા છે સખાઈ
 ॥ સાર૦ ॥ ૬ ॥ માત તું તાત તું બ્રાત તું દેવ તું,
 દેવ દુનિયામાં દૂળે ન વહાલો; શ્રી શુભવીર જગ
 જીતડંકા કરે, નાથજી નેક નયણે નિહાલો ॥ સાર૦ ॥ ૭ ॥

[૫]

અંતરજામી સુણ અલવેસર, મહિમા ત્રિજગ
 તુમારો; સાંભળીને આવ્યો હું તીરે, જન્મ મરણ

દુઃખ વારો ॥ સેવક અરજ કરે છે રાજ, અમને
 શિવસુખ આપો ॥ ૧ ॥ સહુકાનાં મન-વંછિત
 પૂરો, ચિંતા સહુની ચૂરો; એહવું બિરદ છે રાજ
 તમારું, કેમ રાખો છો દૂરે ॥ સેવક ૦ ॥ ૨ ॥
 સેવકને વલવલતો દેખી, મનમાં મહેર ન ધરશો;
 કરુણાસાગર કેમ કહેવાશો, જો ઉપકાર ન કરશો ?
 ॥ સેવક ૦ ॥ ૩ ॥ લટપટનું હવે કામ નહિ છે,
 પ્રત્યક્ષ દરિશન દીજો; ધુંઆડે ધીન્નું નહિ સાહિબ,
 પેટ પડ્યાં પતિજો ॥ સેવક ૦ ॥ ૪ ॥ શ્રી શંખેશ્વર
 મંડન સાહિબ, વિનતડી અવધારો; કહે જિન હૃદય મયા
 કરી મુજને, ભવ સાયરથી તારો ॥ સેવક ૦ ॥ ૫ ॥

[૬]

(રાગ-પંજાબી ઠેકાની ટુમરી.)

મોરી જૈયાં તો પકર શંખેશ શ્યામ, કરુણારસ
 ભરે તોરે નેન શ્યામ ॥ મોરી ૦ ॥ એ આંચલી ॥
 તુમ તો તાર ફણીદ જગ સાચે, હમકું વિસાર ન

કરુણાધામ ॥ મોરી૦ ॥ ૧ ॥ જદવપતિ અરતિ
 તુમ કાપી, ધારિત જગત શંખેશ નામ ॥ મોરી૦
 ॥ ૨ ॥ હમ તો કાલ પંચમ વશ આયે, તુમરો હી
 શરણુ જિનેશ નામ ॥ મોરી૦ ॥ ૩ ॥ સંયમ તપ
 કરને શુદ્ધ શક્તિ, ન ધરં કર્મ ઝંકાર પામ ॥ મોરી૦
 ॥ ૪ ॥ આનંદરસ પૂરણુ મુખ દેખી, આનંદ
 પૂરણુ આત્મારામ ॥ મોરી૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી પંચાસર પાર્શ્વનાથ-સ્તવનો.

[૧]

પરમાતમ પરમેસર, જગદીશ્વર જિનરાજ; જગ-
 બંધવ જગલાણુ અલિહારી તુમ તણી, ભવ જલધિ-
 માંહી જહાજ ॥ ૧ ॥ તારક વારક મોહનો, ધારક
 નિજ ગુણુઝદ્ધિ; અતિશયવંત ભદંત રૂપાળી શિવવધૂ,
 પરણી લહી નિજ સિદ્ધિ ॥ ૨ ॥ જ્ઞાન દર્શન અનંત
 છે, વળી તુજ ચરણુ અનંત; એમ દાનાદિ અનંત

ક્ષાયિક ભાવે થયા, ગુણુ તે અનંતા અનંત ॥ ૩ ॥
 બત્રીસ વર્ણુ સમાય છે, એકજ શ્લોક મોઝાર, એક
 વરણુ પ્રજુ તુજ ન માયે જગતમાં, ક્રમ કરી થુણીએ
 ઉદાર ॥ ૪ ॥ તુજ ગુણુ કોણુ ગણી શકે, ને પણ
 કેવળ હોય; આવિર્ભાવે તુજ સયલ ગુણુ માહરે,
 પ્રચ્છન્ન ભાવથી નેય ॥ ૫ ॥ શ્રી પંચાસરા પાસજી,
 અરજ કરું એક તુજ; આવિર્ભાવથી થાય દયાલ
 કૃપાનિધિ, કરણા કીજેજી મુજ ॥ ૬ ॥ શ્રી જિન ઉત્તમ
 તાહરી, આશા આધક મહારાજ; પદ્મવિજય કહે
 એમ લહું શિવનગરીનું, અક્ષય અવિચલ રાજ ॥ ૭ ॥

[૨]

મોહન મુજરે લેજો રાજ, તુમ સેવામાં રહેશું
 ॥ એ આંકણી ॥ વામાનંદન જગદાવંદન, જેહ
 સુધારસ ખાણી; મુખ મટકે લોચનને લટકે, લોભાણી
 ઈદ્રાણી ॥ મોહન ॥ ૧ ॥ ભવ પટણુ ચિહ્ન દિશી
 ચારે ગતિ, ચોરાશી લખ ચઉટાં; ક્રોધ માન માયા

લોભાદિક, ચોવટીયા અતિ ખોટા ॥ મોહન૦ ॥ ૨ ॥
 મિથ્યા મહેતો કુમતિ પુરોહિત, મદન સેનાને તોરે;
 લાંચ લઇ લખ લોક સંતાપે, મોહ કંદર્પને જોરે ॥
 ॥ મોહન૦ ॥ ૩ ॥ અનાદિ નિગોદ તે ગંધીખાનો,
 તૃણુ તોપે રાખ્યો; સંજ્ઞા ચારે ચોકી મેલી, વેદ
 નપુંસક આંક્યો ॥ મોહન૦ ॥ ૪ ॥ ભવસ્થિતિ કર્મ
 વિવર લઈ નાઠો, પુણ્ય ઉદય પણ વાધ્યો; સ્થાવર
 વિકલેન્દ્રિયપણું ઓળંગી, પંચેન્દ્રિયપણું લાધ્યો ॥ મોહન૦
 ॥ ૫ ॥ માનવ-ભવ ચારજ કુળ સદ્ગુર, વિમળ-
 બોધ મળ્યો મુજને, ક્રોધાદિક સહુ શત્રુ વિનાશી,
 તેણે ઓળખાવ્યો તુજને ॥ મોહન૦ ॥ ૬ ॥ પાટણ
 માંહે પરમ દયાળુ, જગત વિભૂષણ મેટયા; સત્તર
 ખાણું શુભ પરિણામે, કર્મ કઠિન બળ મેટયા ॥
 મોહન૦ ॥ ૭ ॥ સમકિત ગજ ઉપશમ અંખાડી,
 જ્ઞાન કટક બળ કીધું; ખિમાવિજય જિન-ચરણ
 રમણ સુખ, રાજ પોતાનું લીધું ॥ મોહન૦ ॥ ૮ ॥

શ્રી ગોડી પાર્થનાથ જિનસ્તવન.

વામાનંદન જિનવર ગોડી, ચરણ કમલ અનુ-
 સરીયે કે-જગના તારૂ, મુજ તારો રે જિણુસર
 સ્વામી । એક વાર વંદન શ્રુત રીતે, ભવ-જલ હેલા
 તરીયે કે ॥ જગ૦, મુજ૦ ॥ ૧ ॥ હરિ લંછન
 દક્ષિણ પય જંધે, નીલવરણ જિનરાયા કે-જગ૦
 કલ્યાણક પંચે સવિ જગતે, સાહિબ સુખ ઉપાયા કે
 ॥ જગ૦ મુજ૦ ॥ ૨ ॥ નાણ તે દરસન ચરણ
 અનંતું, દાનાદિક અનંતા કે-જગ૦ અગુરૂલધુ અવ-
 ગાહનવંતા, અરૂપી સરૂપી ભદંતા કે ॥ જગ૦ મુજ૦
 ॥ ૩ ॥ અજર અખંડ અકોહી અમાની, અમાયી
 અલોભી અવ્યાધિ કે-જગ૦ અકલેશી અજ અમર
 અયોગી, સુખભોગી અનુપાધિ કે ॥ જગ૦ મુજ૦ ॥
 ॥ ૪ ॥ તુમ સેવે તે તુમ સમ હોવે, ભૂત્યાશ્રિત નર
 સંગે કે-જગ૦ લહે સંપદ શુભ ચિત્ત હિતકારી,
 વીરવિજય મન રંગે કે ॥ જગ૦ મુજ૦ ॥ ૫ ॥

૧શ્રી કલ્હારા પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન.

(દીઠી હો પ્રભુ, દીઠી જગચુર તુઝ-એ દેશી.)

પાસજી હો પ્રભુ પાસ કલ્હારા દેવ !, સુણો હો પ્રભુ સુણો માહરી વિનતિજી; કહીએ હો પ્રભુ ! કહીએ સઘળી વાત, મનમાંહી હો પ્રભુ મનમાંહી જે બહુદિન હુતીજી ॥ ૧ ॥ તુજ વિના હો પ્રભુ ! તુજ વિના દુનને દેવ, માહરે હો પ્રભુ ! માહરે ચિત્તિ આવે નહીંજી; ચાખ્યો હો પ્રભુ ! ચાખ્યો અમીરસ જેણે, બાકસ હો પ્રભુ ! બાકસ તસ ભાવે નહીંજી ॥ ૨ ॥ દરિશન હો પ્રભુ ! દરિશન વાહલું મુજ, તાહરં હો પ્રભુ ! તાહરં જેહથી દુઃખ ટળેજી; ચાકર હો પ્રભુ ! ચાકર જાણો મોહિ, હઠકું હો પ્રભુ ! હઠકું તો હેજે હલેજી ॥ ૩ ॥ તુજશ્યું હો પ્રભુ ! તુજશ્યું મન એકંત, ચાલ્યો હો પ્રભુ ! ચાલ્યો કાઠથી નવ ચલેજી;

૧-આ સ્તવન મહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજની કૃતિ છે, પણ અપૂર્ણ છે.

અગ્નિ હો પ્રભુ ! અગ્નિ પ્રલય પ્રસંગ, કંચન હો
પ્રભુ ! કંચનગિરિ કહો કિમ ગલેજી ॥ ૪ ॥

શ્રી શામલા પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન.

(પરમ પુરૂષ પરમાત્મા, સાહેબજી-એ દેશી.)

અકલ સરૂપી શામલા સાહેબજી, અરજ સુણો
અમ એક હો-મનડારા મોહન માનો વિનતિ-
સાહેબજી ! આસંગાયત આંગણે-સાં, ઉભો ઓલગ
કરે છોક હો ॥ મનડારાં ॥ ૧ ॥ મોહ મહીપના
રાજમાં-સાં, સુભટ ઘણા સેતાન હો મનડારાં ।
પીડા કરે પ્રાણી બણી-સાં, ક્રોધ લોભ માયા માન
હો ॥ મનડારાં ॥ ૨ ॥ ભવ પાટણમાં ભટકતા-
સાં, ચૌટા ચોરાશી લાખ હો-મનડારાં । ચઢિ-
ગતિ શેરી સાંકડી-સાં દુઃખ-તરૂ જીહાં શત શાખ
હો ॥ મનડારાં ॥ ૩ ॥ રાગ દ્વેષ સુત મોહના-
સાં, હરિ ગજ વિક્રમ જસ હો-મનડારાં । પીડે

તે જગ જીવને-સાં, કરી કરી બહુવિધ પાસ હો
 ॥ મનડારાં ॥ ૪ ॥ એ દુઃખથી અમ રાખીએ-
 સાં, ભગત વચ્છલ ભગવંત હો-મનડારાં ॥ અરજ
 સુણી ન ઉવેખીયે-સાં, તુમ બલ શક્તિ અનંત
 હો ॥ મનડારાં ॥ ૫ ॥ તાર્યા બહુ નર નારીને-
 સાં, વિવિધ કરી ઉપદેશ હો-મનડારાં ॥ આજ
 કિશ્યું ખોલો નહિ-સાં, અમ સાથે એક લેશ હો
 ॥ મનડારાં ૬ ॥ અવસર પામી ઓલગું-સાં,
 એકાંતે અમે આજ હો-મનડારાં ॥ નિજ પદ
 પદ્મની ચાકરી-સાં, રૂપને ઘો મહારાજ હો
 ॥ મનડારાં ॥ ૭ ॥

શ્રી સ્તંભન પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન.

પરવાદી ^૧ઉલૂકો પરિ ^૨હરિ સમ, ^૩હરિ સેવે
 જસ પાયા; ^૪હરિત વાને પ્રભુની ગતિ ગજ સમ,
^૫હરિ સેવે જસ પાયા ॥ પ્રભુજી મહેર કરી મહા-

૧-ધ્રુવડો. ૨-સૂર્ય. ૩-ઈદ્ર. ૪-નીલ વશજી. ૫-સર્પ.

રાજ, કાજ આજ મુજ સારો ॥ ૧ ॥ જિમ
 ૧ઔષધિપતિ દેખી મનમાં, ૨કૌષિક આણુંદ પામે;
 તિમ પ્રભુ ૩વક્ત્ર તે ૪દ્વિજપતિ દેખી, ૫કૌષિક આણુંદ
 પામે ॥ પ્રભુજી ॥ ૨ ॥ જિમ ઔષધિપતિ દેખી
 મનમાં, ૬સચ્ચક્રાર પ્રીતિ પામે; તિમ પ્રભુ વક્ત્ર
 તે દ્વિજપતિ દેખી, સચ્ચક્રારપ્રીતિ પામે ॥ પ્રભુજી
 ॥ ૩ ॥ જિમ ૭રાહિણીપતિ જગમાં જાણો, ૮શિવને
 તિલક સમાન; તિમ પ્રભુ મોક્ષ ક્ષેત્ર શોભાકર,
 ૯શિવને તિલક સમાન ॥ પ્રભુજી ॥ ૪ ॥ જિમ
 ૧૦રાજા ઝલહલતો ઉગે, નિજ ૧૧ગોથી ૧૨તમ
 ટાળે; તિમ પ્રભુ સમવસરણુ બેસીને, નિજ ૧૩ગોથી
 ૧૪તમ ટાળે ॥ પ્રભુજી ॥ ૫ ॥ જિમ ૧૫સિતરૂચિ
 નભમાં ઉગીને, ૧૬કુવલય કરે ઉદ્ધાસ; તિમ જિનવર

૧-ચંદ્ર. ૨-ધ્રુવડ. ૩-મુખ. ૪-ચંદ્ર. ૫-ઇંદ્ર. ૬-ચક્રારપક્ષી.
 ૭-ચંદ્ર. ૮-મહાદેવને. ૯-મોક્ષને. ૧૦-સૂર્ય. ૧૧-કિરણોથી.
 ૧૨-અંધકાર. ૧૩-વાણીથી. ૧૪-અજ્ઞાન રૂપ અંધકાર.
 ૧૫-ચંદ્ર. ૧૬-ચન્દ્રાવિકાશી કમળ-કુમુદ.

જગમાં પ્રગટીને, ^૧કુવલય કરે ઉલ્લાસ ॥ પ્રભુજી ॥
 ॥ ૬ ॥ રનિશાપતિ જખ ઉગે હોયે, ષ્પુણ્ય સમુદ્ર
 વૃદ્ધિકારી; થંભણુ-પાસ પદ પદ્મની સેવા, ષ્પુણ્ય
 સમુદ્ર વૃદ્ધિકારી ॥ પ્રભુજી ॥ ૭ ॥

શ્રી લોઢણુ પાર્શ્વનાથ-સ્તવન.

(અવિનાશીની સેજડીએ રંગ લાગો-એ દેશી.)

સિદ્ધ નિરંજન સમરો સજની, અવિકારી અવિ-
 નાશીજી; સહજનંદ વિલાસી ચિદ્ધન, આતમતત્ત્વ
 પ્રકાશી એહુને ધ્યાવોજી, અરિહા લોઢણુ-પાસ,
 એહુને ગાવોજી ॥ ૧ ॥ કેવલજ્ઞાન ને કેવલ દરસી,
 અવ્યાખાધ સુખભોગીજી, અક્ષય સમકિત ને અક્ષય
 ચિતિ, પરમ નિરંજન જોગી ॥ એહુને ॥ ૨ ॥
 અગુરુલધુ અવગાહન વસિયા, વીર્ય અનંત ઉલસિયાજી;
 ખટકર અવગાહનના રસિયા જિન સંપદમાં ધસિયા
 ॥ એહુને ॥ ૩ ॥ અનંત વર્ગ વર્ગિત સુખ વિલસે,

કરમ ઉપાધિ નિવારીજી; લોકલોક પ્રકાશક જિનજીની,
 હું જાઉં અલિહારી ॥ એહુને૦ ॥ ૪ ॥ અશ્વસેન નૃપ
 વામાનંદન, કૃષ્ણપતિ સેવે પાયાજી; નીલવરણ દુઃખહરણ
 નમતાં, નિરમલ થાયે કાયા ॥ એહુને૦ ॥ ૫ ॥ નયન
 ઋષિ ગજ ચંદ્ર સંવચ્છર, મૃગશિર વદિ મનોહારીજી; પાં-
 ચમે પંચમ ગતિ દાયકની, ભેટ થઈ સુખકારી ॥ એહુને૦
 ॥ ૬ ॥ વીરખેત્ર વાસી ગુણરાશિ, ઝવેરી શ્રી સોમ-
 ચંદ્રેજી; રૂપવિજય કહે જાત્રા કીધી, સંઘ સહિત
 આણુંદે ॥ એહુને૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવનો.

[૧]

[રાગ-કલ્યાણ.]

સલુને પ્રભુ ભેટે, અંતરીક પ્રભુ ભેટે; (ટક)
 જગત વત્સલ જગ હિતદાર્ઠ, સલુને પ્રભુ ભેટે; મોહ
 ચોર જળ જોર ફિરાવત, તબ સમરવો પ્રભુ નેટે

॥ સલુને૦ ॥ ૧ ॥ ઓર સખાઈ ચાર દિવસકી,
સાય સખા પ્રભુ ભેટે; ધતનો આપ વિવેક વિચારે,
માયામેં મત લેટે ॥ સલુને૦ ॥ ૨ ॥ ભામણડે તો
બૂખ ન ભાંગે, ખિનું ભોજન ગયે પેટે; ભગવંત ભક્તિ
વિના સવિ નિષ્ફલ, જસ કહે ભક્તિ મેં ભેટે
॥ સલુને૦ ॥ ૩ ॥

[૨]

જય જય જય જય પાસ જિણુંદ ॥ (ટેક)
અંતરીક પ્રભુ ! ત્રિભુવન તારન, ભવિક કમલ ઉદ્ધાસ
દિણુંદ ॥ જય૦ ॥ ૧ ॥ તેરે ચરન શરન મેં કીને,
તૂં ખિનું કુન તોરે ભવ-ફંદ; પરમ પુરૂષ પરમારથ-
દર્શી, તૂં દીયે ભવિકકું પરમાનંદ ॥ જય૦ ॥ ૨ ॥ તૂં
નાયક તૂં શિવસુખ-દાયક, તૂં હિતચિંતક તૂં સુખકંદ;
તૂં જનરંજન તૂં ભવસંજન, તૂં કેવલ-કમલા ગોવિંદ
॥ જય૦ ॥ ૩ ॥ કોડિ દેવ મિલકે કર ન શકે, એક
અંગૂઠરૂપ પ્રતિછંદ; ઐસો અદ્ભુત રૂપ તિહારો, વરપત
માનું અમૃતકો ખુંદ ॥ જય૦ ॥ ૪ ॥ મેરે મન મધુકરકે

મોહન, તુમ હો વિમલ સદલ અરવિંદ; નયન ચક્રાર
 વિલાસ કરતું હૈ, દેખત તુમ મુખ પૂરનચંદ ॥ જયં ॥
 ૫ ॥ દૂર જાવે પ્રભુ ! તુમ દરિશનતે, દુઃખ દોહગ
 દારિદ્ર અધ-દંદ; વાચક જસ કહે સહસ ફલતે તુમ
 હો, જે ખોલે તુમ ગુન કે વૃંદ ॥ જયં ॥ ૬ ॥

શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ-સ્તવન.

વારી જાઉં રે ચિંતામન પાસકી ॥ વારીં ॥ ૧ ॥
 નરક નિગોદમેં બહુ દુઃખ પાચો, ખખર લીની નહિ
 દાસકી ॥ વારીં ॥ ૨ ॥ ભમત ભમત તોરે ચરણે
 આચો, દો સેવા પદ આપકી ॥ વારીં ॥ ૩ ॥
 અખહી ટેડી ગતિ ન છોડું, લાગી સુરત પર આસકી
 ॥ વારીં ॥ ૪ ॥ દિલકે રમન તું દિલકી જાને,
 ક્યા કહું અચન વિલાસકી ॥ વારીં ॥ ૫ ॥ અખય
 ચિદાનંદ અમૃત લીલા, દેઈ ગુન પદ રાસકી
 ॥ વારીં ॥ ૬ ॥

૨૧૧

શ્રી (દાદા) પાર્શ્વનાથ જિન-પદો.

[૧]

[રાગ-નટ.]

સુખદાર્ઠ રે સુખદાર્ઠ, દાદો પાસજી સુખદાર્ઠ;
ઐસો સાહિય નહિ કોઉ જગમેં, સેવા કીજે દીલ
લાઈ ॥ સુખ૦ ॥ ૧ ॥ સય સુખદાયક એહિજ નાયક,
એહિ સાયક સુસહાર્ઠ; કિંકરકું કરે શંકર સરીસો,
આપે અપની ઠકુરાર્ઠ ॥ સુખ૦ ॥ ૨ ॥ મંગલ રંગ
વધે પ્રભુ ધ્યાને, પાપવેલી જાએ કરમાઈ; શીતલતા
પ્રગટે ઘટ અંતર, મીટે મોહકી ગરમાઈ ॥ સુખ૦
॥ ૩ ॥ કહા કહે સુરતરે ચિંતામણિકું, જો મેં પ્રભુ
સેવા પાઈ; શ્રી જસવિજય કહે દર્શન દેખ્યો, ઘર-
અંગન નવ નિધિ આઈ ॥ સુખ૦ ॥ ૪ ॥

[૨]

[રાગ-ખિલાઉલ.]

મેરે સાહિય તુમહિ હો, પ્રભુ પાસ જિહંદા;
ખિજમતગાર ગરીબ હું, મેં તેરા બંદા ॥ મેરે૦ ॥ ૧ ॥

મેં ચક્રાર કરું ચાકરી, જળ તુમહિ ચંદા; ચક્રવાક મેં
હુઈ રહું, જળ તુમહિ દિલુંદા ॥ મેરેં ॥ ૨ ॥
મધુકર પરે મેં રનઝનું, જળ તુમ અરવિંદા; ભક્તિ
કરું ખગપતિ પરે, જળ તુમહિ ગોવિંદા ॥ મેરેં ॥ ૩ ॥
તુમ જળ ગર્જિત ધન ભયે, તળ મેં શિખિનંદા તુમ
સાયર જળ મેં તદા, સુર-સરિતા અમંદા ॥ મેરેં
॥ ૪ ॥ દૂર કરે દાદા પાસજી !, ભવ-દુઃખકા ફંદા; વાયક
જસ કહે દાસકું, દીયો પરમાનંદા ॥ મેરેં ॥ ૫ ॥

ઘોઘામંડન શ્રી નવખંડા પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન.

ધનઘટા ૧ ભુધન રંગ છાયા, નવખંડા પાસજી
પાયા-એ આંકણી ॥ પ્રભુ કમઠ હઠીકું હઠાયા, વિષધર
પરજલતી કાયા, દિલ દયા ધરીકે છોડાયા, સેવક મુખ
મંત્ર સુણાયા, ક્ષણમેં ધરણેન્દ્ર બનાયા ॥ ક્ષણ ૦ ॥
નવ ૦ ॥ ૧ ॥ મેં ઔર દેવનકું ધ્યાયા, સળ ફોગટ
જનમ ગમાયા, સુનો વામા રાણીકા જળયા, કુછ પરમા-

રથ નહિ પાયા, જ્યું કુટા ઢાલ બળયા ॥ જ્યુંકું
 ॥ નવ૦ ॥ ૨ ॥ સુણી ^૧ચામીકર ભરમાયા, મેં પીતલ
 હસ્તે પાયા, મુજે હુવા બહુ દુઃખદાયા, કર્મેને નાચ
 નચાયા, ઇસવિધ ધકે બહુ ખાયા ॥ ઇસ૦ ॥ નવ૦
 ॥ ૩ ॥ ઘોઘામંડન સુખદાયા, જગ બહુ ઉપકાર
 કરાયા, નવખંડા નામ ધરાયા, મેં સુણ કર શરણે
 આયા, ઉદ્ધાર કરો મહારાયા ॥ ઉદ્ધાર૦ ॥ નવ૦
 ॥ ૪ ॥ હુવા ચતુરમાસ મુજ આયા, કિસ કારણ
 અળ ખેડાયા, ઘો મનવાંછિત સુખદાયા, હું પ્રેમે પ્રણમું
 પાયા, સેવકકા કાજ સરાયા ॥ સેવક૦ ॥ નવ૦
 ॥ ૫ ॥ શર યુગ નિધિ ઈંદુ કહાયા, ભલા આશ્વિન
 માસ સોહાયા, દિવાલી દિન જળ આયા, મેં આતમ
 આનંદ પાયા, એમ વીરવિજય ગુણ ગાયા ॥ એમ૦
 ॥ નવ૦ ॥ ૬ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

શ્રી પાસજી પ્રગટ પ્રભાવી, તુજ મૂરતિ મુજ મન
 ભાવી રે, મન મોહના જિનરાયા, સુર નર કિન્નર
 ગુણુ ગાયા રે ॥ મન૦ ॥ જે દિનથી મૂરતિ દીઠી, તે
 દિનથી આપદા નીઠી રે ॥ મન૦ ॥ ૧ ॥ મટકાળું
 મુખ સુપ્રસન્ન, દેખત રીઝે ભવી મન્ન રે ॥ મન૦ ॥
 સમતા રસ કેરાં કયોળાં, નયણાં દીઠે રંગ રોલાં રે
 ॥ મન૦ ॥ ૨ ॥ હાથે ન ધરે હથિયાર, નહિ જપ-
 માલાનો પ્રચાર રે ॥ મન૦ ॥ ઉત્સંગે ન ધરે વામા,
 તેહથી ઉપજે સવિ કામા રે ॥ મન૦ ॥ ૩ ॥ ન
 કરે ગીત નૃત્યના ચાલા, એ તો પ્રત્યક્ષ નટના ખ્યાલા
 રે ॥ મન૦ ॥ ન બળવે આપે વાજાં, ન ધરે વસ્ત્ર
 જીરણુ સાજાં રે ॥ મન૦ ॥ ૪ ॥ એમ મૂરતિ
 તુજ નિરૂપાધિ, વીતરાગપણે કરી સાધી રે ॥ મન૦ ॥
 કહે માનવિજય ઉવજાયા, મેં અવલંબ્યા તુજ પાયા રે
 ॥ મન૦ ॥ ૫ ॥

પરમ પુરૂષ પરમાત્મા, સાહેબજી, પુરિષાદાની
 પાસ હો, શિવસુખરા ભ્રમર થાશું વિનતિ
 સાહેબજી; અવસર પામી ઓલગું-સાં સફળ કરો
 અરદાસ હો ॥ શિવં ॥ ૧ ॥ દોય નંદન મોહબૂપરા
 -સાં, તેણે કર્યો જગ ધંધોળ હો-શિવં; દ્વેષ કરી
 રાગ કેસરી-સાં, તેહના રાણા સોલ હો ॥ શિવં
 ॥ ૨ ॥ મિથ્યા મહેતો આગળે-સાં કામ કટક સર-
 દાર હો-શિવં; ત્રણ રૂપ કરી તે રમે-સાં, હાસ્યા-
 દિક પરિવાર હો ॥ શિવં ॥ ૩ ॥ મોહ મહીપરા
 બેરથી-સાં, જગ સધળો કર્યો ઝેર હો-શિવં; હરિ
 હર સુર નર સહુ નમ્યા-સાં, જકડી કર્મની ઘેર
 હો ॥ શિવં ॥ ૪ ॥ બવ સ્થિતિ ચલિગતિ ચોકમાં
 સાં, લોક કરે પોકાર હો શિવં; આપ ઉદાસી
 હુઈ રહ્યા-સાં, ધમ કિમ રહેસ્યે કાર હો ॥ શિવં
 ॥ ૫ ॥ ક્ષપકચેણિરી ગજધટા-સાં, હલકારો અરિ-
 હંત હો-શિવં; નાણુ ખડગ મુજ કર દીઓ-

—સાં, ક્ષણમાં કરું અરિ અંત હો—૥ શિવ૦ ૥ ૬ ॥
કરુણા નયણ કટાક્ષથી—સાં, રિપુ દળ થાયે વિસરાળ
હો—શિવ૦; ખિમાવિજય જિન સંપદા—સાં, પ્રગટે
ઝાકઝમાળ હો ॥ શિવ૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી શંખેશ્વર-પાર્શ્વનાથની સ્તુતિઓ.

[૧]

શંખેશ્વર પાસળ પૂજ્યે, નરભવનો લાહો
લીજ્યે, મનવાંછિત પૂરણ સુરતરૂ, જ્ય વામાસુત
અલવેસરૂ ॥ ૧ ॥

[૨]

સકલ સુરાસુર સેવે પાયા, નયરી વાણારસી
નામ સોહાયા, અશ્વસેન કુલ આયા; દશ ને ચાર
સુપન દીપલાયા, વામાદેવી માતાએ જાયા, લંછન
નાગ સોહાયા; છપ્પન દિગકુમરી હુલારાયા, ચોસઠ
ધંદ્રાસન ડોલાયા, મેરૂ શિખર નવરાયા; નીલવર્ણ
તનુ સોહો કાયા, શ્રી વિજયસેનસૂરીશ્વર રાયા, પાસ
જિનેશ્વર ગાયા ॥ ૧ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની સ્તુતિઓ.

[૧]

પાસ જિણુંદા, વામા નંદા, જળ્ય ગરભે ફલી ॥
સુપના દેખે, અર્થ વિશેષે, કહે મધવા મલી ॥ જિન-
વર જાયા, સુર હુલરાયા, હુવા રમણી પ્રિયે ॥ નેમિ
રાજ, ચિત્ત વિરાજ, વિલોકિત વ્રત લિયે ॥ ૧ ॥

[૨]

શ્રેયઃ શ્રિયાં મજ્જલકેલિસદ્ધા !, શ્રીયુક્તચિન્તામણિપાર્શ્વનાથ !,
દુર્વારસંસારમયાચ્ચ રક્ષ, મોક્ષસ્ય માર્ગે વરસાર્થવાહ ! ॥૧॥

શ્રી મહાવીરસ્વામી પ્રભુનાં-ચૈત્યવંદનો.

સિદ્ધારથ સુત વંદીયે, ત્રિશલાનો જાણે; ક્ષત્રિય
કુંડમાં અવતર્યો, સુર નરપતિ ગાયો ॥ ૧ ॥ મૃગ-
પતિ લંછન પાઉલે, સાત હાથની કાય ॥ બોહોંતેર
વરસનું આઉખું, વીર જિનેશ્વરરાય ॥ ૨ ॥ ક્ષમા-
વિજય જિનરાજના એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત; સાત
બોલથી વર્ણવ્યા, પદ્મવિજય વિખ્યાત ॥ ૩ ॥

[૨]

વર્ધમાન જગદીસરૂ, જગજ્ઞાંધવ જગનાથ;
 જગદાનંદન જિનવરૂ, જગતશરણુ શિવસાથ. ॥ ૧ ॥
 અકલ અમલ જિન કેવલી, વક્ત્ર વિમલ જિનરાજ;
 ભવ્ય વિખોધન દિનમણિ, મિથ્યા-તમ રવિરાજ ॥ ૨ ॥
 એહ ચરમ જિન ધ્યાનથી એ, સુખ સંશ્રેય ઉદાર;
 ઈહ લોકે શુભ સુખ લહે, વીર જિણુંદ જીહાર ॥ ૩ ॥

શ્રી મહાવીર પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

વીરજિનેશ્વર સાહિબ મેરા, પાર ન લહું તેરા;
 મહેર કરી ટાલો મહારાજજી, જન્મ મરણના ફેરા
 ॥ હો જિનજી, અગ્ર હું શરણે આવ્યો ॥ ૧ ॥
 ગરભાવાસ તણાં દુઃખ મહોટાં, ઉંધે મસ્તક રહિયો;
 મળ મૂત્ર માંહે લપટાણો, એહવાં દુઃખ મેં સહિયાં
 ॥ હો જિનજી ॥ ૨ ॥ નરક નિગોદમાં ઉપન્યો ને
 ચવીયો, સૂક્ષ્મ બાદર ચર્ષયો; વીંધાણો સુધં ને અગ્ર

ભાગે, માન તિહાં કિહાં રહિયો ॥ હો જિનજી ॥
 ॥ ૩ ॥ નરક તણી વેદના અતિ ઉલસી, સહી તે
 જીવે બહુ; પરમાધામીને વશ પડીયો, તે જાણો
 તમે સહુ ॥ હો જિનજી ॥ ૪ ॥ તિર્યચ તણા
 ભવ કીધા ધણેરા, વિવેક નહીંય લગાર; નિશિ
 દિનનો વ્યવહાર ન જાણ્યો, કેમ ઉતરાયે પાર ॥ હો
 જિનજી ॥ ૫ ॥ દેવતણી ગતિ પુણ્યે હું પામ્યો,
 વિષયારસમાં ભીનો; વ્રત પચ્ચખ્યાણુ ઉદય નવિ
 આવ્યાં, તાન માન માંહે લીનો ॥ હો જિનજી ॥
 ॥ ૬ ॥ મનુષ્યજન્મ ને ધર્મ સામગ્રી, પામ્યો છું
 બહુ પુણ્યે; રાગ દ્વેષ માંહે બહુ ભળીયો, ન ટળી
 મમતા બુદ્ધિ ॥ હો જિનજી ॥ ૭ ॥ એક
 કંચન ને ખીજ કામિની, તેહયું મનકું આંખું; તેહના
 ભોગ લેવાને હું શૂરો, કેમ કરી જિન ધર્મ સાધું
 ॥ હો જિનજી ॥ ૮ ॥ મનની દોડ કીધી અતિ
 ઝાઝી, હું છું કોક જડ જોવો; કલિકલિ કલ્પ મેં
 જન્મ ગમાયો, પુનરપિ પુનરપિ તેહવો ॥ હો

જિનજી ॥ ૯ ॥ ગુરૂ ઉપદેશમાં હું નથી બીનો,
 ન આવી સદ્દહણા સ્વામી; હવે વડાઈ જોઈયે
 તમારી, ખિજમતમાંહી છે ખામી ॥ હો જિનજી ॥
 ૧૦ ॥ ચાર ગતિ માંહે રડવડીયો, તોએ ન
 સિધ્યાં કાજ; ઋષભ કહે તારો સેવકને, ખાંહે
 અલ્લાની લાજ ॥ હો જિનજી ॥ ૧૧ ॥

[૨]

સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું, વિનતડી અવધાર;
 ભવ મંડપમાં રે નાટક નાચિયો, હવે મુજ દાન
 દેવાડ ॥ સિદ્ધાં ॥ ૧ ॥ ત્રણ રતન મુજ આપો
 તાતજી, જેમ નાવે રે સંતાપ; દાન દેયંતાં રે પ્રભુ
 કાશીર કિસી, આપો પદવી રે આપ ॥ સિદ્ધાં ॥
 ૨ ॥ ચરણ અંગૂઠો રે મેરૂ કંપાવીયો, મોડયાં
 સુરનાં રે માન; અષ્ટ કરમનો રે ઝધડો જીતવા,
 દીધાં વરસી રે દાન ॥ સિદ્ધાં ॥ ૩ ॥ શાસન
 નાયક શિવ સુખ દાયક, ત્રિસલા કુખે રતન; સિદ્ધા-
 રથનો રે વંશ દીપાવિયો, પ્રભુજી તમે ધન ધન

॥ સિદ્ધાં ॥ ૪ ॥ વાચકશેખર કીર્તિવિજય
ગુરૂ, પામી તાસ પસાય; ધર્મતણે રસે જિન ચોવી-
સમા; વિનયવિજય ગુણ ગાય ॥ સિદ્ધાં ॥ ૫ ॥

[૩]

વીર જિણુંદ જગત ઉપગારી, મિથ્યા ધામ
નિવારી જ; દેશના અમૃત ધારા વરસી, પર પરિ-
ણુતિ સવિ વારી જ ॥ વીરં ॥ ૧ ॥ પાંચમે
આરે જોહનું શાસન, દોય હજાર ને ચાર જ; યુગ-
પ્રધાન સૂરીશ્વર વહશે, સુવિહિત મુનિ આધાર જ
॥ વીરં ॥ ૨ ॥ ઉત્તમ આચારજ મુનિ અજ્ઞ,
શ્રાવક શ્રાવિકા અચ્છ જ; લવણુજલધિમાંહી મીઠું
જળ, પીવે શુંગી મચ્છ જ ॥ વીરં ॥ ૩ ॥
દશ અચ્છેરે દુષિત ભરતે, બહુ મત ભેદ કરાળ જ;
જિન કેવળી પૂરવધર વિરહે, ફણી સમ પંચમ કાળ
જ ॥ વીરં ॥ ૪ ॥ તેહનું ઝેર નિવારણ મણિ
સમ, તુજ આગમ તુજ જિંચ જ; નિશિદીપક
પ્રવહણુ જિમ દરિએ, મરૂમાં સુરતરૂ લુંચ જ

૨૨૨

॥ વીર૦ ॥ ૫ ॥ જૈનાગમ વક્તા ને શ્રોતા,
 સ્યાદ્દાદ શુચિ બોધ જી; કળિકાળે પણુ પ્રભુ તુજ
 શાસન, વર્તે છે અવિરોધ જી ॥ વીર૦ ॥ ૬ ॥
 મારે તો સુસમાધી દુસમો, અવસર પુણ્ય નિધાન
 જી; ક્ષમાવિજય જિન વીર સદાગમ, પામ્યો સિદ્ધિ
 નિદાન જી ॥ વીર૦ ॥ ૭ ॥

[૪]

(રાગ—રામકલી.)

તેરો દરસ મન ભાયો, ચરમ જિન ! તેરો
 દરસ મન ભાયો ॥ ઐ આંચલી ॥ તૂં પ્રભુ
 કરુણારસમય સ્વામી, ગર્ભમે સોગ મીટાયો; ત્રિસલા
 માતાકો આનંદ દીનો, જ્ઞાતનંદન જગ ગાયો ॥
 ચરમ૦ ॥ ૧ ॥ વરસી દાન દે રોરતા વારી, સંયમ
 રાન્ય ઉપાયો; દીન હીનતા કબુલ ન તેરે, સદચિદ્
 આનંદ રાયો ॥ ચરમ૦ ॥ ૨ ॥ કરુણા મંથર
 નયને નિહારી, ચંડકોશિક સુખદાયો; આનંદરસ ભર

સરગે' પહુંતો, ઐસા કૌન કરાયો ॥ ચરમ૦ ॥ ૩ ॥
 રત્ન કંબલ દિજવરકો દીનો, ગોશાલક ઉધરાયો;
 જમાલી પત્તર ભવ અંતે, મહાનંદ પદ ઠાયો ॥ ચરમ૦
 ॥ ૪ ॥ મત્સરી ગૌતમકો ગણધારી, શાસન નાયક
 ઠાયો; તેરે અવદાત ગિનું જગ કેતે, તું કશ્ણાસિંધુ
 સુહાયો ॥ ચરમ૦ ॥ ૫ ॥ હું બાલક શરણાગત
 તેરો, મુજકો કયું વિસરાયો; તેરે વિરહસે હું દુઃખ
 પામું, કર મુજ આતમરાયો ॥ ચરમ૦ ॥ ૬ ॥

[૫]

(રાગ—ધનાશ્રી)

આજ જિનરાજ ! મુજ કાજ સિધ્યાં સવે, તું
 કૃપાકુંભ જો મુજ તૂઠો; કલ્પતરુ કામઘટ કામધેનુ
 મિલ્યો, આંગણે અમીયરસ મેહ વૂઠો ॥ આજ૦
 ॥ ૧ ॥ વીર તું કુંડપુરનયર ભૂષણ હુઓ, રાય
 સિદ્ધાર્થ ત્રિસલા તનૂજો; સિંહ લંછન કનક વર્ણુ કર
 સત્ત તનુ, તુજ સમો જગતમાં કો ન દૂજો ॥

આજ્ઞ૦ ॥ ૨ ॥ સિંહ પરે એકલો ધીર સંયમ
 ગ્રહી, આયુ બોહોંતેર વરષ પૂર્ણ પાળી; પુરી અપા-
 પાયે નિષ્પાપ શિવવલુ વર્યો, તિહાં થકી પર્વ પ્રગટી
 દિવાળી ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૩ ॥ સહસ તુજ ચક્રે
 મુનિવર મહાસંયમી, સાહુણી સહસ છત્રીશ રાજે;
 યક્ષ માતંગ સિદ્ધાયિકા વર સુરી, સકલ તુજ
 ભવિકની ભીતિ ભાંજે ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૪ ॥ તુજ
 વચનરાગ સુખ સાગરે ઝીલતો, પીલતો મોહ મિથ્યા-
 ત્વવેલી; આવીઓ ભાવીઓ ધર્મપથ હું હવે, દીજ્યે
 પરમપદ હોઈ બેલી ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૫ ॥ સિંહ
 નિશદીહ જો હૃદયગિરિ મુજ રમે, તું સુગુણલીહ
 અવિચલ નિરીહો; તો કુમત રંગ માતંગના જૂથથી,
 મુજ નહિ કોઈ લવલેશ બીહો ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૬ ॥
 ચરણ તુજ શરણ મેં ચરણગુણનિધિ ગ્રહ્યા, ભવ-
 તરણ કરણ દમ શર્મ દાખો; હાથ જોડી કહે જશ-
 વિજય બુધ ધ્રુવ, દેવ ! નિજ જીવનમાં દાસ રાખો
 ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૭ ॥

વંદો વીર જિનેશ્વરરાયા, ત્રિશક્તાદેવી જાયા રે;
 હરિ લંછન કંચન વન કાયા, અમરવધૂ હુલરાયા રે
 ॥ વંદો ૦ ॥ ૧ ॥ બાલપણે સુરગિરિ ડોલાયા, અહિ
 વૈતાલ હરાયા રે; ઇંદ્ર કહણુ વ્યાકરણુ નિપાયા,
 પંડિત વિસ્મય પાયા રે ॥ વંદો ૦ ॥ ૨ ॥ ત્રીશ
 વરસ ધરવાસ વસાયા, સંયમશ્યું લય લાયા રે; આર
 વરસ તપ કર્મ ખપાયા, કેવલનાણુ ડિપાયા રે ॥
 વંદો ૦ ॥ ૩ ॥ ખાયક ઋદ્ધિ અનંતી પાયા, અતિ-
 શય અધિક સુહાયા રે; ચ્યાર રૂપ કરી ધર્મ બતાયા,
 અઢિવિહ સુરગુણુ ગાયા રે ॥ વંદો ૦ ॥ ૪ ॥ ત્રીન
 ભુવનમેં આણુ મનાયા, દશદોય છત્ર ધરાયા રે; રૂપ-
 કનક મણિ ગઢ વિરચાયા, નિર્ગથ નામ ધરાયા રે
 ॥ વંદો ૦ ॥ ૫ ॥ રચણુ સિંહાસન બેસન ઠાયા,
 દુંદુભિ નાદ બજાયા રે; દાનવ માનવ વાસ વસાયા,
 બક્તો શીશ નમાયા રે ॥ વંદો ૦ ॥ ૬ ॥ પ્રભુ ગુણુ-
 ગણુ ગંગા જલ નાહ્યા, પાવન તેહની કાયા રે;

પંડિત ક્ષમાવિજય સુપસાયા, સેવક જિન સુખદાયા
૨ ॥ વંદો ॥ ૭ ॥

[૭]

વંદો વીર જિણેસરરાયા, ત્રિશલા માતા જાયા
જી; હરિ લંછન કંચન વન કાયા, મુજ મન મંદિર
આયા જી ॥ વંદો ॥ ૧ ॥ દુષમ સમયે શાસન
જેહનું, શીતલ ચંદન છાયા જી; જે સેવંત બવિજન
મધુકર, દિન દિન હોત સવાયા જી ॥ વંદો ॥ ૨ ॥
તે ધન્ય પ્રાણી સદ્ગતિ ખાણી, જસ મનમાં જિન
આયા જી; વંદન પૂજન સેવ ન કીધી, તે કાજનની
માયા જી ॥ વંદો ॥ ૩ ॥ કર્મ કઠિન ભેદન બલ-
વત્તર, વીર બિરૂદ જિન પાયાજી; એકલ બલ અતુલી
બલ અરિહા, દુસમન દૂર ગમાયા જી ॥ વંદો ॥ ૪ ॥
વાંછિત પૂરણ સંકટ ચૂરણ, માત પિતા તૂં સહાયા જી;
સહ પરે ચારિત્ર આરાધી, સુજસ નિશાન બજાયા જી
॥ વંદો ॥ ૫ ॥ ગુણ અનંત ભગવંત બિરાજે,

વર્ધ્ધમાન જિનરાયા જી; ધીરવિમલ કવિ સેવક નય
કહે, શુદ્ધ સમક્તિ-ગુણદાયા જી ॥ વંદો ॥ ૬ ॥

[૮]

વીર જિજ્ઞેસર પ્રણમું પાયા, ત્રિશલા દેવી માયા
રે; સિદ્ધારથ રાજ તસ તાયા, નંદિવરધન બાયા રે
॥ વીર૦ ॥ ૧ ॥ લેઈ દીક્ષા પરીસહ બહુ આયા,
શમ દમ સમણુ તે જાયા રે; બાર વર્ષ પ્રભુ ભૂમિ ન
ઠાયા, નિદ્રા અલ્પ કહાયા રે ॥ વીર૦ ॥ ૨ ॥
ચંડકૌશિક પ્રતિબોધન આયા, ભય મનમાં નવિ
લાયા રે; ત્રણ પ્રકારે વીર કહાયા, સુર નર જસ
ગુણ ગાયા રે ॥ વીર૦ ॥ ૩ ॥ જગત જીવ હિતકારી
કાયા, હરિલંછન જસ પાયા રે; માન ન લોભ વળી
અકષાયા, વિહાર કરે નિરમાયા રે ॥ વીર૦ ॥ ૪ ॥
કેવલજ્ઞાન અનંત ઉપાયા, ધ્યાન શુક્લ પ્રભુ ધ્યાયા
રે; સમોસરણે ખેસી જિનરાયા, ચઢિવિહ સંધ થપાયા
રે ॥ વીર૦ ॥ ૫ ॥ કનક કમલ ઉપર ઠવે પાયા,
ચઢિવિહ દેશન દાયા રે; પાંત્રીશ ગુણ વાણી ઉચ-

રાયા, ચોત્રીશ અતિશય પાયા રે ॥ વીર૦ ॥ ૬ ॥
 શૈલેશીમાં કર્મ જલાયા, જિત નિસાન વળયા રે;
 પંડિત ઉત્તમવિજય પસાયા, પદ્મવિજય ગુણ ગાયા
 રે ॥ વીર૦ ॥ ૭ ॥

[૯]

નારે પ્રભુ નહીં માનું, નહીં માનું રે અવરની
 આણ; ॥ નારે પ્રભુ ॥ મહારે તાહરું વચન પ્રમાણ
 ॥ નારે પ્રભુ ॥ (એ આંકણી) હરિ હરાદિક
 દેવ અનેરા, તે દીઠા જગમાંય રે; ભામિની ભરમ
 બકુટીએ ભૂલ્યા, તે મુજને ન સુહાય ॥ નારે ॥ ૧ ॥
 કેઈક રાગી ને કેઈક દ્વેષી, કેઈક લોભી દેવ રે; કેઈક
 મદ માયામાં ભરિયા, કેમ કરીએ તસ સેવ ॥ નારે ॥
 ૨ ॥ મુદ્રા પણ તેહમાં નવિ દીસે પ્રભુ, તુજ માં-
 હેલી તિલ માત રે; તે દેખી દિલકું નવિ રીઝે, શી
 કરવી તસ વાત ॥ નારે ॥ ૩ ॥ તું ગતિ તું મતિ
 તું મુજ પ્રીતમ, જીવ જીવન આધાર રે; રાત
 દિવસ સ્વપ્નાંતરમાંહી, તું મહારે નિરધાર ॥

૨૨૯

નારે૦ ॥ ૪ ॥ અવગુણ સહુ ઉવેખીને પ્રભુ, સેવક
કરીને નિહાળ રે; જગ-અંધવ એ વિનતિ મારી,
મહારાં સવિ દુઃખ દૂરે ટાળ ॥ નારે૦ ॥ ૫ ॥
ચોવીસમા પ્રભુ ત્રિભુવન-સ્વામી, સિદ્ધારથના નંદ રે;
ત્રિશલાજીના ન્હાનડીયા પ્રભુ, તુમ દીઠે અતિહિ
આનંદ ॥ નારે૦ ॥ ૬ ॥ સુમતિવિજય કવિરાયનો
રે, રામવિજય કર જોડ રે; ઉપગારી અરિહંતજી
માહરા, ભવોભવના અંધ છોડ ॥ નારે૦ ॥ ૭ ॥

[૧૦]

(આઠ વસંત બહાર-એ દશી.)

વીરજિનંદ કૃપાલ હો, તું મુજ મન લાયા-એ
ટેક ॥ તેરે બિન કૌન અધમ ઉદ્ધારણુ, વારણુ મિથ્યા
જાલ હો ॥ તું મુજ ० ॥ ૧ ॥ બચન સુધારસ તુમ
જગ પ્રગટે, ગટકે ભવિજન લાલ હો ॥ તું મુજ ०
॥ ૨ ॥ આતમ આનંદરસ ભર લીનો, અજર
અમર અકાલ હો ॥ તું મુજ ० ॥ ૩ ॥

બલીહારી જાઉં વારી, મહાવીર તોરી સમો-
 સરણુઠી બલીહારી-એ આંકણી ॥ ત્રણ ત્રઠ ઉપર
 તખત ખિરાજે, બેઠી છે પર્ષદા બારી ॥ મહાવીર૦
 ॥ ૧ ॥ વાણી જોજન સહુ કાઈ સાંભળે, તાર્યાં
 છે નર તે નારી ॥ મહાવીર૦ ॥ ૨ ॥ આનંદઘન
 પ્રભુ એણી પેરે બોલે, આવા તે ગમન નિવારી
 ॥ મહાવીર૦ ॥ ૩ ॥

સમવસરણુ-વર્ણનગર્ભિત શ્રી વર્ધમાન-
 જિન-સ્તવન.

[વંદના વંદના વંદના રે, જિનરાજકું સદા મોરી
 વંદના-એ દેશી.]

એક વાર વચ્છ દેશ આવજો, જિણુંદણ ! એક
 વાર૦; જ્યંતીને પાય નમાવજો, જિણુંદણ ! એક
 વાર૦ ॥ વળી સમવસરણુ દેખાવજો, જિણુંદણ !

એક વાર૦ ॥ ૧ ॥ સમવસરણુ શોભા જે દીઠી, ક્ષણ
ક્ષણ સાંભરી આવશે-જિણુંદણુ !૦; ભૂતલ સુગંધી
જલ વરસાવે, કુદના પગર ભરાવશે-જિણુંદણુ !૦
॥ ૨ ॥ કનક રતનનો પીઠ કરીને, ત્રિગડાની શોભા
રચાવશે-જિણુંદણુ !૦; રૂપાનો ગઢ ને કનક કાસીસાં,
વચે વચે રતન જડાવશે-જિણુંદણુ !૦ ॥ ૩ ॥ રચણુ
ગઢે મણિનાં કાસીસાં, ઝગમગ જ્યોતિ દીપાવળે
-જિણુંદણુ !૦; ચાર દુવારે અંસી હગ્ગરા, શિવ
સોપાન ચડાવળે-જિણુંદણુ !૦ ॥ ૪ ॥ દેવ ચારે
કર આયુધ ધારી, દ્વારે ખડા કરે ચાકરી-જિણુંદણુ !૦;
દૂર પાસથી એક સમયે વાંદે, જ્યંતીને લધુ છોકરી-
જિણુંદણુ !૦ ॥ ૫ ॥ સહસ યોજન ધ્વજ ચાર તે
ઉંચા, તોરણુ આઠ ચઉ વાવડી-જિણુંદણુ !૦; મંગળ
આઠ ને ધૂપ ઘટાડી, કુલમાળા કર કુટડી-
॥ જિણુંદણુ !૦ ॥ ૬ ॥ આઠ સુરી ખીજે ગઢ દ્વારે,
રચણુ ગઢે ચઉ દેવતા-જિણુંદણુ !૦; જાતિ વૈરછંડી
પશુ પંખી, તુજ પદ કમલને સેવતા-જિણુંદણુ !

॥ ૭ ॥ પંચ વરણુ-મયી જલ થલ કેરાં, કુલ અમર
 વરસાવતા-જિણુંદણુ !૦; પરષદા સાત તે ઉપર
 બેસે, મુનિ નર નારી દેવતા-જિણુંદણુ !૦ ॥ ૮ ॥
 આવશ્યક ટીકાયે પણ ઉત્તર, યાયે ન કુસુમ કિલામણી-
 જિણુંદણુ !૦; સાધવી વૈમાનિકની દેવી, ઉભી સુણે
 દોય ચૂરણી-જિણુંદણુ !૦ ॥ ૯ ॥ બત્રીશ ધનુષ
 અશોક તે ઉંચો, ચામર છત્ર ધરાવળે-જિણુંદણુ !૦;
 ચઉ મુખ રયણુ સિંહાસન બેસી, અમૃત વયણું
 સુણાવળે-જિણુંદણુ !૦ ॥ ૧૦ ॥ ધર્મચક્ર ભામંડલ
 તેજે, મિથ્યા તિમિર હરાવળે-જિણુંદણુ !૦; ગણધર-
 વાણી જબ અમે સુણીએ, તવ દેવછંદે સુહાવળે
 જિણુંદણુ !૦ ॥ ૧૧ ॥ દેવતાસુર કવિ સાચું બોલે,
 જિહાં જશો તિહાં આવશે-જિણુંદણુ !૦; રંભાદિક
 અપચ્છરાની ટોળી, વંદી નમી ગુણુ ગાવશે-જિણું-
 દણુ !૦ ॥ ૧૨ ॥ અંતરજામી દૂરે વિચરે, અમ
 ચિત્ત ભીંજ્યું જ્ઞાનથું-જિણુંદણુ !૦; હૃદય થકી દૂરે
 જો જાએ, તો સાચું કરી માનથું-જિણુંદણુ !૦

॥ ૧૩ ॥ સુલસાદિક નવ જિનપદ દીધાં, અમથું
 અંતર એવડો-જિણુંદણ !૦; વીતરાગ જો નામ
 ધરાવો, સહુને સરીખા ત્રેવડો-જિણુંદણ !૦
 ॥ ૧૪ ॥ જ્ઞાન નજરથી વાત વિચારો, રાગ દશા
 અમ રૂઝડી-જિણુંદણ !૦; સેવક રાગે સાહિય રીઝે,
 ધન ધન ત્રિશલા માવડી-જિણુંદણ !૦ ॥ ૧૫ ॥
 તુમ વિણ સુરપતિ સધળા તુસે, પણ અમે આમણુ-
 દુમણા-જિણુંદણ !૦; શ્રી શુભવીર હજુરે રહેતાં,
 ઓઞ્છવ રંગ વધામણાં-જિણુંદણ !૦ ॥ ૧૬ ॥

શ્રી વીરપ્રભુનાં દીવાળીનાં સ્તવનો.

[૧]

મારગ દેશક મોક્ષનો રે, કેવળજ્ઞાન નિધાન;
 ભાવદયા સાગર પ્રભુ રે, પર ઉપગારી પ્રધાનો રે
 ॥ ૧ ॥ વીર પ્રભુ સિદ્ધ થયા, સંઘ સકળ આધારો
 રે; હવે ઈણુ ભરતમાં, કાણુ કરશે ઉપગારો રે

॥ વીર૦ ॥ ૨ ॥ નાથ વિહુણું સૈન્ય જયું રે, વીર
 વિહુણા રે જીવ; સાધે કાણુ આધારથી રે, પરમાનંદ
 અભંગો રે ॥ વીર૦ ॥ ૩ ॥ માત વિહુણો બાલ
 જયું રે, અરહો પરહો અથડાય; વીર વિહુણા જીવડા
 રે, આકુળ વ્યાકુળ થાય રે ॥ વીર૦ ॥ ૪ ॥
 સંશય છેદક વીરનો રે, વિરહ તે કેમ ખમાય; જે
 દોઠે સુખ ઉપજે રે, તે વિણ કેમ રહેવાય રે ॥ વીર૦
 ॥ ૫ ॥ નિર્યામક ભવ સમુદ્રનો રે, ભવ અટવી
 સત્યવાહ; તે પરમેશ્વર વિણ મળ્યે રે, કેમ વાધે
 ઉત્સાહો રે ॥ વીર૦ ॥ ૬ ॥ વીર થકાં પણ
 શ્રુત તણો રે, હતો પરમ આધાર; હવે ઈહાં શ્રુત
 આધાર છે રે, અહો જિનમુદ્રા સારો રે ॥ વીર૦
 ॥ ૭ ॥ ત્રણ કાળે સવિ જીવને રે, આગમથી
 આણુંદ; સેવો ધ્યાવો ભવિજના રે, જિન પડિમા
 સુખકંદો રે ॥ વીર૦ ॥ ૮ ॥ ગણધર આચારજ
 મુનિ રે, સહુને એણીપરે સિદ્ધિ; ભવ ભવ આગમ
 સંગથી રે, દેવચંદ્ર પદ લીધ રે ॥ વીર૦ ॥ ૯ ॥

જય જિનવર જગ હિતકારી રે, કરે સેવા સુર
 અવતારી રે; ગૌતમ પમુહા ગણુધારી ॥ સનેહી
 વીરજી જયકારી રે ॥ ૧ ॥ અંતરંગ રિપુને ત્રાસે
 રે, તપ કાપાટાપે વાસે રે; લલ્યું કવળનાણુ ઉદ્ધાસે
 ॥ સનેહી ॥ ૨ ॥ કટિલંકે વાદ વદાય રે, પણુ
 જિન સાથે ન ઘટાય રે; તેણે હરિ લંછન પ્રભુ પાય
 ॥ સનેહી ॥ ૩ ॥ સવિ સુરવહુ થેઈ થેઈકારા
 રે, જલ પંકજની પરે ન્યારા રે; તજી તૃણા ભોગ-
 વિકારા ॥ સનેહી ॥ ૪ ॥ પ્રભુ દેશના અમૃત
 ધારા રે, જિનધર્મ વિષે રથકારા રે; જોણે તાર્યા
 મેઘકુમારા ॥ સનેહી ॥ ૫ ॥ ગૌતમને કવળ
 આલી રે, વર્યા સ્વાતિએ શિવ વરમાલી રે; કરે
 ઉત્તમ લોક દિવાલી ॥ સનેહી ॥ ૬ ॥ અંતરંગ
 અલચ્છી નિવારી રે, શુભ સન્નજનને ઉપગારી રે;
 કહે વીર વિભુ હિતકારી ॥ સનેહી ॥ ૭ ॥

મારે દીવાળી થઈ આજ, જિન મુખ જોવાને;
 સર્થા સર્થા રે સેવકનાં કાજ, ભવ-દુઃખ ખોવાને
 ॥ એ આંકણી ॥ મહાવીરસ્વામી મુગતે પહોંત્યા,
 ગૌતમ કેવળજ્ઞાન રે; ધન અમાસ દિવાળી મારે,
 વીર-પ્રભુ નિરવાણુ ॥ જિન૦ ॥ ૧ ॥ ચારિત્ર
 પાળી નિરમળું ને, ટાળ્યા વિષય કષાય રે; એવા
 મુનિને વંદીયે તો, ઉતારે ભવ પાર ॥ જિન૦ ॥
 ૨ ॥ બાકુળા વહોર્યા વીરજિને, તારી ચંદનબાળા
 રે; કેવળ લહી પ્રભુ મુગતે પહોંત્યા, પામ્યા ભવનો
 પાર ॥ જિન૦ ॥ ૩ ॥ એવા મુનિને વંદીયે જે,
 પંચ જ્ઞાને ધરતા રે; સમવસરણુ દેઈ દેશના રે, પ્રભુ
 તાર્યા નર ને નાર ॥ જિન૦ ॥ ૪ ॥ ચોવીશમા
 જિનેશ્વર ને, મુક્તિ તણા દાતાર રે; કરજોડી કવિ
 એમ બણે રે, પ્રભુ દુનિયા ફેરો ટાળ ॥ જિન૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી મહાવીરસ્વામીની સ્તુતિઓ.

[૧]

મહાવીર જિણુંદા, રાય સિદ્ધાર્થ નંદા; લંછન મૃગ
ઈંદા, જાસ પાયે સોહંદા; સુર નરવર ઈંદા, નિત્ય સેવા
કરંદા, ટાલે ભવકંદા, સુખ આપે અમંદા ॥ ૧ ॥

[૨]

જય જય ભવિ-હિતકર, વીર જિનેશ્વર દેવ,
સુરનરના નાયક, જોહની સારે સેવ;
કર્ણારસ કંદો, વંદો આણુંદ આણી,
ત્રિશલા-સુતસુંદર, ગુણમણિ કરો ખાણી ॥ ૧ ॥

[૩]

કલ્યાણમન્દિરમુદારમઘ્યભેદિ,
દુષ્કર્મવારણવિદારણપશ્ચવક્ત્રમ્ ।
વત્પાદપદ્મયુગલં પ્રણમન્તિ શક્તાઃ,
સ્તોષ્યે મુદા જિનવરં જિનત્રૈશલેયમ્ ॥ ૧ ॥

नम्रैन्द्रमौलिप्रपतत्पराग-पुञ्जस्फुरत्कूर्चुरितकमान्जम् ।

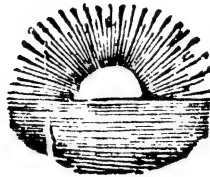
वीरं भजे निर्जितमोहवीरं, संसारदावानलदाहनीरम् ॥ १ ॥

कनकसमशरीरं प्राप्तसंसारतीरं,

कुमतघनसमीरं क्रोधदावाग्निनीरम् ।

जलधिजलगभीरं दम्भभूसासीरं,

सुरगिरिसमधीरं स्तौमि भक्त्या च वीरम् ॥ १ ॥

શ્રી સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી.

: ચોથો-વિભાગ :

શ્રી સીમંધરસ્વામીજીનાં, શ્રી ઋષભદેવ
આદિ જિનેશ્વરદેવોનાં સર્વ સાધારણ તથા
વિશિષ્ટતાવાળાં અને શ્રી સિદ્ધચક્રજીનાં ચૈત્ય-
વંદનો, સ્તવનો અને સ્તુતિઓનો-અનંતવીર્ય
ભગવાન તથા શ્રી આબુજી, શ્રી રાણકપુરજી,
શ્રી સમ્મેતશિખરજી અને શ્રી અષ્ટાપદજીનાં
સ્તવનોનો સંગ્રહ.

ૐ

શ્રી સીમંધરસ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

શ્રી સીમંધર જગદીશ્વરી, આ ભરતે આવો; કંઈલા-
વંત કંઈલા કરી, અમને વંદાવો ॥ ૧ ॥ સકલ ભક્ત
તુમે ધણી, જો હોવે અમ નાથ; ભવો ભવો હું છું

તાહરો, નહિ મેલું હવે સાથ ॥ ૨ ॥ સયલ સંગ
 છંડી કરી, ચારિત્ર લઈશું; પાય તુમારા સેવીને, શિવ
 રમણી વરીશું ॥ ૩ ॥ એ અલબે મુજને ધણો એ,
 પૂરો સીમંધર દેવ; ઈહાં થકી હું વિનવું, અવધારો
 મુજ સેવ ॥ ૩ ॥

(૨)

શ્રી સીમંધર વીતરાગ, ત્રિભુવન તુમે ઉપગારી; શ્રી
 શ્રેયાંસ પિતા કુળે, બહુ શોભા તુમારી ॥ ૧ ॥ ધન્ય
 ધન્ય માતા સત્યકી, જોણે જયો જયકારી; વૃષભ
 લંછને વિરાજમાન, વંદે નર નારી ॥ ૨ ॥ ધનુષ
 પાંચસે દેહડી એ, સોહીએ સોવનવાન; કીર્તિવિજય
 ઉવજાયાનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન ॥ ૩ ॥

[૩]

સીમંધર પરમાત્મા, શિવસુખના દાતા, પુખ્ખ-
 લવઈ-વિજયે જયો, સર્વ જીવના ત્રાતા ॥ ૧ ॥ પૂર્વ

વિદેહ પુંડરીકગિણી—નયરીએ સોહે; શ્રી શ્રેયાંસ રાજ
 તિહાં, ભવિયણનાં મન મોહે ॥ ૨ ॥ ચૌદ સુપન
 નિર્મલ લહી, સત્યકી રાણી માત; કુંથુ અર જિન
 અંતરે, સીમંધર જિન જાત ॥ ૩ ॥ અનુક્રમે પ્રભુ
 જનમીયા, વળી યૌવન પાવે; માત પિતા હરખે કરી,
 રૂમિણી પરણાવે ॥ ૪ ॥ ભોગવી સુખ સંસારનાં,
 સંજમ મન લાવે; મુનિસુવ્રત નમિ અંતરે, દીક્ષા
 પ્રભુ પાવે ॥ ૫ ॥ ધાતી કર્મનો ક્ષય કરી, પામ્યા
 કેવલ નાણુ; વૃષભ લંછને શોભતા, સર્વ ભાવના જાણુ
 ॥ ૬ ॥ ચોરાશી જસ ગણધરા, મુનિવર એકસો
 કોડ; ત્રણ ભુવનમાં જોવતાં, નહિ કોઈ એહની જોડ
 ॥ ૭ ॥ દશ લાખ કલ્યા કેવળી, પ્રભુજનો પરિવાર;
 એક સમય ત્રણ કાળના, જાણે સર્વ વિચાર ॥ ૮ ॥
 ઉદય પેઢાલ જિનાંતરે એ, થાશે જિનવર સિદ્ધ;
 જસવિજય ગુરૂ પ્રણમતાં, શુભ વાંછિત ફળ લીધ ॥ ૯ ॥

શ્રી સીમંધર જિન-સ્તવનો.

[૧]

[સાહિય અજિત જિણંદ જીહારિયે-એ દેશી.]

સાહેબ શ્રી સીમંધર સાહિયા, સાહેબ તુમ પ્રભુ
 દેવાધિદેવ; સનમુખ જીઓને મહારા સાહિયા, સાહેબ
 મન શુદ્ધે કરે તુમ સેવ-એક વાર મળોને મહારા
 સાહિયા ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ સાહેબ સુખ દુઃખ
 વાતો મહારે અતિ ઘણી, સાહેબ કોણ આગળ કહું
 નાથ; સાહેબ કેવળજ્ઞાની પ્રભુ જો મળે, સાહેબ તો થાઉં
 હું રે સનાથ ॥ એક વાર૦ ॥ ૨ ॥ સાહેબ ભરત-
 ક્ષેત્રમાં હું અવતર્યો, સાહેબ ઓધું એટલું પુણ્ય;
 સાહેબ જ્ઞાની વિરહ પડ્યો આકરો, સાહેબ જ્ઞાન
 રહ્યું અતિ ન્યૂન ॥ એક વાર૦ ॥ ૩ ॥ સાહેબ દશ
 દશ દૃષ્ટાંતે દોહિલો, સાહેબ ઉત્તમ કુળ સોભાગ;
 સાહેબ પામ્યો પણ હારી ગયો, સાહેબ જેમ રત્ને
 ઉડાડ્યો કાગ ॥ એક વાર૦ ॥ ૪ ॥ સાહેબ ષડ્ રસ
 ભોજન બહુ કર્યો, સાહેબ તૃપ્તિ ન પામ્યો લગાર;

સાહેબ હું રે અનાદિની ભૂલમાં, સાહેબ રઝળ્યો ધણો
 સંસાર ॥ એક વારં ॥ ૫ ॥ સાહેબ સ્વજન કુટુંબ
 મળ્યાં ધણાં, સાહેબ તેહને દુઃખે દુઃખી થાય; સાહેબ
 જીવ એક ને કર્મ જૂજૂઆં, સાહેબ તેહથી દુર્ગતિ
 જાય ॥ એક વારં ॥ ૬ ॥ સાહેબ ધન મેળવવા હું
 ધસમસ્યો, સાહેબ તૃણાનો નાવ્યો પાર; સાહેબ
 લોભે લટપટ બહુ કરી, સાહેબ ન જોયો પાપવ્યાપાર
 ॥ એક વારં ॥ ૭ ॥ સાહેબ જેમ શુદ્ધાશુદ્ધ વસ્તુ
 છે, સાહેબ રવિ કરે તેહ પ્રકાશ; સાહેબ તિમહીજ
 જાની મળે થકે, તે તો આપે રે સમકિત વાસ
 ॥ એક વારં ॥ ૮ ॥ સાહેબ મેઘ વરસે છે વાડમાં,
 સાહેબ વરસે છે ગામોગામ; સાહેબ ઠામ કુઠામ જીએ
 નહિં, સાહેબ એવાં મ્હોટાનાં કામ ॥ એક વારં
 ॥ ૯ ॥ સાહેબ હું વસ્યો ભરતને છોડલે, સાહેબ તુમે
 વસ્યા મહાવિદેહ મોઝાર; સાહેબ દૂર રહી કરું વંદના,
 સાહેબ ભવસમુદ્ર ઉતારે પાર ॥ એક વારં ॥ ૧૦ ॥
 સાહેબ તુમ પાસે દેવ ધણા વસે, સાહેબ એક મોક-

લજ્જે મહારાજ !; સાહેબ મુખનો સંદેશો સાંભળો,
 સાહેબ તો સહેજે સરે મુજ કાજ ॥ એક વાર ૦ ॥ ૧૧ ॥
 સાહેબ હું તુમ પગની મોજડી, સાહેબ હું તુમ દાસનો
 દાસ; સાહેબ જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ બણે, સાહિબ
 મને રાખો તમારી પાસ ॥ એક વાર ૦ ॥ ૧૨ ॥

[૨]

પુખ્તલવધ વિજયે જયો રે, નયરી પુંડરિગિણી
 સાર; શ્રી સીમંધર સાહિબા રે, રાય શ્રેયાંસ કુમાર
 ॥ જિણુંદરાય ! ધરજો ધર્મરનેહ ॥ ૧ ॥ મહોટા
 ન્હાના અંતરે રે, ગિર્યા નવિ દાખત; શશિ-દરિસણુ
 સાયર વધે રે, કૈરવ વન વિકસંત ॥ જિણુંદ૦ ॥ ૨ ॥
 ઠામ કુઠામ ન લેખવે રે, જગ વરસંત જલધાર; કર
 દોય કુસુમે વાસીયે રે, છાયા સવિ આધાર ॥ જિણુંદ૦
 ॥ ૩ ॥ રાય ને રંક સરીખા ગણે રે, ઉઘોતે શશી
 સૂર; ગંગા-જલ તે ખિહું તણા રે, તાપ કરે સવિ દૂર
 ॥ જિણુંદ૦ ॥ ૪ ॥ સરીખા સહુને તારવા રે, તિમ
 તુમે છો મહારાજ !; મુંજશું અંતર કિમ કરો રે,

બાંહે ગ્રહાની લાજ ॥ જિણુંદ૦ ॥ ૫ ॥ મુખ દેખી
 ટીલું કરે રે, તે નવિ હોય પ્રમાણ; મુજરો માને
 સવિ તણો રે, સાહિય તેહ સુજાણ ॥ જિણુંદ૦
 ॥ ૬ ॥ વૃષભ લંછન માતા સત્યકી રે, નંદન રૂમિણી
 કંત; વાચક જસ ઈમ વિનવે રે, ભય ભંજન ભગવંત
 ॥ જિણુંદ૦ ॥ ૭ ॥

[૩]

[ઋષભ જિણુંદશ્યું પ્રીતડી-એ દશી.]

શ્રી સીમંધર સાહિબા, સુણો સંપ્રતિ હો ભરત
 ખેત્રની વાત કે; અરિહા કેવલી કા નહિ, કેને કહિયે
 હો મનના અવદાત કે ॥ શ્રી સીમંધર૦ ॥ ૧ ॥
 ઝાઝું કહેતાં જુગતું નહિ, તુમ સોહે હો જગ કેવલ-
 નાણુ કે; ભૂખ્યાં ભોજન માગતાં, આપે ઉલટ હો
 અવસરના જાણુ કે ॥ શ્રી સીમંધર૦ ॥ ૨ ॥ કહેશ્યો
 તુમે જુગતા નહિ, જુગતાને હો વલી તારે સાંઈ કે;
 યોગ્ય જનનું કહેવું કિશ્યું, ભાવહીનને હો તારો અહી
 બાંહિ કે ॥ શ્રી સીમંધર૦ ॥ ૩ ॥ થોડું હી અવસર

આપીયે, ધણાની હો પ્રભુ છે પછે વાત કે; પગલે
 પગલે પાર પામીયે, પછે લહીયે હો સધલા અવદાત
 કે ॥ શ્રી સીમંધર૦ ॥ ૪ ॥ મોકું વહેલું તમે આપશો,
 ખીખનો હો હું ન કરું સંગ કે; શ્રી વીરવિમલ ગુર
 શિષ્યનો, રાખીજે હો પ્રભુ અવિચલ રંગ કે ॥ શ્રી
 સીમંધર૦ ॥ ૫ ॥

[૪]

સુણો ચંદાળ, સીમંધર પરમાત્મ પાસે જાને;
 મુજ વિનતડી, પ્રેમ ધરીને એણીપરે તુમે સંભળાવજો
 ॥ એ આંકણી ॥ જે ત્રણ ભુવનનો નાયક છે, જસ
 ચોસક ઈંદ્ર પાયક છે; નાણુ દરિસણુ જેહને ખાયક
 છે ॥ સુણો ॥ ૧ ॥ જેની કંચન વરણી કાયા છે,
 જસ ધોરી લંછન પાયા છે; પુંડરીકગિણિ નગરીનો
 રાયા છે ॥ સુણો ॥ ૨ ॥ બાર પર્વદામાંહી ખિરાજે
 છે, જસ ચોત્રીશ અતિશય જાને છે; ગુણ પાંત્રીશ
 વાણીએ ગાને છે ॥ સુણો ॥ ૩ ॥ ભવિજનને જે
 પડિઓહે છે, તુમ અધિક શીતળ ગુણુ સોહે છે;

૩૫ દેખી ભવિજન મોહે છે ॥ સુણો ॥ ૪ ॥
 તુમ સેવા કરવા રસિયો છું, પણ ભરતમાં દૂરે
 વસિયો છું; મહામોહરાય કર ફસિયો છું ॥ સુણો ॥
 ૫ ॥ પણ સાહિય તિતમાં ધરીયો છે, તુમ
 આણા ખડગ કર ગ્રહીયો છે; પણ કાંઈક મુજથી
 ડરીયો છે ॥ સુણો ॥ ૬ ॥ જિન ઉત્તમ પૂઠ હવે
 પૂરો, કહે પદ્મવિજય થાઉં શૂરો, તો વાધે મુજ
 મન અતિ નૂરો ॥ સુણો ॥ ૭ ॥

શ્રી સીમંધર જિન-વિનતિ.

[સુણુ જિનવર શેત્રુંજી ધણીજી-એ દેશી.]

સુણુ સીમંધર સાહિબાજી, શરણાગત પ્રતિપાલ;
 સમરથ જગ-જન તારવાજી, કર માહરી સંભાલ
 ॥ કૃપાનિધિ, સુણુ મોરી અરદાસ, હું ભવે ભવે
 તુમચો દાસ-કૃપા ॥ તાહરો છે વિશ્વાસ-કૃપા ॥ પૂરો
 અમારી આશ-કૃપા ॥ ૧ ॥ હું અવગુણનો રાશિ
 છું જી, તિલ તુસ નહિ ગુણ લેશ; ગુણિની હોડ

કરું સદાજી, એહિજ સખલ કિલેશ ॥ કૃપા૦ ॥ ૨ ॥
 મચ્છર ભયને લાલચેજી, કરતો કિરિયા લેશ; તે
 પણ પર-જન રંજવાજી, ભલો ભખવ્યો વેશ ॥
 કૃપા૦ ॥ ૩ ॥ છટ્ટા ગુણઠાણા ધણીજી, નામ ધરાવું
 રે સ્વામ !; આગમ વચણે જોયતાંજી, ન ગયો કષાય
 ને કામ ॥ કૃપા૦ ॥ ૪ ॥ રસના રામા ને રમાજી,
 એ ત્રણ પાતિક મૂલ; તેહની અહનિશ ચિંતનાજી,
 કરતાં ભવ થયા થૂલ ॥ કૃપા૦ ॥ ૫ ॥ વ્રત મુખ
 પાઠે ઉચ્ચરીજી, દિવસમાંહી બહુ વાર; તેહ તુરત
 વિરાધતાંજી, ન આણી શંક લગાર ॥ કૃપા૦ ॥ ૬ ॥
 ધૂલિ તણા દેઉલ કરીજી, જિમ પાવસમાં રે બાલ;
 ખો ભૂલા મુખે એમ વહેજી, તિમ વ્રત મેં કર્યાં બાલ
 ॥ કૃપા૦ ॥ ૭ ॥ આપ અશુદ્ધ પરને કરંજી, દેઈ
 આલોચણુ શુદ્ધ; મા-સાહસ પંખી પરેજી, પાકું
 ફેંદે મુદ્ધ ॥ કૃપા૦ ॥ ૮ ॥ અછતા ગુણ નિસુણી
 મનેજી, હરખું અતિ સુવિશેષ; દોષ છતાં પણ સાં-
 ભળીજી, તસ ઉપરે ધરું દોષ ॥ કૃપા૦ ॥ ૯ ॥

પરિભવ પર પરિવાદનાળ, પરે પરે ભાખું રે
 આપ; નિજ ઉત્કર્ષ કરું ધણોળ, એહિજ મુજ સંતાપ
 ॥ કૃપા ૦ ॥ ૧૦ ॥ નિશ્ચય-પંથ ન જાણીયોળ,
 વ્યવહારિયો વ્યવહાર; મદનમસ્તે નિઃશંકથીળ, થાપ્યો
 અસદાચાર ॥ કૃપા ૦ ॥ ૧૧ ॥ સમય સંઘયણાદિ
 દોષથીળ, નાવે શુક્લ ધ્યાન; સુહણે પણ નવિ આ-
 વીયોળ, નિરાશંસ ધર્મધ્યાન ॥ કૃપા ૦ ॥ ૧૨ ॥
 આર્ત-રૌદ્ર બેહુ અહનિશેળ, સેવાકાર ખવાસ; મિથ્યા
 રાજા જિહાં હોયેળ, તૃણા લોભ વિલાસ ॥ કૃપા ૦
 ॥ ૧૩ ॥ જિનમત વિતથ પ્રરૂપણાળ, કીધી સ્વા-
 રથ બુદ્ધ; જાડયપણાના જોરથીળ, ન રહી કાંઈ શુદ્ધ
 ॥ કૃપા ૦ ॥ ૧૪ ॥ હિંસા અલીક અદત્તશુંળ,
 સેવ્યાં ત્રિવિધ કુશીલ; મમતા પરિગ્રહ મેળવીળ,
 કીધી ભવની લીલ ॥ કૃપા ૦ ॥ ૧૫ ॥ અક્રિય સાધે જે
 ક્રિયાળ, તે નાવે તિલ માત્ર; મદ અજ્ઞાન ટળે જેહથીળ,
 તે નહિ નાણુની વાત ॥ કૃપા ૦ ॥ ૧૬ ॥ દર્શન પણ
 ફરસ્યાં ધણાંળ, ઉદર ભરણુને કામ; પણ તુમ તત્ત્વ

પ્રતીતશુંજી, ન ધરં દર્શન નામ ॥ કૃપા૦ ॥ ૧૭ ॥
 સુવિહિત-ગુરુશ્રુદ્ધે લોકનેજી, હું વંદાવું રે આપ;
 આચરણા નહિ તેહવીજી, એ મોટો સંતાપ ॥
 કૃપા૦ ॥ ૧૮ ॥ મિથ્યા દેવ પ્રશંસિયાજી, કીધી
 તેહની રે સેવ; અહાછંદાના વયણનીજી, ન ટળી મુજને
 ટેવ ॥ કૃપા૦ ॥ ૧૯ ॥ કારે ચિત્ત ચૂના પરેજી,
 ધર્મ-કથા મેં કીધ; આપ વંચી પર વંચિયાજી, એકે
 કાજ ન સિદ્ધ ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૦ ॥ રાતો રમણી
 દેખીનેજી, જિમ અણનાથ્યો રે સાંઢ; ભાંડ ભવૈયાની
 પરેજી, ધર્મ દેખાડું માંડ ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૧ ॥ ક્રોધ
 દાવાનલ પ્રગ્લથીજી, ઉગે ન સમતા વેલ; માન મહી-
 ધર આગલેજી, ન ચલે ગુણ-નદી રેલ ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૨ ॥
 માયા સાપણ પાપિણીજી, મન-ખિલ મૂકે રે નાહિ;
 કામલ ગુણને તે ડસેજી, લોભવિલાસ અથાહ ॥
 કૃપા૦ ॥ ૨૩ ॥ વસ્ત્ર પાત્ર જન પુસ્તકેજી, તૃષ્ણા
 કીધી અનંત; અંત ન આવે લોભનોજી, કહું કેતો
 વૃત્તાંત ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૪ ॥ ધર્મ તણે દંભે કર્યાજી,

પૂર્વા અર્થ ને કામ; તેહથી ત્રણ ભવ હારીયાજી, બોધ
 હોવે વલી વામ ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૫ ॥ કલ્પ્યાકલ્પ્ય
 વિચારણાજી, રાખી કાંઈ ન શંક; અનેષણીય પરિ-
 ભોગથીજી, રૂઢ્યો યૌગતિ જિમ રંક ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૬ ॥
 હવે તુમ ધ્યાન સનાયતાજી, આડો વાળ્યો રે આંક;
 કરણા કરીને નિરખીયેજી, મત ગણુજો મુજ વાંક ॥
 કૃપા૦ ॥ ૨૭ ॥ મુજને કહેતાં ન આવડેજી, નાણે જો
 તુજ દીઠ; હું અપરાધી તાહરોજી, ખમજો અવિનય
 ધીઠ ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૮ ॥ તુમે જિમ જાણો તિમ
 કરોજી, હું નવિ જાણું રે કાંય; દ્રવ્ય ભાવ સવિ
 રોગનાજી, જાણો સર્વ ઉપાય ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૯ ॥
 હું એક જાણું તાહરુંજી, નામ માત્ર નિરધાર; આલં-
 બન મેં તે કર્યુજી, તિણથી લહું ભવ-પાર ॥ કૃપા૦
 ॥ ૩૦ ॥ માતા સત્યકી નંદનોજી, રૂક્મણી-રાણીનો
 કંત; તાત શ્રેયાંસ નરેસરજી, વિચરંતા ભગવંત ॥ કૃપા૦
 ॥ ૩૧ ॥ ચિત્તમાંહે અવધારશોજી, તોએ કેતીક વાત;
 લહી સહાય તુગહારકુંજી, પ્રગટે ગુણ અવદાત ॥ કૃપા૦

૨૫૨

॥ ૩૨ ॥ પરમપુરુષ ! પરમેસરજી !, પ્રાણાધાર !
પવિત્ર; પુરુષોત્તમ ! હિતકારકુંજી, ત્રિભુવન-જનના
મિત્ર ! ॥ કૃપાં ॥ ૩૩ ॥ જ્ઞાનવિમલ ગુણથી
લહેજી, મહારા મનની રે હુંસ; પૂરી શિશુ સુખિયો
કરોજી, મુજ માનસ-સર હુંસ ॥ કૃપાં ॥ ૩૪ ॥

શ્રી સીમંધર-જિન-સ્તુતિઓ.

[૧]

શ્રી સીમંધર દેવ સુહંકર, મુનિ-મન-પંકજ હુંસાજી,
કુંયું-અર જિન અંતર જન્મ્યા, તિહુઅણુ જસ પરશં-
સાજી, સુવ્રત-નમિ અંતર વરી દીક્ષા, શિક્ષા જગત
નિરાસેજી, ઉદય-પેઢાલ જિનાંતરમાં પ્રભુ, જાશે શિવ-
વહુ પાસેજી ॥ ૧ ॥

[૨]

શ્રી સીમંધર મુજને બહાલા, આજ સફળ સુવિ-
હાણુંજી, ત્રિગંડે તેજે તપતા જિનવર, મુજ તૂઠ્યા હું
બાણુંજી; કેવળ-કમળા કેલિ કરંતા, કુલ મંડણુ કુલ-

દીવોજી, લાખ ચોરાશી પૂરવ આયુ, રૂઢિભિણી-વર
ધણું જીવોજી ॥ ૧ ॥

[૩]

શ્રી સીમંધર જિનવર, સુખકર સાહેબ દેવ,
અરિહંત સકળાતી, ભાવ ધરી કર્મ સેવ; સકલાગમ
પારગ, ગણધર ભાષિત વાણી, જયવંતી આણા,
જ્ઞાનવિમલ ગુણ ખાણી ॥ ૧ ॥

શ્રી જિનેશ્વરદેવોનાં સર્વ-સાધારણ ચૈત્યવન્દનો.

[૧]

જય જય શ્રી જિનરાજ ! આજ, મળીયો મુજ
સ્વામી; અવિનાશી અકલંકરૂપ, જગ અંતરજામી
॥ ૧ ॥ રૂપારૂપી ધર્મ દેવ, આતમ આરામી; ચિદા-
નંદ ચેતન અચિંત્ય, શિવલીલા પામી ॥ ૨ ॥ સિદ્ધ
બુદ્ધ તુજ વંદતા એ, સકલ સિદ્ધિ વરબુદ્ધ; રામ
પ્રભુ ધ્યાને કરી, પ્રગટે આતમ ઝલ્લ ॥ ૩ ॥ કાલ

બહુ સ્થાવર ગ્રહી, ભમીયો ભવમાંહી; વિકલેન્દ્રિય
માંહી વસ્યો, સ્થિરતા નહીં ક્યાંહી ॥ ૪ ॥ તિર્યંચ
પંચેન્દ્રિય માંહી દેવ, કરમે હું આવ્યો; કરી કુકર્મ નરક
ગયો, તુમ દરિસણુ નહિ પાચો ॥ ૫ ॥ એમ અનંત
કાલે કરી એ, પામ્યો નર અવતાર; હવે જગતારક
તું મળ્યો, ભવજલ પાર ઉતાર ॥ ૬ ॥

[૨]

પરમાનંદ પ્રકાશ ભાસ, ભાસિત ભવ-કીલા;
લોકાલોક વિલોકવે, નિત એહવી લીલા ॥ ૧ ॥ ભાવ
વિભાવ પણે કરી, જોણે રાખ્યો અલગો; તક પરે
પય મેળવી, તેહ થકી નવિ વલગો ॥ ૨ ॥ તેણી
પરે આતમ ભાવને એ, વિમળ કર્યો જોણે પૂર
તે પરમાતમ દેવનું, દીન દીન વધતું નૂર ॥ ૩ ॥
નામે તો જગમાં રહ્યો, થાપના પણ તિમહી; દ્રવ્યે
ભવમાંહે વસે, પણ ન કળે કિમહી ॥ ૪ ॥ ભાવ
થકી સવિ એકરૂપ, ત્રિભુવનમાં ત્રિકાલે; તે પારંગને
વંદીએ, ત્રિહું યોગે સ્વભાલે ॥ ૫ ॥ પાળે પાવન

૨૫૫

ગુણ થકી એ, યોગ ક્ષેમંકર જેહ; જ્ઞાનવિમલ
દર્શન કરી, પૂરણ ગુણ મણિ ગેહ ॥ ૬ ॥

[૩]

પરમેશ્વર પરમાત્મા, પાવન પરમિષ્ટ; જય જગ-
ગુરુ દેવાધિદેવ, નયણે મેં દિઠું ॥ ૧ ॥ અચલ અકલ
અવિકાર સાર, કરુણારસ-સિંધુ; જગતિ જન આ-
ધાર એક, નિષ્કારણ અંધુ ॥ ૨ ॥ ગુણ અનંત
પ્રભુ તાહરા એ, કિમહી કળ્યા નવિ જાય; રામ
પ્રભુ જિન ધ્યાનથી, ચિદાનંદ સુખ થાય ॥ ૩ ॥

[૪]

તુજ મૂર્તિને નિરખવા, મુજ નયણાં તરસે; તુમ
ગુણગણને ખોલવા, રસના મુજ હરષે ॥ ૧ ॥ કાયા
અતિ આનંદ મુજ, તુમ યુગ પદ કરસે; તો સેવક
તાર્યા વિના, કહો કિમ હવે સરસે ॥ ૨ ॥ એમ
જાણીને સાહેબા એ, નેક નજર મોહે જોય; જ્ઞાન-
વિમલ પ્રભુ સુનજરથી, તે શું જે નવિ હોય ॥ ૩ ॥

શ્રી સિદ્ધ-પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન.

અજ અવિનાશી અકલ જે નિરંકાર નિરધાર;
 નિર્મમ નિર્ભય જે સદા, તાસ ભક્તિ ચિત્તધાર ॥ ૧ ॥
 જન્મ જરા જાકું નહીં, નહીં શોક સંતાપ; સાદિ
 અનંત સ્થિતિ કરી, સ્થિતિ બંધન રૂચિ કાપ ॥ ૨ ॥
 તીજે અંશ રહિત શુચિ, ચરમ પિંડ અવગાહ; એક
 સમે સમશ્રેણિએ, અચળ થયો શિવનાહ ॥ ૩ ॥
 સમ અરૂ વિષમપણે કરી, ગુણુ પર્યાય અનંત; એક
 એક પ્રદેશમેં, શક્તિ સુજંગ મહંત ॥ ૪ ॥ રૂપાતીત
 વ્યતીતમલ, પૂર્ણાનંદી ઈશ; ચિદાનંદ તાકું નમેત,
 વિનય સહિત નિજ શીશ ॥ ૫ ॥

શ્રી પંચપરમેષ્ઠિનું ચૈત્યવંદન.

બાર ગુણુ અરિહંત દેવ, પ્રણુમીજે ભાવે; સિદ્ધ
 આઠ ગુણુ સમરતાં, દુઃખ દોહગ જાવે ॥ ૧ ॥
 આચારજ ગુણુ છત્રીશ, પચવીશ ઉવજઝાય; સત્તા-
 વીશ ગુણુ સાધુના, જપતાં શિવસુખ થાય ॥ ૨ ॥

અષ્ટોત્તર શત ગુણ મળી એ, એમ સમરો નવકાર;
ધીરવિમલ પંડિત તણો, નય પ્રણમે નિત સાર ॥ ૩ ॥

શ્રી ચોવીશ જિન-લંછન-ચૈત્યવંદન.

વૃષભ લંછન ઋષભદેવ, અજિત લંછન હાથી
સંભવ લંછન ઘોડલો, શિવપુરનો સાથી ॥ ૧ ॥
અભિનંદન લંછન કપિ, કૌંચ લંછન સુમતિ; પદ્મ
લંછન પદ્મપ્રભુ, વિશ્વદેવા સુમતિ ॥ ૨ ॥ સુપાશ્વ
લંછન સાથિયો, ચંદ્રપ્રભુ લંછન ચંદ્ર; મગર લંછન
સુવિધિ પ્રભુ, શ્રીવચ્છ શીતલ-જિહ્વંદ ॥ ૩ ॥
લંછન ખડ્ગી શ્રેયાંસને, વાસુપૂજ્યને મહિષ; સૂવર
લંછન પ્રભુ વિમલદેવ, ભવિયાં તે નમો શિષ ॥ ૪ ॥
સીંચાણો જિન અનંતને, વજ્ર લંછન શ્રીધર્મ; શાંતિ
લંછન મૃગલો, રાખે ધર્મનો મર્મ ॥ ૫ ॥ કુંથુનાથ
જિન બોકડો, અરજિન નંદાવર્ત; મલ્લિ કુંભ વખા-
ણીએ, સુવ્રત કચ્છપ વિખ્યાત ॥ ૬ ॥ નમિ જિનને
નીલો કમલ, પામીએ પંકજમાંહી; શંખ લંછન પ્રભુ
નેમિજી, દીસે ઉંચે આંહી ॥ ૭ ॥ પાર્શ્વનાથજીને

ચરણ સર્પ, નીલવરણ શોભિત; સિંહ લંછન કંચન
તનુ, વર્ધમાન વિખ્યાત ॥ ૮ ॥ એણી પરે લંછન
ચિતવીએ, ઓળખીએ જિનરાય, જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ
સેવતાં, લક્ષ્મીરતન સુરિરાય ॥ ૯ ॥

શ્રી ચોવીસ જિનના વર્ણનું ચૈત્યવંદન.

પદ્મપ્રભુ ને વાસુપૂજ્ય, દોય રાતા કહીએ; ચં-
દ્રપ્રભુ ને સુવિધિનાથ, દો ઉજ્જવલ લહીએ ॥ ૧ ॥
મલ્લિનાથ ને પાર્શ્વનાથ, દો નીલા નીરખ્યા; મુનિ-
સુવ્રત ને નેમિનાથ, દો અંજન સરીખા ॥ ૨ ॥ સોળે
જિન કંચન સમાએ, એવા જિન ચોવીશ; ધીરવિમળ
પંડિત તણો, જ્ઞાનવિમળ કહે શિષ્ય ॥ ૩ ॥

શ્રી જિનેશ્વરદેવોનાં સર્વસાધારણ સ્તવનો.

[૧]

(દેવ તુજ સિદ્ધાંત દીઠો—એ દેશી.)

સકલ સમતા સુરલતાનો, તુંહી અનોપમ કંદ રે;
તુંહી કૃપારસ કનકકુંભો, તુંહી જિણુંદ મુણિંદ રે ॥ ૧ ॥

પ્રભુ તુંહી, તુંહી, તુંહી, તુંહી, તુંહી ધરતાં ધ્યાન રે;
 તુજ સ્વરૂપી જે થયા તેણે, લલ્લું તાહરું તાન રે ॥
 પ્રભુ૦ ॥ ૨ ॥ તુંહી અલગો ભવ થકી પણ, ભવિક
 તાહરે નામ રે; પાર ભવનો તેહ પામે, એહ અચરીજ
 કામ રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૩ ॥ જન્મ પાવન આજ
 માહરો, નીરખીઓ તુજ નૂર રે; ભવો ભવ અનુ-
 મોદનાજી, હુઓ આપ હજૂર રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૪ ॥
 એહ માહરે અખય આતમ, અસંખ્યાત પ્રદેશ રે;
 તાહરા ગુણ છે અનંતા, કિમ કરું તાસ નિવેશ રે ॥
 પ્રભુ૦ ॥ ૫ ॥ એક એક પ્રદેશ તાહરે, ગુણ અનં-
 તનો વાસ રે; એમ કહી તુજ સહજ મીલત, હુવે
 જ્ઞાન પ્રકાશ રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૬ ॥ ધ્યાન ધ્યાતા
 ધ્યેય એકી-ભાવ હોયે એમ રે; એમ કરતાં સેવ્ય
 સેવક ભાવ હોયે ક્ષેમ રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૭ ॥ એક
 સેવા તાહરી જો, હોય અચલ સ્વભાવ રે; જ્ઞાન-
 વિમલસૂરિંદ પ્રભુતા, હોય સુજસ જમાવ રે ॥
 પ્રભુ૦ ॥ ૮ ॥

[૨]

જિહુંદા પ્યારા મુણિંદા પ્યારા, દેખો રે જિહુંદા
 ભગવાન-એ ટેકં દેખો રે જિહુંદા પ્યારા ॥ સુંદર
 રૂપ સ્વરૂપ વિરાજે, સ્વરૂપ વિરાજે; જગ નાયક
 ભગવાન-દેખો રે ॥ ૧ ॥ દરસ સરસ નીરખ્યો
 જિનજીકા, નીરખ્યો જિનજીકા; દાયક ચતુર સુખાણુ-
 દેખો રે ॥ ૨ ॥ શોક મંતાપ મીઠ્યો અખ મેરો,
 મીઠ્યો અખ મેરો; પાયો અવિચલ ભાણુ-દેખો રે ॥
 ૩ ॥ સફળ ભઈ મેરી આજીકી ઘડીયાં; આજીકી
 ઘડીયાં, સફળ ભયે નેનું પ્રાણુ દેખો રે ॥ ૪ ॥
 દરિસણુ દેખ મીઠ્યો દુઃખ મેરો, મીઠ્યો દુઃખ મેરો;
 આનંદઘન અવતાર-દેખો રે ॥ ૫ ॥

શ્રી જિન-પંચક-સ્તવન.

[રાગ-પ્રભાતી.]

પંચ પરમેશ્વરા પરમ અલવેસરા, વિશ્વ વાલેસરા
 વિશ્વવ્યાપી; ભક્ત-વત્સલ પ્રભુ ભક્તજન ઉદ્ધરી,

મુક્તિપદ જે વર્યા કર્મ કાપી ॥ પંચ૦ ॥ ૧ ॥ વૃષભ
 અંકિત પ્રભુ ઋષભ જિન વંદીએ, નાભિ મરૂદેવીને
 નંદ નીકા; ભરત ને પ્લાહીના તાત ભુવનાંતરે, મોહ મદ
 ગંજણો મુક્તિ ટીકો ॥ પંચ૦ ॥ ૨ ॥ શાંતિ વર
 આપવા શાંતિ પદ સ્થાપવા, અદ્ભુત કાંતિ પ્રભુ શાંતિ
 સાચો; મૃગાંક પારાપત સ્યેનથી ઉદ્ધરી, જગપતિ જે
 થયો જગત જાયો ॥ પંચ૦ ॥ ૩ ॥ નેમિ બાવી-
 શમો શંખ લંછન નમું, સમુદ્રવિજયાંગજે અનંગ જીતી;
 રાજકન્યા તજ સાધુ મારગ ભજ, જીત જેણે કરી
 જગ વિદીતી ॥ પંચ૦ ॥ ૪ ॥ પાસ જિનરાજ
 અશ્વસેન કુલ ઉપનો, જનની વામા તણો જેહ જાયો;
 આજ ખેટકપુરે કાજ સિદ્ધાં સવે, ભીડભંજન પ્રભુ જે
 કહાયો ॥ પંચ૦ ॥ ૫ ॥ વીર મહાવીર સર્વ-વીર
 શિરોમણિ, રણવટ મોહ-ભટ માન મોડી; મુક્તિ ગઢ
 ગ્રાસીઓ, જગત ઉપાસીઓ, તેહ નિત્ય વંદીયે હાથ
 જોડી ॥ પંચ ॥ ૬ ॥ માત ને તાત અવદાત એ
 જિન તણાં, ગામ ને ગોત્ર પ્રભુ નામ યુજાતાં; ઉદ્ધય-

૨૬૨

વાચક વઢે ઉદય પદ પામીએ, ભાવે ભગવંતની કીર્તિ
ભણતાં ॥ પંચ૦ ॥ ૭ ॥

પ્રભુનું અદ્ભુત-રૂપ.

[રાગ-દેવગંધાર.]

દેખો માર્ધ !, અજબ રૂપ જિનજીકો; દેખો ॥
ટેક ॥ ઉનકે આગે ઝોર સખહુંકો, રૂપ લાગે મોહ
શીકો ॥ દેખો ॥ ૧ ॥

લોચન કરના-અમૃત-કયોલે, મુખ સોહે અતિ
નીકો; કવિ જસવિજય કહે યોં સાહિબ, નેમજી
ત્રિભુવન ટીકો ॥ દેખો ॥ ૨ ॥

શ્રી જિનેશ્વરદેવોની સર્વ-સાધારણ સ્તુતિઓ.

[૧]

છત્ર ત્રય ચામર, તરૂં અશોક સુખકાર,
દિવ્ય ખ્વનિ દુંદુભિ, ભામંડલ ઝલકાર;
સુર કુસુમવૃષ્ટિ વર, બદ્રાસન અતિ સાર,
એહ પ્રાતિહાર્ય જસ, તે જિન વંદું ઉદાર ॥ ૧ ॥

એકાદશ જસ અતિશય પ્રગટે, કર્મ કલંક ઉચ્છે-
દેજી; તિમ ઓગણીશ કરે શુભ અતિશય, સુર સમુ-
દાય અખેદેજી; જન્માતિશય ચઉર સંયુત્ત એ, અતિ-
શય ચોત્રીશ બેદેજી, તેહથું જેહ બિરાજે જિનવર,
પ્રણમું તેહ ઉમેદેજી ॥ ૧ ॥

શ્રી ચતુર્વિંશતિ-જિન-સ્તુતિ.

અષ્ટાપદે શ્રી આદિ-જિનવર, વીર પાવાપુરી
વર, વાસુપૂજ્ય ચંપાનયરી સિદ્ધા, નેમિ રૈવતગિરિ-
વર; સમ્મેતશિખરે વીશ જિનવર, મોક્ષ પહોતા
મુનિવર, ચોવીશ જિનવર નિત્ય વંદું, સયલ સંઘ
સુહંકર ॥ ૧ ॥

શ્રી સિદ્ધચક્ર-નમસ્કાર-ચૈત્યવંદન.

જો ધુરી સિરિ અરિહંત મૂલ, દઢપીઠ-પઠદ્વિઓ;
સિદ્ધ સુરિ ઉવજ્ઞાય સાહુ, ચિહ્ન પાસ ગરિદ્વિઓ
॥ ૧ ॥ દંસણુ નાણુ ચરિત્ત તવ હિ, પડિસાહા

સુંદર; તત્કૃપ્પર સરવગ્ગ લક્ષિ, ગુરૂપય દલદુન્નર
 ॥ ૨ ॥ દિસિપાલ જકૃપ-જકૃપિણીપમુહ, સુર-
 કુસુમેહિં અલંકરિયો; સો સિદ્ધચક્ર ગુરૂ કપ્પતરૂ,
 અમ્હ મનવંછિય ફલ દિયો ॥ ૩ ॥

શ્રી સિદ્ધચક્ર-સ્તવન.

સિદ્ધચક્ર વર સેવા કીજે, નરભવ-લાહો લીજેજી;
 વિધિપૂર્વક આરાધન કરતાં, ભવ ભવ-પાતક છીજે-
 ભવિજન ભજિએજી, અવર અનાદિની ચાલ નિત્ય
 નિત્ય તજીએજી ॥ ૧ ॥ દેવનો દેવ દયાકર ઠાકર,
 ચાકર સુર નર ઇંદાજી; ત્રિગટે ત્રિભુવન-નાયક ખેઠા,
 પ્રણમો શ્રી જિનચંદા ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥ અજ
 અવિનાશી અકલ અજરામર, કેવલ-દંસણ નાણીજી;
 અવ્યાપાધ અનંતુ વીરજી, સિદ્ધ પ્રણમો ગુણખાણી
 ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥ વિદ્યા સૌભાગ્ય લક્ષ્મી પીઠ,
 મંત્રરાજ યોગપીઠજી; સુમેરૂપીઠ એ પંચ પ્રસ્થાને,
 નમો આચારજી ઇંદ ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥ અંગ

ઉપાંગ નંદી અનુયોગા, છ છેદને મૂલ ચારજી; દશ
 પયત્રા એમ પણ્યાલીસ, પાઠક તેહના ધાર ॥ ભવિં
 ॥ ૫ ॥ વેદ ત્રણ ને હાસ્યાદિક ષટ, મિથ્યાત્વ ચાઃ
 કષાયજી; ચૌદ અભ્યંતર નવવિધ બાહ્યની, ગ્રંથિતને
 મુનિરાય ॥ ભવિં ॥ ૬ ॥ ઉપશમ ક્ષયઉપશમ
 ને ક્ષાયક, દર્શન ત્રણ પ્રકારજી; શ્રદ્ધા પરિણાત
 આતમકેરી, નમીએ વારંવાર ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥
 અદ્વાવીશ ચોદ ને ષટ દુગ એક, મત્યાદિકના જાણજી
 એમ એકાવન બેદે પ્રણુમો, સાતમે પદ વર નાણ
 ॥ ભવિં ॥ ૮ ॥ નિવૃત્તિ ને પ્રવૃત્તિ બેદે
 ચારિત્ર છે વ્યવહારેજી; નિજગુણ-સ્થિરતા ચરણ તે
 પ્રણુમો, નિશ્ચય શુદ્ધ પ્રકારે ॥ ભવિં ॥ ૯ ॥
 બાહ્ય અભ્યંતર તપ તે સંવર, સમતા નિર્જરા-
 હેતુજી; તે તપ નમીએ ભાવ ધરીને, ભવસાગરમાં
 સેતુ ॥ ભવિં ॥ ૧૦ ॥ એ નવપદમાં પણુ છે
 ધર્મી, ધર્મ તે વરતે ચારજી; દેવ ગુરૂ ને ધર્મ તે
 એહમાં, દો ત્રીન ચાર પ્રકાર ॥ ભવિં ॥ ૧૧ ॥

૧મારગદેશક ૨અવિનાશીપણું, ૩આચાર ૪વિનય
સંકેતેજી; ૫સહાયપણું ધરતા સાધુજી, ૬પ્રણમો એ-
હીજ હેતે ॥ ભવિં ॥ ૧૨ ॥ વિમલેશ્વર સાન્નિધ્ય
કરે તેહની, ઉત્તમ જે આરાધેજી; ૭પદ્મવિજય
કહે તે ભવિ-પ્રાણી, નિજ આતમ-હિત સાધે
॥ ભવિં ॥ ૧૩ ॥

શ્રી સિદ્ધ સ્વરૂપ દર્શક-પૂજા.

સિદ્ધિએ નમો સિદ્ધ અનંતા, અનેહો મારા બહાલા
૨ ॥ સિદ્ધિએ નમો ॥ વરણાદિક ચઉ અળગા

૧-અરિહંતનો મોક્ષમાર્ગ-દેશક ગુણ, ૨-સિદ્ધનો
અવિનાશીપણાનો ગુણ, ૩-આચાર્યનો જ્ઞાનાદિ પાંચ
આચાર પાળવા-પળાવવાનો ગુણ, ૪-ઉપાધ્યાયનો વિનય
ગુણ, (જડ જેવા શિષ્યને પણ સુશિક્ષાના દાનથી સુવિનીત
કરે એવો ગુણ.) ૫-અન્ય ભવ્યાત્માઓને ધર્મમાર્ગમાં
આલંબનરૂપ થવાનો સાધુનો ગુણ. ૬-આ પાંચને પાંચ હેતુ
સમજી ત્રિકરણ શુદ્ધે પ્રણામ કરવાનો છે.

કીધા, ષટ્ સંકાણુ નહીં પરસિદ્ધા; એતો સાદિ અનંત
 સ્થિતિ સિદ્ધા રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૧ ॥ ચિદ્ અવગાહ-
 નમાં જે ઠાયા, દેહાતીત તે સિદ્ધ કહાયા; એતો
 ચિદાનંદ લય પાયા રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૨ ॥ અનંત
 જ્ઞાન દરશન સોહાયા, અવ્યાયાધ સુખે વળી ઠાયા;
 એતો ખાયક સંમકિત પાયા રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૩ ॥
 એક સમય સગ રાજ સધાયા, લોક શિખર ફરસીને
 ઠાયા; એતો અજ અવિનાશી કહાયા રે ॥ સિદ્ધિં
 ॥ ૪ ॥ અરૂપી અક્ષય સ્થિતિ જસ વખાણી, અગુરૂ-
 લધુ અવગાહના જાણી; એતો અનંત વીરજની ખાણી
 રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૫ ॥ આપ સ્વરૂપે જેહ સરૂપી,
 પુદ્ગલ ત્યાગે વરતે અરૂપી; એતો નહિ નહિ રૂપા-
 રૂપી રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૬ ॥ સકલ સુરાસુર સુખ
 સમુદાયા, તેહથી અનંતગુણું સુખ જે પાયા; એતો
 વચનાતીત કહાયા રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૭ ॥ સિદ્ધ નિરં-
 જનના ગુણુ ગાવો, પરમાનંદ મહોદય પાવો; ચિર
 તન મન કરીને ધ્યાવો રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૮ ॥ રૂપ-

૨૬૮

વિજય કહે સિદ્ધનું ધ્યાન, ધ્યાયે તત્પર થઈ
એકતાન; તે હોયે સિદ્ધ ભગવાન રે ॥ સિદ્ધિ ૦ ॥૬॥

શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિઓ.

[૧]

અંગદેશ ચંપાપુરી વાસી, મયણા ને શ્રીપાળ
સુખાસી, સમકિતથું મન વાસી; આદિ જિનેશ્વરની
ઉદ્લાસી, ભાવે પૂજા કીધી મન આસી, ભાવ ધરી
વિશ્વાસી; ગલિત કાઢ ગયો તેણે નાશી, સુવિધિથું
સિદ્ધચક્ર ઉપાસી, થયો સ્વર્ગના વાસી; આસો ચૈતર
પૂરણ માસી, પ્રેમે પૂજે ભક્તિ વિકાસી, આદિ
પુરૂષ અવિનાશી.

[૨]

જિનશાસન વંજિત-પૂરણ દેવ રસાલ, ભાવે
ભવિ ભણીએ સિદ્ધચક્ર-ગુણમાલ; ત્રિહું કાલે એહની
પૂજા કરે ઉજમાલ, તે અજર અમર પદ, સુખ પામે
સુવિશાલ ॥ ૧ ॥

પ્રહ ઉઠી વંદુ, સિદ્ધચક્ર સદાય,—જપીએ નવ
પદનો, જપ સદા સુખદાય; વિધિપૂર્વક એ તપ, જે
કરે થઇ ઉજમાળ, તે સવિ સુખ પામે, જેમ
મયણા શ્રીપાળ ॥ ૧ ॥

સિદ્ધચક્ર આરાધો, સાધો વંછિત કાળ; અરિ-
હંતાદિક પદ, સેવ્યાથી શિવરાજ; ઈમ આગમ-
માંહી, સિદ્ધયંત્ર શિરતાજ, વિમલેસર પૂરો, પદ્મ
વાંછિત તુમે આજ ॥ ૧ ॥

શ્રી અનંતવીર્ય-જિન-સ્તવન.

અનંતવીરજ અરિહંત ! સુણો મુજ વિનતિ,
અવસર પામી આજ કહું જે દિલ છતી; આતમ-
સત્તા હારી સંસારે હું ભમ્યો, મિથ્યા અવિરતિ રંગ
કષાયે બહુ દમ્યો ॥ ૧ ॥ ક્રોધદાવાનલ દગ્ધ માન-
વિષધર ડસ્યો, માયા જાલે બદ્ધ લોભ-અજગર

ઋસ્યો; મન વચ કાયા-યોગ ચપળ થયા પરવશા,
 પુદ્ગલ પરિચય પાપતણી અહનિશ દશા ॥ ૨ ॥
 કામ-રાગે અણુનાથ્યા સાંઠ પરે ધસ્યો, સ્નેહરાગની
 રાચે ભવર્ષિજર વસ્યો; દષ્ટિરાગરૂચિ કાચપાચ
 સમકિત ગણું, આગમરીતે નાથ ! ન નિરખું નિજપણું
 ॥ ૩ ॥ ધર્મ દેખાડું માંડ ભાંડ પરે અતિ લહું,
 ‘ અચરે અચરે રામ ’ શુક પરે કહું; કપટપટુ નટુવા
 પરે મુનિ-મુદ્રા ધરું, પંચ વિષય સુખ પોષ સદોષ-
 વૃત્તિ ભરું ॥ ૪ ॥ એક દિનમાં નવ વાર ‘ કરેમિ
 ભંતે ’ કરું, ત્રિવિધ ત્રિવિધ પચ્ચક્ષુખાણે ક્ષણ એક
 નવિ ઠરું; મા-સાહસ ખગ રીતિ નીતિ બણી કહું,
 ઉત્તમ કુલવટ વાટ ન તે પણુ નિરવહું ॥ ૫ ॥
 દીનદયાળ જૂઝળ ! પ્રભુ મહારાજ છો, જાણુ
 આગળ શું કહેવું ? ગરીબ નિવાજ છો; પૂરવ ધાતકી
 ખંડ વિજય નલિનાવતી, નયરી અયોધ્યા નાયક
 લાયક યતિપતિ ॥ ૬ ॥ મેઘ મહીપ મંગલાવતી
 સુત વિજયાવતી, આનંદન ગજલંછન જગ જનતા

રતિ; ક્ષમાવિનય જિનરાજ ! અપાય નિવારણે,
વિહરમાન ભગવાન ! સુનજરે તારણે ॥ ૭ ॥

શ્રી આયુષ્ય તીર્થનાં સ્તવનો.

[૧]

[ચિત્ત ચેતો રે-એ દેશી.]

આદિ જિણેસર પૂજતાં, દુઃખ મેટો રે ॥ આયુ-
ગઢ દ્રઢ ચિત્ત. ભવિક જઈ ભેટો રે । દેલવાડે
દેહરાં નમી-દુઃખ મેટો રે ॥ ચાર પરિમિત નિત્ય-
ભવિકં ॥ ૧ ॥ વીશ ગજ બલ પદ્માવતી-દુઃખં ॥
ચક્રેસરી દ્રવ્ય આણુ-ભવિકં ॥ શંખ દીએ અંબિકા
સુરી-દુઃખં ॥ પંચ કોશ વહે બાણુ-ભવિકં ॥ ૨ ॥
બાર પાદશાહ જીતીને-દુઃખં ॥ વિમલ મંત્રી આહ-
લાદ-ભવિકં ॥ દ્રવ્ય ભરી ધરતી કીયો-દુઃખં ॥
ઋષભદેવ પ્રાસાદ-ભવિકં ॥ ૩ ॥ બિહુતેર અધિકાં
આઠશે-દુઃખં ॥ બિંબ પ્રમાણુ કહાય-ભવિકં ॥
પન્નરશે કારીગરે-દુઃખં ॥ વર્ષ ત્રિકે તે થાય-

ભવિકં ॥ ૪ ॥ દ્રવ્ય અનુપમ ખરચિયો-દુઃખં ॥
 લાખ ત્રેપન બાર કોડ-ભવિકં ॥ સંવત દશ
 અઠચાશીએ-દુઃખં ॥ પ્રતિષ્ઠા કરી મન હોડી-
 ભવિકં ॥ ૫ ॥ દેરાણી જેઠાણીના ગોખલા-દુઃખં ॥
 લાખ અઢાર પ્રમાણ-ભવિકં ॥ વસ્તુપાલ તેજપાલની-
 દુઃખં ॥ એ દોઈ કાંતા જાણ-ભવિકં ॥ ૬ ॥
 મૂળ નાયક નેમીસર-દુઃખં ॥ ચારશે અડસઠ ખિંબ-
 ભવિકં ॥ ઋષભ ધાતુમય દેહરે-દુઃખં ॥ એકસો
 પિસ્તાલીશ ખિંબ-ભવિકં ॥ ૭ ॥ ચઉમુખ ચૈત્ય
 જુહારીએ-દુઃખં ॥ કાઉરસગીયા ગુણુવંત-ભવિકં ॥
 બાણું મિત્ત તેહમાં કહું-દુઃખં ॥ અગન્યાશી અરિ-
 હંત-ભવિકં ॥ ૮ ॥ અચલ ગઢે પ્રભુજી ઘણા-
 દુઃખં ॥ જાત્રા કરો હુંશિયાર-ભવિકં ॥ કોડી તપે
 ફળ જે લહે-દુઃખં ॥ તે પ્રભુ ભક્તિ વિચાર-
 ભવિકં ॥ ૯ ॥ સાલંબન નિરાલંબને-દુઃખં ॥
 પ્રભુ ધ્યાને ભવપાર-ભવિકં ॥ મંગળ લીલા પામીયે-
 દુઃખં ॥ વીરવિજય જયકાર-ભવિકં ॥ ૧૦ ॥

[ચાલો ચાલો ને રાજ, ગિરધર રમવા જઈએ-
એ દેશી.]

આવો આવો ને રાજ, શ્રી અર્જુન ગિરિ જઈએ;
શ્રી જિનવરની ભક્તિ કરીને, આતમ નિર્મળ થઈએ ॥
આવો ૦ ॥ એ આંકણી ॥ વિમલવસહિમાં પ્રથમ જિને-
શ્વર, મુખ નિરખે સુખ પછીએ; ચંપક કેતકી પ્રમુખ
કુસુમવર, કંઠે ટોડર ઠવીએ ॥ આવો ૦ ॥ ૧ ॥
જમણે પાસે લુલુગ વસહિ, શ્રી નેમીશ્વર નમીએ;
રાજિમતી વર નયણે નિરખી, દુઃખ દોહગ સવિ
ગમીએ ॥ આવો ૦ ॥ ૨ ॥ સિદ્ધાયલે શ્રી ઋષભજિને-
શ્વર, રૈવતે નેમ સમરીએ; અર્જુનગિરિની યાત્રા કરતાં
ખિહું તીર્થ ચિત્ત ધરીએ ॥ આવો ૦ ॥ ૩ ॥ મંડપે
મંડપે વિવિધ કારણી, નિરખી હિયડે ઠરીએ; શ્રી
જિનવરનાં ખિંબ નિહાળી, નરભવ સફલો કરીએ ॥
આવો ૦ ॥ ૪ ॥ અચલગઢે આદીશ્વર પ્રણમી,
અશુભ કર્મ સવિ હરીયે; પાસ શાંતિ નિરખ્યા જખ

નયણે, મન મોહું કુંગરીયે ॥ આવો૦ ॥ ૫ ॥
 પાળે ચઢતાં ઉજમ વાધે, જેમ ઘોડે પાખરીએ;
 સકલ જિનેશ્વર પૂજી કેસર, પાપપડલ સવિ હરીએ ॥
 આવો૦ ॥ ૬ ॥ એકલુ ધ્યાને પ્રભુને ધ્યાતાં, મન-
 માંહી નવિ ડરીએ; જ્ઞાનવિમલ કહે પ્રભુ સુપસાયે,
 સકલ સંઘ મુખ કરીએ ॥ આવો૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી રાણકપુર તીર્થનું સ્તવન.

[કૃતમલની-દેશી.]

જગપતિ જયો જયો ઋષભ જિણુંદ, ધરણા-
 શાહે ધન ખરચીઓ; જગપતિ પ્રાઠ કરાવ્યો પ્રાસાદ,
 ઉલટભર સુરનર અરચીઓ ॥ ૧ ॥ જગપતિ
 આભયું માંડે વાદ, સોવન કલશે જલહલે, જગપતિ
 ચોખ્ખારો ચોશાલ, પેખંતાં પાતિક ગલે ॥ ૨ ॥
 જગપતિ અતિ સુંદર ઉદામ, નલિનીગુહ્મ-વિમા-
 નશ્યો; જગપતિ ઉત્તમ પુણ્ય અંખાર, નિરૂપમ

ધનદ નિધાનશ્યો ॥ ૩ ॥ જગપતિ ઓલેં ઓલેં
ચંભ, કીધી અનોપમ કારણી; જગપતિ કરતી નાટા-
રંભ, પુતલીઓ ચિત્ત ચોરણી ॥ ૪ ॥ જગપતિ
નાભિ નરેસર નંદ, રાણકપુરનો રાજઓ; જગપતિ
સહુ રાયાં સિરદાર, જગમાંહે જશ ગાજઓ ॥ ૫ ॥
જગપતિ દેવ તું દીન દયાલ, ભક્ત વત્સલ ભલે
મેટીઓ; જગપતિ દેખતાં તુજ દેદાર, મોહ તણો
મદ મેટીઓ ॥ ૬ ॥ જગપતિ ઉદયરતન ઉવ-
જઝાય, સંવત સત્તર ત્રાણું સમે; જગપતિ ફાગણ
વદિ પડવે રે દિન, સાદડી સંઘ સહિત નમે ॥ ૭ ॥

શ્રી સમ્ભેતશિખરગિરિનાં સ્તવનો.

[૧]

(કીડા કરી ધરે આવીઓ—એ દેશી.)

સમ્ભેતશિખર જિન બંદીયે, મ્હોટું તીરથ એહ
રે; પાર પમાડે ભવ તણો, તીરથ કહિયે તેહ રે

॥ સ૦ ॥ ૧ ॥ અજિતથી સુમતિ જિહ્વુંદ લગે,
 સહસ મુનિ પરિવાર રે; પદ્મપ્રભ શિવ-સુખ વર્યા,
 ત્રણસેં અડ અણગાર રે ॥ સ૦ ॥ ૨ ॥ પાંચસેં મુનિ
 પરિવારશું, શ્રી સુપાસં જિહ્વુંદ રે; ચંદ્રપ્રભ શ્રેયાંસ
 લગે, સાથે સહસ મુણિંદ રે ॥ સ૦ ॥ ૩ ॥ છ હજાર
 મુનિરાજશું, વિમલ-જિનેશ્વર સિદ્ધા રે; સાત સહ-
 સશું ચૈદમા, નિજ કારજ વર કીધાં રે ॥ સ૦ ॥
 ૪ ॥ એકસો આઠશું ધર્મજી, નવસેંશું શાંતિનાથ રે;
 કુંથુ અર એક સહસશું, સાચો શિવપુર સાથ રે
 ॥ સ૦ ॥ ૫ ॥ મહિલનાથ શત પાંચશું, મુનિ નમિ
 એક હજાર રે; તેત્રીશ મુનિ યુત પાસજી, વરીયા
 શિવસુખ સાર રે ॥ સ૦ ॥ ૬ ॥ સત્તાવીશ સહસ
 ત્રણસેં, ઉપર ઓગણપચાસ રે; જિન પરિકર ખીજ
 કેઈ, પામ્યા શિવપુર વાસ રે ॥ સ૦ ॥ ૭ ॥ એ
 વીશે જિન એણે ગિરિ, સિદ્ધા અણસણ લેઈ રે;
 પદ્મવિજય કહે પ્રણમીયે, પાસ શામલનું ચેઈ રે
 ॥ સમ૦ ॥ ૮ ॥

જર્ઘ પૂજો લાલ, સમેતશિખરગિરિઉપર પાસજી
 શામળા; જિનલક્ષિ લાલ, કરતાં જિનપદ પાવે દળે
 ભવ આમળા ॥ એ આંકણી ॥ ૭ રી પાળી દરિસન
 કરીએ, ભવ ભવ સંચિત પાતિક હરીએ; નિજ આતમ
 પુણ્ય રસે ભરીએ ॥ જઘં ॥ ૧ ॥ એ ગિરિવર
 નિત્ય સેવા કીજો, જિમ શિવ સુખડાં કરમાં લીજો;
 ચિદાનંદ સુધારસ નિત્ય પીજો ॥ જઘં ॥ ૨ ॥ જિહાં
 શિવરમણી વરવા આવ્યા, અજિતાદિક વીશે જિનરાયા;
 બહુ મુનિવર યુત શિવવધૂ પાયા ॥ જઘં ॥ ૩ ॥
 તેણે એ ઉત્તમ ગિરિવર જાણો, કરો સેવા આતમ
 કરી શાણો; એ ફરી ફરી નહિ આવેટાણો ॥ જઘં
 ॥ ૪ ॥ તુમે ધન કણ કંચનની માયા, કરતાં અશુચિ
 કીધી કાયા; કેમ તરશે વિણ એ ગિરિરાયા ॥ જઘં
 ॥ ૫ ॥ એમ શુભ મતિ વચન સુણી તાજા, એ
 ભજો જગગુરૂ આતમ રાજા; ગિરિ ફરસે ધરી મન
 શુચિ માજા ॥ જઘં ॥ ૬ ॥ સંવત શર ઋષિ ગજ

ચંદ સમે, ફાગણ શુદ્ધ ત્રીજ બુધવાર ગમે; ગિરિ
દરિસણુ કરતાં ચિત્ત રમે ॥ જર્ઘં ॥ ૭ ॥ પ્રભુપદ
પદ્મ તણી સેવા, કરતાં નિત્ય લહીએ શિવ મેવા; કહે
રૂપવિજય મુજ તે હેવા ॥ જર્ઘં ॥ ૮ ॥

[૩]

આજ સફલ દિન ઉગ્યો હો, શ્રી સમ્મેત
શિખર ગિરિ ભેટીયો રે; કાંઈ જગ્યા પુન્ય અંકુર,
ભૂલ અનાદિની ભાંગી હો; અખ જગી સમકિત
વાસના રે, કાંઈ પ્રગટ્યો આનંદ પૂર ॥ આજં ॥
૧ ॥ વિષમ પહાડની ઝાડી હો, નદી આડી
ઓલંઘી ઘણી રે; કાંઈ ઓલંઘ્યા બહુ દેશ, શ્રી ગિરિ-
રાજને નિરખી હો; મન હરખી દુઃખડાં વિસર્થાં રે,
કાંઈ પ્રગટ્યો ભાવ વિશેષ ॥ આજં ॥ ૨ ॥
વીશ ટુંકે ભગતે હો, વક્ષી વિશે જિનપતિ રે; મેં
ભેટ્યા ધરી બહુ ભાવ, શામલા પાસજી હો; તવ
ધૂન્યા મોહાદિક રિપુ રે, એ તીરથ ભવ જલ નાવ
॥ આજં ॥ ૩ ॥ તીરથ સેવા મેવા હો, મુજ

હેવા લેવાને ધણું રે; તે પૂરણ પામ્યો આજ, ત્રણ
 ભુવન ઠકુરાઈ હો; મુજ આઈ સધળી હાથમાં રે,
 કાંઈ સિધ્યાં સધળાં કાજ ॥ આજ ૦ ॥ ૪ ॥
 આશ પાસ મુજ પૂરે હો, દુઃખ ચૂરે શામલીયો
 સદા રે; ત્રેવીશમે જિનરાજ, એ પ્રભુના પદ પદ્મે;
 સુખ પદ્મે મુજ મન મોહીયું રે, કવિ રૂપવિજય
 કહે ॥ આજ ૦ ॥ ૫ ॥

[૪]

(વીરકુંવરની વાતડી-એ રાગ.)

સમેતશિખરની જાતરા નિત્ય કરીયે, નિત્ય
 કરીયે રે નિત્ય કરાયે; નિત્ય કરીયે તો દુરિત નીહ-
 રીયે, તરીયે સંસાર ॥ સમેત ૦ ॥ ૧ ॥ શિવવધૂ
 વરવા આવીયા મન રંગે, વીશ જિનવર અતિ ઉછરંગે,
 ગિરિ ચડીયા ચડતે રંગે, કરવા નિજ કાજ ॥ સમેત ૦
 ॥ ૨ ॥ અજિતાદિ વીશ જિનેશ્વરા વીશ ટૂંકે, કીધું
 અણસણ કિરિયા ન ચૂકે; ધ્યાન શુકલ હૃદયથી ન
 મૂકે, પાયા પદ નિરવાણ ॥ સમેત ૦ ॥ ૩ ॥ શિવ

સુખ ભોગી તે થયા જિનરાયા, ભાંગે સાદિ અનંત
 કહાયા; પર પુદ્ગલ સંગ છોડાયા, ધન્ય ધન્ય જિનરાય
 ॥ સમેત૦ ॥ ૪ ॥ તારણુ તીરથ તેહથી તે કહીયે,
 નિત્ય તેહની છાયામાં રહીયે; રહીયે તો સુખિયા
 થઇએ, ખીજું શરણુ ન કાય ॥ સમેત૦ ॥ ૫ ॥
 ઓગણીસેં બાસઠ માધની વદિ જાણો, ચતુર્દશી શ્રેષ્ઠ
 વખાણો; હમે ભેટ્યો તીરથનો રાણો, રંગે ગુરુવાર
 ॥ સમેત૦ ॥ ૬ ॥ ઉત્તમ તીરથ જાતરા જે કરશે
 વહી જિન આજ્ઞા શિર ધરશે; કહે વીરવિજય તે
 વરશે, મંગલ શિવમાળ ॥ સમેત૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી અષ્ટાપદગિરિતીર્થનું સ્તવન.

અષ્ટાપદ અરિહંતજી, મહારા જહાલાજી રે;
 આદીશ્વર અવધાર, નમીયે નેહશું-મહારાં ॥ ૬૪
 હજાર મુણિદશું-મહારાં, વરિયા શિવ-વધૂ સાર-
 નમીયે ॥ ૧ ॥ ભરત ભૂપે ભાવે કર્યો-મહારાં,
 ચઉ-મુખ ચૈત્ય ઉદાર-નમીયે; જિનવર ચોવીશે
 જિહાં-મહારાં, થાપ્યા અતિ મનોહાર-નમીયે ॥ ૨ ॥

વરણ પ્રમાણે વિરાજતા-મહારાં, લંછન ને અલંકાર-
 -નમીયેં સમ નાસાયે શોભતા-મહારાં, ચિહ્ન
 દિશે ચાર પ્રકાર-નમીયેં ॥ ૩ ॥ મંદોદરી રાવણ
 તિહાં-મહારાં, નાટક કરતાં વિચાર-નમીયેં; ત્રુટિ
 તાંત તવ રાવણે-મહારાં, નિજ કર વીણા તતકાલ
 -નમીયેં ॥ ૪ ॥ કરી બળવી તિણે સમે-મહારાં,
 પણ નવિ તોડ્યું તે તાન-નમીયેં; તીર્થકર-પદ
 બાંધીયું-મહારાં; અદ્ભુત ભાવશું ગાન-નમીયેં
 ॥ ૫ ॥ નિજ લખ્ધે ગૌતમ ગુરુ-મહારાં, કરવા
 આવ્યા તે જાત-નમીયેં; જગ-ચિંતામણિ તિહાં
 કર્યું-મહારાં, તાપસ બોધ વિખ્યાત-નમીયેં ॥ ૬ ॥
 એ ગિરિ મહિમા મહોટકો-મહારાં; તેણે ભવ પામે
 જે સિદ્ધ-નમીયેં; જે નિજ લખ્ધે જિન નમે-
 મહારાં, પામે શાશ્વત ઋદ્ધિ-નમીયેં ॥ ૭ ॥
 પદ્મવિજય કહે એહનાં-મહારાં, કેતાં કરૂં રે વખાણ
 -નમીયેં; વીરે સ્વમુખે વરણુવ્યો-મહારાં, નમતાં
 કાડી કલ્યાણ-નમીયેં ॥ ૮ ॥

મી સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી.

: પાંચમો વિભાગ :

અનન્ત-ઉપકારી શ્રી જિનેશ્વરદેવોની

અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરવાનો ક્રમ તથા

તે પૂજા કરતાં બોલવાના દુહા :

સ્નાત્રપૂજા : અને પુણ્ય પ્રકાશનું

સ્તવન વિગેરે.

શ્રી જિનપૂજાની સાત શુદ્ધિ.

શ્રાવકોએ રોજ શ્રી જિનેશ્વર દેવોની દ્રવ્યથી
અને ભાવથી-એમ ઉભય પ્રકારે પૂજા કરવી જોઈએ.
અષ્ટ પ્રકારી પૂજા એ દ્રવ્ય-પૂજા છે અને તેના
કરનારે સાત પ્રકારની શુદ્ધિ જાળવવામાં પણ ઉપ-
યોગવાળા બનવું જોઈએ. એને માટે, ચોસઠ પ્રકારી
પૂજામાં કહ્યું છે કે:—

‘સાતે શુદ્ધિ સમાચરી રે, પૂજીશું અમે રંગે લાલ’

આ સાત શુદ્ધિનાં નામો નીચે મુજબ છે:—

૧ ૨ ૩ ૪ ૫
અંગ વસન મન ભૂમિકા, પૂજોપકરણ સાર;

૬ ૭
ન્યાયદ્રવ્ય વિધિશુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર. ૧.

૧. અંગશુદ્ધિ—શરીર બરાબર શુદ્ધ થઈ રહે એટલા માપસર જળથી સ્નાન કરીને કારા રૂમાલથી શરીરને બરાબર લુંછવું તથા નહાવાનું પાણી ઢાળતાં જીવ જંતુની વિરાધના ન થાય એ ધ્યાનમાં રાખવું.

૨. વસ્ત્રશુદ્ધિ—પૂજા માટે પુરૂષોએ બે વસ્ત્ર અને સ્ત્રીઓએ ત્રણ વસ્ત્ર તથા રૂમાલ રાખવો. પુરૂષોએ મુખકાશ માટે રૂમાલ રાખવાનો નથી. પૂજા માટેનાં વસ્ત્રો સફેદ, ફાટચા કે બળ્યા વગરનાં તથા સાંખ્યા વિનાનાં રાખવાં. વસ્ત્રો હંમેશાં ચોક્ષ્યાં રહે તેમ કરવું. એ વસ્ત્રો ખીજા કોઈ પણ કામમાં પહેરવાં નહિ. પૂજાનાં કપડાં પહેરીને વગર નહાયેલાને અડવું નહિ.

૩. મનઃશુદ્ધિ—જેમ બને તેમ મનને પૂજામાં સ્થિર કરવું. ખીજું બધું તે વખતે ભૂલી જવું.

૪. ભૂમિશુદ્ધિ—દેરાસરમાં કાળે બરાબર લીધો

છે કે કેમ તે જોવું. પૂજનાં સાધનો લેવા-મૂકવાની જગ્યા પણ જેમ બને તેમ શુદ્ધ રાખવી.

૫. ઉપકરણશુદ્ધિ—પૂજમાં જોઈતાં ઉપકરણો કેસર, સુખડ, પુષ્પ, ધુપ, અગરબત્તી, દીપક, ચોખા ફળ, નૈવેદ્ય વિગેરે જેમ બને તેમ ઉંચી જાતિનાં પોતાના ધરનાં લાવવાં. કળશ, ધૂપધાણાં, ફાનસ, અંગલુંછણાં વિગેરે સાધનો ખૂબ ઉજળાં ચકચકાટ રાખવાં. જેમ ઉપકરણની શુદ્ધિ વધારે, તેમ આલ્હાદ વધારે આવશે અને ભાવની વૃદ્ધિ થશે.

૬. દ્રવ્યશુદ્ધિ—જિનપૂજ આદિ શુભ કાર્યમાં વપરાતું દ્રવ્ય જો ન્યાયથી ઉપાર્જન કરેલું હોય, તો ભાવની બહુજ વૃદ્ધિ થાય છે.

૭. વિધિશુદ્ધિ—સ્નાન કરીને શુદ્ધ ઉજળાં વસ્ત્ર પહેરી, પૂજનાં ઉપકરણો લઈ, શુભ ભાવના ભાવતા જિનમંદિરે જવું. રસ્તામાં કોઈ અશુદ્ધ વસ્તુનો સ્પર્શ ન થઈ જાય એ ધ્યાનમાં રાખવું.

શ્રી જિનમન્દિરમાં પ્રવેશ.

દેરાસરમાં પેસતાં પ્રથમ ‘ નિસીહિ ’ કહેવી. છોટી પ્રભુનું મુખ જોતાં ભક્તિપૂર્વક એ હાથ ભેગા કરી મસ્તકે લગાડી ‘ નમો જિણાણું ’ બોલવું. જ્યાં પ્રદક્ષિણા ફરી શકાય ત્યાં ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેવી. પ્રદક્ષિણા ફરતાં અને ફર્યા પછી દેરાસરમાંથી આશાતના ટાળવા બનતું કરવું. પછી મૂળનાયક સન્મુખ જઈ સ્તુતિના શ્લોકો બોલવા. પુરૂષોએ જમણી અને સ્ત્રીઓએ ડાબી બાજુએ ઉભા રહેવું. સ્તુતિ બોલતી વખતે પોતાનું અર્ધું અંગ નમાવવું.

પૂજા કરનારે પોતાના કપાલમાં, ગળે, છાતીએ અને નાભિએ-એમ ચાર તિલક કરવાં. પછી બીજી વખત ‘ નિસીહિ ’ કહી દ્રવ્યપૂજામાં જોડાવું.

અષ્ટપ્રકારી પૂજાનો ક્રમ.

અષ્ટપ્રકારી પૂજા એટલે આઠ પ્રકારોથી શ્રી જિનેશ્વરદેવની પૂજા કરવી. એ આઠ પ્રકારોમાં પહેલા ત્રણ

પ્રકારોની પૂજને અંગપૂજ કહેવાય છે, જ્યારે બાકીના પાંચ પ્રકારોની પૂજને અગ્રપૂજ કહેવાય છે. પહેલી ત્રણ પૂજ પ્રભુના અંગને સ્પર્શ કરીને કરવાની હોવાથી, તેને ‘અંગપૂજ’ કહેવાય છે અને બીજી પાંચ પૂજ પ્રભુની સન્મુખ રહીને કરવાની હોવાથી ‘અગ્રપૂજ’ કહેવાય છે.

જેને શરીરમાંથી રસી ઝરતી હોય તેણે અંગપૂજ પોતાનાં ચંદન-પુષ્પ આદિથી બીજા પાસે કરાવી, અગ્રપૂજ તથા ભાવપૂજ પોતે કરવી.

૧. જલપૂજ—પ્રથમ પંચામૃતથી [દુધ, દહીં, સાકર, ઘી અને પાણી ભેગાં કરીને] શ્રી જિન-પ્રતિમા આદિને નહવણુ કરી ચોક્ખા પાણીથી નહવણુ કરવું. ત્રણ અંગલુંછણાં પોતાના હાથે જ બહુમાનપૂર્વક બરાબર કરવાં.

જલપૂજના દુહા.

જલપૂજ જીગતે કરો, મેલ અનાદિ વિનાશ;

જલપૂજ ફલ મુજ હજો, માગો એમ પ્રભુ પાસ. ૧

જ્ઞાન-કલશ ભરી આતમા, સમતારસ ભરપૂર;
શ્રી જિનને નવરાવતાં, કર્મ હોયે ચક્ર્યૂર. ૨

મેરૂશિખર નવરાવે હો સુરપતિ-મેરૂશિખર૦
જન્મકાળ જિનવરજીકો, જાણી પંચ રૂપ કરી બાવે.

હો સુર૦ ૧

રતન પ્રમુખ અડજીતિના કળશા, ઔષધિ ચુરણ મિલાવે;
ખીરસમુદ્ર તીર્થોદ્ધક આણી, સ્નાત્ર કરી ગુણ ગાવે.

હો સુર૦ ૨

એણિપરે જિનપ્રતિમાકો નહવણ કરી, બોધિખીજ
માનું વાવે; અનુક્રમે ગુણરત્નાકર ફરસી, જિન ઉત્તમ
પદ પાવે. હો સુર૦ ૩

[માલકોશ.]

આનંદભર, નહવણ કરો જિનચંદ,
કંચન-રતન-કળશ જલ ભરકે, મહકે ખરાસ સુગંધ;
સુરગિરિ ઉપર સુરપતિ સધરે, પૂજે ત્રિભુવન ઇંદ.

આનંદ૦ ૧

શ્રાવક તમ જિન નહવણ કરીને, કાટે કલિમલ ફંદઃ
આતમ નિર્મલ સખ અધ ટારી, અરિહંત રૂપ અમંદ,
આનંદ૦ ૨

૨. ચંદનપૂજા—કેસર, ખરાસ, સુખડ વિગેરેથી
વિલેપન-પૂજા કરવી. નવ અંગે તિલક કરવાં. પૂજા
કરતાં નખ કેસરમાં ખોળાય નહિ અને પ્રભુને અડે નહિ
તથા કેસરના છાંટા પડે નહિ, એ ધ્યાનમાં રાખવું.

ચંદન-પૂજનો દુહો.

શીતલ ગુણ જેહમાં રહ્યો, શીતલ પ્રભુ મુખ રંગ;
આતમ શીતલ કરવા ભણી, પૂજો અરિહા અંગ. ૧

નવ અંગ પૂજના દુહો.

જલભરી સંપુટ પત્રમાં, યુગલિક નર પૂજંત;
ઋષભ ચરણ અંગૂઠે, દાયક ભવજલ અંત. ૧
[પ્રભુના જમણા-ડાબા અંગૂઠે તિલક કરવું.]
જનુબજે કાઉસ્સગ્ગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ-વિદેશ;
ખડા ખડા કેવળ લલ્યું, પૂજો જનુ નરેશ. ૨
[પ્રભુના જમણા-ડાબા ઢીંચણે તિલક કરવું.]

લોકાંતિક વચ્ચે કરી, વરસ્યા વરસી-દાન;
કર કાંડે પ્રભુપૂજના, પૂજે ભવી બહુ માન. ૩

[પ્રભુના જમણા-ડાયા કાંડે તિલક કરવું.]
માન ગયું દોય અંસથી, દેખી વીર્ય અનંત;
ભુજાખળે ભવજલ તર્યા, પૂજે ખંધ મહંત. ૪
[પ્રભુના જમણા-ડાયા ખભે તિલક કરવું.]

સિદ્ધશિલા ગુણ ઉજળી, લોકાંતે ભગવંત;
વસિયા તેણે કારણ ભવી, શિરશિખા પૂજંત. ૫
[પ્રભુની મસ્તક-શિખાએ તિલક કરવું.]

તીર્થંકર પદ પુન્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત;
ત્રિભુવનતિલક સમા પ્રભુ, ભાવતિલક જયવંત. ૬
[પ્રભુના કપાલમાં તિલક કરવું.]

સોળ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠે વિવર વતૂંલ;
મધુર ધ્વનિ સુરનર સુણે, તેણે ગળે તિલક અમૂલ. ૭
[પ્રભુના કંઠે તિલક કરવું.]

હૃદયકમળ ઉપશમ બળે, બાળ્યા રાગ ને રોશ;
હિમ દહૈ વનખંડને, હૃદય તિલક સંતોષ. ૮
[પ્રભુની છાતીએ તિલક કરવું.]

રત્નત્રયી ગુણ ઉજળી, સકલ સુગુણ વિશ્વરામ;
નાભિ કમલની પૂજના, કરતાં અવિચલ ધામ. ૯

[પ્રભુની નાભિએ તિલક કરવું.]

ઉપદેશક નવ તત્ત્વના, તેણે નવ અંગ જિજ્ઞિહ્સ;
પૂજે બહુવિધ રાગથી, કહે શુભવીર મુજિહ્સ. ૧૦

૩. પુષ્પપૂજા—સરસ, સુગંધીવાળાં અને અખંડ
પુષ્પો ચઢાવવાં. નીચે પડેલ પુષ્પ ચઢાવવું નહિ.

પુષ્પ-પૂજનો દુહો.

સુરભિ અખંડ કુસુમ ગ્રહી, પૂજે ગતસંતાપ;
સુમનંતુ ભવ્યજ પરે, કરીયે સમકિત છાપ. ૧

૪. ધૂપપૂજા—ગભારાની બહાર પ્રભુથી ડાખી
બાળુએ ઉભા રહી ધૂપ કરવો.

ધૂપ-પૂજનો દુહો.

ધ્યાનઘટા પ્રગટાવીયે, વામનયન જિન ધૂપ;
મિચ્છત દુર્ગંધ દૂરે ટળે, પ્રગટે આત્મસ્વરૂપ. ૧

૫. દીપકપૂજા—પ્રભુની જમણી બાળુએ ઉભા
રહી દીપકપૂજા કરવી.

દીપક-પૂજનો દુહો.

દ્રવ્ય દીપ સુવિવેકથી, કરતાં દુઃખ હોય ફેક;
ભાવ પ્રદીપ પ્રગટ હુએ, આસિત લોકલોક. ૧

૬. અક્ષતપૂજા—અખંડ ચોખા વડે સાથિયો,
નંદાવર્ત વિગેરે કરવું.

અક્ષત-પૂજનો દુહો.

શુદ્ધ અખંડ અક્ષત ગ્રહી, નંદાવર્ત વિશાલ;
પૂરી પ્રભુસન્મુખ રહો, ટાલી સકલ જંજાલ. ૧

: સાથિઓ કરતી વખતે ઘોલવાના દુહા :

ચિહ્નગતિ ભ્રમણ સંસારમાં, જન્મ-મરણ જંજાળ;
અષ્ટકર્મ નિવારીને, માગું મોક્ષ ફલ સાર. ૧
દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રના, આરાધનથી સાર;
સિદ્ધશિલાની ઉપરે, હો મુજ વાસ શ્રીકાર. ૨

૭. નૈવેદ્યપૂજા—સાકર, પતાસાં, ઉત્તમ મીઠાઈ
વિગેરે નૈવેદ્ય સાથિયા ઉપર મૂકવું.

નૈવેદ્ય-પૂજનો દુહો.

અણાહારી પદ મેં કર્યા, વિગ્ગહ ગર્ધય અનંત;
દૂર કરી તે દીજીયે, અણાહારી શિવ સંત. ૧

૨૯૨

૮. ફલપૂજા—બદામ, સોપારી, શ્રીફળ અને પાકાં ફળો સિદ્ધશિલા ઉપર મૂકવાં.

ફલ-પૂજાનો દુહો.

ધન્દ્રાદિક પૂજા ભણી, ફલ લાવે ધરી રાગ;

પુરૂષોત્તમ પૂજી કરી, માગે શિવફલ ત્યાગ. ૧

આ રીતે અષ્ટપ્રકારી પૂજા કર્યા બાદ ચામર વિગેરેથી પૂજા કરવી.

: ચામર-પૂજા કરતાં બોલવાનો દુહો :

બે બાબુ ચામર ઢાળે, એક આગળ વજીર ઉલાળે,

જર્ઘ મેરૂ ધરી ઉત્સંગે, ધન્દ્ર ચોસઠ મલીયા રંગે;

પ્રભુ પાસનું મુખકું જોવા, ભવોભવનાં પાતિક બોવા. ૧

(દ્રવ્યપૂજા બધી પૂરી કર્યા પછી ત્રીજી વખતની 'નિસીદિ' કહી ચૈત્યવંદનાદિ ભાવપૂજામાં જોડાવું.)

પંડિત શ્રી વીરવિજયજી-કૃત

સ્નાત્ર-પૂજા.

સ્નાત્ર-વિધિ.

૧. પ્રથમ ત્રણ ગઢને બદલે સુંદર ત્રણ બાબોઠ મૂકી તે ઉપર સિંહાસન મૂકવું.

૨. પછી નીચેના બાજે ઉપર વચમાં કેસરનો સાથિયો કરી, ઉપર ચોખા પૂરીને શ્રીફળ મૂકવું.

૩. પછી તેજ બાજે ઉપર કેસરના સાથિયા આગળ બીજા ચાર સાથિયા કરી, તે ઉપર ચાર કળશોને નાડાછડી બાંધી, તેમાં પંચામૃત (દુધ, દહીં, ઘી, પાણી અને સાકરનું મિશ્રણ) ભરીને મૂકવા.

૪. સિંહાસનના મધ્ય ભાગમાં કેસરનો સાથિયો કરી, ચોખા પૂરી, રૂપાનાણું મૂકી, ત્રણ નવકાર ગણી તેના ઉપર ધાતુનાં પ્રતિમાળ પધરાવવાં.

૫. વળી પ્રતિમાળની આગળ બીજો સાથિયો કરી તેના ઉપર શ્રી સિદ્ધચક્ર પધરાવવા.

૬. પ્રતિમાળની જમણી બાજુએ પ્રતિમાળની નાસિકા સુધી ઉંચો ધીનો દીવો મૂકવો.

૭. પછી સ્નાત્રીયાઓએ હાથે નાડાછડી બાંધી, હાથમાં પંચામૃત ભરેલો કળશ લઈ, ત્રણ નવકાર ગણી, પ્રભુજી તેમજ શ્રી સિદ્ધચક્રને પંખાળ કરવો.

૮. પછી વાળાકુંચી કરી, પાણીનો પંખાળ કરી ત્રણ અંગલુંછણું કરી, કેસર વડે પૂજા કરવી.

૯. પછી હાથ ધૂપી, પોતાના જમણા હાથની હથેલીમાં કેસરનો ચાંલો કરવો.

૧૦. પછી પહેલાં કળશ લઇને અને તે પછી જણાવ્યું છે ત્યાં કુસુમાંજલિનો (કેસર, ચોખા અને પુષ્પનો) થાળ લઈ સ્નાત્રીયાઓએ ઉભા રહેવું.

સ્નાત્રપૂજા.

(પ્રથમ કલશ લઈ ને ઉભા રહેવું.)

કાવ્યં (દ્રુતવિલંબિત વૃત્તમ્)

સરસશાન્તિસુધારસસાગરં, શુચિતરં ગુણુરત્નમહાગરં;
ભવિકપંકજબોધદ્વિવાકરં, પ્રતિદિનં પ્રણુમામિ જિનેશ્વરં ૧

[અહીં પખાલ કરવો. પછી—]

કુંડા.

કુસુમાભરણ ઉતારીને, પડિમા ધરિય વિવેક;
મનજન પીઠે થાપીને, કરીયે જલ અભિષેક. ૨

[કુસુમાંજલિની થાળી લઈ ને ઉભા રહેવું. પછી—]

૨૮૫

ગાથા-આર્યા-ગીતિ.

જિણુ ! જમ્યસમયે, મેરસિહરે રયણુકણ્યકલસેહિં;
દેવાસુરહિણુવિઉ, તે ધના જેહિં દિટ્ઠોસિ. ૩
[પ્રભુના જમણા અંગૂઠે કુસુમાંજલિ મૂકવી. પછી-]

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

નિર્મલ જલ કલશે ન્હવરાવે, વસ્ત્ર અમૂલક અંગ ધરાવે;
કુસુમાંજલિ મેલો આદિજિણંદા : સિદ્ધસ્વરૂપી અંગ
પખાલી, આતમ નિર્મલ હુઈ સુકુમાલી—કુ ૪

ગાથા-આર્યા-ગીતિ.

મયકુંદ ચંપ માલઈ, કમલાઈ પુષ્કપંચ વણાઈ;
જગનાહ ન્હવણુ સમયે, દેવા કુસુમાંજલિં દિન્તિ. ૫
નમોઽર્હત્ સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

રયણુ-સિંહાસન જિન થાપીજે, કુસુમાંજલિ પ્રભુચરણે
દીજે; કુસુમાંજલિ મેલો શાન્તિ જિણંદા. ૬

દુહા.

જિણુ તિહું કાલય સિદ્ધની, પડિમા ગુણભંડાર;
તસુ ચરણે કુસુમાંજલિ, ભવિક દુરિત હરનાર. ૭

નમોઽર્હત૦

કુસુમાંજલિ—ઢાલ.

કૃષ્ણાગરૂવર ધૂપ ધરીજે, સુગંધવર કુસુમાંજલિ દીજે;
કુસુમાંજલિ મેલો નેમિ જિણુંદા. ૮

ગાથા—આર્યા—ગીતિ.

જસુ પરિમલખલદહદિસિં, મહુકરઝંકારસદસંગીયા;
જિનચલણોવરિ મુક્કા, સુરનર કુસુમાંજલિ સિદ્ધા. ૯

નમોઽર્હત૦

કુસુમાંજલિ—ઢાલ.

પાસ જિણેસર જગ જયકારી, જલચલ પુલ ઉદક કરધારી;
કુસુમાંજલિ મેલો પાર્શ્વજિણુંદા. ૧૦

દુહા.

મૂકે કુસુમાંજલિ સુરા, વીર ચરણ સુકુમાલ;
તે કુસુમાંજલિ બવિકનાં, પાપ હરે ત્રણ કાલ. ૧૧

નમોઽર્હત૦

કુસુમાંજલિ—ઢાલ.

વિવિધ કુસુમ વર જાતિ ગહેવી, જિનચરણે પથમંત ઠવેવી;
કુસુમાંજલિ મેલો વીર જિણુંદા. ૧૨

૨૯૭

વસ્તુ-છંદ.

નહવણકાલે નહવણકાલે, દેવદાણુવ સમુચ્ચય,
કુસુમાંજલિ તહિં સંઠવિય, પસરંત દિસિ પરિમલ સુગંધિય,
જિણુપયકમલે નિવડઇં, વિગ્ધહર જસ નામ મંતો;
અનંત ચઉવીસ જિન, વાસવ મલીય અસેસ,
સા કુસુમાંજલિ સુહકરો, ચઉવિહ સંઘ વિશેષ,
કુસુમાંજલિ મેલો ચઉવીસ જિણુંદા. ૧૩

નમોઽર્હતં

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

અનંત ચઉવીસી જિનજી જીહારં, વર્તમાન ચઉવીસી
સંભારં; કુસુમાંજલિ મેલો ચોવીસ જિણુંદા. ૧૪

દુહા.

મહાવિદેહે સંપ્રતિ, વિહરમાન જિન વીશ;
ભક્તિ ભરે તે પૂજિયા, કરો સંઘ સુજગીશ. ૧૫

નમોઽર્હતં

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

અપછરમંડલિ ગીત ઉચ્ચારા, શ્રી શુભ વીરવિજય
જયકારા; કુસુમાંજલિ મેલો સર્વ જિણુંદા. ૧૬

(પછી સ્નાત્રીયા ત્રણ ખમાસમણ દેઈ જગચિંતા-
મણિનું ચૈત્યવંદન કરી 'નમોત્યુણં' કહી સમ્પૂર્ણ જયવીય-
રાય પર્યંત કહે. પછી-હાથ ધૂપી, મુખકાશ બાંધી,
કળશ લેઈ, ઉભા રહીને કળશ કહે:-)

અથ કળશ.

સયલ જિણેસર પાય નમી, કલ્યાણક વિધિ તાસ;
વર્ણવતાં સુણતાં મકાં, સંઘની પૂજે આશ. ૧

હાલ.

સમકિત ગુણુઠાણે પરિણમ્યા, વળી વ્રતધર સંયમ
સુખ રમ્યા; વીસ સ્થાનક વિધિએ તપ કરી,
એસી ભાવદયા દીલમાં ધરી. ૧

જો હોવે મુજ શક્તિ ઈસી, સવિ જીવ કરું શાસનરસી;
શુચિરસ ઢલતે તિહાં બાંધતા, તીર્થકર નામ નિકાચંતા. ૨
સરાગથી મંચમ આચરી, વચમાં એક દેવનો ભવ કરી;
ચવી પન્નર ક્ષેત્રે અવતરે, મધ્ય ખંડે પણ રાજવી કુલે. ૩
પટરાણી કુખે ગુણનીલો, જેમ માનસરોવર હંસલો;
સુખ શય્યાએ રજની શેષે, ઉતરતાં ચૌદ સુપન દેખે. ૪

ઢાલ-સ્વપ્નની.

પહેલે ગજવર દીકો, ખીજે વૃષભ પર્ષદો;
 ત્રીજે કશરી સિંહ, ચોથે લક્ષ્મી અખીહ. ૧
 પાંચમે કુલની માળા, છઠ્ઠે ચન્દ્ર વિશાળા;
 રવિ રાતો ધ્વજ મોહોટો, પૂરણ કળશ નહિ છોટો. ૨
 દશમે પદ્મ સરોવર, અગિયારમે રત્નાકર;
 ભુવન વિમાન રત્નગંજ, અગ્નિશિખા ધૂમ વર્જ. ૩
 સ્વપ્ન લહી જઈ રાયને ભાસે, રાજ અર્થ પ્રકાશે;
 પુત્ર તીર્થકર ત્રિભુવન નમશે, સકલ મનોરથ ફળશે. ૪

વસ્તુ-છંદ.

અવધિ નાણે અવધિ નાણે, ઉપના જિનરાજ,
 જગત જસ પરમાણુઆ, વિસ્તર્યા વિશ્વજંતુ સુખકાર,
 મિથ્યાત્વ તારા નિર્મલા, ધર્મઉદય પરભાત સુંદર;
 માતા પણ આનંદિયા, જગતી ધર્મ વિધાન;
 જાણુંતી જગતિલક સમો, હોશે પુત્ર પ્રધાન. ૧

હુહા.

શુભ લગ્ને જિન જનમીયા, નારકીમાં સુખ જ્યોત;
 સુખ પામ્યા ત્રિભુવન જના, હુઓ જગત ઉદ્યોત. ૧

સાંભળો કળશ જિન-મહોત્સવનો ઇલાં,
 છાંપન કુમરી દિશિ, વિદિશિ આવે તિલાં;
 માય સુત નમીય, આણંદ અધિકા ધરે,
 અષ્ટ સંવર્ત-વાયુથી કચરો હરે. ૧

વૃષ્ટિ ગંધાદકે, અષ્ટકુમરી કરે,
 અષ્ટકલશા ભરી, અષ્ટ દર્પણુ ધરે;
 અષ્ટ ચામર ધરે, અષ્ટ પંખા લહી,
 ચાર રક્ષા કરી, ચાર દીપક ગ્રહી. ૨

ધર કરી કેળના, માય સુત લાવતી,
 કરણુ શુચિકર્મ જલ-કળશે નહવરાવતી;
 કુસુમ પૂજી, અલંકાર પહેરાવતી,
 રાખડી બાંધી જઈ, શયન પધરાવતી. ૩

નમીય કહે માય તુજ, બાળ લીલાવતી,
 મેરૂ રવિ ચન્દ્ર લગે, જીવજો જગપતિ;
 સ્વામી ગુણુ ગાવતી, નિજ ધર જાવતી,
 તેણે સમે ઇન્દ્ર-સિંહાસન કંપતી. ૪

ઢાલ.

જિન જનમ્યાજી, જિણુ વેળા જનની ધરે,
તિણુ વેળાજી, ધન્દ્ર સિંહાસન થરહરે;
દાહિણોત્તરજી, જેતા જિન જનમે યદા,
દિશિનાયકજી, સોહમ ઇશાન બેહુ તદા. ૧

ત્રોટક-છંદ.

તદા ચિતે ધન્દ્ર મનમાં, કાણુ અવસર એ બન્યો,
જિનજન્મ અવધિનાણે જાણી, હર્ષ આનંદ ઉપન્યો;
સુધોષ આદે ઘંટ નાદે, ધોષણા સુરમે કરે,
સવિ દેવી દેવા જન્મમહોત્સવે, આવજો સુરગિરિવરે. ૨

[અહિં ઘંટ વગાડવો.]

ઢાળ-પૂર્વલી.

એમ સાંભળીજી, સુરવર કાડી આવી મલે,
જન્મ મહોત્સવજી, કરવા મેરૂ ઉપર ચલે;
સોહમપતિજી, બહુ પરિવારે આવીયા,
માય જિનનેજી, વાંદી પ્રભુને વધાવીયા.
(અહિં પ્રભુને ચોખ્ખાથી વધાવવા.)

ત્રોટક.

વધાવી ખોલે હે રત્નકુક્ષી-ધારિણી તુજ સુતતણો,
 હું શક સોહમ નામે કરશું, જન્મ મહોત્સવ અતિ ધણો;
 એમ કહી જિન પ્રતિર્જિત સ્થાપી, પંચ રૂપે પ્રભુ મહી,
 દેવ દેવી નાચે હર્ષ સાથે, સુરગિરિ આવ્યા વહી. ૪
 ઢાલ.

મેર ઉપરજી, પાંડુકવનમેં ચિહું દિશે,
 શિલા ઉપરજી, સિંહાસન મન ઉલ્લસે;
 તિહાં ખેસીજી, શકે જિન ખોળે ધર્યાં,
 હરિ ત્રેશઠજી, ખીજી તિહાં આવી મળ્યા. ૫

ત્રોટક.

મળ્યા ચોસઠ સુરપતિ તિહાં, કરે કળશ અડ જાતિના,
 માગધાદિ જળ તીર્થ ઔષધિ, ધૂપ વળી બહુ ભાતિના;
 અચ્યુતપતિએ હુકમ કીનો, સાંભળો દેવા સવે,
 ક્ષીરજલધિ ગંગા-નીર લાવો, ઝટિતિ જિન મહોત્સવે. ૬

ઢાલ.

સુર સાંભળીને સંચરીયા, માગધ વરદામે ચલીયા;
 પદ્મદ્રહ ગંગા આવે, નિર્મલ જલ કલશ ભરાવે. ૭

તીરથ જલ ઔષધિ લેતા, વળી ક્ષીરસમુદ્રે જતા;
જલ કળશા બહુલ ભરાવે, પુલ ચંગેરી થાળ લાવે. ૨
સિંહાસન ચામર ધારી, ધૂપધાણા રકેખી સારી;
સિદ્ધાંતે ભાખ્યાં જેહ, ઉપકરણ મિલાવે તેહ. ૩
તે દેવા સુરગિરિ આવે, પ્રભુ દેખી આનંદ પાવે;
કલશાદિક સહુ તિહાં ઠાવે, ભકતે પ્રભુના ગુણ ગાવે. ૪

ઢાલ.

આતમ ભક્તિ મળ્યા કેઈ દેવા, કેતા મિત્તનું જાઈ,
નારી પ્રેર્યા વળી નિજ કુલવટ, ધર્મી ધર્મ સખાઈ;
જોઈસ વ્યંતર જીવનપતિના, વૈમાનિક સુર આવે,
અચ્યુતપતિ હુકમે ધરી કળશા, અરિહાને નવરાવે.

આતમ ૧

અડજતિ કળશા પ્રત્યેકે, આઠ આઠ સહસ પ્રમાણે,
ચઉસઠ સહસ હુઆ અભિષેકે, અઢીસે ગુણા કરી જાણે;
સાઠ લાખ ઉપર એક કોડી, કળશાનો અધિકાર,
બાસઠ ઈન્દ્રતણા તિહાં બાસઠ, લોકપાલના ચાર.

આતમ ૨

ચન્દ્રની પંક્તિ છાસઠ છાસઠ, રવિસેણિ નરલોકો,
 ગુરુસ્થાનક સુરકેરો એકજ, સામાનિકનો એકા;
 સોહમપતિ ઈશાનપતિની, ઈન્દ્રાણીના સોહ,
 અસુરની દશ ઈન્દ્રાણી નાગની, બાર કરે કલ્લોલ.

આતમ ૩

જ્યોતષ વ્યંતર ઇન્દ્રની ચઉ ચઉ, પર્ષદા ત્રણનો એકા,
 કટકપતિ અંગરક્ષક કેરો, એક એક સુવિવેકા;
 પરચુરણ સુરનો એક છેલ્લો, એ અઢીસે અભિષેકા,
 ઈશાન ઈન્દ્ર કહે મુજ આપો, પ્રભુને ક્ષણ અતિરેકા.

આતમ ૪

તવ તસ ખોળે ઠવી અરિહાને, સોહમપતિ મનરંગે,
 વૃષભ રૂપ કરી શૃંગ જળે ભરી, નહવણ કરે પ્રભુ અંગે;
 પુષ્પાદિક પૂજીને છાંટે, કરી કેસર રંગરોલે,
 મંગળ દીવો આરતી કરતાં, સુરવર જય જય ખોલે.

આતમ ૫

ભેરી ભૂંગલ તાલ બજવત, વળિયા જિન કર ધારી;
 જનની ધર માતાને સોંપી, એણિપેરે વચન ઉચ્ચારી;

પુત્ર તુમારો સ્વામી હમારો, અમ સેવક આધાર,
પંચ ધાવી રંભાદિક થાપી, પ્રભુ ખેલાવણુ હાર.

આતમ૦ ૬

બત્રીસ કોડી કનક મણિ માણિક, વચ્ચની વૃષ્ટિ કરાવે,
પૂરણુ હર્ષ કરેવા કારણુ, દ્વીપ નંદીસર જાવે;
કરીય અઠ્ઠાઈ ઉત્સવ દેવા, નિજ નિજ કલ્પ સધાવે,
દીક્ષા કેવલને અભિલાષે, નિત નિત જિન ગુણુ ગાવે.

આતમ૦ ૭

તપગચ્છ ઈસર સિંહુ સૂરીસર, કેરા શિષ્ય વડેરા,
સત્યવિજય પંન્યાસતણે પદ, કપૂરવિજય ગંભીરા;
ખિમાવિજય તસ સુજસવિજયના, શ્રી શુભવિજય સવાયા,
પંડિત વીરવિજય શિષ્યે જિન-જન્મ મહોત્સવ ગાયા.

આતમ૦ ૮

ઉત્કૃષ્ટા એકસો ને સિત્તેર, સંપ્રતિ વિચરે વીશ,
અતીત અનાગત કાલે અનંતા, તીર્થંકર જગદીશ;
સાધારણુ એ કળશ જે ગાવે, શ્રી શુભવીર સવાઈ,
મંગલદીક્ષા સુખજર પાવે, ધર ધર હર્ષ વધાઈ.

આતમ૦ ૯

(અહિં કળશાભિષેક કરી પંચામૃતનો પખાલ કરવો. પછી પૂજા કરી, પુષ્પ ચઢાવી, લૂણુ ઉતારી, આરતી ઉતારવી. પછી પ્રતિમાજીને આડો પડદો રાખી સ્નાત્રીઆએ પોતાના નવ અંગે કુંકુના ચાંદલા કરવા, પછી પડદો કાઢી નાખી મંગલ દીવો ઉતારવો.)

લૂણુ ઉતારણું.

લૂણુ ઉતારો જિનવર અંગે, નિર્મલ જલધારા મનરંગે.
 ॥ લૂણુ ૦ ॥ ૧ ॥ જિમ જિમ તડ તડ લૂણુજ કુટે,
 તિમ તિમ અશુભ કર્મ બંધ ત્રુટે ॥ લૂણુ ૦ ॥ ૨ ॥ નયન
 સલૂણું શ્રી જિનજીનાં, અનુપમ રૂપ દયારસ બીનાં
 ॥ લૂણુ ૦ ॥ ૩ ॥ રૂપ સલૂણું જિનજીનું દીસે, લાજ્યું
 લૂણુ તે જલમાં પેસે ॥ લૂણુ ૦ ॥ ૪ ॥ ત્રણ પ્રદક્ષિણા
 દેઈ જલધારા, જલણુ ખેપવીયે લૂણુ ઉદારા
 ॥ લૂણુ ૦ ॥ ૫ ॥ જે જિન ઉપર દુમણો પ્રાણી,
 તે એમ થાને લૂણુ જ્યું પાણી ॥ લૂણુ ૦ ॥ ૬ ॥ અગર
 કૃષ્ણાગર કુંદર સુગંધે, ધૂપ કરીજે વિવિધ પ્રબંધે
 ॥ લૂણુ ૦ ॥ ૭ ॥

આરતી.

જય જય આરતી આદિ જિહુંદા; નાભિરાયા મરૂદેવીકા
 નંદા ॥ જય૦ ॥ ૧ ॥ પહેલી આરતી પૂજા કાજે;
 નરભવ પામીને લહાવો લીજે ॥ જય૦ ॥ ૨ ॥ દુસરી
 આરતી દીન દયાળા; ધુળેવ મંડપમાં જગ અનુવાળા
 ॥ જય૦ ॥ ૩ ॥ ત્રીસરી આરતી ત્રિભુવન દેવા;
 સુર નર ઇન્દ્ર કરે તોરી સેવા ॥ જય૦ ॥ ૪ ॥ ચોથી
 આરતી ચક્રિગતિ ચૂરે; મન વાંછિત ફળ શિવસુખ પૂરે
 ॥ જય૦ ॥ ૫ ॥ પંચમી આરતી પુણ્ય ઉપાયો;
 મૂલચંદ રિષભ ગુણ ગાયો ॥ જય૦ ॥ ૬ ॥

મંગલ દીવો.

દીવો રે દીવો મંગલિક દીવો; આરતી ઉતારીને બહુ
 ચિરંજીવો. ॥ દીવો૦ ॥ ૧ ॥ સોહામણું ઘેર પર્વ
 દિવાળી; અંબર ખેલે અમરા બાળી ॥ દીવો૦ ॥ ૨ ॥
 દીપાળ ભણે એણે કુલ અનુવાળી; ભાવે ભગતે વિધન
 નિવારી ॥ દીવો૦ ॥ ૩ ॥ દીપાળ ભણે એણે કલિકાલે;
 આરતી ઉતારી રાજા કુમારપાલે ॥ દીવો૦ ॥ ૪ ॥
 અમ ઘેર મંગલિક તુમ ઘેર મંગલિક; મંગલિક ચતુ-
 વિધ-સંધને હોજો ॥ દીવો૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી પુન્ય-પ્રકાશનું સ્તવન.

દુહા.

સકળ સિદ્ધિદાયક સદા, ચોવીસે જનરાય;
 સહગુરુ સ્વામિની સરસતી, પ્રેમે પ્રણમું પાય. ૧
 ત્રિભુવનપતિ ત્રિશલા તણો, નંદન ગુણ ગંભીર;
 શાસન નાયક જગ જયો, વર્ધમાન વડવીર. ૨
 એક દિન વીર જિજ્ઞંસે, ચરણે કરી પ્રણામ;
 ભવિક જીવના હિત ભણી, પૂછે ગૌતમ સ્વામ. ૩
 મુક્તિ મારગ આરાધિએ, કહો કિણુ પરે અરિહંત;
 સુધા સરસ તવ વચન રસ, ભાખે શ્રીભગવંત. ૪
 ૧ અતિચાર આલોપ્યે રત્રત ધરીએ ગુરુ શાખ;
 ૩ જીવ ખમાવો સયળ જે, યોનિ ચોરાશી લાખ. ૫
 ૪ વીધિશું વળી વોસિરાવીયે, પાપસ્થાન અઢાર;
 ૫ ચાર શરણુ નિત્ય અનુસરો, ૬ નિંદો દુરિત આચાર. ૬
 શુભ કરણી અનુમોદીએ, ૮ ભાવ ભલો મન આણુ;
 ૯ અણસણુ અવસર આદરી, ૧૦ નવપદ જપો સુગણુ. ૭
 શુભગતિ આરાધન તણા, એ છે દશ અધિકાર;
 ચિત્ત આણીને આદરો, જેમ પામે ભવપાર. ૮

ઢાલ-પહેલી.

(કુમતિએ ઊંડી કીહાં રાખી-એ દેશી.)

જ્ઞાન દરિસણુ ચારિત્ર તપ વીરજ, એ પાંચે
 આચાર; એહ તણા ઇહ ભવ પરભવના આલોષએ
 અતિચાર રે. પ્રાણી જ્ઞાન ભણા ગુણુખાણી, વીર
 વદે એમ વાણી રે. પ્રાં જ્ઞાં ॥ ૧ ॥ ગુરૂ
 ઓળવીએ નહિ ગુરૂ વિનય, કાળે ધરી બહુ માન;
 સૂત્ર અર્થ તદ્ભય કરી સૂઘાં, ભણીએ વહી ઉપ-
 ધાન રે ॥ પ્રાં જ્ઞાં ॥ ૨ ॥ જ્ઞાનોપગરણુ પાટી
 પોથી, ઇવણી નોકારવાલી; તેહ તણી કીધી આશા-
 તના, જ્ઞાન ભક્તિ ન સંભાળી રે ॥ પ્રાં જ્ઞાં ॥ ૩ ॥
 ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, જ્ઞાન વિરાધ્યું જોહ; આ
 ભવ પરભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુષ્કંડ તેહ રે.
 પ્રાણી સમકિત લ્યો શુદ્ધ જાણી, વીર વદે એમ
 વાણી રે ॥ પ્રાં સં ॥ ૪ ॥ જિન વચને શંકા નવિ
 કીજે, નવિ પરમત અભિલાષ; સાધુ તણી નિંદા
 પરિહરજો, કૂળ સંદેહ મ રાખ રે ॥ પ્રાં સં ॥ ૫ ॥

મૂઢપણું છંદો પરશંસા, ગુણુવંતને આદરીએ, સાહ-
 મ્મીને ધર્મે કરી સ્થિરતા, ભક્તિ પ્રભાવના કરીએ રે
 ॥ પ્રા૦ સ૦ ॥ ૬ ॥ સંધ ચૈત્ય પ્રાસાદ તણો જે,
 અવર્ણુવાદ મન લેખ્યો, દ્રવ્ય દેવકો જે વિણુસાડ્યો,
 વિણુસંતા ઉવેખ્યો રે ॥ પ્રા૦ સ૦ ॥ ૭ ॥ ઇત્યાદિક
 વિપરીતપણાથી, સમકિત ખંડયું જેહ; આભવ પર-
 ભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે. પ્રાણી
 ચારિત્ર દ્યો ચિત્ત આણી, વીર વદે એમ
 વાણી રે ॥ પ્રા૦ ચા૦ ॥ ૮ ॥ પાંચ સમિતિ ત્રણ
 ગુપ્તિ વિરાધી, આઠે પ્રવચન માય; સાધુ તણે ધરમે
 પ્રમાદે, અશુદ્ધ વચન મન કાય રે ॥ પ્રા૦ ચા૦ ॥
 ॥ ૯ ॥ શ્રાવકને ધર્મે સામાયિક, પોસહમાં મન વાળી;
 જે જયણા પૂર્વક એ આઠે, પ્રવચનમાય ન પાળી રે
 ॥ પ્રા૦ ચા૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી,
 ચારિત્ર ડોહોદ્યું જેહ; આભવ પરભવ વળી રે
 ભવોભવ મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે ॥ પ્રા૦ ચા૦ ॥
 ॥ ૧૧ ॥ બાર ભેદે તપ નવિ કીધો, છતે યોગે નિજ
 શકતે; ધર્મે મન વચ કાયા વીરજ, નવિ ફેરવીયું
 ભગતે રે ॥ પ્રા૦ ચા૦ ॥ ૧૨ ॥ તપ વીરજ આચારજ

એણીપેરે, વિવિધ વિરાધ્યા જોહ, આભવ પરભવ
વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે ॥ પ્રા૦
ચા૦ ॥ ૧૩ ॥ વળીય વિશેષે ચારિત્ર કેરા, અતિચાર
આજોષએ; વીર જિજ્ઞેસર વયણ સુણીને, પાપ મયલ
સવિ ધોષએ રે ॥ પ્રા૦ ચા૦ ॥ ૧૪ ॥

ઢાલ-ખીજ.

પૃથ્વી પાણી તેહ, વાયુ વનસ્પતિ; એ પાંચે થાવર
કહ્યાં એ, કરી કરસણ આરંભ, ખેત્ર જે ખેડીયાં; કુવા
તલાવ ખણાવીયા એ ॥ ૧ ॥ ઘર આરંભ અનેક, ટાંકાં
ભોંયરાં; મેડી માળ ચણાવીયા એ; લીંપણ ગુંપણ
કાજ, એણીપરે પરપરે; પૃથ્વીકાય વિરાધીયા એ ॥ ૨ ॥
ઘોયણ નાહણ પાણી, ઝીલણ અપકાય; છોતિ ઘોતી
કરી દુહવ્યા એ, ભાડીગર કુંભાર લોહ સોવનગરા,
ભાડલુંજ લીલાંગણગરા એ ॥ ૩ ॥ તાપણ શેકણ કાજ,
વસ્ત્ર નિખારણ; રંગણ રાંધણ રસવતી એ; એણીપેરે
કર્માદાન, પરેપરે કેલવી; તેહ વાઉવિરાધીયા એ ॥ ૪ ॥
વાડી વન આરામ, વાવી વનસ્પતિ; પાન ફુલ ફળ
ચુંટીયાં એ; પોહોંક પાંપડી શાક શેક્યાં સૂકવ્યાં, છેઘાં
ધુંઘાં આથીયાં એ ॥ ૫ ॥ અળશીને એરંડા, ઘાલી
ઘાણીયે, ઘણા તિલાદિક પીલીયા એ; ઘાલી કાલુ માંહે,

પીલી શેલડી; કંદમૂળ ફળ વેચીયાં એ ॥ ૬ ॥ એમ
 એકેન્દ્રિય જીવ, હણ્યાં હણાવીયાં; હણતાં જે અનુ-
 મોદીયાં એ; આભવ પરભવ જેહ, વલીય ભવોભવે;
 તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ ॥ ૭ ॥ કૃમી ચરમીયા
 કીડા, ગાડર ગંડોલા; ઈયળ પૂરા ને અલશીયા એ વાળા
 જળો ચુડેલ, વિચલિત રસતણા, વળી અથાણાં પ્રમુ-
 ખના એ ॥ ૮ ॥ એમ એઈંદ્રિય જીવ, જે મેં દુહવ્યા;
 તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ; ઉધેડી જૂલીખ, માંકણ
 મંકોડા; ચાંચડ કીડી કંથુઆ એ ॥ ૯ ॥ ગદહિઆ
 ધીમેલ, કાનખજૂરડા; ગીગોડા ધનેરીયાં એ; એમ
 તેઈંદ્રિય જીવ, જેહ મેં દુહવ્યા; તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં
 એ ॥ ૧૦ ॥ માંખી મચ્છર ડાંસ, મસા પતંગીયા, કંસારી
 કાલિયાવડા એ, ટીંકણ વીંછુ તીડ, ભમરા ભમરીયો;
 કાતાં બગ ખડમાંકડી એ ॥ ૧૧ ॥ એમ ચૌરિન્દ્રિય
 જીવ, જેહ મેં દુહવ્યા; તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ;
 જળમાં નાંખી જળ, જળચર દુહવ્યા; વનમાં મૃગ
 સંતાપીયા એ ॥ ૧૨ ॥ પીડ્યા પંખી જીવ, પાડી
 પાસમાં; પોપટ ઘાલ્યા પાંજરે એ, એમ પંચેન્દ્રિય જીવ,
 જે મેં દુહવ્યા, તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ ॥ ૧૩ ॥

ઢાલ-ત્રીજી.

(વાણી વાણી હિતકારીજી-એ દેશી.)

ક્રોધ લોભ ભય હાસ્યથીજી, બોલ્યા વચન અસત્ય;
 કૂડ કરી ધન પારકાજી, લીધાં જેહ અદત્ત રે જિનજી !,
 મિચ્છામિ દુક્કડં આજ, તુમ સાખે મહારાજ રે
 જિનજી; દેઈ સારું કાજ રે જિનજી, મિચ્છામિ દુક્કડં
 આજ ॥ ૧ ॥ દેવ મનુષ્ય તિર્યચનાજી, મૈથુન સેવ્યાં
 જેહ; વિષયારસ લંપટપણેજી, ધણું વિડંબ્યો દેહ રે
 ॥ જિનજી ॥ ૨ ॥ પરિગ્રહની મમતા કરીજી, ભવ
 ભવ મેલી આય; જે જિહાં તે તિહાં રહીજી, કોઈ
 ન આવી સાથ રે ॥ જિનજી ॥ ૩ ॥ રચણી ભોજન
 જે કર્યાજી, કીધાં ભક્ષ અભક્ષ; રસના રસની લાલચેજી,
 પાપ કર્યા પ્રત્યક્ષ રે ॥ જિનજી ॥ ૪ ॥ વ્રત લેઈ
 વિસારીયાજી, વળી ભાગ્યાં પચ્ચખ્ખાણુ; કપટ હેતુ
 કિરિયા કરીજી; કીધાં આપ વખાણુ રે ॥ જિનજી ॥
 ૫ ॥ ત્રણ ઢાલ આઠે કુહેજી, આલોયા અતિચાર;
 શિવગતિ આરાધન તણોજી, એ પહેલો અધિકાર રે
 ॥ જિનજી ॥ ૬ ॥

ઢાલ-ચોથી.

(સાહેલડીની દેશી.)

પંચ મહાવ્રત આદરો સાહેલડી રે, અથવા લ્યો
 વ્રત ખાર તો; યથાશક્તિ વ્રત આદરો સાહેલડી રે, પાળો
 નિરતિયાર તો ॥ ૧ ॥ વ્રત લીધાં સંભારીએ
 સાં, હૈડે ધરીય વિચાર તો; શિવ ગતિ આરાધન
 તણો સાં, એ ખીજો અધિકાર તો ॥ ૨ ॥ જીવ
 સર્વ ખમાવીએ સાં, યોનિ ચોરાસી લાખ તો;
 મન શુદ્ધે કરી ખામણા સાં, કાઈશું રોષ ન રાખ
 તો ॥ ૩ ॥ સર્વ મિત્ર કરી ચિંતવો સાં, કાઈ ન
 જાણો શત્રુ તો; રાગદ્વેષ એમ પરિહરો સાં, કીજો
 જન્મ પવિત્ર તો ॥ ૪ ॥ સ્વામી સંઘ ખમાવીએ
 સાં, જે ઉપની અપ્રીત તો; સજ્જન કુટુંબ કરી
 ખામણાં સાં, એ જિનશાસન રીત તો ॥ ૫ ॥
 ખમીયે અને ખમાવીએ સાં, એહિજ ધર્મનો સાર તો;
 શિવગતિ આરાધન તણો સાં, એ ત્રીજો અધિકાર
 તો ॥ ૬ ॥ મૃષાવાદ હિસા ચોરી સાં, ધન મૂર્છા
 મૈથુન તો; ક્રોધ માન માયા તૃષ્ણા સાં, પ્રેમ દ્વેષ
 પૈશુન્ય તો ॥ ૭ ॥ નિંદા કલહ ન કીજીએ સાં,

કૂડાં ન દીજે આળ તો; રતિ અરતિ મિથ્યા તને
સાં, માયા મોહ જંજળ તો ॥ ૮ ॥ ત્રિવિધ ત્રિવિધ
વોસરાવીએ સાં, પાપસ્થાન અઢાર તો; શિવગતિ
આરાધન તણે સાં, એ ચોથો અધિકાર તો ॥ ૯ ॥

ઢાલ-પાંચમી.

(હવે નિસુણો ઈલાં આવીયા—એ દશી.)

જનમ જરા મરણે કરી એ, આ સંસાર અસાર
તો; કર્યા કર્મ સહુ અનુભવે એ, કાઈ ન રાખણ
હાર તો. ॥ ૧ ॥ શરણ એક અરિહંતનું એ, શરણ
મિહ લગવંત તો; શરણ ધર્મ શ્રી જૈનનો એ, સાધુ
શરણ ગુણવંત તો ॥ ૨ ॥ અવર મોહ સર્વ
પરિહરી એ, ચાર શરણ ચિત્ત ધાર તો; શિવગતિ
આરાધનતણે એ, એ પાંચમો અધિકાર તો ॥ ૩ ॥
આભવ પરભવ જે કર્યા એ, પાપ કર્મ કેઈ
લાખ તો, આત્મ સાખે તે નિંદીએ એ, પડિશ્કમિએ
ગુરુ સાખ તો ॥ ૪ ॥ મિથ્યામતિ વર્તાવીયા એ,
જે ભાખ્યાં ઉત્સૂત્ર તો; કુમતિ કદાચહને વશે એ,
જે ઉત્થાપ્યાં સૂત્ર તો ॥ ૫ ॥ ઘડયાં ઘડાવ્યાં જે
ઘણાં એ, ઘરટી હળ હથિયાર તો, ભવ ભવ મેલી

મૂકીયાં એ, કરતાં જીવ સંહાર તો ॥ ૬ ॥ પાપ
કરીને પોષીયા એ, જનમ જનમ પરિવાર તો; જન-
માંતર પોહોત્યા પછી એ, કાણે ન કીધીં સાર તો
॥ ૭ ॥ આભવ પરભવ જે કર્યા એ, એમ
અધિકરણ અનેક તો; ત્રિવિધે ત્રિવિધે વોસરાવીએ
એ, આણી હૃદય વિવેક તો ॥ ૮ ॥ દુષ્કૃત નિંદા
એમ કરી એ, પાપ કરો પરિહાર તો; શિવગતિ
આરાધન તણો એ, એ છટો અધિકાર તો ॥ ૯ ॥

ઢાલ-છટ્ટી.

(આધે તું જોયને જીવડા—એ દેશી.)

ધન ધન તે દિન માહરો, જીહાં કીધો ધર્મ;
દાન શીયળ તપ ભાવના, ટાળ્યાં દુષ્કૃત કર્મ
॥ ધન૦ ॥ ૧ ॥ શેત્રુંજીદિક તીર્થની, જે કીધી
જાત્ર; જીગતે જિનવર પૂજ્યા, વળી પોષ્યાં પાત્ર
॥ ધન૦ ॥ ૨ ॥ પુસ્તક ગ્ઞાન લખાવીયાં, જીજુ-
હર જિન ચૈલ; સંઘ ચતુર્વિધ સાચવ્યાં, એ સાતે
ખેત્ર ॥ ધન૦ ॥ ૩ ॥ પડિકમણાં સુપરે કર્યા,
અનુકંપા દાન; સાધુ સૂરિ ઉવજાયાને, દીધાં બહુ
માન ॥ ધન૦ ॥ ૪ ॥ ધર્મકાજ અનુમોદિએ, એમ

વારોવાર; શિવગતિ આરાધન તણો, એ સાતમે
અધિકાર ॥ ધન૦ ॥ ૫ ॥ ભાવ બલો મન આણી-
એ, ચિત્ત આણી ઠામ; સમતા ભાવે ભાવીએ, એ
આતમરામ ॥ ધન૦ ॥ ૬ ॥ સુખ દુઃખ કારણ
જીવને, કાઈ અવર ન હોય; કર્મ આપ જે આચર્યા,
ભોગવીયે સોય ॥ ધન૦ ॥ ૭ ॥ સમતા વિણ જે
અનુસરે, પ્રાણી પુન્યનું કામ, છાર ઉપર તે લીંપણું,
ઝાંખર ચિત્રામ ॥ ધન૦ ॥ ૮ ॥ ભાવ બલી પરે
ભાવીએ, એ ધર્મનો સાર; શિવગતિ આરાધન તણો,
એ આઠમે અધિકાર ॥ ધન૦ ॥ ૯ ॥

ઢાંલ-સાતમી.

(રૈવતગિરિ હુઆં પ્રભુનાં ત્રણ કહ્યાણુ-એ દેશી.)

હવે અવસર જાણી, કરી મંલેખન સાર; અણુ-
સણુ આદરિયે, પચ્ચખી ચારે આહાર, લલુતા સવિ
મૂકી, છાંડી મમતા અંગ; એ આતમ ખેલે, સમતા
જ્ઞાન તરંગ ॥ ૧ ॥ ગતિ ચારે કીધા, આહાર
અનંત નિશંક; પણ તૃપ્તિ ન પામ્યો, જીવ લાલ-
ચીયો રંક; દુલ્લહો એ વળી વળી, અણુસણુનો

પરિણામ; એહથી પામીજે, શિવપદ સુરપદ ઠામ
 ॥ ૨ ॥ ધન ધના શાલિભદ્ર, ખંધો મેઘકુમાર;
 અણુસણુ આરાધી, પામ્યા ભવનો પાર; શિવ મંદિર
 જાશે, કરી એક અવતાર; આરાધન કરે એ નવમે
 આધકાર ॥ ૩ ॥ દસમે અધિકારે, મહામંત્ર નવકાર;
 મનથી નવિ મૂકો, શિવસુખ ફલ સહકાર; એ
 જપતાં જાણે, દુર્ગતિ દોશ વિકાર; સુપરે એ સમરો,
 ચૌદ પૂરવનો સાર ॥ ૪ ॥ જનમાંતર જાતા, જે
 પામે નવકાર; તો પાતિક ગાળી, પામે સુર અવ-
 તાર; એ નવપદ સરીખો, મંત્ર ન કો સંસાર; આ
 ભવ ને પરભવે, સુખ સંપત્તિ દાતાર ॥ ૫ ॥ જ્યું
 બીલ બીલડી, રાજા રાણી થાય; નવપદ મહિમાથી,
 રાજસિંહ મહારાય; રાણી રતનવતી બેહુ, પામ્યાં
 છે સુરભોગ, એક ભવ પછી લેશે, શિવવધૂ સંજોગ
 ॥ ૬ ॥ શ્રીમતીને એ વળી, મંત્ર ફળ્યો તત્કાલ;
 ફણીધર ફીટીને, પ્રગટ થઈ પુલમાળ; શિવકુમરે
 જોગી, સોવન પુરીશે કીધ, એમ એણે મંત્રે, કાજ

ધણાનાં સિદ્ધ ॥ ૭ ॥ એ દશ અધિકારે, વીર
જીજ્ઞેસર ભાખ્યો; આરાધન કરો, વિધિ જોણે ચિત્ત-
માંઠી રાખ્યો; તેણે પાપ પખાળી; ભવભય દૂરે
નાંખ્યો; જિન વિનય કરતાં, સુમતિ અમૃત રસ
ચાખ્યો. ॥ ૮ ॥

ઢાલ-આઠમી.

(નમો ભવિ ભાવશું—એ દશી.)

સિદ્ધારથ રાય કુલ તિલો એ, ત્રિશલા માત
મલ્લાર તો; અવનીતલ તમે અવતર્યા એ, કરવા
અમ ઉપકાર તો, જયો જિન વીરજ એ ॥ ૧ ॥ મેં
અપરાધ કર્યા ધણા એ, કહેતાં ન લહુ પાર તો;
તુમ ચરણે આવ્યા ભણી એ, જો તારે તો તાર તો
॥ જયો ॥ ૨ ॥ આશ કરીને આવીયો એ, તુમ ચરણે
મહારાજ તો; આવ્યાને ઉવેખશે એ, તો કેમ રહેશે
લાજ તો ॥ જયો ॥ ૩ ॥ કરમ અલુજણ આકરાં
એ, જન્મ મરણ જંમળ તો, હું છું એહથી ઉભ-
જો એ, છોડવ દેવ દયાલ તો ॥ જયો ॥ ૪ ॥ આજ
મનોરથ મુજ ફળ્યા એ, નાઠાં દુઃખ દંદોલ તો, તૂઠ્યો

જિન ચોવીસમો એ, પ્રગટયાં પુન્ય કલ્સોલ તો ॥ જયો ૦
 ॥ ૫ ॥ ભવે ભવે વિનય તુમારડો એ, ભાવ
 ભક્તિ તુમ પાય તો; દેવ દયા કરી દીજીએ એ, બોધિ
 ખીજ સુપસાય તો ॥ જયો ૦ ॥ ૬ ॥

—: કૃષ્ણશ :—

ધહિ તરણુ તારણુ સુગતિ કારણુ, દુઃખ નિવારણુ
 જગ જયો; શ્રી વીર જિનવર ચરણુ થુણુતાં, અધિક
 મન ઉદ્ધટ થયો ॥ ૧ ॥ શ્રીવિજયદેવસુરિદ પટધર, તીરથ
 જંગમ એણી જગે; તપગચ્છપતિ શ્રીવિજયપ્રભસૂરિ,
 સૂરિ તેજે ઝગમમે ॥ ૨ ॥ શ્રીહીરવિજયસૂરિશિષ્ય
 વાચક-કીર્તિવિજય સુરગુરુ સમો; તસ શિષ્ય વાચક
 વિનયવિજયે, થુણ્યો જિન ચોવીસમો ॥ ૩ ॥ સયસત્તર
 સંવત ઓગણત્રીશે, રહી રાદેર ચોમાસુ એ; વિજય
 દશમી વિજય કારણુ, કીયો ગુણુ અભ્યાસ એ ॥ ૪ ॥
 નરભવ-આરાધન સિદ્ધિસાધન, સુકૃતલીલ-વિલાસ એ;
 નિર્જરા હેતે સ્તવન રચિયું, નામે પુન્યપ્રકાશ એ ॥ ૫ ॥

